KB2478

ARİF DOĞAN

"JİTEM'İ BEN KURDUM"

İÇİNDEKİLER

KİTABIN HİKÂYESİ

ÖNSÖZ

ARİF DOĞAN KİMDİR?

1.BÖLÜM / JANDARMA İSTİHBARAT

2. BÖLÜM / OHAL BÖLGESİNDE İSTİHBARAT

3. BÖLÜM / JİTEM'İN YAPILANMASI VE FAALİYET ALANLARI

4. BÖLÜM / İTİRAFÇILAR

5. BÖLÜM / JİTEM'İN AŞİRETLERLE VE KUZEY IRAK'LA İLİŞKİSİ

6. BÖLÜM / GENERAL SUİKASTLARI

7. BÖLÜM / AHMET CEM ERSEVER

8. BÖLÜM / YEŞİL

9. BÖLÜM / HANEFİ AVCI

10. BÖLÜM / JİTEM-MAFYA İLİŞKİSİ

11. BÖLÜM / İTİRAFÇI İBRAHİM BABAT

12. BÖLÜM / VELİ KÜÇÜK

13. BÖLÜM / HİZBULLAH

14. BÖLÜM / SUSURLUK

15. BÖLÜM / PKK'NIN KURULUŞU

16. BÖLÜM / TERÖRLE MÜCADELEDE BAŞARISIZLIK

FOTOĞRAFLAR

23:25 36 %

KİTABIN HİKÂYESİ

JİTEM, yakın tarihimizin en önemli muammalarından biri. Bugüne kadar JİTEM'i deşifre etme çabası taşıyan birçok haber ve esere imza atıldı. JİTEM'in yapılanması ve faaliyetleri hakkında edindiğimiz bilgilerin çoğunu, bazı itirafçıların açıklamalarına ve JİTEM'ci subay Cem Ersever'in öldürülmeden önce gündeme getirdiği bazı ifşaatlara borçluyuz. Bu açıklamalardan yola çıkarak Türkiye'de birçok cesur gazeteci JİTEM'in varlığını teyit eden eserler ortaya koydu. JİTEM gerçeğini adeta hepimizin duyması için yüksek sesle dile getirdiler. Ancak bu sesler resmi kurumların kalın ve yüksek duvarlarına çarptı ve bir karşılık bulamadı. Ülkemizde yaşayan insanların çoğu JİTEM'in varlığına inandı ama Silahlı Kuvvetler başta olmak üzere devletin birçok kurumu halen JİTEM'in varlığını reddediyor.

Bu kitapla birlikte o kalın duvarların arkasından ilk defa bir ses işitiyoruz. Bu ses sıradan bir isme ait değil. Sesin sahibi JİTEM'in kurucusu Emekli Albay Arif Doğan. Devletin varlığını reddettiği JITEM, kurucusu tarafından deşifre ediliyor.

Peki, Arif Doğan'la bir kitap çalışma fikri nasıl ortaya çıktı ve bu eser nasıl meydana geldi? Yayıncı olarak bu süreci şeffaf bir şekilde okurlarımızla paylaşmak zorundayız.

Elinizde bulunan kitap Timaş Yayınları'ndan çıkmış ilk JİTEM kitabı değil. Aktüel Siyaset serimiz içerisinde JİTEM'i konu alan birçok kitap yayınlandı. Bunların en önemlilerinden biri de Ecevit Kılıç'ın kaleme aldığı "JİTEM" adlı eser. "JİTEM"i yayınladıktan sonra olumlu ya da olumsuz birçok tepkiyle karşılaştık. Kitabın editörü olarak ben de doğrudan tehditlere muhatap oldum. Ancak bu tehditler arasında en önemlisiyle bir sabah yayınevinde masamda oturmuş çalışırken karşılaştım.

Telefon çaldı. Bir okurun "JİTEM" kitabıyla ilgili olarak benimle görüşmek istediği söylendi. Telefondaki halkla ilişkiler sorumlumuz, "Okurun ismi Arif Doğan'mış." dedi. Ben de "O okur değil, kitabın baş kahramanı" diye karşılık verdim. Genelde bu tür talepler olduğunda iletişim bilgilerini aldıktan sonra okurlara biz ulaşıyoruz ve çoğu kez kendilerini kırmamak adına cevap veriyoruz. Arif Doğan ismini duyunca

23:25 36 %

tereddüt ettim ve bizim onu daha sonra arayacağımızı söyledim. Arif Doğan bunu duyduğunda sinirden küplere binmiş ve tehditler savurarak arkadaşımızı telefonu kapattırmak zorunda bırakmış.

Bu mesele yayınevinde ufak çaplı bir krize neden oldu. Hatta belli bir süre espri konusu oldu. Arkadaşlar "Arif Doğan geliyor, Arif Doğan aradı..." diye takılmaya başladılar bana. Durum oldukça çelişkiliydi. Bir yanda, yayıncılık açısından baktığımda bu büyük bir fırsattı. Aradığımız isim kapımıza kadar gelmişti. Öte yandan, telefonun diğer ucundaki adam gerçekten tehlikeli biriydi. JİTEM'in kurucularından, öldürülmemiş veya içeride olmayan tek isimdi. Üstelik Veli Küçük ve Cem Ersever'e kıyasla Arif Doğan daha komplike olaylarla anılıyordu. Karşısına çıkıp muhatabı olmaya çekinmiştim.

Bu hadisenin üzerinden birkaç ay geçti. İnternete Arif Doğan'ın ses kayıtlarının düştüğü iddia edildi. Hemen akabinde Habertürk ve Taraf'ta Arif Doğan'la ilgili haberler çıktı. Bu ikinci hadiseyle beraber Arif Doğan'ın bir şeyler anlatmak istediğine iyiden iyiye kani olduk. Kendisi daha önce de gündemimize girmiş biri olduğundan kısa bir istişareyle Arif Doğan'dan bir kitap çıkarma fikrini ortaya attık. Böylece kaçtığım kişinin peşine düştüm. Önce irtibatı olan gazetecileri yokladık. Röportaj yapma fikrini onlarla paylaştık, kesin bir sonuç alamadık. Arif Doğan'a ulaşamıyorduk.

Kitap yapma kararını aldıktan iki gün sonra bir arkadaşım aradı. "Arif Doğan diye bir adam var, emekli askermiş, kitap yazmak istiyormuş, ilgilenir misin?" dedi. "İlgilenmez olur muyum!" deyip arabama atladım. Yaptığım görüşmelerde karşı tarafın ciddi olduğunu anladım. Arif Doğan kitabın çıkması konusunda aceleciydi. Ama benim de kitap fuarı için bir haftalığına Frankfurt'a gitmem gerekiyordu.

Frankfurt'tan döndüğümde kendisiyle tanışmak üzere yola çıktım. Biraz gergindim. Eve girdiğimde gerginliğimi haksız çıkarmayacak bir manzarayla karşılaştım. Karşımda aksi ve küfürbaz bir adam duruyordu. Hitabeti çok güçlü, kelime dağarcığı çok zengindi. İki saat içerisinde onlarca fıkra ve anekdot anlattı. Sağlık durumu oldukça kötü olmasına rağmen zihni berraktı. En önemli sıkıntısı, tarihleri net olarak

23:25 36 %

hatırlayamamasıydı.

Bir-iki gün içerisinde sözleşmeyi yaparak çalışmalara başladık. Sağlık durumu nedeniyle Arif Doğan'ın bir kitap kaleme alması mümkün değildi. Bu yüzden röportaj yaptık. Röportaj süreci çok zorlu geçti. Öncelikle kendisine güven telkin etmem gerekiyordu. Karşımdaki bir istihbaratçıydı ve her hareketimden şüphe ediyordu. Çantaları kapattırıyor, kalemleri kontrol ediyordu. İlk birkaç gün boyunca yaptığımız röportajlar içerik açısından oldukça zayıftı. Kapalı kutu beni tartmaya devam ediyordu. Bu röportajların çoğu boşa gitti. Aramızda bir güven tesis edilmeye başladıktan sonra röportajlar daha verimli hale geldi. Özellikle Susurluk ve Yeşil meseleleri tartışılırken aldığım cevaplardan tatmin olmamam bir krize neden oldu. Ciddi bir tartışma yaşadık ve iki hafta görüşmedik.

Daha sonra barıştık ve röportajlara devam ettik. Arif Doğan gittikçe açılıyordu. Röportaj ilerledikçe daha fazla isim ve olay anlatmaya başladı. Bazı hususlarda gerçekten bilgisi ya da görüşü olmadığından yorum yapamıyordu. Bazı meselelerde de ne kadar ısrar ettiysem, bildiğine inandığım halde görüş alamadım. Kitapta özellikle gazetecilerin eksik bulacağı noktalar olacaktır. Mesela Gaffar Okkan suikastıyla ilgili bir görüş bulamamaları onları hayal kırıklığına uğratacaktır. Ancak bu sorular kendisine defaatle soruldu ve o her defasında bilgisi olmadığını söyledi. Kitabı okurken bu noktayı göz önünde bulundurmanızı rica ediyorum. Kitap hazırlanırken, metnin akışını bozmamak için sorular mümkün olduğunca az bir sayıya indirildi. Bazı noktalarda soru-cevap kısmı yazar ile aramızda yaşanan gerilimi yansıtma adına muhafaza edildi. Kayıtlı söyleşiler dışında metne yazı eklenmedi.

Metni okuduğunuzda mantıklı bulacağınız, ilk defa duyduğunuz ayrıntılı ve şok edici ifadelerle karşılaşacaksınız. Bunun yanında çelişkiye düştüğünüz noktalar da olacaktır. Sonuçta elinizdeki kitap Türkiye'de emekli bir askerin, bir istihbaratçının müellifi olduğu en önemli eser olma özelliği taşıyor. Üstelik bu asker JİTEM'in kurucusu, Susurluk ekibiyle doğrudan bağlantılı ve Ergenekon sanığı bir devlet yetkilisi. Bu yüzden ülkemizin karanlık geçmişindeki bu önemli örgütlerin deşifre edilmesi adına bu kitabın ciddi ipuçları vereceğini umuyorum. Bunun yanında istihbaratçı bir subayı doğruları ve yanlışlarıyla yakından tanıma şansına sahip

23:25 36 %

hatırlayamamasıydı.

Bir-iki gün içerisinde sözleşmeyi yaparak çalışmalara başladık. Sağlık durumu nedeniyle Arif Doğan'ın bir kitap kaleme alması mümkün değildi. Bu yüzden röportaj yaptık. Röportaj süreci çok zorlu geçti. Öncelikle kendisine güven telkin etmem gerekiyordu. Karşımdaki bir istihbaratçıydı ve her hareketimden şüphe ediyordu. Çantaları kapattırıyor, kalemleri kontrol ediyordu. İlk birkaç gün boyunca yaptığımız röportajlar içerik açısından oldukça zayıftı. Kapalı kutu beni tartmaya devam ediyordu. Bu röportajların çoğu boşa gitti. Aramızda bir güven tesis edilmeye başladıktan sonra röportajlar daha verimli hale geldi. Özellikle Susurluk ve Yeşil meseleleri tartışılırken aldığım cevaplardan tatmin olmamam bir krize neden oldu. Ciddi bir tartışma yaşadık ve iki hafta görüşmedik.

Daha sonra barıştık ve röportajlara devam ettik. Arif Doğan gittikçe açılıyordu. Röportaj ilerledikçe daha fazla isim ve olay anlatmaya başladı. Bazı hususlarda gerçekten bilgisi ya da görüşü olmadığından yorum yapamıyordu. Bazı meselelerde de ne kadar ısrar ettiysem, bildiğine inandığım halde görüş alamadım. Kitapta özellikle gazetecilerin eksik bulacağı noktalar olacaktır. Mesela Gaffar Okkan suikastıyla ilgili bir görüş bulamamaları onları hayal kırıklığına uğratacaktır. Ancak bu sorular kendisine defaatle soruldu ve o her defasında bilgisi olmadığını söyledi. Kitabı okurken bu noktayı göz önünde bulundurmanızı rica ediyorum. Kitap hazırlanırken, metnin akışını bozmamak için sorular mümkün olduğunca az bir sayıya indirildi. Bazı noktalarda soru-cevap kısmı yazar ile aramızda yaşanan gerilimi yansıtma adına muhafaza edildi. Kayıtlı söyleşiler dışında metne yazı eklenmedi.

Metni okuduğunuzda mantıklı bulacağınız, ilk defa duyduğunuz ayrıntılı ve şok edici ifadelerle karşılaşacaksınız. Bunun yanında çelişkiye düştüğünüz noktalar da olacaktır. Sonuçta elinizdeki kitap Türkiye'de emekli bir askerin, bir istihbaratçının müellifi olduğu en önemli eser olma özelliği taşıyor. Üstelik bu asker JİTEM'in kurucusu, Susurluk ekibiyle doğrudan bağlantılı ve Ergenekon sanığı bir devlet yetkilisi. Bu yüzden ülkemizin karanlık geçmişindeki bu önemli örgütlerin deşifre edilmesi adına bu kitabın ciddi ipuçları vereceğini umuyorum. Bunun yanında istihbaratçı bir subayı doğruları ve yanlışlarıyla yakından tanıma şansına sahip

olacaksınız.

Kitabın bu haliyle ortaya çıkışı hiç kolay olmadı. Emeği geçen herkese, özellikle kitabın oluşum sürecinde, başından sonuna kadar hayati katkıları olan Ferit Umurkan'a sonsuz teşekkürler.

Ocak 2011
Cüneyt Dalgakıran

ÖNSÖZ

Yollar bazen hüsran, bazen de zaferle biter. Ben yola koyulduğumda önümde birkaç seçenek vardı: Asfalt, toprak ve taşlık yol. Ben taşlık yolu seçtim. Zoru seçtim. Bunun da nedeni Doğu-Güneydoğu'da karşılaştığım iki olaydır. Bu iki olayın üzerimde yarattığı etki çok derindir.

Beni derinden etkileyen bu iki olaydan ilkine, iki grup halinde PKK'ye operasyon yaptığım sırada şahit oldum. Birinci grup Cudi Dağları'nın Zer Dağı bölgesinin kuzeyinde Ballıkaya yani Kürtçe ismi Bilikan olan bölgede, ikincisi ise Dereler'de, Şırnak'ın kuzeyinde Bestler bölgesinde bulunuyordu. Ben Bestler bölgesindeki gruptaydım. Diğer ekip de Ballıkaya-Bilikan bölgesinde bulunuyordu. Oradan bir telefon geldi. Elimizdeki muhabere cihazları çok güçlüydü. Aynı zamanda telsiz telefon da vardı ve ayrıca printerlardan mesaj gönderiliyordu. Telefonla, daha önce Şırnak'a bağlı Geçitboyu ve Milli yerleşim birimlerine yapılan baskında kaçırılan bir erin akıbetini bilen birisinin sağ olarak PKK içinde yakalandığını söylediler. Ben de hemen "Gönderin helikopterle!" dedim. PKK'li adam geldi. Bize kılavuzluk yaparak, kaçırılan Mehmetçiğin akıbetini göstermek için cesedin bulunduğu yere götürdü. Olay yerine vardığımızda karşıma çıkan manzarayı hayatımda ilk defa görmüştüm. Bir iskelet vardı. Boynu ve koltuk altları belli ki zincirle bağlanmıştı. PKK'li anlatmaya başladı: "Bu askeri biz sağ olarak getirdik. Buraya astık. Altına ateş yaktık ve ateşin üzerine sac koyduk. Sac kıpkırmızı olduktan sonra ayaklarını yere paralel olarak tutturduk. Dayanabileceği kadar dayandı, sonradan yavaş yavaş ayaklarını indirdi."

İnsan eti nedir, bilir misiniz? Yağdır. Çabuk yanar. Mehmetçiğin bedeni diri diri yakılmış. Bunu ifade etmeye insanın dili aciz kalıyor. Bu manzara karşısında iskeletin üzerine elimi koyarak ve gözlerimden yağmur seli gibi yaş akarak şöyle haykırdım: "Ey Mehmetçik, senin kanını yerde bırakırsam anamdan emdiğim süt, anamdan emdiğim helal süt bana haram olsun."

Bu olay yaşandıktan 10-15 gün sonra Midyat'a bağlı Peçenek ve Yuvalı köyleri basılıp, çoluk çocuk öldürülmüştü. Köyde bir eve girdiğimde karnı bıçakla açılmış, yerde yatan bir Kürt kızı gördüm. Öldürmüşler.

16-17 yaşındaki bu çocuğun karnında oynamalar olduğunu fark edince karnını bıçakla yarıp, bebeği çıkarmışlar. Bebeğin erkek olduğunu görünce ve hâlâ kıpırdadığını fark edince 7-8 fişek atmışlar.

Bazen insan ruhu böyle şeylere dayanabiliyor. Kürt kızının üzerine elimi koydum: "Ey Kürt kızı, senin kanını yerde bırakırsam anamdan emdiğim süt, anamdan emdiğim helal Kürt sütü bana haram olsun." dedim. Zira anam Kürt'tür. Onun için o Kürt'e sahip çıktım. Hayatım boyunca da Kürtlere sahip çıktım.

Bu iki olay kalbime nakşolup işlendi. Hayatım boyunca bu iki olayı aklımdan çıkarmadım. Bugün bile bu iki olay karşıma gelip dikilmektedir. Ve ben bunun için mücadele ettim. O iki şehidin kanını yerde bırakmadım. Öncelikle Mehmetçiğin, ondan sonra da Kürt kızının cesedini, intikamını almadan yerde bırakmadım.

Bu nedenle bu yolun yolcusu olarak devam ettim. Ve bu yol beni Cudi'ye götürdü. Gabar'a, Çıraf'a, Maval'a götürdü. Kato Dağlarına götürdü. Kaval Dağı'na ve Namaz Dağı'na götürdü. Tanintaninlere götürdü, Herekol'a götürdü.

Ve ben hiç bıkmadan, korkmadan önüme çeşitli tabular konulmasına rağmen, çeşitli engeller yerleştirilmesine rağmen yoluma devam ettim. İşte ben bunun için yolculuğumdan vazgeçmedim. Ama bu gidiş o kadar uzun sürdü ki çocuklarıma babalık ve eşime kocalık yapamadım. Vatan için, millet için, bayrak için, toprak için ve ezan sesi için; bayrak, toprak ve millet düşmanlarıyla, ihanetle, PKK'yle mücadele ettim. Kürt-Türk, Alevi-Sünni, sağcı-solcu tüm namuslu insanlar için mücadele ettim.

ARİF DOĞAN KİMDİR?

25-10-1945 tarihinde Hatay ili, Kırıkhan ilçesi, Abalak köyünde dünyaya geldim. Üç anadan bir babadan olan çocukların sonuncusuyum. İlkokulu ve ortaokulu Kırıkhan'da, liseyi Antakya'da bitirdim. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden ayrılıp Harp Okulu'na girdim. 1967 yılında asteğmen olarak mezun olup, 1968'de teğmen oldum.

İlk görev yerim Mardin-Kızıltepe'ydi. Seyyar jandarma birliğine girdim. Toruntepe (Telhalef) sınır bölümünde bölük komutanlığı yaptım. Oradan üsteğmen olarak Karadeniz'e atandım. Merkez Trabzon olmak üzere altı vilayetin gizli istihbarat amirliğinde, kadrosu albay olan yerde, ben üsteğmen olarak görev yaptım. O dönemde adam öldürmekten yargılanıyordum. Altı vilayete bakıyordum: Ordu, Giresun, Trabzon, Rize, Artvin ve Gümüşhane. Trabzon merkez olmak üzere gizli istihbarat amirliğine bağlı yuvabaşılıkların komutanı da bendim. Bu bölgede altı yıla yakın kaldım.

Daha sonra Adıyaman Gölbaşı'ndaki komando birliğine tayinim çıktı. Çok hareketli ve dış göreve giden bir birlikti bu. Ardından, Kahramanmaraş, Pazarcık ilçesi Narlı Ovası'nda toprak işgallerinin önlenmesi için görevlendirildim.

Birkaç gün Narlı Ovası'nda görevde kaldıktan sonra acil bir emir daha verildi. "Malatya'da olaylar olacak, tedbir almak üzere Malatya iline hareket edin" denildi. Malatya'da yaşanan olayları önleme amacıyla hemen bölgeye intikal ettim. İsyanı yatıştırmak için en üst düzeyde çaba gösterdim. Rütbem yüzbaşıydı. Yetkim çok fazlaydı. Doğrudan İçişleri Bakanı'yla çalıştım. 300 kişilik silahlı birliğimle çatışmaların ortasında mücadele verdim. İki mermi yedim ve bunun sonucunda 7 saat komada kaldım.

Ondan sonra Siirt, Batman Komando Alayı'na tayin oldum. Batman'a gelir gelmez 7-8 ay boyunca Barzani-Talabani harbinde görev aldım. Ardından Urfa, Viranşehir'de bulunan Hudut Tabur Komutanlığı'na atandım.

Buradaki hizmet sürem sona erince Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı'na

atandım. Orada binbaşıyken, Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nı, yarbayken de Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanlığı'nı (JİTEM) kurdum. Bu görevimin çoğunu Doğu-Güneydoğu illerinde ifa ettim.

O görevlerden 1990 yılında yarbay olarak Güvercinlik'teki Jandarma Okullar Komutanlığı'nın Destek Kıtalar Komutanlığı'na atandım. Albay olacağım sene (1992) Niğde İl Jandarma Komutanlığı'na atandım. Niğde ilinde de terör olaylarıyla karşılaştım.

Niğde'den sonra Yalova'ya, İl Jandarma Komutanı olarak geldim. Orada da fuhuş ve eroin kaçakçılığıyla mücadele ettim. Emekliliğime bir sene kala halen sebebini bilmediğim bir nedenle İstanbul Jandarma Bölge Komutanlığı Karargâhı'nda bir göreve atandım. 1998 senesinde şerefimle emekli oldum. Doğu-Güneydoğu'da toplam 21 sene görev yaptım. Evli ve üç çocuk babasıyım. Kürtçe ve Fransızca bilirim.

1.BÖLÜM / JANDARMA İSTİHBARAT

Kamuoyu sizi JITEM'in kurucusu olarak tanıyor. Şu an JITEM'le ilgili konuşabilecek belki en önemli kişisiniz. Sizin de zaman zaman bu tarzda açıklamalarınız oldu. JİTEM nedir?

JİTEM ile ilgili olarak arzu edilen bir seviyede konuya girebilmek için JİTEM öncesini, JİTEM dönemini ve sonrasını çok iyi bilmek lazım. Ben Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı'na atandığım zaman çeşitli görev yerlerinden sonra nihai olarak Jandarma İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne getirildim. Jandarma Karargâhı İstihbarat Başkanlığı'na bağlı Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Şube Müdürü'ydüm. O sıralarda, üst komutanların tespitine dayanarak, Jandarma Genel Komutanlığı ve alt birimlerinin istihbarat ihtiyacının sağlıklı bir şekilde görülebilmesi için yeni bir istihbarat ünitesine ihtiyaç duyulduğu ortaya çıktı.

Bu sırada Jandarma Genel Komutanı kimdi?

Adnan Doğu Paşamdı. Zaten jandarmadaki istihbarat ihtiyacının tespiti esasında Orgeneral Adnan Doğu Paşa'ya aitti. Bu görev onun zamanında bana verildi.

"Jandarma Genel Komutanlığı Genel Karargâhı ile alt birimlerin ihtiyacını karşılayacak Jandarma İstihbarat Teşkilatı'nı sen kuracaksın" dediler. Tabii bu faaliyetleri üstlerimin de katkısıyla yürütecektim.

Bu önemli görev için neden siz seçildiniz?

Neden beni seçtiklerini kesin olarak bilmem mümkün değil ama tahminim şudur: Birincisi, Doğu-Güneydoğu'da uzun süre kaldım. İkincisi, Kürtçe biliyordum. Üçüncüsü, ailem çok geniştir. Beyler sülalesindenim. Gelenek, görenek, örf ve âdetlere de çok uyarım.

Daha önce de belirttiğim gibi bölgede uzun süre kaldım. Bununla ilgili bir örnek vermek istiyorum. Benim kızlarımdan birinin doğum yeri Mardin-Kızıltepe'dir. Bu kızım ilkokula Adıyaman-Gölbaşı'nda başladı. Siirt-Batman'da devam etti. Ardından da Urfa-Viranşehir'de ortaokula başladı. Çok ilginçtir ki silahlı kuvvetlerde böyle bir tayin gören ikinci bir subay yoktur. Daha önceki ve sonraki rütbelerimle birlikte şark hizmetim toplam 21 yıl. Bu nedenle ben seçilmiş olabilirim. Nihayetinde bana bu görevin neden verildiğini sorgulamak yerine bu görevin bana verilmiş olmasının gururuyla çalışmaya başladım.

Bu istihbarat zaafını giderme amacıyla kurulan birimin adına "Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı" denildi. Ve bu kuruluşun görev alanı, Türkiye'nin geneli olarak belirlendi. Bütün Türkiye genelinde, iller bazında sekiz tane grup komutanlığı, bunun karşılığında da gruplara bağlı 24 tane tim vardı.

Bunun öncesinde jandarmada istihbarat faaliyeti yürüten birimlerin yapılanması nasıldı?

Grup komutanlığı yoktu ama jandarmanın geçmişinde istihbarat birimleri olarak, jandarma istihbarat amirlikleri vardı. Jandarma gizli istihbarat amirlikleri ve bunların da timler gibi yuvabaşılıkları olurdu. Esasında ben biraz da ondan esinlendim, çünkü daha önce jandarma istihbarat gizli amirliği yapmıştım.

Bu görevleri nerede yaptınız?

Altı ilde yaptım. Bu iller Trabzon Gizli İstihbarat Amirliği'ne bağlıydı. Trabzon,

23:26 36 %

Ordu, Giresun, Rize, Artvin ve Gümüşhane il, ilçe ve köylerini kapsıyordu. O dönemde istihbarat amirliğinin görevleri terörle alakalı değildi. O zaman terör, PKK yoktu. Aynı zamanda bu sadece Karadeniz'e münhasıran kurulmuş bir ünite değildi. Diğer bölgelerde de kaçakçılığın men, takip ve tahkiki gibi görevler ifa ediliyordu. Bunun içerisinde silah kaçakçılığı, uyuşturucu kaçakçılığı ve toplu suçlar vardı. Bunlara birtakım eşkıya hareketlerini de ekleyebiliriz. Soygunlar, yağmalar veya asayişe müteallik diğer olaylardaki suçlarla ilgili istihbarat toplanıyordu. Ben o dönemde görevde bulunduğum süre zarfında bu tip suçlara karşı istihbarat faaliyetleri yürüttüm. Gizli İstihbarat Amirliği'nin mücadele alanı içerisinde terör suçu yoktu. Terörle mücadele söz konusu olmadığından operatif istihbarat faaliyetine ihtiyaç yoktu. Bu birim sadece istihbarat elde ederdi. Yani ajan ve muhbirleri kanalıyla duyumları alır, onları değerlendirirdi. Haber halinden, istihbarat haline dönüştürür ve icra organlarına verirdi. Genelde faaliyet alanı jandarma bölgesiydi, polis bölgesi değildi. Suç polis bölgesini ilgilendirdiğinde, yürütülen faaliyet Emniyet Teşkilatı'na devrediliyordu. Ayrıca jandarma bölgesi içinde de bir birimin faaliyet alanı, bağlı olduğu ilin faaliyet alanıyla sınırlıydı. Mesela Rize'de bir ihbar alındı ama olay Samsun'a kaydı, faaliyeti yürüten ekip oraya müdahale edemiyordu. Bunun sebebi de orada ayrı bir istihbarat gizli amirliğinin bulunmasıydı.

Sizin görev yaptığınız dönemde bölgede siyasal çatışma var mıydı? Onlarla ilgili istihbarat toplanıyor muydu?

O zaman yoktu. Üniversitelerde ufak tefek toplum olayları vardı. Gizli istihbarat amirlikleri ajan ve muhbirler kanalıyla oralara da hulul etmişti. Siyasi içerikli olaylar, sağ ve sol olayları vardı üniversitelerde. Sonra Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı kuruluşuna geçtim. Kuruluşta ana hedef Türkiye'nin geneliydi ama bu görev yapılırken biraz daha inisiyatifi ele alan bir hareketle bağlantı direktifinin alt birimlere bırakılmaması, daha güçlü olabilsin diye üst birimlerde kalması amaçlanıyordu. Çünkü üstten emir alan daha güçlüdür. Bunun sonucunda bu birimin kuruluşları resmi olarak şekillendi ve kadrosu, kuruluşu yani teşkilat yapısı Genelkurmay Başkanlığı'na sunuldu ve Genelkurmay Başkanlığı tarafından tasdik edildi. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın kadrosu, TMK'sı (Teşkilat-Malzeme-Kadro)

23:26 36 %

onaylandı ve bunun yönergesi yapıldı.

Dönemin Jandarma Genel Komutanı Adnan Doğu'ydu. Yönergesini, bizzat günlerce çalışarak, rütbem böylesine önemli bir iş için küçük olmasına rağmen tecrübem çok büyük olduğundan her ayrıntısını düşünerek kendim hazırladım. Binbaşıydım ama binbaşı, o zamanlar Jandarma teşkilatının içinde büyük rütbeydi.

O sırada nerede görev yapıyordunuz?

Jandarma Genel Komutanlık Karargâhı'nda. Ondan sonra Türkiye genelinde bunu kurduktan sonra yönergesini İçişleri Bakanlığı'na sundum. Yalnız, bu birim kurulduktan sonra Genel Komutan değişti, Fikret Oktay Paşa Jandarma Genel Komutanlığı'na getirildi. O dönemde Fikret Oktay orgeneraldi. Onun zamanında yönerge bakana imzaya çıkarıldı. Hatta bana "oğlum" dedi, "benim rütbemi küçük mü gördün ki bakanlığın imzasına arz ediyorsun?" diye takıldı. Çok mütevazı birisiydi. "Estağfirullah komutanım. Yalnız karşınızda, bakanlığımıza bağlı bir Emniyet Teşkilatı var. Bu yeni kurumun hem jandarmaya hem Emniyet Teşkilatına emir verebilmesi ve çok daha rahat görev yapabilmesi için bu yolu izlememiz daha uygun olur" dedim. Bu sözüme karşılık, "Ulan bize emir verdirttireceksin!" dedi.

"Estağfurullah komutanım" dedim. Hem jandarmaya hem polise yani Emniyet Genel Müdürlüğü'ne emir verecekti. Çünkü orada şöyle bir madde vardı: Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın görev alanı Türkiye'nin genelidir. Yani polis veya jandarma sorumluluk alanı diye bir ayrım söz konusu değildi.

Bu süreç sonunda kuruluşun yönergesi de devreye girdi. Yönerge imzalandı ve İstihbarat Şube Müdürlüğü'nden alınarak Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'na atandım. İlk Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nı da ben yapmış oldum. Çok güzel bir kuruluştu ve herhalde bu kuruluş ve ondan sonra gündeme getireceğimiz JİTEM kuruluşu fiili olarak bugüne kadar kalsaydı jandarmanın veya Doğu-Güneydoğu'daki icra organlarının kat edeceği mesafe bundan elli misli fazla olurdu.

Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nda kimler görev yapıyordu?

Burada görev yapanların hepsi askerdi. Bunun dışında, dışarıdan alınan memurlar

vardı. Mesela Milli Eğitim Bakanlığı'ndan Jandarma Genel Komutanlığı'na transfer olan öğretmenler vardı. Bu öğretmenler o bölgeleri çok iyi tanırdı. Bu öğretmenler ve diğer memurlar Doğu-Güneydoğu bölgesinden seçilirlerdi ve muhbir olarak çalışırlardı. Ben Jandarma Grup Komutanı olarak bu personelin başındaydım. Birim içerisindeki ilgili daireler de doğrudan bana bağlı olarak çalışıyordu.

Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı istihbarat toplama açısından oldukça başarılıydı ama arzu edilen seviyede randıman alınamadı. Çünkü operatif istihbarat yoktu. Yani haber ve duyumlar alınıyor, istihbarat haline getirilip icra organlarına aktarılıyordu ama icra organları bazen geç kalıyordu ve ortaya birtakım aksaklıklar çıkıyordu. Bazen de Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı birimleri geç kalıyordu. Böylece elde edilen istihbarat ziyan ediliyordu. Bunun önüne geçilmesi gerektiği sonucuna vardık.

Kendi kendime şöyle dedim: "Ey Arif Doğan, biraz daha ufkunu genişletip operatif istihbarat yapabilecek bir üniteyi kur." Fakat sonra da şunu düşündüm. Ya kurulmuş olsaydı ve operatif istihbaratta başarısızlık olsaydı? O zaman ne yapacaktım? O bakımdan bu mesele üzerinde çok düşündüm. Genelkurmay, belli bir süre önce, komutanların da onayı alınarak Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın kurulmasına müsaade etmişti. Nihayetinde askeri hizmetlerde bir-iki sene fazla bir süre değildir. Kısa süre sonra çıkıp, "Ben bu istihbarat grup komutanlığını kurdum ama başarı istenilen düzeyde değil. Şöyle bir değişiklik yaparsak daha başarılı olacaktır" şeklinde ortaya bir tez sürmek karargâh hizmetleri prensibine aykırıdır. Demezler mi ki "Arkadaşım, kafan neredeydi? Madem onu öyle kuracaktın önceden niye düşünmedin?"

Tam da bu noktada bir meselenin altını çizmekte fayda var. Böyle bir adım atmam için zihnimdeki şüphelerden başka herhangi bir engel yoktu. Nedeni ise silahlı kuvvetlerde akılcı olan ve başarılı olabilecek her şeye "evet" denmesiydi. Silahlı kuvvetlerde endişelendiğim tarzda bir tabu olmaz. TSK mensupları çok aydın görüşlü insanlardır.

Sonuç olarak, arzu edilen seviyede başarılı olamayınca, daha başarılı bir istihbarat

23:26 36 %

yapılanmasının temellerinin atılması düşüncesi yeşermeye başladı. Ardından, dönemin Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı rahmetli Hulusi Sayın Paşa'ya teklif edildi ve o da kabul etti.

Siz Hulusi Sayın'a bu teklifi ilk götürdüğünüzde Jandarma Genel Komutanı Burhanettin Bigalı mıydı?

Evet, Burhanettin Bigalı Genel Komutan, ben de Jandarma İstihbarat Grup Komutanıydım ve Jandarma Asayiş Komutanlığı Harekât kontrolüne verilmiştim. Çünkü ben Genel Komutanlığa re'sen bağlı biriydim. Tıpkı Asayiş Komutanlığı gibi… Ben istihbarat başkanlığına bağlı bir üniteydim. Türkiye genelinde İstihbarat Grup Komutanı olduğum için o arada OHAL ilan edilmiş, Asayiş Komutanlığı kurulmuş, Türkiye genelinde görev yapan Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın bazı timleri OHAL bölgesinde, yani Asayiş Komutanlığı bölgesinde kalmıştı. Bunun üzerine Hulusi Sayın "Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın buradaki üniteleri benim emrime verilsin, öbürleri ne yaparsa yapsın, benim bulunduğum bölgeye burnunu sokmasın." dedi.

Ancak benden de vazgeçemiyordu. "Arif de buradaki gruba vekâlet etsin. Yani buradaki üniteler de nasıl olsa Arif'in kuruluşundaki birimlerdir. Hem OHAL'e baksın hem de OHAL dışındaki illere baksın." diye karar almış. Bunun sonucunda ben OHAL bölgesinde görev aldım çünkü zaruret duyulan yer OHAL bölgesiydi. OHAL bölgesi Türkiye genelindeki başarı veya başarısızlığa doğrudan etki ediyordu.

Böylelikle Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın dışında Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanlığı yani JİTEM adında bir ünitenin kuruluşunun ilk adımları atılmış oldu. Çalışmalar direkt olarak Ankara'ya gönderildi. "Bölgemizde böyle bir kuruluş düşünüldü. Bu kuruluş bölgemizdeki icra organlarına çok faydalı olacaktır." mealinde bir talepte bulunuldu. JİTEM'i kurma fikri bana aitti, yalnızca Hulusi Sayın'la istişare ettim. Ben İstihbarat Grup Komutanı olarak Adnan Doğu, Fikret Oktay, Burhanettin Bigalı gibi Genel Komutanlarla her zaman doğrudan irtibat halinde oldum ama askeri hiyerarşi içerisindeki teamüller doğrultusunda kademe atlamamaya özen gösterdim. Bu yüzden faaliyetlerimi doğrudan Hulusi Paşa'ya

23:26 36 %

danışarak yürütüyordum. Aksini yapmam terbiyesizlik olurdu. Her ne kadar Jandarma Genel Komutanlığı İstihbarat Başkanlığı'na bağlı olsam da Asayiş Komutanlığı'nın emrindeyim.

Sonuç olarak teklif Ankara'ya gitti. Ankara'da, "Yahu bu adam ne yapıyor?" diye biraz kıpırdanma oldu. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı varken Jandarma Asayiş Komutanlığı bünyesinde bir JİTEM grubuna neden ihtiyaç duyulmuştu? Bunun üzerine Genel Komutan karargâha emrivaki yaparak "Kimse kıpırdamasın!" dedi. "Bu kişi asayiş komutanı. Mademki orada sorumlu adam bu, mademki istihbarat kurumu JİTEM'i istiyor, öyleyse istihbarat ünitesini o tayin etsin, ikinci bir emre kadar geçici olarak denensin. Müsaade ettim." diye ekledi. Ayriyeten de böyle bir yazı var. Jandarma Genel Komutanı Burhanettin Bigalı'nın JİTEM'le ilgili böyle bir yazısı var. İsteyen arşivlerden bulabilir.

Ondan sonra JİTEM Grup Komutanlığı'nın malzemeleri de hazırdı zaten. Neydi malzemesi Jandarma İstihbarat Grup Komutanı'nın? Bir çırpıda kurabilir misin sen JİTEM'i? Oradan faydalanmamış olsan, mümkün değil. Altyapı sağlamdı, dört dörtlüktü. Askerler İstihbarat Grup Komutanlığı'nda görevlerine devam ettiler. Kayıtlı muhbir ve ajanları ben aldım: "Haydi bakayım mücadele alanına."

JİTEM'in istihbarat ağı nasıl yapılandırıldı?

Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı kurulurken istihbarat ağını bütün Türkiye genelinde düşündüm. Yani her ilde, ilin nüfus kesafetine göre bir sorumlu, ilçeler bazında bir sorumlu, mahalleler bazında bir sorumlu ve köyler bazında bir sorumlu olmak üzere istihbarat ağını Türkiye geneline yerleştirdik. Tabii JİTEM gündeme gelince yeniden elemana ihtiyaç hâsıl olmadı. Çünkü iller bazında yeteri kadar sivil personel vardı. Bunlar da birtakım özelliklere göre seçilmiş insanlardı. Kültür durumu, meslek durumu, tahsil durumu, sağlık durumu, yaş durumu nazarı itibara alınıyordu. Ben JİTEM'i kurunca Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı OHAL Valiliği bölgesindeki jandarma istihbarat timlerini hemen JİTEM'e transfer ettim. Mesela Diyarbakır Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı timine bağlı biri, timine bağlı olarak kaldığı zaman sadece istihbaratçılık yapar. Ama onu denenmek üzere

kurulan Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanlığı'na (JİTEM'e) transfer ettiğim anda bir yetkisi daha olur: Operasyon. Tabii ki bu tim komutanlarının da işine geldi.

Bu insanlar belli bir eğitime tabi tutuldu mu?

Hiç kimse anasının karnından doğduğu gibi öğrenemez. Bizim görev yaptığımız yer Doğu-Güneydoğu. Orası eğitim alanı da değil, öğretim alanı da değil, mektep de değil. Hayatın ta kendisi... Bu insanlar da istihbaratçılığı gereği veçhiyle yapıyordu. Operatif istihbarat ayrı bir şey, harekât ayrı bir şey, istihbaratçılık ayrı bir şeydir. Yani ille de istihbaratçı icraatçı olacak diye bir kural yok. Ama Güneydoğu için olması şart. Mesela bunun uygulaması batıda daha farklıydı.

JİTEM, Doğu-Güneydoğu'ya Türkiye genelinden gelen sivil unsurlardan müteşekkildir. Bir birimde en fazla 20 kişi bir araya gelmiştir. Basının dediği gibi on bin kişi bir arada değildir. Her ilden seçilmiş toplam on bin kişi vardır. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün yüz binin üstünde ajan ve muhbiri var, jandarmanın on bin olamaz mı?

Operasyon olacağı zaman insanlar operasyon için Hakkâri'den, Ağrı'dan Diyarbakır'dan gelip operasyon yapıyorlardı. Hatta bırakın Hakkâri'yi; Tekirdağ'dan, Edirne'den, Kırklareli'den, Çanakkale'den, Manisa'dan, İzmir'den geliyorlardı.

2. BÖLÜM / OHAL BÖLGESİNDE İSTİHBARAT

O dönemde Doğu-Güneydoğu'da istihbarat çalışmaları ne durumdaydı?

Doğu-Güneydoğu illerine görevli olarak gittiğimde çok değişik bir durumla karşılaştım. Bunları anlatmaktaki gayem oradaki görevlilerin görevine müdahale veya tenkit için değildir sadece kendi değerlendirmelerimi arz etmek içindir.

Bir tarihte adamın bir tanesi hapisten tahliye oluyor. Tabii yün yatağı, yün yorganı ve tüy yastığı var. Marabalardan bir tanesi "Belki ağa eşyasını bana bırakır, ben de bir yün yatakta yatmış olurum." diyor. "Ağam, yatağı yorganı götürmeyecek misin?" diye soruyor. "Vallahi yeğenim buraya geri geleceğim. Bizim mahallede iki tane

şerefsiz var. O şerefsizleri halledip geri geleceğim. Cezamı yine çekerim" diyor. "Bu yüzden bunlar burada kalsın!" diyor. Maraba "Emrin olur ağam!" diyor. Ağa gidiyor. Bir gün, bir ay, bir sene, iki sene… Ağanın geri geldiği yok. Maraba cezasını bitiriyor. 5 sene sonra çıkıyor. 10 sene de ağayla yatmış zaten. Eder 15 sene. "Gideyim de bir ağaya söyleyeyim, yatağı yorganı bahane ediyor, belki bana ölülerinin canı için bir iş verir." diyor. Tahliye oluyor hapisten, ağanın yanına gidiyor. "Yav ağam seni aylardır, yıllardır bekledik bir türlü gelmedin. Yatak orada duruyor." diyor. Ağa, "Ya yeğenim, ben on sene önce burada birkaç tane şerefsizi öldürmüştüm. İki tanesi kalmıştı. Geldim bir baktım ki mahallenin ekseriyeti şerefsiz olmuş. Ben kimi öldüreyim?" diyor.

Herkesin affına sığınarak Doğu-Güneydoğu'dakilere asla şerefsiz demek istemediğimi peşinen belirtmeliyim ama o bölgede yaşanan tehlikeler yüzünden birçok insanda olumsuz yönde değişiklik olmuş. Bu değişikliği fark edebiliyordum çünkü ben de o bölgenin insanıyım. O zaman şöyle düşündüm: "Ey Arif Doğan, çok zor şeyler bekliyor seni." Zaten Doğu-Güneydoğu halkı PKK'ye boyun eğmemek için, onun esiri olmamak için kanının son damlasına kadar direniyor. Mehmetçik Doğu-Güneydoğu'ya canını verme pahasına dağlarda mücadele ediyor. Her komutan gecesi gündüzü olmadan mücadele ediyor. Devletinin yanında olan gerçek Kürt halkının da gecesi gündüzü yok. Tabii ben Doğu-Güneydoğu'ya gittim. Alana girdiğim andan itibaren neler yapabilirim, nasıl başarılı oluruz. İstihbaratçılıkta icra organlarını nasıl ikna edebilirim? Hep bunu hesaplayıp durdum. Neresinden başlayayım diye kendi kendime düşündüm.

Bölgede ilk dikkatimi çeken şey, istihbaratın zorluğu oldu. Eskiden Doğu-Güneydoğu illerinde istihbaratçı, istihbarat haber ve duyumlarını gezerek, görerek, yaşayarak yapıyordu. Şimdi ise kabuğuna çekilmiş, oturduğu yerde ajan veya muhbirin kendisini bulmasını bekliyor.

Doğu-Güneydoğu'ya gidişimin üçüncü veya dördüncü ayında çok ilginç bir olayla karşılaştım. Bir muhbir bir duyum getirdi. Çok mükemmel bir duyum. Hemen çalışıp istihbarat haline getirdim. Ben, toplantıda görüşülmek üzere evrakı bir yana bıraktım. Tabii bu toplantıda jandarma istihbarat grubundan, Milli İstihbarat Teşkilatı'ndan,

Emniyet Teşkilatı'ndan ve OHAL bölgesinden de temsilci bulunurdu.

Toplantı başlar başlamaz şunun farkına vardık. Benim aldığım haberi emniyet de almış. MİT'in aldığı haberi ben de almışım. Emniyetin aldığı haberi OHAL de almış. Aynı haber tüm kurumlar tarafından teyit ediliyor. Demek ki çok sağlam elemanlar var dedik. Okumaya başladıktan sonra baktık ki hepimizdeki aynı habermiş. Hayatımda bu kadar aptal yerine konulduğumu ilk defa gördüm. Hemen değerlendirmeye girdim. Elimi masaya vurdum ve "Kusura bakmayın, ben dünyanın en büyük aptallarından biriyim." dedim. Oradaki yetkili arkadaşlar "Estağfirullah efendim olur mu?" dediler. "Kusura bakmayın siz de benim gibi aptalsınız!" dedim. Çünkü istihbarat faaliyetlerinde genel teamüldür, ajan kolay kolay deşifre edilmez. Muhbirler deşifre edilmez. Ama icra organlarına ve istihbarat birimlerine zarar verdikleri takdirde dışlanırlar. Ben, o haberi getiren ajanın kayıt etiketini masaya koydum. Adam bu. Kod adı bu. Kod numarası, kaydı da budur. Getirdiği haber de bu. Ödenen meblağı ayıp olur söylemiyorum. Çünkü ajanlar ve muhbirler para karşılığı bilgi satarlar. "Her şey koyulsun masanın üstüne. Bu iş çığırından çıktı." dedim.

Baktıkça herkesin rengi değişti. Çünkü aynı adam, aynı resimle, ayrı kod adıyla, ayrı kod numarasıyla, ayrı ayrı ünitelere aynı bilgiyi satmış, hepimizden de para almış. Demek ki bizden akıllıymış. Hemen orada onların ismini koydum. Böylelerine, benim istihbarat anlayışıma göre "istihbarat o....su" denir. Arkadaşlar bu şerefsizlerin bundan sonra bize kazık atmaması için herkes eşeğini sağlam kazığa bağlasın. Çünkü biz bu duyumu icra organına veriyoruz. Bu tarz hatalı bir duyum onları ölüme götürür. Bize bunu satan adam, gider PKK'ye de "böyle böyle bir eylem yapılacak, haberin olsun" der ve işi sıkıntıya sokarız. Yapacağımız şu: "En kısa zamanda herkes kendi kaynağını gayet güzel incelesin. İkili ve üçlü çalışan varsa hemen deşifre edilmeli. Çünkü bölgede diyelim ki altı yedi yüz tane, bin tane haberci ve duyum getiren ajan varsa bunların hepsi mükerreren birbirimizde kayıtlı. Bu nasıl iş? Bir adamı iki kişi kullanamaz. Sezinlediği anda birbirimizle diyaloğa geçip dışlayacağız. Bölgeyi öncelikle istihbarat
o.....larından temizleyelim."

Bu olaydan itibaren bir yıla yakın bir süre boyunca bu yanlışı ortadan kaldırmanın

23:26 36 %

mücadelesini verdim. Bölgede yoğurdu üfleyerek yemeye başladım. Çünkü benim ağzımı yakan yoğurt icra organının kalbini yakar. İşte, istihbarat grup komutanlarının bölgeye girmesiyle birlikte bu çalışmalara hız verilmiştir. Arazi çalışmalarına girilmiştir ve icra organlarının konuşlandığı bölgelerle ilgili doğru mu yanlış mı konuşlanmış, örgütün ana üs bölgesinin, örgütün sözde yedek üs bölgesinin ulaşım yollarında mı değil mi gibi sorulara cevap bulmak üzere icra organlarına A'dan Z'ye kadar yardımcı olunmuştur. Çünkü bir bakıyordunuz ki birliği öyle bir noktaya konuşlandırmışlar ki sağındaki, solundaki bölgelerden, yakınından zil çalarak geçiyordu PKK.

O bölgede aynı zamanda jandarma istihbarat grubu olarak, konuşlanan birimlere PKK ile ilgili bilgilendirme yaptık. O bölgedeki icra organı sadece bizi istihbaratçı olarak görmesin. Bizi bölgeyi iyi bilen çatışma unsurunun başında bir insan gibi görsün diye bölgenin tanıtımını, mevcut terörün tanıtımını, izahlarını yapıyorduk.

Önceleri bölgedeki icra organları bizleri kabullenmek istemediler. "Biz kendimize yeteriz. Dıştan istihbarata, istihbaratçıya, takviyeye lüzum yoktur." dediler. Ancak sonradan anladılar ki başarının sırlarından birisi de bu istihbarat birimlerinin faaliyetleridir. İstihbarat ve icraat birbirinden kopamaz. Birbirini tamamlayan unsurlardır.

Önceleri ben istihbarata ağırlık verdim. Aradan günler, aylar, yıllar geçti. İstihbarat ile icraat bir arada olmazsa birtakım mahsurların ortaya çıkacağı iyice anlaşıldı. Beraberinde birtakım rahatsızlıklar doğdu. İstihbaratçı icra organına, icra organı da istihbaratçıya güvenmez oldu. İstihbaratçı, "Ben istihbaratımı icra organıma zamanında iletiyorum ama icra organı zamanında müdahale etmiyor ve benim bütün çalışmalarım boşa gidiyor." diye şikâyet etmeye başladı. İcra organı da "İstihbaratçının verdiği istihbaratlar arzu edilen seviyede değil, onun için de ben başarılı olamıyorum." diye yakınmaya başladı. JİTEM'in ortaya çıkış nedeni buydu. Yani icraat ve harekâtın bir arada olması lazımdı. Yan yana durması veya dirsek temasında bulunması değil; aynı ilçede, aynı köyde, aynı mahallede olması lazımdı. Bu zaruret kendini göstermeye başladı. Doğu-Güneydoğu'daki bu zafiyet JİTEM'in

23:26 36 %

biraz daha erken bir zamanda kurulmasını tetikledi.

Emniyet istihbarat, genelkurmay istihbarat ve MİT gibi diğer istihbarat kurumlarıyla ilişkiler nasıl yürütülüyordu? JİTEM'in bunlardan farkı neydi?

Genellikle JİTEM'in operasyon yaptığı yerler jandarma bölgesidir. Yani kırsal alan faaliyetleridir. Onun için o istihbarat birimleriyle JİTEM'in yaptığı kırsal alan operasyonlarını gündeme getirmek çok büyük hatadır. Deşifre olurlar. Bunun dışında jandarma istihbarat grubu toplantılarında karşılıklı istihbarat alışverişi yapıldı. Mesela bu toplantılarda MİT bölge başkanı vardı. Çok değerli bir arkadaşımızdı. Emniyetten Hanefi Avcı vardı. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'ndan bazen ben gidiyordum bazen başkalarını gönderiyordum. OHAL'den bir rütbeli vardı. Bu şekilde koordine oluyorduk.

JİTEM adına gidilmiyordu değil mi?

Hayır, JİTEM olarak bildikleri, askeri kanat istihbaratçılarıydı. Kırsal alan JİTEM'cilerini henüz bilmiyorlardı.

JİTEM nasıl yapılandırıldı ve faaliyet alanları nelerdi?

Terörün ortaya çıkışıyla birlikte, Jandarma istihbaratı nihai yapılanmasına kavuştu. Jandarma birliğinin kendi bünyesindeki istihbarat birimleri, Jandarma Genel Komutanlığı'na bağlı Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı ve Jandarma Asayiş Komutanlığı'na bağlı JİTEM Grup Komutanlığı şeklinde temsil ediliyordu.

Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı ile JİTEM Grup Komutanlığı üst üste çakıştırıldı ve Jandarma Asayiş Komutanlığı'nın sorumluluk alanı olan OHAL Valiliği bölgesinde faaliyet göstermek üzere Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı, JİTEM Grup Komutanlığı'na dönüştürüldü. Bu ikisi farklı ünitelerdi. Bir tanesinin görevi sadece istihbarat üretmek ve icra organlarına iletmekti. JİTEM'in görevi ise hem istihbarat elde etmek hem de elde edilen istihbaratla icraat yapmaktı. Tabii bu yapılanma Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'na hareketlilik getirdi. Bu

yapılanma tamamen subay, astsubay ve özel yetiştirilmiş erlerden müteşekkildi. Bir de bunların dışında, yani jandarma istihbarat grubunun dönüştürülmüş JİTEM'inin dışında çekirdek bir JİTEM vardı. Onlar da tamamen sivillerden müteşekkildi. Asker olarak bir tek ben vardım.

Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı kurulurken Türkiye genelinde muhbir ve ajanlar yetiştirilmiş ve her ilde belirlenen kişiler muhbir ve ajan listesine girmişti. Bu da toplam on bin kişiyi buluyordu. Tekrar ediyorum bunların bir arada mütalaa edilmesi çok yanlıştır. On bin kişi bir arada değildi. Her operasyon için illerden seçilen, daha önce teorik olarak yetiştirilmiş JİTEM elemanları mevcut kod adlarına göre operasyon bölgesine çağrılırdı. Teorik bilgileri tazelettirilir ve istihbaratçıların, keşifçilerin ve kılavuzların nezaretinde PKK grubuyla mücadele ederdi. Grup diyorum çünkü JİTEM müdahalesi ve mücadelesi için en az 50 kişilik bir grubun oluşması lazımdı. Operasyonlar sabırla beklenirdi. Bazen bir gün bazen bir hafta bazen bir ay bazen de 3-4 ay sonra operasyon gerçekleştirilirdi. Zira PKK hareketli birliklerdi. Bir bölgeden istihbarat ve keşif harekâtı yapılırken PKK'nin aniden yer değiştirme durumu olunca o bölgeye de yeniden istihbaratçıların ve keşif birimlerinin yani JİTEM'in girmesi lazımdı. Çok önemli olan şartlardan birisi de ay ışığıdır. Bölgede gece bir saatlik bile ay ışığı varsa operasyon yapılmazdı. Zira JİTEM'deki operasyon birliğinin teçhizatı Kanas tüfeği ve gece görüş gözlüğüydü.

Gece görüş gözlüğüyle ay aşığı da dâhil aydınlıkta görme ihtimali çok zayıftır. Gece karanlığı araziye ne kadar hakimse görüş o kadar net olurdu. Bu bakımdan JİTEM unsurlarının operasyon takvimi ay ışığına bağlıydı. Ay ışığının kaybolduğu zamandan doğacağı zamana kadar on beş gün içerisinde yapılan keşif ve istihbaratın bitmesi ve mücadele unsurlarının ölüm bölgesine girip ilk teması sağlayarak çatışmaya başlaması lazımdır.

Burada altını çizmemiz gereken nokta JİTEM'in taktik ve teknik olarak dünya istihbaratına ve mevcut istihbarat çarkına uymayışıdır. Çok değişik bir sistemle mücadele edildiği için dünya istihbaratı bunun nedenini nasılını merak etmiştir. Mesela Dünya istihbarat çarkı bir saatin akrep ve yelkovanının işleyişi biçiminde hareket eder. Yani 12'den başlar, akrep yavaş, yelkovan hızlı olarak 1, 2, 3, 4, 5, 6 diye

23:26 36 %

devam eder. Yön tayin ederken rakamların arasını kullanır istihbaratçılar. JİTEM unsurları ise bunun tersini kullanır. 12, 11, 10, 9, 8 vs. diye devam eder ve her avcıya çatışmada istikametleri birbiriyle çakışmayacak şekilde bilgi verilir. Ölüm bölgesine giren unsurlarla çevredeki çatışma birlikleri yerlerini aldıktan sonra PKK unsurları mermilerin nereden geldiğini anlamakta güçlük çekerler. Onların bulundukları yerin dışından mı yoksa içinden mi geldiğini tespit edemezler. İşte JİTEM'in başarısı burada yatar. Bu yaylım ateşinde Kanas mermisinden hiçbir şekilde yaralanan olmamıştır. Olaylarda maalesef şehit verilmiştir ama bu sistemin değil, kişilerin uygulamadaki hatalarından kaynaklanmıştır.

JİTEM her zaman mücadeleden başarıyla çıkmıştır. Çünkü mücadeleler karşı unsurların sistemine karşı önlem alınarak gerçekleştirilir. JİTEM'in mücadele unsuru, taktik ve tekniğini PKK bilmediği için veya ulaşamadığı için her zaman fire vermiştir. Ve bu unsurlarla mücadele eden JİTEM'deki görevli kişilerin ben sadece kod adını veririm. Ne mesleklerini, ne memleketlerini ne de adını soyadını bilirim. Bir tek arşiv sorumluları bilir ve yenilemeyi de onlar yapar. Daha önce bahsettiğim JİTEM unsurlarının konumundan, görevi nasıl ifa ettiğinden, nasıl bir araya geldiğinden, çetelelerinin nasıl tutulduğundan vatandaşın haberinin olması mümkün değil.

Bu kadrolar nasıl oluşturuluyordu?

JİTEM'e illerden seçilen kişiler, ilçelerden eleman seçerler, ilçeler, mahallelerden veya köylerden seçerler, köyler de varsa mezralardan seçerler. Bu seçilen kişilerin arşivde resmi, adı, soyadı ve mesleği yazılır, yaşları da bellidir. Her kişinin birtakım özelliklerinin yazılmış olduğu kartlar vardır.

Kişiler seçilirken bazı kıstaslar vardır. Örneğin, seçilecek kişi gözlüklü olmayacak, boyu 1.70'ten aşağı olmayacak. Boyla kilo arasında 10 kilodan fazla fark olmayacak. 23 yaşından gün almamış olacak, hastalıklı olmayacak, okur-yazar olacak vs. gibi maddeler vardır. Bu kıstaslara uygun kişiler seçilir ve Doğu-Güneydoğu'da istihbarat ve keşif çalışmalarında görev alırlar. Bunların hepsi bulundukları bölgenin insanıdır. Sivil unsurlardır. Örneğin, Cudi Dağları'nda, Gabar'da, Çıraf'ta, Mavar'da, Kato'da, Namaz Dağı'nda, Kaval'da, Tanintaninler'de, Herekol'da, vadilerde ve dağlarda görev

23:26 36 %

yapacak unsurlar belirlenir ve oraya çağrılır. O kılavuzlardan bölge halkının haberdar olması mümkün değildir. Son derece gizli ve ketumdurlar. Çünkü deşifre oldukları anda bedeli bellidir. İşte JİTEM'in mücadelesi bu dağlarda ve bu dağların vadilerindedir. Hiçbir şekilde metropollerle, yerleşim birimleriyle alakası yoktur. Olduğu anda tehlike çanları çalar zaten. Gizlilik deşifre olmuş demektir. O bakımdan kesinkes söylüyorum, JİTEM'de asker yoktur. Siviller görev alırlar. Sivil kişilerden koruculları veya itirafçıları kastettiğim zannedilmesin. Onların sivil unsurlardan müteşekkil JİTEM'le hiçbir ilgisi yoktur. Onların görevleri Jandarma İstihbarat Grubu'nun içinde ve JİTEM adını alan timlerdedir. Esas operasyon birliği, operatif istihbaratı yapan JİTEM'de değildir.

Siz JİTEM'in metropollerde faaliyet yürütmediğini iddia ettiniz ama sonuç olarak PKK kent merkezleriyle bağlantılı olarak hareket ediyordu. Öyleyse kentin istihbaratı nasıl toplanıyordu? O eksiklik JİTEM tarafından nasıl gideriliyordu? Orada devreye emniyet mi giriyordu, MİT mi istihbarat topluyordu? Bir kopukluk olmuyor muydu o noktada?

Biraz önce de dediğim gibi her bölgede belirlenmiş sorumlu birimler vardır. Emniyet teşkilâtındaki arkadaşlarımın görevlerinin ağırlık merkezi genelde metropollerdir. Kırsal istihbaratı da vardır onların. Yani emniyet teşkilâtı gayet rahattır. O zaman da her bölgeye elemanını sokup istihbaratı elde ediyordu. JİTEM unsurlarının metropol istihbaratına ihtiyacı yoktu. Orada arazideki konumlarıyla ilgili istihbarat gerekiyordu. Örgüt Irak'tan girişinden itibaren takip edilirdi. Eğer siyasi hudut girişinde müdahale olanağı mevcutsa, orada müdahale edilirdi ama genelde sınırdaki çatışmalardan imtina ederdik. Onlar ellerindeki plana göre ya konvoya pusu atacaklardır, ya yerleşim birimlerini ya da askeri karakolları basacaklardır. Biz bunun önüne geçecek tertip ve tedbirleri alırdık. Yani PKK'nin askere ve Kürt halkına zarar vermesine mani olacak tertip ve tedbirleri alırdık.

Her alanı çatışma ve müdahale alanı olarak kabul etmek mümkün değildir. Onun için belli bölgeleri taciz ederek, grubu belli bölgelerden kanalize ederek istediğimiz alana götürürdük. PKK'yi, onlara zarar verebileceğimiz, onların da kendilerini en rahat hissedeceği alana çekerdik. Durumdan yararlanır ve ölüm bölgesine girip

çatışmaya başlardık.

JİTEM askerinin bir tek silahı vardır. Başka ateş gücü olan veya müdahale gücü olan ne bir bıçak, ne bir tabanca, ne bir el bombası vardır. Bir tek Kanas'ı vardır. Yüz kişilik bir PKK grubu mevcut ise, on kişiyle ölüm bölgesine gireceği onar tane fişek verilir. Onardan yüz tane yapar. Bu herkes için yeterlidir. Kafasını taşın arkasına sokup da ateşten kurtulma çabasını göstermezse o mermileri de kaybeder. O on kişi sağındaki, solundaki, önündeki ve arkasındaki güçleri desteklemeyi benim emrimde yapar.

JİTEM'in faaliyetleri nasıl raporlandırılıyordu? Ya da raporlandırılıyor muydu?

Doğu-Güneydoğu'da her birimin görev alanı belirlenmiştir. JİTEM unsurları bir bölgede bir PKK grubuna karşı faaliyet gösterecekse o bölgenin sorumlusuna bilgi sunar. Şu şu koordinatlarda birimimle operasyon başlatıyorum diye bilgi verir. Ama grubun özelliğini, kaç kişiden oluştuğunu, nerelerde bulunduğu söylenmez. Çünkü gruplar çok uzun süreli konaklama yapmazlar. Çok hızlı hareket ederler. Onu biz izleyebiliriz. Bunu izlemek icra organının görevi değildir. Biz istihbaratçılarımızla izleriz. Biz faaliyetteyken etraftaki birlikler donmaya geçerler, müdahale etmezler. Çünkü biz karşılaştığımızda birbirimize ateş edebiliriz.

Bunlara biz de harfiyen uyardık, diğer sorumlu birimler de uyarlardı. Biz görevi orada arzu edilen seviyede ifa ettikten sonra bilgilendirirdik. Biz hiçbir zaman çatışma yerine, ölüm bölgesinin dışında temas etmezdik. Örneğin kaç tane terörist ex hale getirilmiş avcılar bilirdi. "Ben 2 kişi, öbürü 3 kişi, diğeri 1 kişiyi etkisiz hale getirdi" diye bilgi verirlerdi. Bunlar toplanır o bölgenin sorumlusuna canlı postayla gönderilirdi. Şu kadar kişi ex hale getirilmiştir diye o cesetleri onlara teslim ederdik. Biz onların tahliyesiyle veya başka işleriyle ilgilenemezdik çünkü deşifre olurduk. Bahsi geçen raporlar canlı postayla bölge sorumlusuna, yani üniteye bildirildikten sonra, onlar da yukarıya bildirirlerdi. "Şu gün şurada yapılan çatışmada şu kadar terörist ex hale getirilmiştir" diye bilgi verirlerdi.

Yukarıya derken size mi geliyor?

Hayır. Bizden yukarıya doğru, üst birime doğru gidiyor.

23:26 36 %

Genel Komutanlık'a mı gidiyor?

Hayır. Asayişe gider. Asayiş onu nereye icap ederse oraya bildirir. Beni ilgilendirmez. Çünkü JİTEM unsurları, Jandarma İstihbarat Grubu'yla birlikte OHAL Valiliği'ne, Jandarma Asayiş Komutanlığı'na bağlıdır. Jandarma Asayiş Komutanlığı'nın OHAL Valiliğine karşı görevi istenilen başarıyı elde etmek için PKK ile mücadele etmektir. Bunun mücadele şekline OHAL valileri müdahale etmezler. Çünkü "Ajan şunu şöyle yap böyle yap!" diyemezler. OHAL valisinin o denli detaya girmeye vakti yoktur.

4. BÖLÜM / İTİRAFÇILAR

JİTEM'in infazlarını ve sorgularını acımasızca gerçekleştirdiği üzerine iddialar var. Bununla ilgili bir soru sormak istiyorum. JİTEM ordu içinde gizli bir ordu muydu? İnfazları ve sorguları söylendiği gibi acımasız bir şekilde mi gerçekleştiriyordu?

Etki tepkiyi yaratır diye bir söz vardır ama Doğu-Güneydoğu'da birisi kötü bir şey yapmışsa hiç kimse o yapılana özenmez. Yani birisi gelip de diğer bir askere işkence ettiyse oturup da hiçbir JİTEM mensubu o benim askerime bunları yaptı, benim Kürt vatandaşıma bunları yaptı, ben de buna aynısını yapayım deme tenezzülünde bulunmaz. Çünkü JİTEM unsurları, yani o bahsettiğim operasyonel unsurlar hiçbir zaman sorguya girmez. Görevi istihbarat ve icraattır. Başka bir görevi yoktur.

Diğer türlü, bölgede çeşitli olaylar olmuştur. Ama orada bir tane birim, bir tane birlik yoktur. Çok çeşitli icraat grupları vardır, çok çeşitli istihbarat grupları vardır. Bunun yanında çok çeşitli bir halk vardır. Bu vesileyle alanda çok sayıda da insan vardır. Faili meçhul olaylara gelince, daha önce de söylediğim gibi, JİTEM'den kopan, JİTEM'in dışında hareket edebilen, kendi hesaplaşmasını kendisi yapan, benim tabirimle "GÖTEM'ci" birimler de vardı. Bu birimler bazen o bölge halkından, bazen de icra organlarının içinde bulunan itirafçılardan müteşekkildi. Ya gururu için, ya da maddiyat için orada hesaplaşacağı insanlar vardır. Çok yanlış yapanlar olmuştur. Mesela bir aileyle kan davası var ve bunlar devletin yanında olmayan aileler. Kendi aralarındaki hesaplaşmada adamı öldürür atar, "JİTEM'ciler öldürmüş, atmış" derler.

23:26 36 %

Genel Komutanlık'a mı gidiyor?

Hayır. Asayişe gider. Asayiş onu nereye icap ederse oraya bildirir. Beni ilgilendirmez. Çünkü JİTEM unsurları, Jandarma İstihbarat Grubu'yla birlikte OHAL Valiliği'ne, Jandarma Asayiş Komutanlığı'na bağlıdır. Jandarma Asayiş Komutanlığı'nın OHAL Valiliğine karşı görevi istenilen başarıyı elde etmek için PKK ile mücadele etmektir. Bunun mücadele şekline OHAL valileri müdahale etmezler. Çünkü "Ajan şunu şöyle yap böyle yap!" diyemezler. OHAL valisinin o denli detaya girmeye vakti yoktur.

4. BÖLÜM / İTİRAFÇILAR

JİTEM'in infazlarını ve sorgularını acımasızca gerçekleştirdiği üzerine iddialar var. Bununla ilgili bir soru sormak istiyorum. JİTEM ordu içinde gizli bir ordu muydu? İnfazları ve sorguları söylendiği gibi acımasız bir şekilde mi gerçekleştiriyordu?

Etki tepkiyi yaratır diye bir söz vardır ama Doğu-Güneydoğu'da birisi kötü bir şey yapmışsa hiç kimse o yapılana özenmez. Yani birisi gelip de diğer bir askere işkence ettiyse oturup da hiçbir JİTEM mensubu o benim askerime bunları yaptı, benim Kürt vatandaşıma bunları yaptı, ben de buna aynısını yapayım deme tenezzülünde bulunmaz. Çünkü JİTEM unsurları, yani o bahsettiğim operasyonel unsurlar hiçbir zaman sorguya girmez. Görevi istihbarat ve icraattır. Başka bir görevi yoktur.

Diğer türlü, bölgede çeşitli olaylar olmuştur. Ama orada bir tane birim, bir tane birlik yoktur. Çok çeşitli icraat grupları vardır, çok çeşitli istihbarat grupları vardır. Bunun yanında çok çeşitli bir halk vardır. Bu vesileyle alanda çok sayıda da insan vardır. Faili meçhul olaylara gelince, daha önce de söylediğim gibi, JİTEM'den kopan, JİTEM'in dışında hareket edebilen, kendi hesaplaşmasını kendisi yapan, benim tabirimle "GÖTEM'ci" birimler de vardı. Bu birimler bazen o bölge halkından, bazen de icra organlarının içinde bulunan itirafçılardan müteşekkildi. Ya gururu için, ya da maddiyat için orada hesaplaşacağı insanlar vardır. Çok yanlış yapanlar olmuştur. Mesela bir aileyle kan davası var ve bunlar devletin yanında olmayan aileler. Kendi aralarındaki hesaplaşmada adamı öldürür atar, "JİTEM'ciler öldürmüş, atmış" derler.

23:26 36 %

Bu provokasyonu o bölgede çok yaparlar. Kendi hesaplaşmalarını JİTEM'e mal ederler. Bir fıkra ya Nasrettin Hoca'ya ya Namık Kemal'e mal edilir. OHAL bölgesinde olan bu denli şerefsizce işler genelde JİTEM'in üzerine atılır. Ama bunların kastettikleri JİTEM bizim JİTEM olamaz. Çünkü biz cansiperane bir biçimde, sadece mücadele ederek, çatışarak hayatımızı idame ettiririz. Biz sağ olarak yakaladığımızı hiç tereddüt etmeden alıp icra organlarına veririz, onlar da adalete sevk ederler. Bizde, işkence etme, ceza verme, "onlar askerin kulağını kesmişti, askeri yakarak öldürmüştü, biz de yakarak öldürürüz" gibi bir yöntem kesinlikle izlenmezdi. Ben, komutanlık yaptığım birimlerin hiçbirinde hedef gösterip "şunu öldürün, şunu gebertin, şunu asın" diye bir emir vermedim. Ama yüzlerce, binlerce çatışmaya girdim. Yine de adli teşkilatta benimle ilgili olarak bu tür suçlamalar var. Gidip ifade verip geliyorum.

Daha ziyade Ahmet Cem Ersever'in ekibindeki itirafçıların -zaten kendileri de bunları söylüyorlar- acımasızca işkenceler yaptıkları, kaçırdıkları insanların ailelerinden fidye aldıkları gibi iddialar var. Bununla ilgili bir şeyler söyler misiniz?

O bölgede o denli yanlışlıkların olduğunu ben de duydum. Ama fiilen benim kabul ettiğim, bu suçları işleyenlerin itirafçılar olduğudur. İtirafçıları kullanan sadece istihbarat birimleri değildi. İcra organları da itirafçıları kullanıyordu. Ben kimseyi direkt olarak suçlamak istemiyorum. Hem icra organının içinde hem de istihbarat biriminin içerisinde kişilikleri bozuk, bu denli suçları işlemeye meyilli itirafçılar vardı.

Sizin bu tespitinizle ilgili bir örnek vermek istiyorum. İtirafçıların diğer icra organlarında çalıştıklarını söylediniz. Emniyet Teşkilatı'nda vardı mesela. Orada konuşlu olan kara birliklerinde, jandarma birliklerinde…

Tabii. Emniyet'te de vardı, MİT'te de vardı, orada konuşlu olan kara birliklerinde de jandarma birliklerinde ve istihbaratçılarda da vardı. İl jandarma alay komutanlıklarında da vardı. Sadece bir birim alıp kullanmazdı. Herkes kendi bölgesinde onları kullanırdı.

İtirafçı Ali Ozansoy'un, Hanefi Avcı'nın akrabası olduğu, önce JİTEM'e çalışırken daha sonra Hanefi Avcı ile irtibatı sayesinde Emniyet'e çalıştığı ve Hanefi Avcı'nın

23:26 36%

itirafçılara pasaport işlerinde, çeşitli evrak işlerinde yardımcı olduğu söyleniyor. Bununla ilgili bir duyumunuz var mı? Bir yorum yapabilir misiniz acaba?

Ali Ozansoy PKK'nin içindeyken onun bir kardeşi daha vardı.

Hüseyin Tilki olabilir mi?

Çok doğru. Hüseyin Tilki. Ama şu anda Hüseyin Tilki'yi bulamazsınız. Çünkü soyadı değişti. Hüseyin Tilki değil, Hüseyin Eren'dir. Şu anda Hüseyin Eren, namusuyla bir iş bulmuş, geçimini bu şekilde sağlıyor. Madencilik yapıyor. Etrafına da akrabalarını ve dostlarını almış. Kayseri'nin bir ilçesinde ama hangi ilçesi olduğunu unuttum. Orada madencilik yapıyor. Hüseyin Tilki ve Ali Ozansoy kardeştirler. Kimse bilmez. Aynı zamanda Şemdinli baskınında PKK grubunu yöneten, Hüseyin Tilki'dir. Ali Ozansoy ise o zamanlar sözde Garzan Eyalet komutanıydı. Yani Sason Eyalet komutanıydı.

Hüseyin Tilki çatışmada yakalandı ve itirafçı oldu. Ali Ozansoy da sağ olarak çatışmada yakalandı. Ali Ozansoy PKK'yi silahlı kuvvetlere teorik olarak anlatan çok zeki ve akıllı bir insandı. Aynı zamanda öğretmendi. Mesleği öğretmenlikti. Kalemi çok güçlüdür. Diksiyonu da mükemmel iki kardeştirler. Bunlar esasında Maraş-Elbistanlı'dır. Türk oğlundan değildirler. Yani Hanefi Avcı ile hiçbir akrabalıkları yoktur. Hanefi Avcı'nın Ali Ozansoy'a hulul etmesi çok sonra olmuştur. Ali Ozansoy cezasını çekip Kayseri Cezaevi'nden Hüseyin Tilki ile beraber tahliye oldukları gün alınarak askerlik görevi için Silvan'a gönderilmiş. İkisi de hapishaneden çıkar çıkmaz orada askerliğe başlamış ve oradan da jandarma istihbarat birimine alınmışlar. Hüseyin Eren'in pratikte çok bilgisi vardır. Teoride de ağabeyinin bilgisi çoktur. Çünkü sözde eyalet komutanıydı. Ben jandarmadaki istihbarat birimlerinden ayrıldıktan sonra Ali Ozansoy Diyarbakır'da bir yerde kadrolu işçiydi. Memurdu veya işçiydi. İtirafçılar için kanun gereği değişiklikler yapılıyordu. Tıpkı Hüseyin Tilki'nin soyadının Eren yapılması gibi…

Ali Ozansoy bir gün beni aradı. Bilemiyorum zamanını. Ben JİTEM'den ayrılalı çok olmuştu. "Komutanım, bana sizin çok emeğiniz geçti, ben Jandarma Teşkilatı'ndan ayrılıp Emniyet Teşkilatı'na gitmek istiyorum" dedi. "Evladım, daha huzurlu ve rahat

olacaksan senin bileceğin iş. Ben kalmak istemediğin yerde sana nasıl kal derim? Bunun için benim himayemde olman lazım. Bu da mümkün değil." dedim. O zaman Jandarma'dan Emniyet Genel Müdürlüğü'ne transfer oldu. Yani istifa ederek gitmedi çünkü ikisi de İçişleri Bakanlığı'na bağlı ünitelerdi. Sonuç olarak Emniyet'e transfer edildi ama Emniyet'in hangi bürosunda görev aldığını bilmiyorum. Hanefi Avcı'yla rabıtası o zaman başlamış olabilir. Çünkü Hanefi Avcı PKK konusunda çok bilgilidir.

Ali Ozansoy'la ilgili çok önemli bir bilgi de yine onun sözde merkez komite üyesi Duran Kalkan'ın eniştesi olduğudur. Bu çocuğun, itirafçılık durumuna geçtikten sonra benim gözlemlediğim kadarıyla hiçbir ihaneti olmamıştır. Ne onun ne de kardeşinin... Ama ben ayrıldıktan sonra olmuş, olmamış ona kefil olamam. Hiç kimseye kefil olamam. İşte Ali Ozansoy, Hüseyin Tilki ya da Hüseyin Eren budur.

Eski PKK'lılar devlete çalışıyorlar. PKK'lılar daha sonra bunların peşine düşmüyorlar mı? Bunların korunması nasıl oluyor? Kimlikleri nasıl değişiyor? Hatta estetik ameliyat olup yüzlerini değiştirdikleri oluyor mu? Bunu biraz açar mısınız?

İtirafçılık yasası gereği itirafçılar isterlerse bu söylediklerinizin hepsi gerçekleşebilir ama itirafçıdan itirafçıya fark vardır. Birisi on kilo hizmet etmiştir, birisi yüz kilo. On kiloluk hizmet eden diyor ki benim şeklimi değiştir. Bir bakıyorsunuz ki aynı konuda yüz kilo hizmet eden var. Önce yüz kiloluk hizmet edenin suratını da değiştiriyorsunuz, ismini de değiştiriyorsunuz. Fakat PKK'den kaçmış olması, uzaklaşmış olması sebebiyle de zaten onlar direkt hedef oluyorlar. Bunu kabul etmek lazım. Fakat sonradan bir bakıyorsunuz PKK'ye geri dönenler de oluyor. Ben bazen kızardım hangi akla istinaden bunları itirafçı yapıyoruz diye. PKK'ye hayrı yok, bana nereden hayrı olacak? Ama insan potansiyel suçlu değildir. Suçludur ama suçundan üzüntü, keder duymuştur. "Ben bundan sonra suç işlemeyeceğim, bayrağıma, toprağıma, vatanıma ihanet etmeyeceğim." dediyse onu da kabullenmek lazım. Tabii çeşitli alternatiflerin de değerlendirilmesi şarttır.

PKK'ya geri dönen itirafçılar devlete ilk sığındıklarında PKK tarafından sızdırma olarak gönderilmiş olabilirler mi?

Olabilirler, devletin demeyelim ama icra organlarının içerisine sızıp onlara hulul

etmek için gönderilen elemanlar oluyordu. Duyuyorduk. Bu bir taktiktir. Biz nasıl PKK'nin içine eleman sokmaya çalışıyorsak onlar da bizim içimize girmeye çalışıyorlardı. Zaten PKK'nin içinde adamın veya kaynağın yoksa istihbaratın yok demektir.

Bununla ilgi olarak ilginç bir anekdot aktarmak istiyorum. Bir gün çocuklardan bir haber geldi. "Bir örgüt elemanı teslim oldu. Çok güzel bilgiler veriyor. Siz de bulunmak ister misiniz?" dediler. "Hemen helikopterle geliyorum." dedim. Eskiden örgütten gelenlerin itirafçı olup olmamalarına ben karar veriyordum. Bu şekilde davranarak subaylara haksızlık ettiğimi düşündüm. Bu hadisede bir farklılık yaratarak tüm tim komutanlarını topladım. Teslim olan adamı dinledik, kendisini dikkatle izledim. Komutanlardan birisi –ismini vermek istemiyorum- "Ben bunu itirafçı olarak almak istiyorum" dedi. Tabii ki bu konuşmaları itirafçının yanında yapmıyorduk. Herkes "evet" dedi. Ben ise karşı olduğumu söyledim. "Benim bir oyum varsa karşı olarak kullanmak istiyorum. Ben bu adama inanmıyorum." dedim. Eller havaya kalktı. Benim dışımda herkes "evet" dedi.

Oyunun bizde bir kuralı vardır. Eğer bir operasyon programı varsa en üst rütbeli komuta eder. Bunlar "Komutanım, emrinizdeyiz" dediler. "Ben de vay şerefsizler, bana kazık attınız." dedim. Bu itirafçıyı da yanımıza katarak Cudi Dağları'nda Zer Dağı bölgesinde operasyon yapılacaktı. Emir komuta yapan kişi helikopterine biner ve operasyon yapılacak bölgeye herkesten önce gider. Fiziki emniyeti alır. Ondan sonra da diğer helikopterlere haber verir. Diğer helikopterler de daha sonra inerler. Her birinin emrinde bir helikopter vardır. Ben hemen, hangisinin mıntıkasıysa, aşiretlerden birine emir verdim. "Planlama daha bitmedi." dedim. Rütbelilerle ayrı, JİTEM'le ayrı gireceğimden bunlara haber verdim. "Ona göre tedbirinizi alın!" dedim.

Sabah olunca helikopterle indim. Silah menzilinin dışındaydık. Kanas hariç hafif silahla ulaşamazlardı. Bulunduğumuz yer böyle bir bölgeydi. Bir baktım, gece vakti fener alayı olur da çok güzel görünüyor ya, öyle bir tedbir almış ki Kürt, aman Allah'ım, kuş uçmaz ortasına. "Rahat rahat şuraya inebiliriz." dedim. "Komutanım orası üs bölgesi, biz hepimiz silahlarımızı, mermimizi alıp geleceğiz." dediler. "Bu adam (itirafçı) dürüstçe yerini söyledi, konuşmalarında başka yerleri de verdi.

23:27 36%

İnanıyoruz bu adama. Bu adama silah vermek istiyoruz." dediler.

"Tamam, yalnız benim silahlardan vereceğiz." dedim. Ali Ozansoy'u çağırdık. Benim iki numaralı dolapta 2-3 tane keleş var, onları bırak, gerisini al gel!" dedim. "Emrin olur komutanım!" dedi. Ali Ozansoy ve Hüseyin Tilki o zamanlar benim postalığımı yapıyorlardı. Getirdi silahı, adama iki şarjör mermi verdim. Esas itirafçı olmasını isteyen tim komutanı "Sağ olun komutanım!" dedi. İtirafçı diye o adamı içeriye sokmadım. Helikopterle çok kritik bir araziye inmiştik. Her taraf uçurumdu. Ben arkamı emniyete aldım. Uçurum bölgesini önüme aldım. İtirafçı çocuk da kenarda bir kayanın üzerinde oturuyordu. Bizim rütbeliler mağaranın ağzına geldikleri anda itirafçı çocuk kalktı ve 9-10 rütbelinin bulunduğu yere doğru silahı doğrulttu, otomatiğe bağladı, kurma kolunu bıraktı. "Tak" diye ses çıktı. "E, patlamadı!" dedi. Hemen patlamayan mermiyi çıkardı. İkincisi, üçüncüsü derken daha bizim salakların bundan haberi bile olmadı. Ben korumaya "Hemen yakala!" dedim. "Yakala!" deyince adam kendini anında arkasındaki uçuruma attı. Hem de silahsız… Bunu gören PKK'liler "Aşağıya attılar." diyecekler. Bunu da planlayarak atlıyor.

İntihar etti. Diğerleri de uyanıp hemen yere yattılar. Sonra rütbeliler geldiler. İki rütbeli "Komutanım, çok şanslıymışız!" dediler. "Görüyor musun hiçbir mermi patlamadı." dediler. "Hıyarlar, o Arif babanızın işi. Bakın iğne var mı silahta. Ben sadece öleceğim günü bilmem. Ben gidiyorum!" dedim. Hiç kimseden ses çıkmadı, hepsi dizildi, ben helikopterle gittim. Bu olaydan sonra itirafçıları seçerken çok itinalı bir biçimde hareket ettim.

Peki, PKK'ya geri dönen itirafçılardan PKK çekinmiyor muydu?

İcra organları nasıl temkinli hareket ediyorsa PKK de temkinli hareket ediyor. Ya da zaten onların hulul ettirdiği adam olduğundan geri dönme taktiğiyle geliyor.

İtirafçı Abdülkadir Aygan bizim samimiyetimizi test etmek için bize PKK'lı öldürtüyorlardı, hatta bir PKK'lıyı balta ile doğramıştım, böylece kendimi sevdirdim, bana inandılar, gerçekten PKK'yı terk ettiğimi ancak öyle anladılar diyor. Böyle bir uygulama var mıydı acaba?

Benim bildiğim hiçbir icra organı teorinin dışına çıkmamıştır. İtirafçılardan yararlanmak için, onları pratikte kullanmamışlardır. Yalan söylüyor. Hiçbir çatışmaya sokulmamıştır, hiçbir fiili harekete iltisak ettirilmemiştir. Sadece istihbarat faaliyetleri, bölge değerlendirilmesi, PKK'nin taktik ve teknikleriyle ilgili olarak benim bilgim dahilinde ondan yararlanmışlardır. Yoksa on kişilik bir grupta iki tane itirafçı varsa, diğer sekiz kişi çatışmaya girer, bu iki kişi giremez.

O Abdülkadir denen adamın söylediklerine cevap vermiyorum, tenezzül bile etmem. Öyle bir adamın iddialarının muhatabı değilim. Uzaktan martaval okumak kolaydır. Gelsin kimi baltayla kesmiş, söylesin. Ama demek ki bunu silahlı kuvvetlerin bir mensubunun emriyle değil, kendi yapmış. Ben hiç kimseye böyle bir emir vermedim. Benim astlarım da emir verdiğimi görmedi. Hiçbir şekilde operasyonlara da katılmadılar. Onlar sadece teori için katılmıştır, pratik için değil. Yani operasyonel istihbaratta kullanılmamışlardır.

Zaten itirafçıların çoğunlukla yalan söylediğiyle ilgili genel bir kanı var kamuoyunda. Ama bunların söylediği her şey yanlış mı? Bunların da arada doğru söylediği şeyler olamaz mı?

Ben daha önce size Ali Ozansoy'dan bahsettim. Teori olarak PKK'yi bize tam anlamıyla anlattı dedim. Mükemmel bir insan. Demek ki içlerinde iyileri de oluyor. Ama öbürüne de şerefsiz diyorum. Demek ki doğrusu da var eğrisi de. Beş parmağın beşi bir değil ki. Yaşamı idame ettirmek kolay mı? İnsanları idare etmek kolay mı? Ben hep hayatımda zoru seçtim, kolayı değil.

Aygan'ın çizdiği bazı krokiler var, tarif ettiği yerler var. Bu tarif ettiği yerlerden gerçekten kemikler çıktı. Mesela Murat Aslan'ın kemiklerinden alınan DNA örneği ailesininkiyle uyuştu. Vedat Aydın cinayetiyle ilgili anlatımları Vedat Aydın'ın eşi de doğruladı.

Kurulmuş zemberek gibidir. Değerler verilmiştir. Hanımının dedikleri önceden öğrenilmiş, bu şerefsize söylenmiştir. Cinayeti işleyen, cesedi gömen katiller de nerede olduğunu söylemiştir. Abdülkadir Aygan adına da sanki kendisi sağmış gibi başka biri konuşturulmuştur. Bunları çözmek için çok akıllı olmaya gerek yok. Bilinmez bir

23:27 36 %

denklem değil bu.

JİTEM itirafçıları kullandı ve bazıları sizin de daha önce bahsettiğiniz gibi çok başarılı işlere imza attılar. Devlete terörle mücadelede çok yardımcı oldular. İtirafçı fikri ilk nasıl ortaya çıktı?

JİTEM kurulduğu zaman jandarma teşkilatında itirafçı vardı. Hatta İstihbarat Grup Komutanlığı kurulmadan önce de vardı. İlk itirafçı hatırladığıma göre Mardin ili Gercüş ilçesinde ele geçirildi. Kod adı Hayro'ydu. PKK'nin teori ve pratiğini çok iyi bilenlerden birisiydi. Bu itirafçı bugüne kadar hiç ihanet etmedi. Onu itirafçı olarak bize kazandıran, bir kaymakamdır. Kendisi birçok ilde valilik yaptı. Şu an Kırklareli valisi. İsmi Ali Haydar Öner. Çok ilginçtir ki sıkıyönetim komutan yardımcılıklarında genelde vekâletler ilçeler bazında askerlere verilmiştir. İlk defa bir ilçede, bir kaymakama vekâlet verilmiştir. Ali Haydar Bey o zaman Gercüş kaymakamıydı.

Peki, bu kazandırma süreci nasıl oluyor? Yani önce tutuklanmış mı acaba? Tutukluyken mi itirafçı haline geliyor, yoksa doğrudan kendisi mi teslim oluyor itirafçı olmak için?

Tabii bu itirafçılık yasası özel bir ihtisas ister. Şimdi, oturup da itirafçılık yasasını tartışacak halimiz yok. Onlar zaten kadroludur. Kadrolu olarak Jandarma İstihbarat Teşkilatı'na girmişlerdir. Genelde operasyonlarda çatışmacı unsur olarak kullanılmazlar. Bilgi ve görüşlerinden faydalanılır. Kendi faaliyet alanları olan arazilerde kullanılırlar. Araziyi çok iyi bilirler. Örgütün hareket sahasını, hareket alanını çok iyi bilirler. Çok güzel kılavuzluk yaparlar. Çatışmaya sokulmazlar. Çünkü bunlar aynı zamanda kılavuzdur. Çatışmaya girer ve ölürse geriye dönemezsiniz o araziden. Günlerce dönüp dolaşıp aynı noktaya gelirsiniz. Örgüt basitçe bulunacak bir yerde barınmaz.

O bakımdan bunların çatışmaya katılması mümkün değildir. Bize PKK'yi en iyi tanıtan Ali Ozansoy'dur. Ama bizimkiler her şeyi çok iyi bildiklerini zannederler. Bilmediğini bilmeyecek kadar aptallarımız da var bizim. Bir itirafçıdan PKK'yi öğrenmeyi kendilerine zul kabul ediyorlar. Adam PKK'nin içinden gelmiş. Tabii ki hepimizden daha iyi bilecek. Ali Ozansoy veya Mustafa Deniz sıradan insanlar

23:27 36%

değiller. Mustafa Deniz, Serhat Eyalet Komutanıdır. Yani sözde Kars Eyalet Komutanıdır. Ali Ozansoy sözde Sason (Garzan) Eyalet komutanıdır.

Mustafa Deniz'den biraz bahseder misiniz? Son günlerinde Cem Ersever'in en yakınındaki kişiydi. Hatta aynı zamanda öldürüldüler. Kimdi Mustafa Deniz?

Mustafa Deniz veteriner fakültesinde okumuş, aydın bir Kürt'tü. Onun da kalemi Ali Ozansoy gibi çok güçlüydü. Bu adamın bizlere verdiği en önemli bilgi PKK'nin Yunanistan'daki Lavrion Kampı'dır. Meriç'in neresinden illegal yolla Yunanistan'a girip çıkılıyor en iyi bilen oydu. Lavrion Kampı'nın planını en güzel çizen, nasıl bir sistemle orada kaldıklarını en iyi anlatan Mustafa Deniz'di.

Bunun üzerine bir operasyon yapıldı mı orada?

Lavrion Kampı'na mı?

Evet.

Hayır, yapılmadı.

Peki, ne işinize yaradı öyleyse?

Güzel bir soru. Mustafa Deniz'den önce ben az da olsa Lavrion Kampı'nı biliyordum. Benim orayla irtibatım vardı. Orada görüştüğüm bir kişi vardı.

Yine bir itirafçı mıydı?

Hayır. Bir örgüt lideriydi. Canlı posta kanalıyla görüşüyorum.

Hangi örgütün lideriydi?

KUK örgütü. Kürdistan Ulusal Kurtuluş örgütü.

PKK ile aynı şekilde mi hareket eder?

Hayır, Kürt milliyetçiliğini savunan bir kuruluş. Silahlı mücadeleden ziyade siyasi mücadeleyi benimseyen bir örgüt. Bu nedenle PKK'ye ters düştü fakat devletin icra organları bunları anlayamadı. PKK'nin yan kuruluşuymuş gibi düşündü.

Devlet ona da savaş açtı.

Ve arkadan da Türkiye'yi terk etti. Yunanistan'a gitti.

Siz bununla ilgili bir brifing vermediniz mi?

Kimle ilgili?

KUK'la ilgili…

Dara Bilek ile irtibatta olduğumu hayatımda ilk defa size söylüyorum. Dara Bilek'tir KUK Genel Sekereteri'nin ismi. Eruh bölgesiyle ilgili çok güzel bilgiler verirdi.

Mustafa Deniz'in Lavrion Kampı'yla ilgili olarak verdiği başka bilgiler var mıydı?

O kampı da bize Mustafa Deniz öğretti. Ne hizmet gördüğünü, ne iş yaptıklarını, nasıl bir yerleşime sahip olduğunu, hangi ideolojideki insanların orada bulunduğunu, geçişlerin ne kadar legal veya illegal olduğunu ve bunun gibi birçok bilgi vermiştir. Kendisi çok akıllı bir insandı.

Bunun dışında faydalı ya da zararlı olduğu noktalar var mı?

Cem'in hazırladığı, daha doğrusu hazırladım dediği kitapların oluşumunda çok faydası olmuştur. Çünkü kalemi kuvvetlidir.

"Üçgendeki Tezgâh" kitabı.

"Üçgendeki Tezgâh" veya ona mal edilen diğer kitaplarda. Ahmet Aydın mahlasıyla çıkıyordu bu kitaplar. Cem'de fikir hırsızlığı da vardı.

Mustafa Deniz, Cem Ersever'le birlikte infaz edildi.

Aynı anda infaz edildikleri söyleniyor: Mustafa Deniz, Mahsune ve Cem Ersever. Bulundukları yerde değil de başka bir noktada infaz edilip oralara atılmış diye duydum. Cesetlerin kaybolmasını istemiyorlar. Herkes ibret alsın diyorlar. Kafalarına sıkılarak infaz edilmişler.

Birilerine bir mesaj veriliyordu değil mi?

Tabii ki.

Kime veriliyordu sizce?

23:27 36%

Uyuşturucuyla ilgili, silah kaçakçılığıyla veya PKK ile ilgili olaylar vardı. Onlardan birisi tarafından bir mesaj muhakkak verilmiştir. Ama ben olaya fazla hulul etmedim. Etmedim çünkü ben etmeye çalışsam zaten genelde etraftan beni suçluyorlardı. "Bunların üçü de JİTEM'e ihanet etmiştir. Bu birimin de amblemi akreptir. Kendi kendilerini sokmaları lazımdı. Sokmamışlar, Arif Doğan da onları öldürmüştür." diye beni suçladılar.

Kendi kendisini sokmak nasıl oluyor? İntihar mı oluyor?

İntihar olur.

Böyle bir şey mi vardır JİTEM'de. İhanet eden intihar mı eder?

Öyle denir. Etmemiştir ama öyle denir. JİTEM'in amblemi akreptir. Akrep dünyada intihar eden tek hayvandır. Etrafına ateş koyduğunuzda durur. Ateş yaklaştıkça kuyruğunu kafasına siper eder ve sonunda intihar eder.

JİTEM'in ambleminin akrep olduğunu hiç duymamıştım. Bunun akrep olmasına karar veren siz miydiniz? Akrep olmasının felsefi bir dayanağı var mıdır? Nereden esinlendiniz?

Akrep kendine en sadık hayvandır. Ölümü gördüğünde başkası tarafından öldürülmeyi reddediyor ve intihar ediyor. On tane mermim varsa dokuz tanesini kullanırım, onuncusunu da kafama sıkarım. Yani mücadele ettiğim şer güçlerin örgütlerine gidip teslim olmam.

Bunun örnekleri var mı JİTEM'de? Bu şekilde intihar eden JİTEM elemanları var mı?

O duruma düşen yoktu bizde.

O zaman hiç uygulamadı JİTEM.

Hayır.

Peki, bu amblem nerelerde kullanılıyordu? Üniformalara takılıyor muydu? Yazışmalarda kullanılıyor muydu, yoksa sadece ismi mi vardı?

Sadece kartvizitlerde vardı.

23:27 36 %

Cem Ersever'de bu kartvizitlerden var mıydı?

Kartvizit taşıyan istihbarat görevlilerinin birimleri ayrı; Cem Ersever'in, Ali Yıldız'ın, Hüseyin Kara'nın Sinan Yaşar'ın çalıştığı birimler ayrıdır.

Cemal Temizöz de var mıydı?

Hayır yok. Cemal Temizöz, benim kurduğum JİTEM'de değil, hiçbirinde görev almadı. Ama ben Cemal Temizöz'ü teğmenliğinden beri tanırım.

Peki, onların yaptıkları faaliyetlerden siz sorumlu değil misiniz?

Ben sorumluyum işte, ben de ondan dolayı suçlanıyorum.

O zaman engelleyemiyor muydunuz siz onları?

Ne yaptılar ki engelleyeyim ben. Onlar vatana hizmet etmiş. Ondan sonra "GÖTEM"ci olmuş. Bana ne? Ben bilmiyorum benden sonraki dönemi. Alabildiğine itirafçı, silah kaçakçılığı, uyuşturucu kaçakçılığı, kuryelik, fedailik, adam kaçırma, hepsi bir arada…

JİTEM adı altında…

JİTEM adı altında, subayı da ast subayı da itirafçısı da PKK'cisi de bunlarla uğraşmış. Atı alan da Üsküdar'ı geçmiş.

O zaman eski JİTEM çalışanları, siz bıraktıktan sonra pis işlere bulaştılar.

Kişiliği tam olmayanlar bu işlere bulaştı.

Ve Cem Ersever bunlardan biriydi…

Herhalde. Bunu ille duymak mı istiyorsunuz?

Cem Ersever son günlerinde Gazeteci Soner Yalçın'la çok yakındı. İkisi de farklı siyasal tandanstaydılar. Acaba aralarında nasıl bir çıkar ilişkisi olmuş olabilir?

Şunu peşinen belirtmem lazım. Cem profesyonel bir yalancıydı. Soner Yalçın'ın Cem'in ağzından somut bir şeyler öğrenebilmesi mümkün değildir. Ama Soner Yalçın, Cem'den öğrendiği bilgileri bire on katarak, biraz da çarpıtarak yazmış olabilir. Ayrıca

23:27 36 %

Cem Ersever'de bu kartvizitlerden var mıydı?

Kartvizit taşıyan istihbarat görevlilerinin birimleri ayrı; Cem Ersever'in, Ali Yıldız'ın, Hüseyin Kara'nın Sinan Yaşar'ın çalıştığı birimler ayrıdır.

Cemal Temizöz de var mıydı?

Hayır yok. Cemal Temizöz, benim kurduğum JİTEM'de değil, hiçbirinde görev almadı. Ama ben Cemal Temizöz'ü teğmenliğinden beri tanırım.

Peki, onların yaptıkları faaliyetlerden siz sorumlu değil misiniz?

Ben sorumluyum işte, ben de ondan dolayı suçlanıyorum.

O zaman engelleyemiyor muydunuz siz onları?

Ne yaptılar ki engelleyeyim ben. Onlar vatana hizmet etmiş. Ondan sonra "GÖTEM"ci olmuş. Bana ne? Ben bilmiyorum benden sonraki dönemi. Alabildiğine itirafçı, silah kaçakçılığı, uyuşturucu kaçakçılığı, kuryelik, fedailik, adam kaçırma, hepsi bir arada…

JİTEM adı altında…

JİTEM adı altında, subayı da ast subayı da itirafçısı da PKK'cisi de bunlarla uğraşmış. Atı alan da Üsküdar'ı geçmiş.

O zaman eski JİTEM çalışanları, siz bıraktıktan sonra pis işlere bulaştılar.

Kişiliği tam olmayanlar bu işlere bulaştı.

Ve Cem Ersever bunlardan biriydi…

Herhalde. Bunu ille duymak mı istiyorsunuz?

Cem Ersever son günlerinde Gazeteci Soner Yalçın'la çok yakındı. İkisi de farklı siyasal tandanstaydılar. Acaba aralarında nasıl bir çıkar ilişkisi olmuş olabilir?

Şunu peşinen belirtmem lazım. Cem profesyonel bir yalancıydı. Soner Yalçın'ın Cem'in ağzından somut bir şeyler öğrenebilmesi mümkün değildir. Ama Soner Yalçın, Cem'den öğrendiği bilgileri bire on katarak, biraz da çarpıtarak yazmış olabilir. Ayrıca

23:27 36 %

Cem'in elinde gizli evrak vardı. Bunları da Soner Yalçın'a vermiş olabilir. Cem'in bu ilişkiden pek bir menfaati olduğunu zannetmiyorum.

İtirafçı Alaattin Kanat hakkındaki bilgi ve görüşleriniz nelerdir?

Benim bildiğim kadarıyla Siirt'te bir evde, ihbar neticesinde yapılan bir çatışmada sağ olarak yakalandı. Sözde Mardin Eyalet komutanıydı. Kod adı Zinar'dı. Bir kod adı daha vardı: Doktor. Bu kod adını başka kimse bilmez. Alaattin Kanat teslim alındıktan sonra işlendi, itirafçı yapıldı. Çok iyi işler de yaptığı söylendi. Ancak sonradan yolunu değiştirmiş diye duydum.

Şu anda Ankara'da yaşıyor. Birtakım pis işlerde taşeronluk yaptığını da duydum. Ankara'da aynı zamanda istihbarat birimleriyle de ilişkisinin olduğunu, Milli İstihbarat Teşkilatı'yla ve emniyet İstihbaratı'yla iltisaklı olarak çalıştığını duydum. Provokasyon yapıyor olabilir. Kendini emniyete almak için bunlarla çalışıyorum da diyor olabilir. Bir iki yerde de benim adımı kullanmış. Ben Arif Doğan'ın emrinde çalışıyorum gibi laflar etmiş. Ben onu ikaz ettim. Ondan sonra da görüşmeye lüzum duymadım. Duyduğuma göre çek senet işiyle ve birtakım Kürtçülük faaliyetleriyle halen uğraşıyormuş. Ve halen de Doktor kod adını kullanarak Ankara'da Alaattin Kanat olarak o faaliyetlere devam ettiğini duydum. Alaattin Kanat ile ilgili olarak söyleyeceklerim bunlar.

İstanbul'a getirilen itirafçı ekibinden değil miydi?

İstanbul'a getirilen itirafçı ekibinden değildir o. İstanbul'a İbrahim Babat'larla, Ali Ozansoy'larla birlikte getirilen ekip çok daha eskidir. Alaattin Kanat daha sonra yakalanmıştır.

Ali Ozansoy ve Hüseyin Tilki kardeşti demiştik.

Evet. Bunların kan davası varmış, soyadlarını onun için değiştirmişler. Bunların soyadları ne Ozansoy'dur ne de Tilki, başka bir soyadları vardır. Hüseyin Tilki ve Ali Ozansoy'u, bunlar Kayseri Cezaevi'ndeyken itirafçı olarak ben aldım. Ankara'yla görüştüm ve bunları itirafçı olarak JİTEM'e dahil ettim. Bunlar askerliklerini yapmak için önce Silvan Acemi Birliği'ne verildiler. Çok kısa bir eğitim gördükten sonra hemen

Diyarbakır'a getirttim. İtirafçı olarak çalışıyorlardı. Fakat Ali Ozansoy Kozluk bölgesinde yakalandı. O zamanlar Ali Ozansoy sözde Garzan Eyalet komutanıydı. Kendilerine eyaletler kurup, rütbeler dağıtmışlar. Yakalanmadan önce Hüseyin Tilki Şemdinli baskınını yapmıştı. Bu arada Ali Ozansoy öğretmenlikten ayrılıp PKK'ye katılmıştı. Çok akıllı ve bilgili bir insandır. Ali Ozansoy'un PKK yapılanmasıyla ilgili olarak el yazısıyla kaleme aldığı yaklaşık elli-altmış sayfalık eşsiz bir ifadesi vardı. Çünkü PKK'ye onun kadar hulul edecek çok az insan vardı. Bundan dolayı Ali Ozansoy'dan o dönemde ciddi anlamda faydalı bilgiler aldık.

Hüseyin Tilki direkt olarak memur değildi. İtirafçı olarak sadece jandarmada çalıştı, jandarmanın ona verdiği imkânları da kullanmadı, "Benim ihtiyacım yok!" dedi.

Hanefi Avcı'nın; Ali Ozansoy, Hüseyin Tilki ve daha sonradan İbrahim Babat'ı neden İstanbul'a getirttiğini bir türlü anlayamadım. İstanbul'a getirtti fakat oradan ayrılmış ki bu kişileri Sedat'a (Peker) emanet etmiş. Sedat'ın ifadesi alındığında bu muamma mutlaka çözülür. Ben bu konuda yanlış yorum yapmak istemiyorum.

İtirafçıları İstanbul'a getirten, Hanefi Avcı mıymış?

Evet, bu konuya daha sonra değineceğim.

Şu anda Ali Ozansoy ve Hüseyin Tilki ile görüşüyor musunuz?

Görüşmüyorum ama Hüseyin'in kendine iş kurduğunu, İstanbul'dan uzak bir yerde madencilik işiyle uğraştığını, diğer itirafçı arkadaşını da etrafına topladığını, onlara da bir ekmek kapısı açarak onlarla çalıştığını duydum. Ararlarsa her ikisiyle de her zaman görüşürüm.

Abdülkadir Aygan'la ilgili olarak da bir değerlendirme yapar mısınız?

Aygan bana Ahmet Cem Ersever tarafından getirildi. Onu itirafçı olarak değerlendirmek istediğini söyledi. O zaman Abdülkadir Aygan Jandarma'da değildi. Kara Kuvvetleri'ndeydi. Kars'ta piyade sınıfı askeriydi. Cem, "Bir asker var, şu bölgeleri çok iyi biliyor, orada zafiyetimiz var, istihbarat faaliyetlerini geliştirebilmek için kendisinden faydalanabiliriz." dedi. Ben de bize verilmesi için aynen diğerlerinde olduğu gibi bakanlık ve Genelkurmay'a gerekli yazılı taleplerimi iletip Abdülkadir

23:27 36%

Aygan'ın JİTEM'e itirafçı olarak kabul edilmesini istedim. Yaklaşık on gün içinde olay çözüldü, sınıfını değiştirdiler ve bu adamı bize gönderdiler. Ben Abdülkadir Aygan'la hiç yüz yüze gelmedim. Cem'le beraber Silopi bölgesinde çalışıyordu.

Bunun hakkında daha sonra gelen duyumlara göre olmadık yalan ve yanlışlıklara düştüğünü tespit ettim. Kendi çıkarları doğrultusunda hareket ettiğini de birkaç sefer aldığım bilgiler doğrultusunda öğrendim. Bu adam bir kansız ve şerefsizdi. Onun hakkında fazla konuşmak istemiyorum. Şu anda yaşadığını da kesinlikle reddediyorum. Çünkü ben onu İsviçre'de öldürttüm. Hatta kellesi ve gövdesi ayrı yerlerdedir. Sürekli olarak basın organlarında boy gösteren adam Abdülkadir Aygan değildir. Abdülkadir Aygan ismini kullanarak PKK'nin propagandasını yapan başka bir kimsedir. Çocukları olduğunu biliyorum. İsveç'te olduğu söylenen adama DNA testi yaptırılabilir. Bu kadar suç işlemiş ve suçunu açıkça itiraf etmiş bir adamı TC başka türlü neden teslim alamasın ki? Teslim alamaz çünkü Şerif kod adlı Abdülkadir Aygan veya diğer ismiyle Aziz Turan yaşamıyor. Yakın zamanda bir televizyon kanalında yaptığı görüşmeyi de izledim.1 Dikkatli izleyicilerin gözünden kaçmayacak ayrıntılar var o görüşmede. Sorular oradaki kişiye önceden sorulmuş. Canlı bağlantı yok. Bunu kolayca fark edebilirsiniz.

5. BÖLÜM / JİTEM'İN AŞİRETLERLE VE KUZEY IRAK'LA İLİŞKİSİ

Türkiye'de gerçekleşen çok sayıda faili meçhul cinayet, gasp, adam kaçırma gibi olayda JİTEM suçlandı. Bu konudaki görüşünüz nedir?

Daha önce de söylediğim gibi bu konuda benim ifadem var. Belki tekrarı rahatsız edici olabilir. Ben ve benim ekibim hiçbir şekilde faili meçhul olaya karışmamışızdır. Benim JİTEM unsurlarıyla görev yaptığım alan kırsaldır. Hiçbir şekilde metropollere veya yerleşim birimlerine girilmemiştir. Hiç kimseye de kontrgerilla harekâtı yapılmamıştır. JİTEM, istihbaratçı ve keşif unsurlarıyla PKK grubunu takip eder ve icraatını da ay battıktan sonra yapar. Bunun inceliğini daha sonra anlatacağım. Halkın veyahut da bu denli dedikodular, cansiperane görev yapan, PKK ile gerçekten mücadele eden bir unsura zarar verecek niyette olan insanların ortaya attığı

23:27 36%

komplolardır. Adı çıkacağına canı çıksın diye bir atasözü vardır. Bir yerde bir şey olunca en kestirme yolla kimi suçlayacaklar? Bilinmeyen bir birimi. Bilseler JİTEM yaptı demezler zaten. Çünkü JİTEM'in nasıl görev yaptığını size söyledim ben.

Peki, daha önce de "GÖTEM" diye tabir ettiğiniz JİTEM'den kopan o başıboş gruplar bu olaylara hiç karışmadılar mı?

Zaten "GÖTEM"ci denmezdi onlara. "GÖTEM"ci denmesinin sebebi ne? Başıbozuk olmaları. Haraçlarını alıyor; şerefsizlik, namussuzluk yapıyorlar, ondan sonra da bunların hepsini JİTEM'ciler yaptı deniyor. Ne yapsaydım bunları? Ben bunları ıslah etmek için görev yapmadım. Ben PKK ile mücadele etmek için görev yaptım. Giderdim düz jandarma olurdum, bunlarla da mücadele ederim ve ettiğim de olmuştur. Resmi elbiseyle sonradan komutanlık yaptığım alanlar da olmuştur. Onlardan da bahsedeceğim.

Veli Küçük ve Cem Ersever JİTEM'de görev yaptılar mı? JİTEM'deki konumları neydi?

Veli Paşam, benim kurduğum JITEM'de görev yapmadı. Ben, kendisinin nasıl bir JİTEM düşündüğünü, nasıl görev yaptığını bilmiyorum. Çünkü ben tayinim çıktığı zaman Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nı ona teslim ediyordum. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın unsurlarından bir kısmı Jandarma Asayiş Komutanlığı'nın emrinde olmasına rağmen "Ben Ankara'da duracağım." dedi. Onun üzerine Diyarbakır'da nasıl bir yapılanma oldu inanın emin değilim. Hiç de ilgimi çekmedi. Ama bu öğrenilebilir. Ben ayrıldıktan sonra başka bir birim kuruldu mu? Bu birimin başına kim getirildi? Kesin olarak bilmiyorum ama duyumum var. Cem Ersever'in getirildiğini duydum. Yani başka bir istihbarat birimi kuruldu. Ne olduğunu bilmiyorum. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı mı, JİTEM grup komutanlığı mı, "GÖTEM" Grup Komutanlığı mı bilmiyorum.

Bu değişikliği yapan kimdi? Hikmet Köksal olabilir mi?

Galiba Hikmet Paşamdı ama tam olarak hatırlamıyorum. Çünkü ben onun zamanında ayrıldım. Hikmet Köksal, Asayiş Komutanı olarak korgeneral oldu. Onun

emrinde çalıştım ve oradan ilişiğimi keserek ayrıldım, hatta Kurmay Albay Kurtuluş Öğün de benim devre arkadaşımdı. Onların zamanındaydı. Bunların ikisi bilir veya Jandarma Genel Komutanlığı kayıtlarında hangi birimin kurulup Cem Ersever'in başa getirildiği, kaç timin olduğu bilgisi mevcuttur.

O zaman kayıtlarda sizin JİTEM'i kurduğunuz bilgisi de var.

Tabii ki var. Genel Komutanlık'ta da vardır, Asayiş Komutanlığı'nda da vardır. Ama geçici olarak görev yapma yetkisi verdiler. Denenmek üzere. Kadro tasdikli değil. Genelkurmay kayıtlarında durum o bakımdan farklı. Kadrolu bir birim olmadığından Genelkurmay, JİTEM'in varlığını reddediyor. Genelkurmay başkanlığımız haklı ama Jandarma da bir o kadar haklı. Çünkü Jandarma'nın Genelkurmay'a kadro teklifi yoktu. Genelkurmay neden JİTEM'in varlığını kabul etsin? "JİTEM'in kurulmasına denenmek üzere geçici olarak müsaade edilmiştir yazısı" vardır. Bu yazı da Burhanettin Bigalı Paşama aittir.

O dönemde bölgedeki denklemi etkileyecek başka bir güç daha vardı. Çekiç Güç olayını anlatır mısınız?

Çekiç Güç, Amerika Birleşik Devletleri'nin Kuzey Irak'taki unsurlarını koruması ve kollaması adına görev yapan bir askeri birlikti.

Çekiç Güç'ün PKK'ya ciddi bir şekilde yardımcı olduğu söylendi.

Çekiç Güç, Kuzey Irak'ta yaşayan insanların hayatlarının idamesi için gerekli askeri ve sivil her türlü desteği yapıyordu. Kampları yok mu PKK'nin? Bunu saymaya lüzum var mı? PKK'ye yardım ediyor, Celal Talabani'ye, Mesut Barzani'ye, aşiretlere yardım ediyor mu diyeyim. Tadat etmeye hiç lüzum yok. Çekiç Güç'ün politikası buydu. Ben de bunu durdurmaya çalışıyorum.

O zaman mücadelenizi sadece PKK'ya karşı vermediniz, onlara karşı da verdiniz.

Herhalde.

Bununla ilgili bir örnek anlatır mısınız?

Benim görevden alınmam gibi.

23:27 36 %

Peki, ne yaptınız da sizi görevden aldırdılar?

Onlar Kerkük yolunu TC'ye kapatıyorlardı, ben de açmaya çalışıyordum. Bu kadar basit... Neden uğraşmasınlar?

Daha somut bir örnekle açıklayabilir misiniz?

Tampon Bölge'yi kurdular Çekiç Güç'le. TC'ye de "Hiçbir şekilde buraya geçemezsin." dediler. Ben geçiyordum. 10 km gidiyordum, istediğim baskını da yapıp geliyordum.

Sizden hesap sormuyorlar mıydı?

Kim soracak benden hesap? Ben TC vatandaşıyım. Üstlerime ve devlet yetkililerime boynum kıldan incedir.

Üstleriniz "Tamam Arif, sınır ötesi operasyonlar arada sırada teröristleri yakalama açısından çok faydalı oluyor ama ortalığı fazla karıştırma, bunun için meclis kararı gerekiyor." diye sizi uyarmıyorlar mıydı? Bu tarz uyarılar gelmiyor muydu?

Neden karar gerekiyormuş ki? Sınırı PKK geçiyor. Ona meclis karar vermiyor da benim geçişime mi karar verecek? Biraz mantıklı olun lütfen. Hava harekâtı yapmıyorum, yüz bin kişiyle de girmiyorum Kuzey Irak'a. Benim de akrabalarım var, akrabalarımı görmeye gidiyorum. Ben bir kere Suriye karakolunu basmıştım. Yakaladılar beni, yirmi otuz kişiyle. Ben on kişiydim. Geldiler, "Komutan, karakolumuzu bastın!" dediler. "Hayır" dedim, "şuradaki adamlardan birisi benim akrabamdı, onu ziyarete geldim."

Sormadılar mı pasaport?

Sorabilirler mi? Benim ailemin hepsini tanıyorlar. Ailem çok geniş. Halep'in merkezi benim ailemle dolu. Çok varlıklılar. Ben açıp telefonu, "Meclis karar versin, Suriye'ye karakola gideceğim. Askerin birisi silahlı firar etmişti, onu almaya gideceğim" mi diyeceğim?

O zaman arada sırada bu yasalar, sizi pratikte bazen rahatsız edici olabiliyordu. Başka işlerde de öyle, sadece sınır ötesinde değil.

23:27 36%

Anayasa ve yasalara saygılıyım. Her türlü yasa; fert ve toplum için çıkar. Ancak bunlar ihtiyacı görmüyorsa değiştirilmeye mahkûmdur. Değiştirmemişlerse benim günahım ne? Benim ihtiyacımı görmüyor, ben de girip çıkıyorum işte... Ben askeri birlikle girmiyorum ki Irak'a. Rençperlerle, sivillerle giriyordum. PKK'nin olduğu kadar bizim de yandaşlarımız var orada. Aşiretler, akrabalar var. Ama biz çok akıllı(!) olduğumuz için Doğu-Güneydoğu'da feodal yapıyı mahvettik. PKK'ye "Gel ortalıkta cirit at!" dedik. Biz feodal bir devlet değiliz, aşiret devleti değiliz, peki neyiz biz? Her şeyin bir zamanı vardır. Sen zamanından önce aşiret yapısını bozarsan bölgeyi PKK'ye altın tepside ikram edersin. Adamların istediği buydu zaten.

Feodalitenin yıkılması PKK'nın yolunu nasıl açtı? En başından itibaren biraz açıklar mısınız?

Bölgede feodal yapının gücünü sürdürdüğü dönemlerde PKK genelde asker bulmakta zorlanıyordu. Çünkü aşiret ve kabile reislerinin sözlerinin geçtiği topluluklar üzerinde otoritesi yoktu. Baktı ki olmuyor, feodal yapıdakiler ayak bağı oluyor, öyle bir propaganda yaptı ki oradaki devlet güçlerini aşiret reislerinin üzerine saldırttırdı. Bu tür aşiret yapılarında birtakım rahatsızlıklar meydana gelmeye başladı. Aşiret reisi çok büyük bir silahlı güce sahipti. "Otorite benim, devlet benim" diyecek şekilde hareket ediyordu. Cehalet zirvedeydi. Adamlar aşiret reisi de dahil olmak üzere okur yazar değildi. Türkçeyi bilmeyenler de vardı içlerinde ama kendi menfaatleri söz konusu olduğunda akılları çok güzel çalışırdı. Eğer yapacakları şey kendi menfaatlerine uygunsa hiç tereddüt etmeden icraata koyulurlardı. PKK onların bu düşüncesini yıktı. Bunu da devlet güçlerinin yardımıyla başardı. Devlet güçleri "Biz feodal yapıya karşıyız!" dedi. Devlet, aşiret reisinin otoritesini tanımadı.

Ne olursa olsun sen yine devletsin. Silahlı Kuvvetler'sin. En büyük idari amirliksin. Valiliksin, kaymakamlıksın. En büyük adli otoritesin. Bunların hepsisin. Tüm bu gücüne rağmen devlet bir karar verdi. "Biz, feodal yapıyı kabul eden bir devlet değiliz" dedi. Doğrudur, değilsindir. Çocuk dokuz ayda doğar. Siz bunu altı ayda doğurtmaya çalışırsanız ölü doğar. Ondan sonra da ortaya çıkan otorite boşluğunu gelir PKK doldurur, o aşiretin de sonunu getirir.

23:27 36%

O bölgenin en büyük aşiretlerinden biri Jirki Aşireti'dir. Aşiret reisi de Tahir Adıyaman'dır. Bu adam eskiden Tuzluca'da oturuyordu, yayladaydı. Şimdi o alanı PKK'ye terk etti. Artık Keman'da oturuyor. Eskiden yirmi bin kişilik silahlı gücü vardı, şimdi ise ancak üç bin adamı var. Kendini koruyamıyor. Devleti koruyan aşiret, şimdi kendi korunur duruma düştü. Neden? Bizim yanlışlıklarımızdan. Feodal yapıyı erken dejenerasyona uğrattılar. "Aman yapmayın!" dedim. Dinlemediler. "Arif Doğan'ın anası nasılsa Kürt, bir de aşiret çocuğu. Onun için feodal yapıya taraftar." dediler. Yok öyle bir şey. Doğrusu o değil. Doğrusu PKK'ye yem olmayacak şekilde bir düzeltme hareketi içerisine girmek. Bazı devlet görevlileri maalesef bu projede önemli rol oynadılar. Mesela Hanefi Avcı bu görevlilerin başında gelir. Hanefi Avcı feodal yapıyı bozup, terörle mücadeleye ihanet etti. İşler daha da kötüye gitmeden ben müdahale ettim.

Emniyet Genel Müdürlüğü o dönemde Doğu Anadolu'daki aşiret yapılarını gösteren bir kitap çıkarmış. Sözde bütün aşiret reisleri, bütün kabile reisleri incelenmiş, devlet yanlısı ve örgüt yanlısı olmak üzere ikiye ayrılmış. Aşiretlerin hepsi teker teker fişlenmiş, hatta fişleme kelimesi hafif kalır, basbayağı kitabını yapmışlar.

Bir gün bir aşiret reisini çağırdım. "Ağam, Kuzey Irak'a, senin mıntıkaya gireceğim. Karşı aşiret de destek olsun bize. Bizimle çatışma durumuna gelmesin. Sen de bize 50-60 kişi ver" dedim. Bana ne gösterdi biliyor musunuz? Emniyet Genel Müdürlüğü'nün hazırladığı kitabın aslını gösterdi. Kendini ilgilendiren sayfayı makasla kesmiş. "Bak komutanım devlet benim için ne diyor? 'Haindir, örgüt yanlısıdır, eşkıyadır.' diyor. Ben neden sana adam vereyim?" dedi. "Yahu reis yapma, ne diyorsun sen." dedim. Bir baktım Emniyet Genel Müdürlüğü yazıyor. Bu intibayı halkın zihninden silene kadar anamdan emdiğim süt burnumdan geldi. Bakıyorum kitaba, adama devlet yanlısı demiş, 50 asker vermiş PKK'ye. Bakıyorum, örgüt yanlısı dediği adamın da PKK ile kan davası olmuş. Horişiro'da yedi tane PKK'liyi öldürmüş bu aşiret. Aynı zamanda Abdullah Öcalan'ın yeğeni de oradaymış. Öldüren de Güyan Aşireti'nin devamı olan Babat'lardı.

Suriyeli mi?

23:27 36 %

Çok güzel bir soru. O aşiret nereli biliyor musunuz? Artvin-Borçkalı.

Ne alakası var?

Hem de şeceresi Gürcü.

Güneydoğu'ya gelmişler…

Gelmişler değil, getirilmişler. Mercidabık-Ridaniye seferi sırasında rahmetli Yavuz Sultan Selim getirtmiş. O zaman Doğu-Güneydoğu'da kültürel zafiyet ve eğitimsizlikten dolayı yağmacılık, eşkıyalık kol geziyor. Yerimizde yağmacılık olmasın, hadise olmasın, biz bunları biraz eğitelim, asimile edelim diyor. Osmanlı, Borçka'daki Gürcülerden çoğunu getirip Şenoba'ya, Uludere'ye, Şırnak'ın bir bölümüne yerleştiriyor. Asimilasyon için geliyor, asimile oluyorlar. Bölgedeki halkı Osmanlılaştırmak için geliyor, Kürt oluyorlar.

Bunlara örgüt yanlısı diyorlar. Şeceresine bakıyorum, bu adamlar Osmanlı. Bu adamlar Artvin, Borçka'dan gelmiş. Hem de kökenleri Kürt değil, Gürcü. Bir de şöyle bir gerçek var. Bir aşiretin içinde örgüt destekçisi de devlet destekçisi de olabilir. Kardeşlerden biri asker, diğeri PKK'li olabilir.

Bu kitabı hazırlayan Hanefi Avcı mı?

Bu kitabın yenilenmesi için çalışanlardan biri Hanefi Avcı.

Kitabın yenilenmesi için çalışıyor. Öyleyse kitap daha önceden hazırlanmış.

Evet. Güya aşiretleri yeniden örgütleyecek. Aşiret çalışmasıyla, feodal yapıda değişiklikler yapacak. Hem de sıkıyönetim zamanında. Orada bir de kurmay yarbay vardı. Gittim, rahmetli kolordu komutanına, "Bakın komutanım, feodal yapıya çok giriyorlar, feodal yapıyı çok çarpıtıyorlar, birtakım yanlış değerlendirmeler var." dedim. "Ben 60 adam alamadım. Gidiyorum, aşiret reisi, 'Hanefi Ağa gelsin' diyor. Buraları jandarma bölgesi. Sıkıyönetim var, hepsinin komutanı sizsiniz. Jandarmayı neden ihmal ediyorsunuz?" diye de ekledim Böyle çalışmaların zararlı olduğunu jandarmalar söyler. Çünkü halkı onlardan daha iyi tanıyan olmaz.

Devletin resmi bir politikası var. Sizin görüşleriniz aykırı bulunmadı mı?

23:27 36 %

Devletin politikası "Git feodal yapıyı yık, zamansız olarak böl, parçala, yut, sonra da halkı PKK'ye asker olarak teslim et!" şeklinde değildi. Mesut Barzani ve Celal Talabani bir Türk subayının karşısında önlerini ilikleyerek dururlardı. PKK'yi başından beri destekleyen adamlar bunlar. Bizim milletimiz maalesef bunlara hâlâ inanıyor. Ben 8 ay onların çatışmalarında kaldım ve binlerce ölü peşmerge topladım. Mesut Barzani ve Celal Talabani ile Oramar tarafında 8 ay kaldım. Verilen göreve göre çatışmaya müdahale edilmeyecekti. Sadece cesetler toplanacak, yaralılar tahliye edilecekti. Bu süreç içerisinde onları yakından tanıma fırsatı buldum.

Mesut Barzani ve Celal Talabani... Biri Amerika'nın, diğeri Rusya'nın adamıydı. Bırakın Mesut Barzani, Celal Talabani'yi, Molla Mustafa Barzani zamanını da bilirim. Burada bir anımdan söz etmek istiyorum. Bu benim en kritik anılarımdan biridir. Mesut Barzani "Kuzey Irak'ta Kürdistan devletini ben kurdum." dedi. Ama kaçıncı Kürdistan devleti olduğunu söylemedi. Kürtlerin çoğu da bunu bilmez. Hele TC mensuplarının hemen hemen hiçbiri bunu bilmez. Mesut Barzani'nin babası Molla Mustafa Barzani'dir. Eskiden bunların yaşama bölgesi Kuzey Irak değildi. Ağırlıklı olarak Türkiye'ydi. Gerçi Mesut Barzani'nin babasının aşiretinin Kuzey Irak'ta da kolları vardır, hepsi birbiriyle akrabadır. Mesela Jirki Aşireti'nin yarısı Kuzey Irak'ta, yarısı Türkiye'de yaşar. Gevdan, Kaşuran, Mamkuran, Güyan, Hacı Beyro, Xelikan Aşiretlerinin yarısı orada yarısı burada yaşar. Molla Mustafa Barzani o dönemde Türkiye'de Kürdistan'ı kurmuştu: Gıyade-i Muvakkat-i Kürdistani (Kürdistan Geçici Meclisi).

Nerede kurdular?

Şırnak'ta. Davul zurnalarla kırk gün kırk gece kutladılar. Radyoda da kutladılar. Radyo da vardı onlarda. Hiç unutmam, o radyoyu sırtına alıp da ilçe ilçe, köy köy gezen bir adam vardı. Cem Ersever'in öldürülme nedenlerinden biri de bu olabilir kanısındayım. Budur demiyorum. Birkaç nedenden birisi de bu. İdil merkezinde bir bomba patladı. Şehrin göbeğinde. Bu patlamada ölen kişinin, elde ettiğim bilgiler sonucu Gıyade-i Muvakkat-i Kürdistani'deki radyoyu sırtında taşıyan kişi olduğunu öğrendim. Çok ilginç değil mi? Hatta şöyle bir iddia vardır o konuda. Eline bir çanta

veriliyor, bu çantayı avukata götürüyor. Şimdi kim var avukat olarak Meclis'te hep konuşuyor?

Hasip Kaplan.

Haricen duyduğuma göre Hasip Kaplan'ın yazıhanesine gönderilmek üzere o çanta kendisine veriliyor. Çantanın içerisinde patlama düzeneği var. Avukata ulaşmadan çanta patlıyor. Benim duyumum bu. Ama o adamın kim olduğunu hiç kimse bilmiyor. İsmini yazıyorlar. Ben ismini hatırlamıyorum.

Mehmet Bayar. Olay 1989 senesinde gerçekleşiyor. Bu hadiseden Babat'ın yazdığı mektupta da bahsediliyor. İtirafçı mıydı bu adam?

Yok canım, normal Şırnaklı vatandaş.

Yani JİTEM'le alakası yoktu o çantayı götürürken.

JİTEM'le ne ilgisi olur adamın? Bu işi yapanın Cem olduğu söylenir. Ben söylüyorum: Cem Ersever'in öldürülme nedenlerinden birisi bu olabilir. Ama adamın kim olduğunu bir tek ben söylüyorum. Bilemezler. Gıyade-i Muvakkat-i Kürdistani zamanında Kürdistan'ın reklamını yapmak için Kürdistan radyosuyla dolaşan adam. Kimse bilmiyor kim olduğunu.

Bu adamı Cem Ersever'in sorguladığı iddia ediliyor. Çantayı eline verip gönderenin de Ersever olduğu söyleniyor.

Bu adam Şırnak bölgesinde sevilen bir adamdı. Ayrıca Cem'in, Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın elemanıydı.

Casus muydu bu adam?

Ne casusu? Kürt diyorum, Kürtçü demiyorum.

Ama radyoyla Kürdistan propagandası yaptığını söylediniz. Her neyse, radyonun başında da Mesut Barzani vardı değil mi? Daha 17 yaşındayken radyonun başındaydı. İlk öyle başlıyor siyasete.

Siz nereden biliyorsunuz bunu? Gıyade-i Muvakkat zamanını biliyor musunuz siz?

23:27 36 %

Mesut Barzani'nin Kürdistan Radyo İstasyonu'nun başında olduğunu biliyorum.

İstasyon diye bir şey yok. Dokuz on tane radyo var sırtlarında. Köy köy dolaşıyorlardı. İstasyon Kuzey Irak'taydı. Nirengi noktasındaydı yansıtıcı ama onun yerini unuttum. Ya Rusya ya da Amerika kurmuştu. Mustafa Barzani başındaydı. Ayrıca kendisi büyük ihtimalle Yahudi'dir.

Molla Mustafa Barzani on iki sene Rusya'da kalıyor değil mi?

Celal Talabani kalıyor. Rusya'nın adamı Celal Talabani'dir. Solcudur.

Barzanilerin Yahudi olduğunu söylediniz.

Rahmetli babası Yahudi mezarlığındadır. Yahudi olabilir. Süryani de olabilir. Yezidi de olabilir. Kötüdür anlamında söylemiyorum. Onun Türkiye'ye verdiği değerin yüzde birini oğlu vermemiştir.

Burada Molla Mustafa Barzani'nin Türkiye'ye verdiği önemin altını çizen bir olaydan bahsedeceğim. Peşmergeler hem Irak hem Suriye hudutlarını geçiyorlar. Birbirini takviye etmek için hem Suriye'den gelenler var, hem de Irak'tan Suriye bölgesine gidenler var. Bunlar hududu geçerken Molla Mustafa Barzani peşmergelere bir emir vermiş. Molla Mustafa Barzani'nin verdiği emir şöyle: "Türk askerine fişek atılmayacak. Türkiye topraklarına girdiğiniz andan itibaren dolu şarjör bulunmayacak. Silahlarınız şarjörsüz olacak."

Bir gün Diyarbakır dışındaydım. Hudut bölgesinde bir çatışma olmuş, 12 PKK'li öldürülmüş. Çatışmanın ardından beni aradılar. "Asayiş Komutanı acilen emir verdi, şu bölgeye intikal edeceksiniz." dedi. Mesut Barzani Beyaz Dağlar'dan haber göndermiş, "El ve ayağımın parmakları kadar Türk askeri öldüreceğim. Benim peşmergelerim PKK'li değildir. Geri verin cesetleri!" demiş. Hemen yola çıktım. Komutan, "Arif böyle böyle bir durum var. Sen aşiret çocuğusun, bilirsin. Ne yapıp ne edebilirler?" dedi. "Olay mahalline gidip, araştırma yapayım sayın komutanım, şimdiden kimseyi suçlamak istemiyorum." dedim. "Tabii." dedi.

Bindim helikoptere olay yerine intikal etmek üzere yola çıktım. Astsubayı helikoptere aldım, karakol komutanıyla birlikte havadayız. Ben kemer bağlamıyorum.

Onda da kemer bağlı değil. "Bak astsubayım, biz burada üç kişiyiz. Hiç yapmadığım bir şeyi yapar, seni bu helikopterden atarım, soracağım soruya düzgün cevap ver!" dedim. "Komutanım…" dedi. "Komutanım momutanım yok oğlum!" dedim. "Burada adaletin terazisi var. Adam, el ve ayakları kadar Mehmetçik öldüreceğim diyor. Demek ki bildiği bir şey var Mesut Barzani'nin. Ben sana bir şey soracağım. Silahta şarjör takılı mıydı, değil miydi?" Sağa bakıyor, sola bakıyor... "Oğlum, çatışmaya sen girmedin mi? Karşı taraftan ateş eden var mıydı, yok muydu?" "Komutanım, ateş etmeseler biz çatışmaya girer miyiz?" dedi. "Ulan" dedim, "ölüleri toplamadın mı? Silahların neredeydi?" "Buradaydı." "Şarjör var mıydı, yok muydu?" Hemen Kalaşnikof'un ucuyla "İt ulan şunu!" dedim. "Atmayın komutanım, şarjör takılı değildi." dedi.

Rahmetli Molla Mustafa Barzani'nin emri bu: "Türkiye hudutlarından geçerken Türk askerine vurulsanız bile ateş etmeyeceksiniz, şarjörünüz takılı olmayacak." Mesut Barzani de babasının bu emrini devam ettirmiş.

Sonra cesetleri gömüldükleri yerden çıkardık. PKK'li diye Peşmerge vurmuşlar. Elbiseleriyle gömülmüşlerdi. İki üç cesedi helikoptere koyduk, yeniden kefenledik, tabutlara koyduk. Aşiret gelenek ve görenekleri icabı bir de koyun aldık. Ondan sonra yağ, bulgur, pirinç, çay ve şekerle bir helikopteri daha doldurduk. Barzani Beyaz Dağlar'daydı. Haber gönderdik, helikopterle girdik Barzani'nin mıntıkasına. O bölgeyi çok iyi bilen kılavuzlar vardı yanımda. Onun otağına, karargâhına indik. Barzani karşıladı beni, öpüştük. "Kusura bakmayın, yanlışlık olmuş. Azımızı çoğa say, rahmetlileri getirdim." dedim. "Herkesi kendi inanışına göre defnedersiniz." dedim çünkü aralarında gayrimüslimler de vardı. "Söylediğini de geri al, yoksa benim askerler de peşmerge öldürürler, bu iş uzar." dedim."Tamam mı?" dedim "Mesut Ağa?" "Tamam, geri alıyorum." dedi.

Kürtçe mi konuştunuz?

Mesut Barzani Türkçe bilir. Benim Kürtçe bildiğimi bilmezler. Onlar konuşurdu, ben anlardım. Deli miyim ben Kürtçe bilğimi belli edeyim?

Diyarbakır'da tutuklu olarak yargılanan Cemal Temizöz kamuoyunda çok

23:28 36 %

tartışılan bir isim. Görev yaptığı dönemde haksız kazanç sağladığı iddia edildi. Birçok faili meçhulle ismi anıldı. Görev yaptığı bölge, Irak sınırına çok yakındı. Temizöz hakkındaki görüşleriniz nedir?

Cemal Temizöz'ü teğmen olduğu dönemden tanırım. Ama onunla dirsek temasında bulunduğumuz bir görevimiz olmadı. Ancak benim bulunduğum görevlerin içinde yer aldı. Örneğin Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nda benim ekibimdeydi. Cizre Jandarma Komutanlığı yaptığı dönemle ilgili birtakım söylentiler duydum. Ama bunlar duyum ve haber niteliğinden ileriye gitmemiştir. Yani bunlar istihbarati bilgi haline gelmemiştir. Birtakım eski kaynaklarımdan edindiğim bilgilerdi.

Cemal Temizöz Cizre İlçe Jandarma Komutanı'yken o zamanki belediye başkanı Tayan Aşireti'nin Reisi Kamil Atak'tı. Bu noktada, sözü geçen aşirete biraz değinmek istiyorum. Tayan Aşireti, Tayan Kerevan ve Tayan Reşit olarak ikiye ayrılır. Bunlar aşiret içerisindeki iki kabiledir. Tayan Kerevan'ın Reisi Kamil Atak, diğerinin reisi ise Çetin Uçar'dı. Aşiret içerisindeki küçük kabilelerde birtakım çekişmeler, mücadeleler her zaman olur. Bu iki grup arasında da mücadele oldu ve mücadeleyi Kamil Atak kazanarak aşiret reisi oldu. Hatta Kamil Atak'ların yaşadığı, şimdi isimlerini hatırlamadığım köy ve mezralara örgüt baskını oldu. Çünkü Kamil Atak devlet yanlısı olarak görülüyordu. Çok başarılı bir çalışmayla PKK'ye büyük kayıp verdirdiler ama kendileri de kayba uğradı. Tabii Kamil Atak grubunun yaşadığı yerlere devlet güçlerinin ulaşması bazı gecikmelere neden oldu. O bakımdan Kamil Atak'ın bir isteği oldu. Cizre'ye yakın bir yere yerleşme isteğini gündeme getirdi. OHAL Valiliği Asayiş Komutanlığı da bu teklife sıcak baktı. Bunun üzerine Tayan Ailesi Cizre'nin üst tarafında İdil yolu üzerinde, tank taburuna yakın bir bölgede devletin yaptırdığı konutlara yerleşti. Bu denli başarılı bir operasyondan sonra Kamil Atak devlet güçleriyle, yani silahlı kuvvetlerle iç içe olmaya başladı. Bu arada PKK'nin de Cizre merkezi ve çevresinde, daha doğrusu kırsal alanda çok büyük faaliyetleri oluyordu. Cemal Temizöz bazı aşiretlerin de desteğiyle gerçekten çok güzel mücadeleler veriyordu. Hatta Cemal Temizöz'den önce Kamil Atak seçimlerde Cizre'ye belediye başkanı oldu.

Haddi zatında orada bu olayları hazmedemeyen iki grup vardı. İki tarafın da niyeti

23:28 36 %

kötü değildi ama ortada bir siyasi mücadele vardı. Cizre'de kökeni çok eskilere dayanan Şıklar ve Vesetler vardır. Genelde de bunlar sırayla Cizre belediye başkanlığı yapmışlardı. Hatta bu ailelerin biri Barzani tarafını diğeri Talabani tarafını tutar. Birisi sağ, diğeri sol tandanslıdır. Doğu-Güneydoğu'da belli aileler bulundukları yerlerde dengeyi bu şekilde sağlarlar. Durum böyle olmasına rağmen Kamil Atak onların kavgasından ve çelişkili hareketlerinden dolayı belediye başkanı oldu. Belediye başkanı olunca da ilçe jandarma komutanıyla çok yakın diyaloğa geçti.

O dönemde Cizre'de rant kavgasıyla ilgili bir dedikodu etrafa yayıldı. Bu dedikodunun ağırlık merkezi genelde Kamil Atak üzerindeydi. Fakat orada bir jandarma komutanı var. Eğer bu adam biraz önce dediğim suçlamalara maruz kalıyorsa orada bulunan jandarma komutanının da bu olayla bir ilgisi vardır. Çok ilginç bir rant elde ediliyordu. Hatta ben de o bölgedeydim. Bu hareketleri belediye başkanlığına, jandarma komutanlığına da bulaştırılan rant kavgasında şöyle bir durum söz konusuydu; Cizre'de, Cizre ile Silopi'yi yani Habur çıkışını Zaho'ya, dolayısıyla Kuzey Irak'a giden yola bağlayan yerde, Dicle üzerinde bir köprü vardır. Burada sanki hudut geçişi oluyormuş gibi her arabadan belli bir miktarda geçiş ücreti alındı. Sadece geçen tırlardan, taksilerden ve kamyonlardan değil yayalardan da para alındığı söylendi. Hatta Kamil Atak ile ilgili olarak bana aşiretlerden ve yöre halkından şikâyetler gelmeye başladı. "Komutanım, böyle bir durum var. Siz Kürt halkına sahip çıkıyorsunuz. Biz de sizi çok seviyoruz. Şahsınızda devleti de çok seviyoruz. Ama bu tip durumlarla karşılaşıyoruz." dedikleri vakit ben hemen Kamil Atak'ı çağırdım ve ikaz ettim. "Eğer bir daha aynısını tekrarlayacak olursan bakanlığa da durumu iletirim, size de el çektiririm." dedim. Aylar sonra bu olay dallanıp budaklandı, Cemal Temizöz'ün de işin içerisinde olduğu ortaya çıktı.

Habur Sınır Kapısı'nda ciddi bir ticaret dönüyordu. O zaman Kuzey Irak'la Türkiye arasında da ticaret devam ediyordu.

Çok doğru ama bunun askeri kontrolü Cizre Jandarma Komutanlığı'nda değildi. Habur'da jandarma komutanlığı yok. Sınır var. Habur kapısında görevli birim, sabit jandarma değildir. Seyyar jandarmadır. Yani sınır jandarmasıdır. Onun Cemal

Temizöz'le ilgisi yok, o birim Silopi'ye bağlıdır. Eskiden jandarma taburu vardı. Sonra Kara Kuvvetleri'ne geçti.

Buradaki sınır ticareti bölgede ağırlığını çok fazla hissettiriyordu.

Çok doğru.

Bu durumda Cemal Temizöz'ün sınır ticaretinde Kamil Atak'la beraber hareket ettiği ortak bir çalışma hakkında bir duyumunuz oldu mu? Sonuçta orada bir akaryakıt ticareti oluştu. Hatta Cizre'de, Petline isimli bir akaryakıt şirketi kurulmuştu. Bir toplama merkeziydi. Hatta burada toplanan kaçak akaryakıtın sonradan Türkiye'de de değişik illere dağıtıldığı söylendi.

Ortakları kimlerdi?

Siz bilmiyor musunuz?

Kimdi ortakları? Siz söyleyin.

Benim hatırladığım kadarıyla Mesut Yılmaz'ın kardeşi Turgut Yılmaz'dı.

Legal bir kuruluş.

Ama bu legal kuruluşun içinde illegal çalışmalar olma ihtimali yok mu? O dönemde Mesut Yılmaz hükümetteydi.

Bu mesele birçok dedikoduya konu oldu. Beni getirmek istediğiniz noktaya siz kendiniz geldiniz. Mesut Yılmaz'ın kardeşinin ortaklardan biri olduğu doğru. Ben onu söylemek istemedim. Diğer ortakları da Doğu-Güneydoğu'nun popüler ailelerindendir.

Hangi aşiretlerdi?

Çok aşiret vardı. Ancak KDP lideri Mesut Barzani'nin oğlunun da ortak olduğunu duymuştum. Gizli ortakmış. Arkada olduğunu duymuştum. Ama ne derece doğru bilemiyorum. Bunu adli makamlar çok daha iyi bilir. Çünkü olay adalete intikal etmişti. Hatta hemen Habur'un çıkışında hac konaklama yeri vardı. Çok büyük bir yerleşim merkeziydi. Orasını da mola yeri olarak kullandıklarını söylerler. Fakat bu

23:28 36 %

denli olaylara Cemal Temizöz'ün hulul etmesi mümkün değildir.

Cemal Temizöz'ün o dönemde orada bazı faili meçhul cinayetlerle alakası olduğu iddia edildi. Kendisi zaten hâlihazırda yargılanıyor.

Doğrudur.

Bu faili meçhullerin de oradaki rant ve illegal ticaret hesaplaşmasından kaynaklandığı, terörle alakası olmadığı söyleniyor.

Hatta burada Kamil Atak'ın da konuyla ilgili isminin geçtiğini söyleyebiliriz. O dediğiniz olayları ben de duydum. Ben şahsen söylenenlere sıcak bakmadım. Neden? Çünkü bu istihbarat değil, ham bilgi. Şöyle bir iddia ortaya atıldı; Cemal Temizöz şüpheli birini yakalıyor, Kamil Atak'a gönderiyor. Bu kişi Kamil Atak'ın bulunduğu yerde sorgulanıp, yargılanıyor. Ondan sonra da Hizbullahçılara devrediliyor ve infaz ediliyor. Bence Hizbullah'ın Zaho'da, Şırnak'ta, Silopi'de, Cizre'de, Uludere'de, Çukurca'da, Beytüşşebap'ta, Eruh'ta, böyle bir faaliyette bulunması çok zor.

Kamil Atak'ın kendisine teslim ettiği adamları, o bölgede olmayan Hizbullah nasıl infaz eder, ben anlayamıyorum. Hizbullah'ın faaliyet alanının bu bölge olmadığını düşünen ben ve benim gibiler bu iddialara güldük. Tahmin ederim Temizöz bundan da yargılanıyor. Takdir mahkemenin. Ben etki etmek istemiyorum. Bu arkadaşlarımın ikisi de şüpheli durumda. Ben şahsi fikrim olarak kamuoyunun değerlendirmesine sunuyorum. Ama her şeyden önce adalet haklıdır. Mahkemelerimiz haklıdır. Takdir yargınındır.

6. BÖLÜM / GENERAL SUİKASTLARI

90'ların başında birçok muvazzaf ve emekli general suikasta kurban gitti. Öldürülen generallerin çoğunun ortak özelliği JİTEM'le bir şekilde irtibatlı olmalarıydı. Bu cinayetlerin bazılarını DEV-SOL üstlendi. Bunlarla ilgili görüşleriniz nelerdir?

Rahmetli komutanlarımdan dördünü çok iyi tanırdım. Hulusi Sayın Korgeneralimle Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı'nda, Asayiş Komutanlığı görevlerinde beraber çalıştık. Rahmetli İsmail Selen Korgeneralimle de aynı şekilde Jandarma Genel

23:28 36 %

Komutanlığı Karargâhı'nda ve asayiş komutanlığını yaptığı sırada çalıştım. Temel Cingöz Paşamla hem Mardin Kızıltepe'deyken, hem de Siirt Batman'da alay komutanıyken çalıştım. Kendisi çok mükemmel bir insandı. Bahtiyar Aydın Paşamla da Jandarma Okullar Komutanlığı'nın, Destek Kıtalar Komutanlığı'ndayken çalıştım. O da Öğrenci Alay Komutanı'ydı. Bir de Mardin Sınır Tugayı'nda, Viranşehir Sınır Tabur Komutanlığı yaptığım sırada çalıştım. Dördü de mükemmel insanlardı.

Rahmetli Hulusi Paşam ile rahmetli İsmail Selen Paşamın birçok beraberliği olmuştur. Maalesef her toplulukta olduğu gibi jandarma topluluğunda da birtakım kötü niyetli menfaatperestler siyasal tandans olarak teşkilatı üst birimde böldüler. Hulusi Paşam sağ tandanslı, Selen Paşam da sol tandanslı olarak tanındı. Bu menfaatperest dalkavuklar da etraflarını sarıp nemalanma yarışına girdiler. Kaygı duydukları tek unsur kendi menfaatleriydi. Niyetleri iyi bir tayin yeri çıkarttırabilmekti. Bu yüzden bu iki güzide insanımızı siyasal tandans açısından iki zıt kutba iterek destekçileri haline geldiler. Ben kendileriyle çok samimiydim. İkisine de rahatlıkla gidip geliyordum. Ancak Selen Paşa'nın etrafında bulunanlar sol tandanslı, Hulusi Paşa'nın yanında bulunanlar da sağ tandanslı olurlardı.

Aradaki ayrımın altını bu denli çizmemin nedeni, bu suikast eylemlerini gerçekleştirenin PKK örgütü olma ihtimalinin yanında aynı ideoloji içerisinde yer alan, dirijan ve militan düşünceye sahip birtakım askerlerin de aynı eylemi yapabilecekleri düşüncesiyle değerlendirme yapacak olmamdır. Korgeneral Hulusi Sayın Paşam Jandarma Asayiş Komutanlığı görevinde gerçekten bizzat kendinin de bulunduğu çatışmalarda PKK'ye çok büyük zarar ve zayiat verdirmiştir. Bazı kritik olaylarla bizzat kendisi ilgilenmiştir. Bence sansasyonel eylem olması amacıyla, bilhassa Doğu-Güneydoğu'da terörle mücadele eden unsurlara gözdağı vermek, orada komutanlık yapanların akıbetinin bu şekilde son bulacağını göstermek için Hulusi Paşa'ya eylem yapılmıştır.

Ben bunu DEV-SOL'un veya başka bir örgütün yaptığına inanmıyorum. Benim düşünceme göre Korgeneral Hulusi Sayın'ı PKK öldürdü. Bu eylemi gerçekleştirirken de hiçbir şekilde taşeron kullanmamıştır.

23:28 36 %

Bir hususun daha altını çizmeden bu konuyu kapatmak istemiyorum. Hulusi Paşamla, kendisi emekli olduktan sonra birçok defa görüştüm. Çok tedbirsiz hareket ediyordu. Onu uyarmak benim haddime olmamasına rağmen, terbiyesizlik yapıp uyardım. Çünkü bedeli çok ağır olacaktı. "Komutanım, dikkatli olun, eve değişik zamanlarda, değişik yollardan gidin, korumalarınız size miğfer olsun." demeye kalmadan, evinin önünde öldürüldü. Eylemler uzun çalışmalar sonucu ortaya çıkar. "Hangi saatte gelir, hangi saatte çıkar? Geldiğinde ne tarafa doğru durur, yüzü ne tarafa doğrudur, vücudu ne tarafa doğrudur?" gibi onlarca soruya cevap aramanız gerekir. Mesela iki korumasının da olmadığı günü seçmişler. Demek ki izliyorlardı adamı.

Aynı şekilde rahmetli İsmail Selen Paşama da benzer uyarılarda bulundum. Kendisi o sırada bir galeriye ortaktı. Ortağı Mardinli, çok dürüst bir vatandaştı. Yanına gittim, "Komutanım, bulunduğun yer anayola açık bir yer. Anayoldan geçerken bile tararlar. Kaldı ki sen bir de galerinin ön tarafındaki odada oturuyorsun. Ne olur buraya geliş gidişlerinde zamana riayet etme. Bak, Hulusi Paşam da rahmetli oldu. Aynı şey senin başına da gelebilir." dedim. Cevap olarak "Kimse bana karışamaz!" dedi. Kendisi çok cesur bir askerdi. İsmail Selen Paşa Tugay Komutanlığı'nda bile hudutta çok büyük mücadeleler vermişti. Örgütün başlangıçtaki tabanına çok zarar vermişti. Kendisi Asayiş Komutanı olduğu sırada rahmetli Hulusi Paşamla aynı başarıyı göstermiştir.

Yalnız şöyle bir duyum da aldım; Hulusi Paşa'yı sol tandansa sahip bir örgütün öldürdüğünü düşünerek, Selen Paşa'yı da misilleme olarak sağ tandanslı bir oluşumun öldürdüğünü duydum.

Selen Paşa'ya eylemi sağ bir grubun yaptığı ve bu eylemin içinde de rahmetli Cem Ersever'in bulunduğu söylenir. Bu benim duyumum ve değerlendirmemdir. Bunun da böyle bilinmesini istiyorum. Resmi tahkikat evraklarını okumadım. İşin o yönü beni hiç ilgilendirmiyor. Ölmüş olmaları benim için büyük bir üzüntüdür. Bu tarafı beni ilgilendiriyor. İkisi de kahraman subaylardı. Jandarma teşkilatına bir daha böyle iki korgeneralin geleceğini zannetmiyorum, şu ana kadar da gelmemiştir. Benim bu iki generalle ilgili olarak söyleyeceğim bunlar.

23:28 36%

Rahmetli Tuğgeneral Sayın Temel Cingöz'ün ölümüyle ilgili geçmişe gitmek istiyorum. Bir tarihte, PKK eylemlerinin yoğun olduğu zamanlarda ben OHAL bölgesi dışındaydım. OHAL bölgesinin dışına çıkıyordum. Jandarma İstihbarat Grup Komutanı olarak dışarıda timlerim vardı. Onların faaliyet alanlarını kontrol ediyordum ve Doğuyla bağlantı kurmaları için doneleri bırakıyordum. OHAL bölgesinde ise JİTEM grup komutanıydım.

Doğu-Güneydoğu'da yazın başlangıcıyla birlikte göçer hareketleri başlar. Zelikan, Kiçan, Hacıbeyro, Batuhan, Güyan, Düderan, Mamkuran, Kaşuran, Jilkiyan Aşiretleri Van'ın güneyindeki Çemikari Yaylası'na çıkarlardı. Orada çok büyük yayılımları vardır. Belli aylarda orada göçer hareketi yaşanır. Rahmetli Temel Paşam o zaman Siirt Alay Komutanı'ydı. Bu dediğim mıntıkaların ve göçer güzergâhların hepsi Siirt alayının bölgesindeydi. O zaman Şırnak ilçeydi. Siirt'e bağlıydı.

Bu meseleyle alakalı olarak OHAL'e bir teklif götürüldü. Göçerler PKK'yi yayladan besliyorlar; kavurma, yağ, peynir, süt vs. temin ediyorlar diye şikâyette bulunuldu. Siirt alay komutanı olan Temel Paşam "Biz bu göçerleri yaylaya çıkarmazsak lojistik desteği keseriz." diye bir teklifte bulundu ve bu teklif kabul edildi. Ardından göçer hareketi durduruldu. Ben İzmir Balçova'daki timimin başındayken haber geldi. Aşiretlerden beni arayanlar oldu. "Komutanım yetişin, bizim sürüler sıcaktan ölmeye başladı!" dediler. "Sizin yolda olmanız lazım." dedim. "Yolları kestiler, asker bırakmıyor! Köyümüze geri dönüyoruz. Sıcaktan çatlayan hayvanların sayısı köye dönene kadar 4-5 katına çıkar!" dediler.

Bunun üzerine hemen İzmir'den Diyarbakır'a geçtim. Diyarbakır'da meselenin arka planını öğrendikten sonra Siirt'e, rahmetli Temel Paşamın yanına gittim. "Ben sizinle görüşmedim, üst kademeye yeni bir teklif götürme terbiyesizliğinde bulunmak istemiyorum. Fakat bizi sıkıntıya sokuyorsunuz." dedim. "Arif, bunlar göçerlerin içine girip bu dediğim malzemeleri alıp gitmiyorlar mı?" diye sordu. "Haklısınız ama biz bu sene değişik bir yöntem deneyecektik. Bunun da hazırlıklarını tamamlamıştık. Bizim adamlarımız aşiretlerin içinde olacaktı. Gelen PKK grubuna eylem yapacaktı. Daha iyi değil mi? Dağda aramamıza lüzum yok. Avucumuzun içine geliyor bunlar. Siz diyorsunuz ki PKK'yi dağda arayın. Ben iki ayda bir grubun izini zor buluyorum.

Niye boş kalayım? Lojistik destek için gelenlerin hepsini götürürüm ve oradaki aşiretlerin devlet yanında mı örgüt yanında mı olduğu daha iyi belli olur." dedim. "Ben dediğimden caymam!" dedi. Rahmetliyi çok sevmeme rağmen "Komutanım bakın, dönülmez bir yola girdiniz. O hayvanların çoğu ölür. Geriye kalanları da PKK'nin adamları yirmi lira yerine on liraya alır." dedim.

Aynen dediğim gibi oldu. Sonradan haricen duyduğuma göre, Doğu-Güneydoğu'da PKK yanlısı olan bazı aşiret temsilcileri Öcalan'ın yanına gidiyorlar. Ona, "Sana hepimiz ellişer yüzer tane asker vereceğiz. Yalnız bir şartımız var. Temel Cingöz Albay'ı öldüreceksiniz. Çünkü bizi o öldürdü. Aynı zamanda yaylada lojistik desteği de onun yüzünden yapamadık." diyorlar. "Olur" sözünü alıyorlar ve geri dönüyorlar.

Ben bunu öğrenir öğrenmez Adana'ya gittim. Temel Paşama yalvardım, hem de evinde. Rahmetliye, "Komutamın, sana böyle böyle dediğimde beni senden başka kimse öldüremez demiştin. Ama PKK sana eylem hazırlayacak. Evinden sivil arabayla git karargâha. Bir yoldan değil, çeşitli yollardan git. Bir eylem hazırlığı üç aydan aşağı sürmez. Değiştirdiğin anda bir üç ay daha çalışmak mecburiyetinde kalırlar. Ondan sonra üç ayı tamamlamadan yeniden değiştir. O zaman onlar eylemde hata yaparlar. Eğer bunu yapmazsan nokta hedefiyle seni götürürler. Hem de çapraz ateşte, resmi arabanın içinde." dedim. Hanımına da söyledim. "Abla bak, ne olur seni dinler belki." dedim. "Arif, beni de dinlemiyor." dedi.

Bu konuşmalardan sonra yanından ayrıldım. 4-5 ay geçti. Adana'nın merkezinde çapraz ateşte götürdüler. Tamamen PKK'nin infazıydı. Çünkü eylemi Anadolu Mahallesi ve Dağlıoğlu Mahallesi'nde yaptılar. Bu iki mahalle PKK'nin kurtarılmış bölgesi gibidir. Çok miktarda PKK'linin yaşadığı bir yerdir.

Onun için eylem yeri olarak müsait olduğundan Adana seçilmiştir. Kaynakları vardı. Daha değişik bir ilde bölge komutanı olsaydı belki eylemde biraz zorlanırlardı. Fakat onlar için açık faaliyet yapabilecekleri bir bölgedeydi. Ve bu şekilde de eylemi koydular, mahvettiler.

Rahmetli Bahtiyar Aydın Paşam öldürülmeden önce ise birtakım duyumlar zaten vardı. Üst düzey birine eylem yapacaklardı. Kendisi uzak mesafeden, Kanas'la,

Niye boş kalayım? Lojistik destek için gelenlerin hepsini götürürüm ve oradaki aşiretlerin devlet yanında mı örgüt yanında mı olduğu daha iyi belli olur." dedim. "Ben dediğimden caymam!" dedi. Rahmetliyi çok sevmeme rağmen "Komutanım bakın, dönülmez bir yola girdiniz. O hayvanların çoğu ölür. Geriye kalanları da PKK'nin adamları yirmi lira yerine on liraya alır." dedim.

Aynen dediğim gibi oldu. Sonradan haricen duyduğuma göre, Doğu-Güneydoğu'da PKK yanlısı olan bazı aşiret temsilcileri Öcalan'ın yanına gidiyorlar. Ona, "Sana hepimiz ellişer yüzer tane asker vereceğiz. Yalnız bir şartımız var. Temel Cingöz Albay'ı öldüreceksiniz. Çünkü bizi o öldürdü. Aynı zamanda yaylada lojistik desteği de onun yüzünden yapamadık." diyorlar. "Olur" sözünü alıyorlar ve geri dönüyorlar.

Ben bunu öğrenir öğrenmez Adana'ya gittim. Temel Paşama yalvardım, hem de evinde. Rahmetliye, "Komutamın, sana böyle böyle dediğimde beni senden başka kimse öldüremez demiştin. Ama PKK sana eylem hazırlayacak. Evinden sivil arabayla git karargâha. Bir yoldan değil, çeşitli yollardan git. Bir eylem hazırlığı üç aydan aşağı sürmez. Değiştirdiğin anda bir üç ay daha çalışmak mecburiyetinde kalırlar. Ondan sonra üç ayı tamamlamadan yeniden değiştir. O zaman onlar eylemde hata yaparlar. Eğer bunu yapmazsan nokta hedefiyle seni götürürler. Hem de çapraz ateşte, resmi arabanın içinde." dedim. Hanımına da söyledim. "Abla bak, ne olur seni dinler belki." dedim. "Arif, beni de dinlemiyor." dedi.

Bu konuşmalardan sonra yanından ayrıldım. 4-5 ay geçti. Adana'nın merkezinde çapraz ateşte götürdüler. Tamamen PKK'nin infazıydı. Çünkü eylemi Anadolu Mahallesi ve Dağlıoğlu Mahallesi'nde yaptılar. Bu iki mahalle PKK'nin kurtarılmış bölgesi gibidir. Çok miktarda PKK'linin yaşadığı bir yerdir.

Onun için eylem yeri olarak müsait olduğundan Adana seçilmiştir. Kaynakları vardı. Daha değişik bir ilde bölge komutanı olsaydı belki eylemde biraz zorlanırlardı. Fakat onlar için açık faaliyet yapabilecekleri bir bölgedeydi. Ve bu şekilde de eylemi koydular, mahvettiler.

Rahmetli Bahtiyar Aydın Paşam öldürülmeden önce ise birtakım duyumlar zaten vardı. Üst düzey birine eylem yapacaklardı. Kendisi uzak mesafeden, Kanas'la,

23:28 35%

helikopterden inerken hedef olmuştur. Hareket kabiliyetinin zayıfladığı anda o suikast yapılmıştır. Çünkü özellikle şehir merkezinde taramalar yapılmıştır. Çok ağır zayiatlar da verdirilmiştir. Oradaki askerler de tugay komutanının, daha doğrusu bölge komutanının geleceklerini biliyorlardı. Çünkü rahmetli, olayların üstüne giden, görevini seven, dürüst, namuslu, şerefli biriydi. Onun ölümü de tamamen PKK'nin eylemidir. O sırada PKK de Kanas kullanıyordu. Takdir okuyucunundur. Onlar daha iyi karar verirler.

Hulusi Sayın'la İsmail Selen arasında bir çekişme olduğunu söylediniz. Bu çekişme herkes tarafından biliniyor. Siz ikisiyle de birlikte çalıştınız. Bu çekişmenin nedenini biraz daha açar mısınız?

Karşımızda jandarma teşkilatı var. Ben bu teşkilat için canımı veririm. Ama bu teşkilatın içinde öyle insanlar vardır ki onlara her gün lanet okumaktan da geri durmam. Hulusi Sayın'a da İsmail Selen'e de Allah gani gani rahmet eylesin. Jandarma İstihbarat Teşkilatı'na bu iki subay gibi insan ne şimdiye kadar gelmiştir, ne de bundan sonra gelir. Hiç kimse bu iki kişinin yerini dolduramamıştır. Benim acizane kanaatim budur. Diğerlerinin ne düşündüğünü bilmiyorum. Bunları söylerken genel olarak insanı değerlendireceğim. Kişilere indirgemeyeceğim. Bahsedeceklerim biraz tekrar olacak ama bu meseleyi açıklığa kavuşturmak gerekiyor. Jandarma teşkilatının içinde bazı çıkarcı gruplar Sayıncı oluyordu, diğer bazı gruplar da Selenci oluyordu. Tek nedenleri vardı onların: Menfaat. Amaçları Jandarma teşkilatının balını, kaymağını yemekti. Bu iki güzide insanımızı da bu aşağılık amaç doğrultusunda kullandılar.

Gidip Hulusi Paşa'ya dalkavukluk ediyorlardı: "Komutanım, sen şöylesin, sen böylesin, bunun için seni çok seviyorum, seninle beraberim vs." Bir grup da gidiyordu Selen'e aynı iltifatları ediyordu. Geri cepheden ikisini de sağcı-solcu ayrımına tabi tuttular. Rahmetli Hulusi Paşa sağcı görünümünde, Selen Paşa da sosyal demokrat görünümündeydi. Çok ilginçtir, ölmeden önce –bunu da çok az kişi bilir, ilk defa size söyleyeyim- rahmetli İsmail Selen'in, Sayın Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel ile görüştüğünü de duymuştum. Neden? Çünkü Doğruyol Partisi'nden Bolu milletvekili adayı olmak istiyordu. Sosyal demokrat olarak bilinen adam, Doğruyol'dan

23:28 35%

helikopterden inerken hedef olmuştur. Hareket kabiliyetinin zayıfladığı anda o suikast yapılmıştır. Çünkü özellikle şehir merkezinde taramalar yapılmıştır. Çok ağır zayiatlar da verdirilmiştir. Oradaki askerler de tugay komutanının, daha doğrusu bölge komutanının geleceklerini biliyorlardı. Çünkü rahmetli, olayların üstüne giden, görevini seven, dürüst, namuslu, şerefli biriydi. Onun ölümü de tamamen PKK'nin eylemidir. O sırada PKK de Kanas kullanıyordu. Takdir okuyucunundur. Onlar daha iyi karar verirler.

Hulusi Sayın'la İsmail Selen arasında bir çekişme olduğunu söylediniz. Bu çekişme herkes tarafından biliniyor. Siz ikisiyle de birlikte çalıştınız. Bu çekişmenin nedenini biraz daha açar mısınız?

Karşımızda jandarma teşkilatı var. Ben bu teşkilat için canımı veririm. Ama bu teşkilatın içinde öyle insanlar vardır ki onlara her gün lanet okumaktan da geri durmam. Hulusi Sayın'a da İsmail Selen'e de Allah gani gani rahmet eylesin. Jandarma İstihbarat Teşkilatı'na bu iki subay gibi insan ne şimdiye kadar gelmiştir, ne de bundan sonra gelir. Hiç kimse bu iki kişinin yerini dolduramamıştır. Benim acizane kanaatim budur. Diğerlerinin ne düşündüğünü bilmiyorum. Bunları söylerken genel olarak insanı değerlendireceğim. Kişilere indirgemeyeceğim. Bahsedeceklerim biraz tekrar olacak ama bu meseleyi açıklığa kavuşturmak gerekiyor. Jandarma teşkilatının içinde bazı çıkarcı gruplar Sayıncı oluyordu, diğer bazı gruplar da Selenci oluyordu. Tek nedenleri vardı onların: Menfaat. Amaçları Jandarma teşkilatının balını, kaymağını yemekti. Bu iki güzide insanımızı da bu aşağılık amaç doğrultusunda kullandılar.

Gidip Hulusi Paşa'ya dalkavukluk ediyorlardı: "Komutanım, sen şöylesin, sen böylesin, bunun için seni çok seviyorum, seninle beraberim vs." Bir grup da gidiyordu Selen'e aynı iltifatları ediyordu. Geri cepheden ikisini de sağcı-solcu ayrımına tabi tuttular. Rahmetli Hulusi Paşa sağcı görünümünde, Selen Paşa da sosyal demokrat görünümündeydi. Çok ilginçtir, ölmeden önce –bunu da çok az kişi bilir, ilk defa size söyleyeyim- rahmetli İsmail Selen'in, Sayın Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel ile görüştüğünü de duymuştum. Neden? Çünkü Doğruyol Partisi'nden Bolu milletvekili adayı olmak istiyordu. Sosyal demokrat olarak bilinen adam, Doğruyol'dan

23:28 35%

milletvekili adayı oldu.

Rahmetli Hulusi Paşa bana sorardı: "Ulan domuzun oğlu, sen de mi Selencisin?" Ben derdim ki: "Ne Selenciyim, ne Sayıncıyım, ben Atatürkçüyüm ve Atatürk'ün arkadaşı olan bir babanın oğluyum."

Bu iki paşamız maalesef laf getirip götüren menfaatperestler yüzünden sürekli olarak birbirlerini çekememezlik durumu içerisindeydiler. Askeri konuları danışmak üzere Selen'in yanına gidiyordum ve bir süre yanında kalıyordum. Ardından rahmetli Hulusi Paşa, "Ne o, bayağı kalmışsın sülüğün yanında." diyordu. Ben de cevaben "Vallahi size bir şey diyeyim mi komutanım, o sülük ama benim nezdimde ikiniz de sokmayan yılansınız." diyordum.

Böyle diyor muydunuz?

Ben babamdan çekinmiyordum. Ne yapacaklardı bana? Ben zaten kelle koltukta görev yapıyordum.

Ama üstünüz değil mi onlar?

Üstüm olsun, ben onlara terbiyesizlik mi yapıyordum? Gerçeği söylüyordum. Astın görevi üstünün, amirinin vereceği kararlara yardımcı olmaktır. Doğru karar vermesini sağlamaktır. O sağcı-solcu grubun kendi menfaatlerini kullanarak adamları yanlış yola sürüklemelerini mi seyredecektim? Ayrıca beni tanırlardı. Ben jandarma teşkilatının en dürüst insanıydım. Dobra dobra konuşan bir insandım. Ayrılsam bile aç kalmayacak bir insandım. Ben zevkine askerlik yapıyordum.

Onlar da herhalde kendilerine dalkavukluk yapanları kolladılar.

Kollamaz olurlar mı? Adamı Tokat'a vereceğine İstanbul'a veriyor. Hulusi Paşa kendi adamlarını seçip en güzel yerlere dağıtmaya çalışıyordu. Selen Paşa kurmay başkan oldu. Hulusi Paşa'nın adamlarını kızağa çekti, kendi adamlarını verdi.

Sizin pozisyonunuz biraz farklıydı. Rütbeniz düşük olmasına rağmen forsunuz yüksekti.

Ben hiçbir şekilde rütbemle silahlı kuvvetlerde hareket etmedim. Hep rütbemin

23:28 35%

milletvekili adayı oldu.

Rahmetli Hulusi Paşa bana sorardı: "Ulan domuzun oğlu, sen de mi Selencisin?" Ben derdim ki: "Ne Selenciyim, ne Sayıncıyım, ben Atatürkçüyüm ve Atatürk'ün arkadaşı olan bir babanın oğluyum."

Bu iki paşamız maalesef laf getirip götüren menfaatperestler yüzünden sürekli olarak birbirlerini çekememezlik durumu içerisindeydiler. Askeri konuları danışmak üzere Selen'in yanına gidiyordum ve bir süre yanında kalıyordum. Ardından rahmetli Hulusi Paşa, "Ne o, bayağı kalmışsın sülüğün yanında." diyordu. Ben de cevaben "Vallahi size bir şey diyeyim mi komutanım, o sülük ama benim nezdimde ikiniz de sokmayan yılansınız." diyordum.

Böyle diyor muydunuz?

Ben babamdan çekinmiyordum. Ne yapacaklardı bana? Ben zaten kelle koltukta görev yapıyordum.

Ama üstünüz değil mi onlar?

Üstüm olsun, ben onlara terbiyesizlik mi yapıyordum? Gerçeği söylüyordum. Astın görevi üstünün, amirinin vereceği kararlara yardımcı olmaktır. Doğru karar vermesini sağlamaktır. O sağcı-solcu grubun kendi menfaatlerini kullanarak adamları yanlış yola sürüklemelerini mi seyredecektim? Ayrıca beni tanırlardı. Ben jandarma teşkilatının en dürüst insanıydım. Dobra dobra konuşan bir insandım. Ayrılsam bile aç kalmayacak bir insandım. Ben zevkine askerlik yapıyordum.

Onlar da herhalde kendilerine dalkavukluk yapanları kolladılar.

Kollamaz olurlar mı? Adamı Tokat'a vereceğine İstanbul'a veriyor. Hulusi Paşa kendi adamlarını seçip en güzel yerlere dağıtmaya çalışıyordu. Selen Paşa kurmay başkan oldu. Hulusi Paşa'nın adamlarını kızağa çekti, kendi adamlarını verdi.

Sizin pozisyonunuz biraz farklıydı. Rütbeniz düşük olmasına rağmen forsunuz yüksekti.

Ben hiçbir şekilde rütbemle silahlı kuvvetlerde hareket etmedim. Hep rütbemin

23:28 35%

üstünde risklerde çalıştım. Ben üsteğmenken 6 vilayetin gizli istihbarat amiriydim. Karargâhta Jandarma İstihbarat Amiriydim. Kadro normalde albaydı. Sonra yüzbaşı oldum.

Astları bu adamları sağcı solcu diye birbirlerine düşman etti dediniz ama eğri oturup doğru konuşalım. Onlarla ilgili de geçmişte iddialar var. Mesela İsmail Selen'in 9 Mart cuntası içinde yer aldığı, Hulusi Sayın'ın Alparslan Türkeş'le yakın olduğu sürekli söyleniyor. Sadece insanların pohpohlamasıyla ortaya çıkan bir ideolojik ayrılık yok.

Hayır, tamamen yapay bir ayrılıktır bu. İnsanların yönlendirmeleri sonucu oluşmuştur. İkisinden de siyasi irade içerisinde ne camiye imam ne de kiliseye papaz olur. Ben siyasetçi bir babanın oğluyum. Az çok siyaset bilirim. Politikayı ve siyasi iradeyi birbirine karıştırmayacak kadar aydınım ben. Bunların ikisi de kullanılmaya ve pohpohlanmaya hazırdı, bu yüzden münakaşa ettiler ama kaderleri de aynı yazılmış. Sonuçta ikisi de peş peşe suikasta kurban gittiler.

Allah ikisine de gani gani rahmet eylesin. O kadar birbirleriyle münakaşa ederlerdi ama şehitlikte yan yana yatıyorlar. Ankara'ya gidip görün. Hulusi Paşa öldürüldü, ondan sonra da Selen Paşa öldürüldü.

Hiram Abas'ın öldürülmesinin general suikastlarıyla bağlantısı var mı?

Yok.

O olay nasıl gerçekleşti? Mesela orada Yeşil'i suçladılar.

Hiram İstanbul'da öldürüldü.

Çiftehavuzlar'da.

Yerini tam olarak bilmiyorum. Ne denli gerçek olduğunu bilmiyorum ama o zamanlar haricen duyduğuma göre MİT'in içinde bir hizipleşme varmış. Hiram Abas'a eylem konulmasının ana nedeni bu. Çünkü Hiram Abas'ın ekibiyle Mehmet Eymür'ün ekibi aynı değildir. Hiram Abas'ın yanında Yezidi Binno Demir vardı.

Yardımcısı mıydı?

23:28 35%

Bakın, ekibinde vardı diyorum. Yanında bir de rahmetli Hakkı Bucak vardı. Sedat Bucak'ın babası.

Susurluk kazasındaki Sedat Bucak mı?

Evet.

MİT'çi miydi?

Hiram Abas grubunun içindeydi. Hakkı Bucak da vardı. Onlarla beraber Korkut Eken de vardı.

Korkut Eken, Hiram Abas'ın ekibinde miydi?

Evet. Milli İstihbarat Teşkilatı'nda asker olarak çalışıyordu.

Eğitim veriyordu herhalde.

Eğitimi polislere veriyordu. Mehmet Ağar zamanında.

İstihbaratta görev aldı mı?

İstihbaratta görev almadı. Hiram Abas'ın grubunda yer aldı. İlle istihbaratçı mı olacak? Arkadaşıydı, dostuydu.

Korkut Eken'le Mehmet Eymür'ün bir dostlukları var biliyorsunuz, birlikte buz fabrikası açıyorlar. Sonra araları açılıyor. Ondan önce mi sonra mı?

Ben önce mi, sonra mı bilmem. Benim bildiğim, Korkut Ağabey, Mehmet Eymür'ü yalnız yakalarsa a...ı b…r. Çok mükemmel bir insandı Korkut Ağabey. Günahını almayayım. Dürüstlüğünün günahını aldılar. Mehmet Ağar'a bir şey yapamadılar, onu cezalandırdılar. Maalesef. Ona dokunamadılar. TC dokunamadı bu adama, Mehmet'e.

Herkese dokunuluyor ama Mehmet Ağar'a dokunulamıyor. Nasıl bir güç bu?

Ben bilmiyorum.

Sizi Ergenekon'dan tutukladılar, generaller içeride. Korkut Eken içeride yattı. Eymür Amerika'ya gitti. Mehmet Ağar'a şimdiye kadar hiçbir şey olmadı.

Evet, rahmetli Hiram'ın ölümünden sonra Mehmet Eymür Amerika'ya kaçtı. Şu an Amerikan vatandaşı. Çifte vatandaş. Rahmetli Hiram, Korkut Ağabey ile beraber Doğuya çok gelirdi. Binno gelirdi onlarla. Hakkı Ağa ise kolay kolay katılmazdı onlara. Çünkü o Bucak Aşireti'nin reisi olduğu için diğer aşiretlere karşı çok terbiyeliydi.

Peki, Eymür'ün ekibi nasıldı? Onun ekibinden bahsetmediniz. Yoksa o tek başına mıydı?

Onları tanımıyorum. Ekiplerindeki adamları tam tanıyamadım ben. Bu ekipteki adamları bildiğim için haklarında konuşma yapabiliyorum, isimlerini söylüyorum. Çünkü Binno'yu iyi tanırım. Rahmetli Hakkı Bucak'la defalarca görüştüm. Korkut Ağabey'i de bilirim. Benden kıdemlidir. Doğuda beraberdik onunla. Özel Harp Dairesi'nin Timler Komutanı'ydı. Ben, JİTEM Gruplar Komutanı'ydım o zaman. Fikir alışverişlerimiz olmuştur. Ölüm bölgesine çok girdik. Çok iyi savaşçıdır. Emniyetin özel harekâtçıları da çok iyiydi. Onları neden lağvettiler, neden Doğudan aldılar aklım halen almıyor. Demek ki benim bilmediğim bir mesele varmış. Ben bazı şeylere burnumu sokmam.

Hiram Abas'ı Yeşil'in öldürdüğü de iddia edildi. Yeşil'in Mehmet Eymür'le de çalıştığı söyleniyor. Hatta Eymür'ün Yeşil'i koruduğu biliniyor. Öldü diyen tek kişi Mehmet Eymür. Siz bu açıklamaları yapınca benim aklımda ister istemez böyle bir soru işareti belirdi.

Ben de sağ diyorum.

Siz de yaşıyor diyorsunuz.

Evet. Ben "yaşıyor" diyorum, Mehmet Eymür, "öldü" diyor. Benim en son aldığım habere göre yaşıyor.

Halen görüşüyor musunuz?

Canlı posta aracılığıyla görüşüyoruz.

Türkiye'de mi peki?

Yorum yok. Çünkü durumu kritik.

Hasta mı?

Yorum yok.

Peki, bahsettiğiniz kişi Mahmut Yıldırım mı?

Neyle ilgili?

Yeşil, Mahmut Yıldırım mı?

Başka yok ki Mahmut Yıldırım. Bir tane var. O da Yeşil. Sakallı veya sakalsız.

Ahmet Demir de Yeşil mi?

Kim Ahmet Demir?

Mahmut Yıldırım'ın bir adının da Ahmet Demir olduğu söyleniyor?

Benim haberim yok.

Siz bir kişinin bir kod adı olur başka adı olmaz demiştiniz. Hem Sakallı hem Yeşil… Nasıl iki kod adı oluyor?

Sakal bıraktığı için lakabı sakallı. Ama kod adı Yeşil.

Hiram Abas'ı Yeşil mi öldürdü?

Yeşil değil.

Öldüreni biliyorsunuz o zaman.

Yorum yok, fazla girmek istemiyorum. Allah rahmet eylesin.

Hiram Abas'ın arası Özal'la da oldukça iyiydi değil mi?

Devlet ricali ile arası iyiydi. Silahlı Kuvvetler'de olsun başka yerde olsun devlet büyükleriyle arası iyiydi.

Ölümünün Masonlukla bir ilgisi olabilir mi?

Bu konuda bildiklerim bunlarla sınırlı.

23:28 35%

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis'in ölümünde ABD, İsrail ve doğrudan Çekiç Güç'ün parmağı var mıydı? İstanbul Teknik Üniversitesi'nden hocaların yazdıkları rapora, diğer raporlara ve görgü tanıklarına göre bunun bir suikast olduğu öne sürüldü. Zaten helikopteri daha önce ABD uçakları tarafından taciz edilmişti. O dönemde Eşref Bitlis Paşa'nın faaliyetleri nelerdi? Bu faaliyetler kimleri, neden rahatsız etmiş olabilir? Bu konudaki kanaatiniz nedir?

Her insanın ölümü bir ilahi takdirdir. Fakat rahmetli Eşref Paşa'nın ölümünde benim acizane olarak değerlendirmem, iç ve dış güçlerin bu işte parmağının olabileceği yönündedir. Önce dış güçleri ele alalım. Bugün Türkiye'ye en büyük tehlike, PKK aracılığıyla Kuzey Irak'tan gelmektedir. Kuzey Irak'ta Türkiye'yi tehdit eden bu terör örgütüne en faydalı olacak unsurlar KDP, yani Kürdistan Demokrat Partisi ve Mesut Barzani'dir. O tarihlerde Eşref Paşamın Kuzey Irak'la çok iyi diyaloğu vardı ve Kuzey Irak'taki işgalci güçler başta olmak üzere PKK bu diyalogdan rahatsızdı. Zira Kuzey Irak'ta halkı Yahudileştirmek için çok miktarda İsrailli okutman görev yapıyordu. Rahmetli Eşref Paşa'nın Mesut Barzani'ye yaklaşması, tampon bölge göz önünde bulundurulduğunda, Irak için en büyük tehlike Türkiye'den geleceğinden bölgede PKK'yi bulunduran güçleri rahatsız ediyordu. O bakımdan Eşref Paşa, Kuzey Irak'a yakınlaşmasını uygun bulmayan ve tampon bölgede görev yapan PKK'nin üzerine Barzani güçlerini göndermek istemeyen dış güçler tarafından hedefe alınmış olabilir.

İkincisi, Türkiye'de PKK'ye, yaptığı eylemlerin dışında, siyasi bir hüviyet kazandırmak için büyük bir ihanet içinde bulunan siyasi düşünceye sahip Kürtçüler tarafından da yapılmış olabilir. Zira Kuzey Irak'la bu şekilde bir pazarlığın zararı, TC'nin içerisinde yaşayan, PKK terör örgütünün taraftarı olan Kürtçü zihniyete sahip - Kürt vatandaşlarımızı tenzih ederim- kişilere yani PKK ve Kürdistan sempatizanlarına dokunabilir. Bu konuda söyleyeceğim bu kadardır. Sizin bu söylediklerimin içerisinde açmamı istediğiniz başka bir şey varsa ona da değinelim.

Eşref Bitlis Paşa'nın helikopteri o dönemde Amerikan uçakları tarafından taciz edilmişti.

Ben zaten bunu yanıtladım. Kuzey Irak'ta ve Irak içerisinde bulunan dış güçler

dedim.

Bunlar Amerika mı?

Amerika vardır, İngiltere vardır, İsrail vardır. Bunların hepsi vardır.

Sonuçta düşen uçak, kara kuvvetlerine aitti.

Bence onun da çok gizli ve çok ince olarak araştırılması lazımdı. Araştırılıp araştırılmadığını bilmiyorum. Eğer araştırılmamışsa, benim âcizane görüşüm, bir an önce titiz bir araştırma yapılmasının faydalı olacağı yönündedir.

İTÜ'nün raporu da var. Hatta C4 kullanıldığına dair bilgi de mevcut.

Bakın ben olabilir diyorum. Olur demiyorum. Çünkü C4'leri koyan ben değilim. Olabilir. Kazadır deyip geçmemek lazım. Bir uçağın düşürülmesinde muhakkak dış güçlerin TC içerisinde irtibat noktaları vardır. Bu bağlantıları yalnızca Ankara'da değil Tampon Bölge'de de araştırmak gerekir.

7. BÖLÜM / AHMET CEM ERSEVER

Ahmet Cem Ersever yakından tanıdığınız bir subaydı. Ersever'den bahseder misiniz?

Ahmet Cem Ersever'le ilgili olarak farklı tarihlerde, ilgili-ilgisiz, bilgili-bilgisiz, yetkili-yetkisiz kişiler tarafından çeşitli iddialarda bulunulmuştur. Bu iddialar da Cem Ersever'in notlarına, günlüğüne, konuşmalarına ve çeşitli icraatlarına dayandırılmıştır. Tabii ki ölmüş bir insanın arkasından konuşup mezarında kemiklerini sızlatmak bence uygun bir davranış değildir ama bu meseleye de bir açıklık getirmek istiyorum. Çünkü kendisi benim emrimde çalışmış bir insandır. Benim emrimde çalışmış olması, her şeyiyle dört dörtlük bir insan olacağını kanıtlamaz. Bizim görevlerde görevin başındaki kişi, alt birimlerin çalışıp çalışmamasından sorumludur. Alt birimlerdekiler de görevi veren kişiye karşı, o görevi yapmak mecburiyetindedirler. Cem'le ilgili ortaya atılan meseleleri kısa kısa tadat etmek istiyorum. Zaten konuşmalarımın sonunda Cem Ersever'le ilgili nasıl bir kanaat edindiğimi açıkça belirteceğim. Bunun takdirini de saygıdeğer okurlarıma bırakıyorum. Benim burada açıklayacaklarım

23:28 35%

kendi fikrimdir.

Her şeyden önce, Cem Ersever jandarma teşkilatında hiçbir istihbarat birimini, ben o görevden ayrılıncaya kadar kurmamıştır. Mezkur birimler; Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı, Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanlığı (JİTEM), JİTEM Komutanlığı'ndan ibarettir. Bunların hepsi ayrı ayrı mütalaa edilir. Görevleri ve hizmet akışları farklıdır. Bir kısmının görevi istihbarat üretmektir. Bir kısmının görevi ise istihbaratı üreterek icraat yapmaktır. Bunlar aynı zamanda askeri birimlerdir ve OHAL bölgesinde konuşlanmış olan Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın timlerinin, Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanlığı'na dönüştürülerek operasyonel istihbarata geçmiş halidir.

Üçüncü olarak bahsettiğim JİTEM ise tamamen sivillerden kuruludur. Asker yoktur. PKK gruplarıyla mücadele etmek üzere Türkiye genelindeki sivillerden kurulu bir ünitedir. Bu ünitenin içerisinde yer alan kişi sayısı, her birim başına 20 kişiyi geçmez. Hiçbir istihbarat grubunun personeli, hiçbir jandarma istihbarat grup ve terörle mücadele, yani JİTEM personeli sivillerle beraber kurulan JİTEM'in içinde yer almamıştır. Buradaki siviller ne itirafçıdır ne de GKK'dır (Geçici Köy Korucuları). Çeşitli mesleklerden seçilen muhbir ve ajanların yetiştirilmesiyle teşkil edilen bir operasyon ünitesidir. İşte kimsenin bilmediği JİTEM budur. Bunların operasyonları çok gizli cereyan etmektedir. Vatandaş JİTEM'i tanıdığını zannediyor. Tanıdıkları JİTEM gerçek JİTEM değildir. Tanıdıkları JİTEM, denenmek üzere geçici olarak Jandarma Genel Komutanlığı'nın verdiği emirle kurulan JİTEM'dir. Bu da tamamen subay, astsubay ve erlerden müteşekkildir. Bu kurumun içerisinde GKK'lar da itirafçılar da bulunuyordu. Yalnız, itirafçılar hiçbir şekilde operatif istihbarat yapmamışlardır. Yani operasyonlara girememişlerdir, alınmamışlardır. Meydanda boşluk bulunca kendi kendilerine bir şeyler yaptıklarını iddia ederek vatandaşı kandırıyorlar.

Abdülkadir Aygan denilen hainin söyledikleri buna bir örnektir. Bu adamın söyledikleri tamamen PKK'nin ağzıdır. Jandarma istihbarat birimlerinde çatışmaların haricinde hiçbir şekilde hiçbir insan illegal yolla infaz edilmemiştir. Abdülkadir Aygan ve bunun gibiler insanların gömüldüğü yerleri biliyorsa dahi bunu JİTEM yaptı

diyemezler, çünkü JİTEM'in görevi bu değildir. PKK kendi içindeki hizipçileri öldürür, gömerdi. Bunlar PKK'nin içinde öldürülüp gömülen insanlardır.

Ben bugüne kadar bulunan cesetlerle ilgili hiç mi hiç rahatsızlık duymadım. Çünkü PKK grupları hariç hiç kimseyle çatışmadım, hiç kimseye mermi atmadım ve attırmadım. Cem Ersever'e gelince, benimle görevde olduğu müddetçe bu faaliyetleri gerçekleştirmesi mümkün değildir çünkü ben aptal değilim. Bizler askerimiz ve halkımız için yola çıktık. Cem de aynı niyetle yola çıkmıştı. Ama sonradan değişmişse bilemiyorum. Hiç kimseyi izlemem, kontrol altında tutmam. Ne yapıyor, ne ediyor demem. Cem Ersever'in benim zamanımda böyle suçları işlediğini zannetmiyorum. JİTEM'i kurduğu, jandarma istihbarat kurumunu kurduğu söylentisi uydurmadır. Ölmüş insanla ilgili her şey söylenir. Soner Yalçın üç gün Cem Ersever'le beraber oldu, Cem Ersever'den daha Cem Ersever oldu çıktı. Açık söylüyorum. Bir insanın bilmediğini bilmesi kadar yücelik yoktur. Soner Yalçın gelsin benim karşıma, nelerin doğru, nelerin yanlış olduğunu benden öğrensin. Martaval okumasın.

Siz JİTEM'i kurduktan sonra bir tim grubu oluşturdunuz. Cem Ersever'i de tim komutanı olarak görevlendirdiniz.

Olayı esasında İstihbarat Grup Komutanlığı'na indirgemek gerekir. Çünkü ben İstihbarat Grup Komutanlığı'nda, Doğu-Güneydoğu illerinde görev yapan istihbarat timlerini kopardım. Bunlar, Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanlığı'nın timleridir. İkinci bir emre kadar denenmek üzere kurulan, Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele yani JİTEM dediğimiz kısmı Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'ndan kopardım. Mardin, Diyarbakır, Siirt, Silopi, Şenoba destek grubunu ve Şanlıurfa destek grubunu JİTEM tabiri içerisine soktum ve bu timler operatif istihbarat yapan timler haline geldi. Yani Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın istihbarat toplayan güçleri, aynı zamanda elde ettiği duyum ve haberleri istihbarat haline getirerek icra organı gibi icraat yapmaya başladı.

Bu yapılanma içerisinde Cem Ersever neredeydi?

Cem Ersever o zaman Silopi'deki Jandarma İstihbarat Tim Komutanlığı'ndaydı. Bu, sonradan denenmek üzere kurulan tim olduğu için JİTEM Tim Komutanı olmuş oldu.

23:29 35%

Ama Cem bu görevi suiistimal etti, bölgede terör estirdi. İnisiyatifi yanlış kullandı.

Cem Ersever İstihbarat Grup Komutanı olarak nasıl tercih edildi?

Ersever'e ilk başta Grup Komutanlığı verilmedi, Silopi'de Tim Komutanlığı verildi.

Cem Ersever'i Silopi Tim Komutanı olarak neden aldınız?

Ben Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla birlikte sıkıyönetim bölgesine ve aynı zamanda 7. Kolordu ve garnizon komutanlığı sorumluluk alanımdaki illere girdiğimde eleman temini yapıyordum. Subay ve astsubayları yeni kurulan jandarma istihbarat tim komutanlıklarında görev yapmak üzere personel olarak alıyordum. Cem Ersever'in geçmişini de biliyorum.

Cem Ersever istihbarat amirliğinde çalıştı mı?

Hayır.

Bir dönem Güneydoğu'da istihbarat mı yaptı?

Hayır. Güneydoğu'da Silopi olayı vardı. Eşeğe, Ecevit yazıp gezdirmiş.

Kalabalığa ateş ettiği zaman istihbarat amirliği yapmadı mı?

Silopi'de bölük komutanıydı o zaman. Daha teğmendi, JİTEM'ci değildi. Yüzbaşı olarak geldi JİTEM'e. Teğmenken, eşeğin üzerine Ecevit yazdı diye solcu kesim ayaklanmıştı.

O meseleden beraat etmemiş miydi?

Beraat etti. Her neyse, bölgeye girdiğimde, Siirt İl Jandarma Alayı'nda görevli 70. Piyade Tugayı ve Sıkıyönetim Komutan Yardımcılığı vardı. Cem o zaman tugay emrinde sorgulamaya bakıyordu. PKK'lileri sorguluyordu. Daha önceden de Silopi'de kaldığı için tim komutanı "Silopi'de bir adam lazım." dedi. Hemen aklıma Cem geldi. Siyasi iradedeki yeri beni ilgilendirmez. Zaten bizim görevimizde siyaset olmaz. Olanları da ben kovarım, kovduklarım da oldu. Ondan sonra "Bu adam sorgu tecrübesinden dolayı teorik bilgiye vakıftır, ayrıca Silopi'de araziyi çok iyi öğrenmiştir." diye düşündüm. Aynen düşündüğüm gibi o bölgeyi çok iyi biliyordu.

23:29 35%

Ben bunu, 70. Piyade Tugayı'nın gazinosunda yakaladım. "Cem, ben buyum." dedim. "Sizi tanıyorum komutanım." dedi. "Benimle çalışmak ister misin? Böyle bir kuruluş oluşturdum, seni Silopi'ye düşünüyorum." dedim. "Bölge şu illeri kapsayacak, görev alanın da Türkiye'nin geneli olacak. Sadece OHAL bölgesi değil" dedim. "Düşüneyim komutanım." dedi. "Ben bölgede helikopterle dolaşıyorum, şu günlerde burada olacağım, menfi-müspet bana cevabını söyle" dedim. Bölgede bir iki rütbeli daha vardı, onları da dolaştım. Emrimde üç tane helikopter vardı.

Baktım, dediğim tarihte Cem tugaydaydı, çağırttırdım. "Menfi ya da müspet bana bir şey söyle." dedim. "Tamam komutanım." dedi. "Yalnız bölge çok geniş, bana en az iki tane yardımcı verin, çünkü yardımcının birini, Beytüşşebap'ta sızmalara mani olması için Şenoba'da konuşlandıracağım." dedi. "Olur." dedim.

Böylece önce İstihbarat Grup Komutanı'nı tim olarak seçtim. Daha JİTEM kurulmamıştı. Bu nedenle Cem'i Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'ndaki time seçtim. Sonra bölgede JİTEM kuruldu, yetkiler biraz daha fazlalaşınca Cem OHAL dışında siyasi içerikli görüşmeler de yapmaya başladı. Onun dışında, beni atlayarak benim üstüm olan insanlarla da görüşmeye, daha kötüsü, astlarıma dahi benim aleyhimde propagandalar yapmaya başladı. Tabii bunlar bana geliyordu. Çünkü her timde benim ajanım vardı. Zapturapt altına almak mecburiyetindeydim, inisiyatifi ele almalarına müsaade edemem, hata yaparlardı. Hatanın bedeli de çok ağır olur. Askere de ağır olur, vatandaşa da ağır olur, bize de ağır olur. Ben, onun için otokontrol sistemiyle denetlerdim. Yani bir kişi değil, iki kişi bulunurdu, birbirlerinden haberleri olmazdı. İkisinden de aldığım raporları üst üste koyunca hangisinin doğru olduğunu kolayca anlıyordum.

Cem'le ilgili bana gelen raporlarda uçkuruna düşkün olduğu, bazı bölgelerde, aşiretlerde isteklerini yerine getirdiği ve kadın ilişkilerinin çok fazla olduğu bildiriliyordu.

Bunun dışında iki öldürme olayı olmuştu. Birisi İdil'in içindeki patlama olayıydı. O olayda Cem'in hatası ve günahı olduğunu duydum. Bir de Hacı Zeyrek diye Zeyreklerden birisi vardı Geçitboyu'nda. Daha önce orayı PKK basmış, o aileden 4-5

kişiyi öldürmüştü. Cem'in, teğmenliğinden de arkadaşı olan adam ölü bulundu. Adam devlet yanlısıydı. Hep devletin yanında çalışan bir adamdı. Sonrasında adam ölü bulununca, Cem'i sıkıştırdım. "Yok, öyle bir şey olamaz." dedi. Sonradan yaptığım araştırmalarda Cem'le ters düştüğünü duydum.

Ticari mi, gönül ilişkisi mi?

İkisi de olabilir. Ama ben nedenini araştırmaya lüzum hissetmedim. Ters düşmesi yeterliydi. Demek ki psikopattı bu adam. Ama çok ilginçtir ki doğruluk durumu biraz zayıf gibi geldi bana. Niye yolun kenarına cesedini koysun ki? Sonradan şöyle düşündüm. PKK, ibret olsun diye yapmış olabilir. Ajanın sonu böyle olur diye gözdağı vermiş olabilirler. Çünkü PKK'nin hedefiydi, hep devletle çalışmıştı.

Cem Ersever, PKK infazı gibi göstermiş olabilir mi?

Olabilir. Ben değerlendirmelerimi söylüyorum. Kesin çizgileriyle söylemiyorum. Olay, somut duruma geldiğinde bu böyleymiş denir.

Bir hastalığı daha vardır onun. Eğer ben onun amiriysem, benden ziyade, benim amirimle görüşme hastalığı vardı.

Ama bu durum askeriye için sakıncalı değil midir? Hiyerarşi basamakları çok önemlidir.

Çok sakıncalı. Çok sakıncalı ama böyle bir hastalığı vardı.

O, sizin üstünüzle muhatap oluyorsa, o kişi tarafından da sevilmez bu davranış.

Görüş kullanıyor diye hoşuna gidiyor. Bunu yapan da Hulusi Sayın'dı mesela. Hikmet Köksal da aynısını yapardı. Ama rahmetli Selen yapmazdı. Dinlemezdi onu. Onun da benim gibi terörist diye adı çıkmış zaten.

Selen'in mi?

Selen'i zaten onlar öldürdüler ya. Hiç kimse bir şey bilmiyor ki.

Mehmet Kılıç olayının perde arkası nedir?

Ben Mehmet Kılıç olarak tanımıyorum ama bahsedilen kişinin Gevdan Aşireti'nin

Reisi Maho Gevdan olduğunu biliyorum. Mehmet Kılıç ismini ben de duydum. Ben o zamanlar rahatsızdım, Ankara'da tedavi oluyordum.

Gevdan Aşireti'nin yarısı Kuzey Irak'ta yarısı da Doğu Anadolu'dadır. Maho Gevdan'la Saddam'ın bir münakaşası olmuştu. Maho Gevdan KDP içinde önemli bir adamdı. Bu yüzden Irak yönetimi Maho Gevdan'ın peşindeydi. Orada peşmerge komutanıydı. Oradan kaçıp Türkiye'ye yerleşen peşmergelerdendi. Halepçe olayından sonra Türkiye'ye gelmiş. Biliyorsunuz o zaman kamplar da kuruldu. Kuzey Irak'tan gelen Kürtleri devlet kabul etti. Ondan sonra bu adam Maho Gevdan yerine, Mehmet Kılıç adını almış. Askerlik çağı gelince Antep'te askere almışlar. Yaşını da biraz küçük yazdırmışlar ki Saddam'dan saklanabilsin de erken askere gitsin. Bu askerlik süresince de kamufle olmuş.

Askerliğini de Antalya'da yapıyordu. Maho Gevdan'ın hedef olarak seçilmesi öyle zannediyorum ki daha önceki bir olaydan da kaynaklanmaktaydı. Şırnak'ta bir toplantı varmış. Beytüşşebap'tan bir birlik komutanı ile ilçe jandarma komutanı bir subay jiple Şırnak'a gelmişler. Ancak, dönerken helikopterin birisinin Beytüşşebap'a yakın bir yere uğraması icap etmiş. Bir kişilik boş yer olunca o rütbeli binmiş, birlik komutanı da jipe binmiş. Subay helikoptere biniyor, jandarma komutanına da "Sen jipe bin, Beytüşşebap'ta buluşuruz." diyor.

Eylemi yapan PKK olduğu için o birlik komutanının PKK'ye eylem yapın demesi mümkün değil. Tamamen Gevdan Aşireti kaynaklı olduğu söyleniyor. Çünkü oradaki o rütbeliyle, birlik komutanının Gevdan'dan bir bayanla ilişkisinin olduğu dedikodularına istinaden Gevdan Aşireti de "Sen bizim namusumuza böyle mi yapıyorsun?" deyip namus intikamı almak için eylem yapıyor. O birlik komutanının yerine, Beytüşşebap jandarma komutanı arabada tek kaldığı için ölüyor.

İsmi neydi?

İsmini bilmiyorum. Hangi birlik vardı, jandarma birliği mi, topçu birliği mi vardı, onu da bilmiyorum. Sonuçta öldürülen Beytüşşebap Jandarma Komutanı, Cem'in devresi ve arkadaşı. Antalya'ya giden ekibin iki nedeni olabilir. Birincisi bu bahsettiğim olay. "Hedef kimdi, neden böyle oldu? Siz mi yaptınız, PKK mi yaptı?

Maho Gevdan mı yaptı?" diye sorgulamaya gidiyorlar.

İkinci sebep de Kuzey Irak'a para karşılığı verildiği.

Ona geleceğim şimdi. İki şık vardı dedim. Birinci şık Maho Gevdan'la görüşmüş ondan sonra bırakmışlar. Maho Gerdan inkâr etmiş. "Böyle bir şeyle bizim ilgimiz yok, ben geldim, Türk askeri oldum. Böyle bir şeyle ilgimiz olsaydı niye asker olayım?" demiş. Gevdan Aşireti içerisinden bir kaynaktan bu alınmış. Benim sonradan haberim oldu.

İkinci şık ise -yine başka birinden duydum- bunun Silopi'ye getirildiği, orada sorgusunun yapıldığı ve ardından da Irak peşmergelerine para karşılığı teslim edildiği.

Diğer bir senaryoda ise, bunun elinin ayağının bağlanıp, sorgulandıktan sonra Dicle Nehri'ne atıldığı söyleniyor.

Sonuncu alternatife göreyse Antalya'dan alınıp konuşturulup, Antalya'ya bırakıldığı, birliğe gitmediği, Gevdan Aşireti'ne döndüğü ve halen Gevdan Aşireti'nin içinde olabileceği iddia ediliyor.

Bu tarz değerlendirmeler var. Bunu da benden başka kimse bilemez. Ben çünkü Gevdan'ı tanıyorum.

Siz o zaman orada komutansınız.

Tabii ki. Ben de zan altında kalıyorum. Somut bir şey çıksaydı hemen derdim ki, "Cem'e kelepçeyi vurun, götürün."

Vedat Aydın cinayetinin Cem Ersever tarafından infaz edildiği iddia edildi. Bu konudaki görüşünüz nedir?

Vedat Aydın, HADEP'in Diyarbakır İl Başkanı'ydı. Vedat Aydın örgütçü değildi, öldürülen Musa Anter gibi Kürt milliyetçisiydi. Ben kimsenin namusuyla oynamak istemiyorum ama Vedat Aydın'la Ahmet Türk arasında kadın meselesi yüzünden bir husumet olduğunu duydum.

Vedat Aydın'ın öldürülmesi vakasında, Ahmet Türk'ün Vedat Aydın'ı PKK'ye

sattığı söylendi. Ahmet Türk'ün ailesinin eskiden böyle şeylerle hiç ilgisi yoktu. Sonradan bozuldular, dışlandılar onlar. Bir benzin istasyonunun -Ankara tır parkı da vardı o istasyonun- PKK tarafından yakılması olayı oldu. Ankaralı'lar tarafından çalıştırılıyormuş ve haraç vermiyormuş. Bu istasyon Qesra Qenca'ya yakın bir yerdeydi. Ondan sonra o eylemi yapanların ikisi buraya yakın bir yerde öldürüldü. Bunun üzerine Qesra Qenca'nun dibinde bir çatışma oldu.

Qesra Qenca dediğiniz yer neresi?

Saray. Ahmet Türk'ün sarayı. Curcuk Deresi'nin geçtiği yer vardır. Onun hemen Batısında Suriye ile Türkiye'nin orta noktasında. Hududun orta noktasında bir şato var. Farsça'da saray, kasr demektir. Ganco da Ahmet Türk'ün babasının ismidir. Ganco'nun sarayı diye Türkçe'ye çevrilebilir.

Bu sarayın yakınında bir çatışma oldu. Çatışmada bir yüzbaşıyla çok mükemmel bir insan, benim sınıf arkadaşım -Allah gani gani rahmet eylesin- Yüzbaşı Beşir Bayraktar öldürüldü. PKK'yle yapılan bu çatışmada Memduh diye bir ast subay da öldürüldü.

O sarayın orada?

Evet tabii. PKK'lilerin Ahmet Türk'ün sarayından çıktığı söylenir. Ardından Vedat Aydın'ın olayı da tuzu biberi oldu.

Bu üç olay, Vedat Aydın cinayetini aydınlatabilir. Ahmet Türk'ün Vedat Aydın'ı PKK'ye sattığı söylentisi bana daha uygun geldi. Bunun dışındakiler düzmece, hikâye, iftiradır. Ben, Vedat Aydın'ın infazının Ahmet Türk'ün isteğine istinaden PKK tarafından gerçekleştirildiğine inanıyorum. Evinden alındığı söyleniyor. PKK de evinden alabilir. Telsizle de gelebilirler. Asker kıyafetiyle eylem yapmadılar mı?

Cem Ersever'in gerçekleştirdiğine dair birçok ifade var.

Cem öldürdüyse bilmiyorum o zaman. Benim bildiğim bu. Cem Ersever'in; Vedat Aydın'ı, Musa Anter'i, Eşref Bitlis'i öldürecek kadar gücü yoktu.

Zaten Musa Anter olayından dolayı Mahmut Yıldırım suçlandı.

Mahmut Yıldırım'la alakası yok.

23:29 35%

Siz hiç o dönemde duyum almadınız mı?

Söylediklerime inanmıyor musunuz? Duymadım. Benim duyduklarım, İdil'deki olay ve Hacı Zeyrek olayı. Aynı zamanda Hacı Zeyrek'in yeğeni olan, Ahmet Zeyrek'in kardeşinin arabası Cizre'de havaya uçuruldu. O olayda Cem Ersever'in parmağı olduğunu duymadım. Ama bu olaylarla ilgili olarak Cem Ersever'i suçladıkları için de eylem yapmış olabilir.

Cem Ersever'le Abdullah Çatlı'nın tanıştığı söyleniyor. Bu konu hakkında bilginiz var mı?

Evet, doğrudur. Birbirleriyle çok iyi tanışıyorlardı. Zira iki konuda aynı kulvarı paylaşıyorlardı. Birincisi; ikisi de sağ tandans içinde, MHP kulvarındaydılar. İkincisi ise ikisinin de mücadele alanları uyuşturucuydu. Bu nedenle birbirleriyle fikir alışverişleri vardı. Bunların ayrı ayrı yürüttükleri operasyonlarda çok miktarda, uyuşturucu ve uzun namlulu silah ele geçirildi.

Cem Ersever 1993 yılında silahlı kuvvetlerden ayrıldı mı istifa mı ettirildi? İstifa ettiyse neden istifa etti? Bunun nedeni nedir?

Ahmet Cem Ersever Doğu-Güneydoğu illerinde, yani Asayiş Kolordu Komutanlığı'nın sorumluluk alanında görev yaparken Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kuzey Irak'a yaptığı harekâta itiraz etmişti. Harekâttan sorumlu Asayiş Komutanı Necati Özgen'le de saygısızca konuşmaları olmuştu. Ben bunu doğrudan Necati Özgen Paşamdan duydum.

Basına da sızdığı gibi şöyle bir söz sarf etmişti: "Kuzey Irak harekâtını yapan, komutanlar gaflet, dalalet ve hatta hıyanet içindeler." Bu açıklamaya istinaden Genelkurmay Askeri Savcılığı olaya el koymuştu. Bu meseleyle ilgili olarak görevdeyken yargılanıyordu.

Bunun akabinde Cem ya mahkemeye rütbesiyle gidip, tamamen ordudan ihraç edilip bütün haklarını kaybedecekti ya da istifa edip davaya öyle gidecekti. Tabii öldüğü için davaya da gidemedi. Çünkü emekli olduktan sonra -duruşmaya bir gün kala veya aynı gün de olabilir- öldürülmüştü. Ölüsünün bulunduğu gün mahkemesi

23:29 35%

Siz hiç o dönemde duyum almadınız mı?

Söylediklerime inanmıyor musunuz? Duymadım. Benim duyduklarım, İdil'deki olay ve Hacı Zeyrek olayı. Aynı zamanda Hacı Zeyrek'in yeğeni olan, Ahmet Zeyrek'in kardeşinin arabası Cizre'de havaya uçuruldu. O olayda Cem Ersever'in parmağı olduğunu duymadım. Ama bu olaylarla ilgili olarak Cem Ersever'i suçladıkları için de eylem yapmış olabilir.

Cem Ersever'le Abdullah Çatlı'nın tanıştığı söyleniyor. Bu konu hakkında bilginiz var mı?

Evet, doğrudur. Birbirleriyle çok iyi tanışıyorlardı. Zira iki konuda aynı kulvarı paylaşıyorlardı. Birincisi; ikisi de sağ tandans içinde, MHP kulvarındaydılar. İkincisi ise ikisinin de mücadele alanları uyuşturucuydu. Bu nedenle birbirleriyle fikir alışverişleri vardı. Bunların ayrı ayrı yürüttükleri operasyonlarda çok miktarda, uyuşturucu ve uzun namlulu silah ele geçirildi.

Cem Ersever 1993 yılında silahlı kuvvetlerden ayrıldı mı istifa mı ettirildi? İstifa ettiyse neden istifa etti? Bunun nedeni nedir?

Ahmet Cem Ersever Doğu-Güneydoğu illerinde, yani Asayiş Kolordu Komutanlığı'nın sorumluluk alanında görev yaparken Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Kuzey Irak'a yaptığı harekâta itiraz etmişti. Harekâttan sorumlu Asayiş Komutanı Necati Özgen'le de saygısızca konuşmaları olmuştu. Ben bunu doğrudan Necati Özgen Paşamdan duydum.

Basına da sızdığı gibi şöyle bir söz sarf etmişti: "Kuzey Irak harekâtını yapan, komutanlar gaflet, dalalet ve hatta hıyanet içindeler." Bu açıklamaya istinaden Genelkurmay Askeri Savcılığı olaya el koymuştu. Bu meseleyle ilgili olarak görevdeyken yargılanıyordu.

Bunun akabinde Cem ya mahkemeye rütbesiyle gidip, tamamen ordudan ihraç edilip bütün haklarını kaybedecekti ya da istifa edip davaya öyle gidecekti. Tabii öldüğü için davaya da gidemedi. Çünkü emekli olduktan sonra -duruşmaya bir gün kala veya aynı gün de olabilir- öldürülmüştü. Ölüsünün bulunduğu gün mahkemesi

vardı.

Cem Ersever son günlerinde Gazeteci Soner Yalçın'la birlikte vakit geçiriyordu. İlişkileri neydi?

Ona ben de hayret ettim. Soner Yalçın'ın da Cem Ersever'in de siyasal tandansı herkes tarafından biliyordu. Bu tandansta olan bir insanın Soner Yalçın'la dirsek temasında olduğuna inanmak çok güç. Biri sağcıydı, biri solcu. Aynı kulvarda olmaları mümkün değil. Çünkü Cem Ersever fanatik sağcıydı, Soner Yalçın da solcudur.

Öyleyse birbirlerini kullandılar.

Benim kanaatime göre ikisi de birbirini kullandı. Cem profesyonel fikir hırsızıdır. Soner Yalçın da okurlar için cazip olabilecek her türlü şeyi Cem Ersever söylemiş gibi yazmıştır. İkisi de birbirini kullanmıştır. Cem Ersever'in öldürüldüğü günü Soner Yalçın bayram ilan etmiştir. Çünkü üç kelime yazacağına yüz üç kelime yazdı. Yazdığı şeylerin yalan olduğunu bile bile yazdı. Cem Ersever'in söylemediği şeyleri de yazdı. Saptırma da yaptı.

Ama bu arada Cem Ersever size bir faks çekmiş siz Niğde'deyken.

Önce Mersin'den telefon etti bana. "Komutanım ben bir kitap yazmak istiyorum." dedi. "Cem, yaptığın görevler gizli görevlerdir. Tabii ki bir ihanet değildir, vatana, toprağa, bayrağa hizmettir. Bunu çıkarıp da yazmaya bence lüzum yok. Ama emekli subaysın, kitap yazmayı kendine meslek edindiysen, kısa bir süre oldu, sen askerlikten ayrılalı, notları bana faks halinde gönder, ben bir okuyayım, ondan sonra da bir avukata göster." dedim. Çünkü suç unsuru olabilirdi. Bana faksı gönderdi. İnanın başlığını dahi hatırlamıyorum. Ama içeriğini hatırlıyorum. İçeriğinde Silahlı Kuvvetleri rencide edecek, görev anlayışını yerden yere vuracak konuları da işlemişti. Onun üzerine ben ikaz ettim.

Taslağı Soner Yalçın'la birlikte mi hazırlamış?

Bilmiyorum. Bana taslağı Mersin'den gönderdi. Soner Yalçın o zaman Ankara'daydı. Orada Soner Yalçın'la buluştuklarını zannetmiyorum çünkü Cem oradan ayrıldıktan sonra kaldığı tesisin müdürünü aradım. Cem Ersever'in geldiğini ve kaç gün kaldığını

söyledi. "Kimler kaldı yanında?" diye sordum. "Bir şoförü vardı." dedi. Herhalde Mustafa (Deniz) dedim. "İki kişi var." dedi.

Kitabın içeriği nasıldı?

Kitap genel olarak Doğu-Güneydoğu'da yapılan hizmetlerde, konuşlanmış Silahlı Kuvvetler birliklerinin hatalarını tadat ediliyordu, komutanlar eleştiriliyordu, yapılan operasyonlarda "Şu şöyle yapılsaydı bu kadar fire verilmezdi, daha başarılı olunurdu" gibi askeri konuları içeren tespitlere yer veriliyordu.

Daha sonra Hüsamettin Cindoruk'la Tansu Çiller'le görüşmüştü, özel bir birlik kurma niyeti vardı. Bu eleştirileri, böyle bir birliğe ihtiyaç duyulduğunu göstermek amacıyla yapmış olabilir mi?

Zannetmiyorum. Kuzey Irak harekâtına karşı çıktığından emekliliğe zorlanması Cem'in ağırına gitti. Arkasına hep destek, rütbe ve makam almıştır. Böyle aciz bir subaydır. Kendi başına bir hiçtir. Hiç olduğunu anlamaya başladığından, bir şeyler olmak için çaba gösterdi.

Siz de kitabın içeriğini sakıncalı mı buldunuz?

Kitabın içeriğini sakıncalı buldum. "Çok tahrikkar" dedim. "TSK'yı suçluyorsun, sen bunu yapacak kapasitede birisi değilsin. Sen Cem Ersever'sin, arkanda da Arif Doğan yok." dedim.

Niğde'ye çağırdınız mı?

Çağırdım, gelmedi. "Gel görüşelim." dedim, "İşim var gelemem." dedi. Korkuyordu benden. Çünkü son yaptığı şeyler ihanet doluydu. Ben hayatımı verdim bu kuruluşlara, onların içine etti Cem. Son dönemlerde çok fazla hata yapıyordu.

Zaten o dönem, faili meçhullerin en yoğun olduğu dönemdi.

Ben failli meçhullerle değil, yaptığı görevdeki acziyle ilgiliydim. Bu hatalar neticesinde askerler, öğretmenler öldürülüyordu.

Yargılanmadan birkaç gün evvel Cem Ersever, mahkemeye gideceğini, hatta

Keçiören'de belgeleri olduğunu söylüyormuş, bavulu varmış, evraklarını bırakmış Cem Ersever…

Adını ben de hatırlamıyorum ama Ali Balkan Mete'nin şoförüydü. Hatta onun öldürdüğü söyleniyor.

Gümrükçü.

Evet. Çünkü aynı fraksiyonun adamlarıydı.

O günleri nasıl değerlendirirsiniz?

O günlerde delisavan gibiydi, ne yaptığını bilmiyordu Cem.

Tansu Çiller'le görüşme hadisesini biraz daha açar mısınız?

Doğu-Güneydoğu'daki mücadelede hepimizin hemfikir olduğu bazı mücadele düzenleri vardı. Biz o zamanlar genç kuşak, orta kuşak olarak PKK ile mücadelede oyunun kuralına göre oynanmamasından rahatsızlık duyuyorduk. PKK üç beş kişilik çapulcu da olsa Doğu-Güneydoğu'da mücadelede birtakım gerilla teknik ve taktiklerini kullanıyordu. Tam değil, ama kullanıyordu. Cem'in kuşağı da bunlara karşı "Bırakın kontrgerillayı uygulayalım." diyordu. Cem, yüzde seksen bu konuları konuşmuş olabilir. Yani Silahlı Kuvvetler içinde bazı personelin özel olarak görev alıp kontrgerilla faaliyeti yapmasını talep etmiş olabilir. Buna tabur mu dersiniz, ordu mu dersiniz, alay mı dersiniz nasıl benzetirsiniz bilmiyorum.

Sizin o sıralarda gündemde olan Kale Planı hakkında bilginiz var mı?

Bilgim yok. Açık söyleyeyim. Ama Cem Ersever'in veya Cem Ersever gibi düşünenlerin tezi olabilir.

Çekiç Güç'ün o dönemde İncirlik'ten kalkıp Irak'a giderken PKK'ya erzak ve yardım malzemesi attığı söyleniyor.

Tahmin ederim o zamanlar böyle yardım olduğunda, vur emri çıkmıştı. Çekiç Güç'e ateş edeceksiniz diye emir çıkmıştı. Çünkü yabancı helikopterlerdi... Radarlardan nereden geldiğini görüyorlardı. Hatta malzemeleri Cudi'de Tuşimiya Deresi'ne

attıkları söylenir. Zira Tuşimiya Deresi bölgesi örgütün sözde ana üs bölgesi olarak geçiyordu. Son zamanlarda duyduğuma göre o alan mayınlıdır.

Fotoğraf çekilmiş, bunlar Cem Ersever'e ulaştırılmış. PKK terör örgütü elemanlarının o malzemeleri götürürken fotoğrafları varmış.

Doğrudur. Cem'in sorumluluk bölgesiydi o zamanlar.

Bunun üzerine Eşref Bitlis, Cem Ersever'in dosyalanmış istihbaratından yola çıkarak Kuzey Irak'a görüşmeye gidiyor.

Evet.

Kuzey Irak'a giderken de tacize uğruyor.

Önleme yapıyorlar. Birtakım hareketler oluyor.

Ondan sonra da aradan fazla zaman geçmeden Eşref Bitlis'in uçağı düşüyor.

Ben o konuda daha önce iki tez öne sürdüm. Birincisi Amerika, Kuzey Irak'ın doğusuna, hududumuzun dışına gitmemizi istemiyor. Bunu Amerika da istemiyor, Rusya da istemiyor. Dolayısıyla İsrail hiç istemiyor. Neden istemiyor İsrail? Burası çok önemli. İsrail bayrağının üzerinde iki tane mavi çizgi vardır. Üst tarafı Mezopotamya'yı ifade eder, alt çizgi de Fırat'ı. İsrail'in ideali Ortadoğu'da buluşmak. Bu ideal, Türkiye'nin bir bölümünü de kapsıyor. Hiçbir şekilde, İsrail de, Amerika da Türkiye'nin bu bölgede güçlü olmasını istemez. Bizimkileri Mesut Barzani ile kandırmaya çalışıyorlar şimdi. Mesut Barzani, Celal Talabani'den, Celal Talabani, Mesut Barzani'den daha beterdir. Bunu bu iki birimden biri yapmış olabilir. Ayrıca PKK de istemiyor. PKK de üçüncü birim olarak suikasta katılmış olabilir. Hatta Rusya'yı da katarsak 4 birimden biri yapmış olabilir.

Bunların içeriden de bağlantıları var.

Olmaz olur mu? Burada taşeronları da var.

Mahmut Yıldırım'ın Cem Ersever'le ilişkisi nasıldı?

Mahmut Yıldırım, Cem'le aynı bölgede çalışmadı. Çünkü birinin görev yeri Silopi,

diğerininki Tunceli'ydi. Ama daha sonra Cem'le çalışmış olabilir. Çünkü ben JİTEM'den ayrıldıktan sonra JİTEM, Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'na dönüştürülmüş. Yeni bir grup oluşturulmuş. Ankara'ya bağlı olan bu timler JİTEM'den ve Jandarma İstihbarat Grubu'ndan soyutlanmışlar. Denenmek üzere kurulan JİTEM Grup Komutanlığı'nı da feshetmişler. Ardından jandarmada iki tane Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı kurulmuş: Diyarbakır Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı ve Ankara Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı. Ankara'nın başına Veli Küçük, Diyarbakır'ın başına da Cem Ersever getirilmiş.

Şöyle bir söylenti var: Veli Küçük Ankara'da İstihbarat Grup Komutanlığı yaptığı dönemde Cem Ersever'le sürekli zıtlaşmış. Bundan dolayı da Mahmut Yıldırım'ı, Cem Ersever'in oradaki düzenini ve faaliyetlerini bozması için göndermiş.

Veli Küçük ile Yeşil veya Cem Ersever aynı kulvarda değiller. Veli Küçük ile Cem Ersever ters düştüler. Hatta Veli Küçük, Cem Ersever'i davet etmiş, Cem gelmeyince de çok kızmış. Çünkü Cem Ersever saldırgan bir tiptir ama haklılığı geçmişten kaynaklanıyor. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın görev alanı Türkiye'nin geneli. Altmışa yakın ile Veli Küçük hükmediyor. O da birkaç tanesine hükmediyor. OHAL bölgesinde yapılan istihbarat hizmetleri bazen Mersin'e, bazen Adana'ya, bazen Ankara'ya, bazen de İstanbul'a kanal açıyor. Durum böyle olunca Cem Ersever Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı gibi –Diyarbakır'da başında bulunduğu birim de istihbarat grup komutanlığı olduğu için, bundan cesaret alarak- davranmaya çalışıyor. Görev alanı Türkiye çapıymış gibi davranmış ve bölgesinden dışarı çıkınca Veli Küçük kendisine hemen müdahale etmiş. Cem Ersever laf dinlememiş. Gitmiş, Asayiş Komutanı Hikmet Köksal'a şikâyet etmiş. Hikmet Köksal da Jandarma Genel Komutanı Eşref Bitlis'e Ankara grubunu yani Veli Küçük'ü şikâyet etmiş.

Hikmet Köksal da Veli Küçük'e baskı yapıyor.

Tabii. Veli Küçük'ün zaten Eşref Bitlis'le hiç arası yoktu. Hikmet Köksal, Eşref Bitlis'e, "Veli Küçük; Cem Ersever ve Diyarbakır İstihbarat Grup Komutanlığı'na neden müdahale ediyor?" diye şikâyette bulunuyor. Bunun üzerine Eşref Bitlis de Veli Küçük'e uyarıda bulunuyor.

23:29 35%

Acaba Veli Küçük belli etmeden Mahmut Yıldırım'ı orada destekliyor olabilir mi?

Ben diyaloglarını bilmiyorum ama Tunceli'de görev yaparken Mahmut Yıldırım'ın bir diyaloğu olduğunu zannetmiyorum.

Mahmut Yıldırım, Diyarbakır'a geldikten sonra diyorum.

Gelmek istemez ki, niye gelsin Diyarbakır'a.

Gelmiş ama.

Pasifize etmek için getirilmiş.

Cem Ersever'i pasifize etmek için mi?

Cem Ersever'i pasifize etmek için değil. Yeşil'in faaliyet alanı değil ki Diyarbakır. Yeşil, Diyarbakır'a pasifize edilmek için getirtilmiş. Bu adamın faaliyet alanı Tunceli, Muş, Bitlis, Bingöl ve Elazığ. Diyarbakır arazisini bilmiyor. Bir tane adamı yok orada, kaynağı yok. Mahmut Yıldırım'ın görev yaptığı alan Tunceli timine bağlı. Tunceli de gruba bağlı.

Sonuçta Cem Ersever mahkeme gününde geliyor Ankara'ya.

Mahkemesinden bir gün önce gelmiş Ankara'ya. Mahkemesinin olacağı gün Elmadağ'da yolun kenarında ölü bulunuyor Cem Ersever. Ne zaman kaçırıldı, ne zaman öldürüldü bilmiyorum. Otopsi raporunda yazar bunlar. Anladığım kadarıyla aynı günün gecesi atılmıştır. Çünkü gündüz rahatlıkla görülebilirdi olay ve ondan sonra jandarmaya haber verilirdi.

Üçü de (Cem Ersever, Neval Boz [Mahsune Dguebe], Mustafa Deniz) jandarma bölgesine atılmış, işin ilginç tarafı bu.

Cem Ersever'in ölüm haberini nasıl ve nerede aldınız?

Niğde'de alay komutanıydım. Ankara'dan beni tanıyan çocuklardan birisi beni aradı. İsmini hatırlamıyorum. "Komutanım Cem öldürülmüş ve Elmadağ'a atılmış. Mustafa Deniz de var. Mahsune de var, Mahsune'nin cesedi Kızılcahamam'da Mustafa Deniz'inki Polatlı'da görüldü." deyince bunun misilleme olduğunu

düşündüm. Üçgendeki tezgâhı kurdular diye düşündüm. Bu üç kişinin cesetlerinin bulunduğu yer ilginçti.

PKK yapmış olabilirdi. PKK yapmış süsü vererek bir başkası da yapmış olabilirdi. İdil'deki olayda ölen Mehmet Bayar'ın ailesi de çok geniş. O olayda Cem'in adı geçtiği için yapılmış olabilir.

Bir de Hacı Zeyrek olayı yüzünden öldürtülmüş olabilir. Hacı Zeyrek, Cem Ersever'in on beş yıllık arkadaşıydı. Arada bir ihanet vardı.

Cem Ersever ve diğer iki kişinin cinayetiyle ilgili Yeşil'in de adı geçti. Yeşil'in de Diyarbakır'dan Ankara'ya gittiği ve bu infazların planlayıcısı olarak adı geçtiği söyleniyor. Bu konu hakkında düşünceniz nedir?

Vallahi ona bakarsanız sadece Yeşil'le ilgili değil, benimle ilgili de değerlendirmeler vardı. Benimle ilgili değerlendirme şöyleydi: "Cem davaya ihanet etti. Biz silahlı kuvvetlerin sancağı içinde görev yapıyoruz. Sen Silahlı Kuvvetleri gaflet ve dalalet içinde diye suçlayacak kadar güçlü müsün? Onun için bu, JİTEM'e yapılmış bir ihanettir. Hiç kimse oturduğu yerde JİTEM hakkında böyle konuşamaz." Etraftakiler de "Bu çok büyük suç işledi ve Arif Albay da bunu cezalandırdı dediler."

Ankara'ya neden gittiniz?

Ankara'ya zaten gidecektim. Daha erken gitmiş oldum.

Özellikle cenazeye gitmediniz mi?

Özellikle cenazeye gidecektim ama emniyet müdürü de aynı gün ölmüştü. İkisi bir arada oldu. Emniyet müdürünün cenazesi daha geç saatteydi. Valiye, "Ben refakat edemeyeceğim." dedim. "Müsaade ederseniz ben erken gideceğim, sonra size katılırım." dedim çünkü Cem Ersever'in cenazesine de gitmem gerekiyordu. Onun üzerine ben erken gittim. Camideydik. Hemen öncesinde Cem ölü bulunduğundan o anda nereye gömüleceğine karar verilmesi lazımdı. Öğleden sonra defnedilecekti. Nokia araç telefonları vardı. Hem araç hem el telefonu olarak kullanıyordum. Onunla telefon bağlantısı yapmaya çalıştım çünkü yine benim çocuklardan birisi aradı. Tabii Cem'in başına gelenler, onların da başına gelebilirdi. "Komutanım size parça parça

haber veriyoruz." dediler. "Hiç çekinmeden arayın, telefondayım ben." dedim. "JİTEM'den kim ararsa telefon numaramı da verin." dedim. Cem Ağabey'i asri mezarlığa gömmeye karar vermişler." dedi. Ben birkaç ilgiliyi aradım. Bakın, hata yapıyorsunuz, orada cansiperane görev yapanlar var. Bu kötü örnek olur. Demek ki ben öldürüldüğüm zaman beni de asri mezarlığa gömeceksiniz. Lütfen bu işe çözüm bulun. Biz bunu istiyoruz." dedim. İki üç saat sonra beni aradılar. "Komutanım, şehitliğe gömülüyor." dediler. İyi, ben direkt Kocatepe Camii'ne gidiyorum." dedim.

Ben, iki korumamla beraberdim, sivildim. Üzerimde siyah takım ve siyah kravat vardı. Çocukların da takım elbiseleri siyahtı. Yalnız onların pardösülerinin altında kalaşnikof vardı. Bende de çift silah vardı. Mermiler ağzına sürülüydü. Sonra Kocatepe'ye gittim. Cami avlusunda bir grup vardı. Baktım, içlerinde tanıdıklarım da var. Cem Ersever'in devre arkadaşlarını gördüm orada. Bana "sen görürsün" gibilerinden bakıyorlardı.

Dualar edildi, camiden alındı rahmetlinin tabutu. Sadece merkez komutanlığının inzibatları tarafından sırtlandı. Ben o zaman -onların çoğu da resmi- onlara bağırdım: "Öküz gibi beni izleyeceğinize bir yarbayı bir ere taşıtmayın, siz taşıyın!" dedim. Bunun üzerine tartışma çıktı. Sonra subaylar ikaz edip, subaylar subayı taşısın dediler. Sonra şehitliğe gittik, rahmetli gömüldü. Toprağın atıldığı sırada bana bakıyorlardı. Döndüm. "Bakın, sizin bakışlarınızı hiç iyi görmüyorum. Hodri meydan!" dedim. "Burada mezarın başında hesaplaşalım, başka tarafa gitmeye lüzum yok." Orada generaller de vardı. Ben belimi açtım, "Bende iki silah var. İkisi de dolu şarjörlü, horozları açık. Siz de çekin silahlarınızı, sıkalım. Kim ölürse ölsün. Öyle kindar şekilde, Arif Doğan, Cem Ersever'i öldürtmüştür diye tavır almayın." dedim. "Ben öldürttüğüm pisliğin mezarına gelmem!" dedim. Erlere, "Alın silahları üzerlerinden toplayıp kapatın!" dedim. Sonra silahlarını toplatıp gömdürdüm. Şaşırıp kaldılar. "Ben bu canımı vatan, millet, toprak için verdim. Siz Cem Ersever asri mezarlığa gömülürken neredeydiniz?" dedim. Donup kaldılar.

Günahıyla sevabıyla Cem o ölümü hak etmemiştir, açık söyleyeyim. Sevapları da çoktur o çocuğun, günahları da.

23:29 35%

Ersever cinayetinde Yeşil'in adının geçmesine ne dersiniz? Onun araç telefonunu Yeşil'in kullandığı iddia ediliyor.

Dünyada söylenecek en kolay şey yalandır. Ben doğruyu biliyorum iddiasında değilim. Sadece değerlendirmelerimi söylüyorum. Çok iyi bilsem "Yaptım, ettim, götürdüm." derim. Benim değerlendirmelerimi, bundan önceki değerlendirmelerle aynı kefeye koymayın. İnsanlar bir olayı ya Yeşil'e mal ediyorlar, ya Cem Ersever'e ya da Arif Doğan'a… Başka adam mı kalmadı yahu Türkiye'de?

Bir de Veli Küçük var.

1 E.N.: 23 Ekim 2010, NTV

8. BÖLÜM / YEŞİL

Yeşil'i JİTEM'e nasıl aldınız?

Kovancılar'daki bir birimden bana teklif geldi. "Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım bizim alanımızda faaliyet yapıyor. Haricen duyduğumuza göre MİT'in elemanıymış." dediler. "Tamam o zaman bir şey yapmayın." dedim. "Milli İstihbarat Teşkilatı'na gittim. "Başkan, bazı elemanlarda çelişkilerimiz oluyor. Ben birini soracağım, size bağımlı mı değil mi diye. Çünkü aşırı uca mensupmuş gibi faaliyetleri var, akıllı bir insana da benziyor ve açık faaliyetlerde bulunuyor. Şayet size bağlıysa kapalı faaliyetlerde bulunsun çünkü benim de unsurlarım var, birbirleriyle çarpışabilirler." dedim. "Kimmiş?" diye sordu. "Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım." dedim. Hemen bir daire başkanını çağırdı. Araştırdılar, söylediler. "Bir zamanlar bizde çalışmış, ama kendi isteğiyle MİT'ten ayrılmış. Meclis'e geçiş yaptığını tahmin ediyoruz." dediler.

Bunun üzerine ekibime, "Yerin dibine de girse bulun." dedim. "Benim kendisiyle görüşmeyi istediğimi söyleyin. Görüşme yeri de önce benim odam ondan sonra da kendi belirleyeceği bir yer olsun." dedim. Bunun üzerine 3 gün sonra bana telefon geldi. Astsubay, "Komutanım Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım telefonda." dedi. Telefona baktım, "Komutanım ellerinden öperim ben Mahmut." dedi. "Merhaba yavrum nasılsın iyi misin?" diye sordum. "Çok iyiyim, emredin, beni istemişsiniz." dedi. "Çok güzel faaliyetlerin oldu. Ben de takdir ediyorum. Bizimkilerle düplikasyon olmasın, aynı konu üzerinde ikiniz de çalışırsanız yanlış da çıksa teyp gibi düplikasyon olur ve sıkıntıya gireriz." dedim. "Ben MİT'ten ayrıldım." dedi. "Olsun, seninki de devlet hizmetidir." dedim. "Ben de seni desteklerim orada, benim alanım orası." dedim. "Herhalde bir devlet kuruluşuna bilgi veriyorsun." dedim. "Telefonda olmaz, geliyorum." dedi. "Tamam." dedim.

Geldi odama girdi, elimi öptü, öpüştük. "Odamda dinleme cihazı ya da kamera falan mı var zannettin?" diye sordum. "Yok, oğlum, biz dağlıyız." dedim. "Tesadüfen beni burada buldun, ben hep dağlardayım." dedim. "Biliyorum komutanım." dedi. "Yeşil, sen de bir devlet adamısın ben de bir devlet adamıyım. Bir ipte iki cambaz oynamaz.

hareket ettim. Mahmut Yıldırım'ın görüştüğü adamlardan bir iki tanesinin bu düzeyde olduklarını bildiğimden, acaba canlı posta görevi mi yürütüyor diye düşündüm ve Yeşil'i aylarca izlettirdim.

Hem sizinle çalışıyordu hem izletiyordunuz?

Hayır, ben daha çalışmayı teklif etmeden önce inini cinini araştırdım doğal olarak. Ben JİTEM'ciyim, elbette araştıracağım.

O zaman MİT'te çalışıyordu değil mi?

Orada kadroda görünüyordu. Ama görüşme yaptığı adamlara, Amerikan ajanlarına, Philip Morris'in bayilerine ve hükümete, İçişleri Bakanı'na ve Başbakan'a da rapor veriyordu. Ben bunların hepsini birtakım tabular koyarak önledim. "Arkadaş," dedim, "eğer yolcu olacaksan, benim yolumda giden yolcu olacaksın. Bende hainlik var mı? "dedim. "Estağfirullah komutanım." dedi.

Ciddi temasları vardı yani.

Vardı tabii. Hükümet içindekilere rapor veriyordu. Ben bunu yasakladım. "Yapmayacaksın." dedim. Benim raporlarım da hükümete gidiyordu, Amerika'ya Rusya'ya gitmiyordu ki.

Amerikan ajanı başka olan şirketler var mıydı?

Ben bir tek Philip Morris'i biliyorum. Amerikan şirketi çoktur ama her şirketin bu denli bayilikleri yoktur. Mesela Amerika şirketi olarak Generel Elektrik var. Dünya'nın en büyük şirketi. Çok güzel işler de yapıyor Türkiye'de. Beni ilgilendirmez Amerikalı, Rusyalı olması. Maksat Türkiye'ye iyi bir şeyler yapsın.

JİTEM'le çalışmaya başladıktan sonra Mahmut Yıldırım'ın hükümetle bağlantısı devam etti mi?

Evet, devam etti. İkaz ettim. Çok akıllı bir insan ama boğazına kadar boğulmuş adam. Mesela bir çırpıda esrar içer gibi sigara içen bir adama sigarayı bırak diyemezsin, yavaş yavaş bıraktırmaya çalışırsın. Bunun durumu da öyle olmuş. Çünkü o denli irtibatlar konumunu yükseltiyor, benimle irtibatlarında ise normal,

sıradan bir Sakallı oluyor. Bu nedenle de bağlantılarını koparmamaya özen gösterdi. Fakat benim hizmetimin dolmasına yakın, Doğu-Güneydoğu'dan ayrılmama yakın o ilişkilerini ya bitirmişti, ya da donmaya almıştı. Akıllı adamdı, ben askerdim ve gideceğimi biliyordu. Çünkü askerlik budur. Aynı görevde yıllarca kalamazsın, yıprandım çünkü ben. Ondan sonra da ne yaptı ne etti, onları bilemeyeceğim.

Abdullah Öcalan'a karşı yapılan Suriye operasyonu var. Hatta o dönemin MİT Kontrterör Daire Başkanı Mehmet Eymür tarafından da bu operasyon doğrulandı. Mahmut Yıldırım'ın Suriye'de bu operasyonda kullanıldığı biliniyor.

Kim kullanmış?

Devlet.

Devlet global bir terim, stratejik bir kavram. Devletin hangi ünitesi, kim tarafından kullanılmış? Şimdi, ben, kendi gözümle görmeden, kendi kulağımla işitmeden, olayları kendim yaşamadan hiçbir şekilde inanmam. Bu söylenenleri, Abdullah Öcalan'a eylem yapılmaya gidildiğini, eylem yapılmadan geri dönüldüğünü veya nakısada kaldığını hiç kabul etmiyorum.

Ben yolun yolcusu olarak Doğu-Güneydoğu illerine Jandarma İstihbarat Grubu'yla çıkarken, Doğuda benim çok değerli bir dostum, arkadaşım, sırdaşım vardı. Adını söylemeyeyim ama kod adı Hamza idi.

Asker miydi?

Hayır, tamamen sivildi ve yörenin insanıydı. Benim yanıma geldi. "Komutanım beni de yoluna kat." dedi. Kod adı o zaman Hamza değildi, kendi ismini kullanıyordu. "Olmaz" dedim, "Ben Arif Doğan'ım. Ben kendi kendimi idare ederim ama senin gibi dostlarımı idare edemem, güdemem seni." dedim. "İşin ucunda ölüm de olsa bu olaylara gireceğim ve seninle beraberim." dedi. Yalvardım "Yapma" dedim. "Hayır" dedi. "Sen bizi bu beladan kurtardın, biz de seni kurtaracağız." dedi. Çünkü onların bulunduğu yer, örgütün ana üs bölgesiydi. Bu yerleşim birimini ben iki senede 200 korucu yaparak kurtarmayı başardım. Hepsi PKK'liydi. Ben onları bu şekilde kurtardığım için bana minnettardı. En sonunda kabbul ettim ve onu PKK'nin içerisine

hulul ettirdim. Bilhassa gruplarla ilgili çok güzel haberler getiriyordu.

Çok ilginç bir olayını da anlatayım. Rahmetli Hulusi Paşa'yla Şırnak'ta, gazinoda, özel bölümde yemeğimizi yedik, o arada nöbetçi amiri geldi, müsaade istedi. Emir subayıyla görüşmek istedi. Emir subayı görüştükten sonra geldi. "Komutanım müsaade ederseniz Arif'in çok özel bir misafiri gelmiş, görüşeceği konu, çok özelmiş, muhakkak görüşmesi lazımdır." dedi. "Üzerinde el bombası ve keleş de var." dedi. "Nizamiyeye nasıl almışlar?" diye sordum. "Arif yarbayımın resmini göstermiş, bunun adamıyım demiş." diye cevap verdi. Ölümü bile göze almış. Hem de geceleyin... Işığın altında elinde bombalarla gelmiş, "Ben Arif Doğan'ın adamıyım, isterseniz öldürün, çok önemli bir haber vereceğim." demiş.

Ortamdan biraz uzaklaşarak görüştük. Hatta oradaki nöbetçi subay "Komutanım bu teröristtir fazla uzağa, karanlığa gitmeyin!" diye ikaz etti. "Bu benim arkadaşımdır, salak!" dedim. "Komutanım yarın sen kara yoluyla Şenoba'ya gidecekmişsin, aşiretlerle ilgili Tuzluca'ya çıkacak, yayla görüşmesi yapacakmışsın." dedi. "Nereden haber aldın?" diye sordum. "Merkez komite biliyor." dedi. "Sana, odunluk mevkiinde üç yüz kişiyle çapraz ateşle eylem yapacağız." dedi. "Seni ve içindekilerin hepsini havaya uçuracağız, ona göre." dedi. "Benim olduğumu nasıl anlayacaklar?" diye sordum. "Senin gidiş saatine yakın, yüz elli kişilik bir grup, yine yüz elli kişilik Doğan kod adlı Selahattin Gün'ün grubuyla birleşecek, üç yüz kişiyle çapraz ateşe alacağız, roket kullanacağız." dedi.

Ben genelde arabanın rengini, bulunduğum yörenin en çok kullanılan araba rengine göre tercih ederim. Şırnak'ta beyaz araba çoktu. Ben o gün Şırnak'ta beyaz arabayla geziyordum. (İkizce taburu vardır Şırnak'ın aşağısında. Kumçatı, Dergül'e varmadan önce. Dergül Kürtçesidir, Türkçesi Kumçatı'dır. Batuhan aşiretinin bölgesidir. Çok büyük silahlı gücü olan Otan Aşiretler grubundadır. Hatta Mete kod adlı İbrahim Babat'ı da o aşiret bize teslim etmişti.) "Helikoptere söyleyin gelsin, Tugaya gitmeyeceğiz, buradan helikopterle Şenoba'ya gideceğiz" dedim. Ben beyaz arabaların o tarafa geçeceğini biliyordum. Hemen Asayiş Komutanı'nı (Hulusi Sayın) aradım, "Komutanım, bu yol arasında her an kan gövdeyi götürebilir. Sakın asker yerinden oynamasın!" dedim. "300 kişilik bir PKK grubu var, ben o grubu peyderpey eritirim,

hiç merak etmeyin." dedim. "Ya Arif ne diyorsun?" dedi. "Akşamki haber oydu." dedim. "Yapma ya!" dedi. "Ben gidiyorum, gürültü olunca sakın müdahale etmeyin!" dedim. "Havadan gidiyorum." demedim. Tam dediğim mevkide, beyaz Renault'ların içerisinde biz varmışız gibi başlıyorlar eyleme ve B7 rekotlerini de havaya uçuruyorlar.

Bu arkadaş, günler sonra sözde merkez komiteden kurye olarak Türkiye'ye, benim yanıma geldi. "Öcalan'ı Şam'da öldüreceğim." dedi. "Manyak mısın sen, öldürürler seni?" dedim. "Bu can feda olsun!" dedi. Hatta o aralar *Hürriyet* gazetesinde Öcalan'ın resimleri yayınlanıyordu. Mehmet Ali Birand gidip geliyordu. Gazetelerde yayınlanan fotoğrafların birkaç tanesinde de benim adamım Öcalan'ın yanındaydı. Korumasıydı Öcalan'ın. Her neyse, yalvardım yakardım. "Hayır" dedi. O arada Kerboran'da bir çatışma oldu. Midyat Dargeçit'te. Sonra oradaki çatışmada Silvetullah Batur adındaki, Mardin eyaletinin sözde lojistik komutanını bu Hamza'nın da yardımıyla ele geçirdiler. Ama Hamza'yı da aldılar.

Bu adamı ve Hamza'yı daha sonra sorguya getiriyorlar. Bunlar sorgulanırken vücutlarında yara bere oluşmasın, ayrıca bir yerinde bir şey saklamasın diye her tarafını da kontrol ediyorlar. Otuz beşinci gün Hamza "Eve gidip geleyim." diyor. Geri zekalı yüzbaşıyla binbaşı da müsaade ediyor. Çocuğun Kadirî tarikatından olduğunu bilmiyorlar. Onların inancına göre ilişkiden önce erkeklerin etek tıraş olması gerekir. Bu adam uzun süredir orada. Yıkanırlarken Silvetullah Batur bir bakıyor ki Hamza tıraş olmuş. İki gündür de ortalarda yok. Bu, devletin adamıdır, MİT'tir diyor. Yoksa devlet bunu niye eve göndersin diye düşünüyor. Sorgular bitiyor. Daha sonra bunun üzerine Silvetullah Batur bir mektup yazıyor. Bu mektup merkez komitenin eline geçiyor. Mektupta Apo'nun koruması olan Hamza'nın, devletin adamı olduğu söyleniyor. Bunun üzerine Mardin Eyalet komutanına emir veriyorlar. "Hamza'yı al sorgula, gereğini yap!" diyorlar.

Sorgulanan iki kişiymiş, diğer kişi Netam'dı. En son o anlattı. "Komutanım, kalçalarına, baldırlarına, kollarına kasaturayla hep delik açtılar, naylonları yakarak eziyet ettiler." dedi. "Hamza'nın yaşadığını zannetmiyorum, beni de bu hale getirdiler." dedi. Adam zaten üç aydır yere oturamıyordu. Avuç içleri, göz kapakları

ayaklarının altı hariç her yerini yakmışlar. Hem de naylonla yakmışlar. Benim Hamza'yı da kasaturayla delerek içine naylon eritip akıtmışlar. Canlı canlı mezara gömmüşler. Yalnız Sümer (Devyan) bölgesinde yaşayan insanlarla ilgi olarak açıklık getirmek istiyorum. Geçmişte Devyan bölgesi PKK'nin ana üs bölgesiydi. Dirijan ve militan kadrolarından olanlardan Hasan Baştuğ, Netam Baştuğ, Murat Baştuğ ve Mehmet Bulut bu bölgede yaşıyordu. PKK ile kucak kucağa idiler. Hamza'nın girişimleriyle devlet yanlısı gibi görünüyorlardı.

Sonuç olarak bizim kaygısızların yüzünden Öcalan operasyonu yapılamadan Hamza kayboldu. Onun için hiç kimse "ben yaptım" demesin. Apo'ya suikastı bir tek kişi yapabilirdi o da Hamza'ydı, benim dostumdu. Kesin öldürülmüştür. Mezarının yeri bile belli değildir. Benim bildiğim operasyonu yapacak olan tek kişi bendim, başka kimseyi de kabul etmiyorum.

9. BÖLÜM / HANEFİ AVCI

Hanefi Avcı'nın, Diyarbakır istihbarat şube müdürlüğü yaptığı sırada aşiretleri fişleyen bir kitabın yayınında katkıda bulunduğunu söylemiştiniz. Bu hadiseyi biraz daha açabilir miyiz?

Doğu-Güneydoğu illeri birtakım hatalara şahit olmuş bir bölgedir. İlgili-ilgisiz, herkes Doğu-Güneydoğu'nun üzerine çöreklendi, yanlış olan kişiliklerini kanıtlamaya çalışırken ortalığı hercümerç etti. Feodal yapıyı, aşiretleri, kabileleri yerle bir etti. Biz aşiret devleti değiliz. Ama zamansız müdahalelerle kuzuyu kurda kaptırdık. Hanefi Avcı gibilerin cahilane çalışmalarıyla Doğu-Güneydoğu perişan oldu. Bu, benim değerlendirmem. Kişileri ve bağlı oldukları birimleri suçlama amacıyla söylemiyorum. Gerçeği anlatmaya çalışıyorum.

Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla birlikte üçüncü veya dördüncü defa Doğu-Güneydoğu'ya girdiğimde bölgede sıkıyönetim vardı. Doğu-Güneydoğu'ya gittiğim zaman görev alanım Türkiye'nin geneliydi. Yani polis veya jandarma sorumlu sahasına gayet rahat bir şekilde girebiliyorum. Sorumluluk alanım Türkiye'nin geneli olduğundan dolayı faaliyetlerimi polis bölgesinde de, jandarma bölgesinde de

yürütüyordum. Tabii ki buna sıkıyönetim bölgesini de eklemek lazım. Ben bölgeye girdiğimde Hanefi Avcı, Diyarbakır Emniyet İstihbarat Şube Müdürü'ydü. Bu kişinin Doğu-Güneydoğu genelinde Yedinci Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı'nda bir rütbeli ile birlikte Doğu-Güneydoğu'yu dolaştığını, bu dolaşma sırasında aşiret ve kabilelerle görüşmeler yaptığını, daha önceden Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından basılmış, fişlenen aşiretleri gösteren bir kitapçık vardı elinde. Kitaba baktım ve hayretler içinde kaldım. Bir insan suç işler, işlediği suçun cezasını çeker ve ceza tesirini gösterince vatana, millete hayırlı bir kişi olarak ıslah olur. Bu kişiyi ömrü boyunca suçlayamazsınız. "Sen yaşadığın müddetçe mahkûmsun, suçlusun" diyemezsiniz. Daha önce de bahsettiğim gibi aşiretleri devlet yanlısı ve terör yanlısı olmak üzere sınıflandırmışlar. İnsan bir gün terör yanlısı, üç gün sonra devlet yanlısı olur. Kusursuz bir kişilik kimde var ki aşiretlerde olsun.

Ben bölgede görev yaparken bunun çok büyük mahsurlarını gördüm. Hanefi Avcı'nın aşiretlerle ilgili malumatı yok denecek kadar azdır. Aşiretlerden birkaç kişiyle oturup kalkıyordu. Ziyaretine gelenlerle de Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Ankara'daki misafirhanesini peşkeş çekerek yakınlaşıp iş yapmaya çalışıyordu. Bu gelişmeleri takip ettikten sonra hemen Kolordu Komutanı'na gittim. Allah gani gani rahmet etsin o dönem Kolordu Komutanı Aşir Özözer Paşamdı. "Sayın komutanın, ben Ankara'dan geliyorum. JİTEM komutanıyım ve görev alanım Türkiye'nin geneli." dedim. "Evet, benden isteğiniz nedir?" diye sordu. "Sizin bölgenize de girdim, özür dilerim, göreve müdahale için değildi ama bir yanlış var. Bu yanlışa lütfen bir son verin." dedim. "Ne gibi?" dedi. Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürü Hanefi Avcı bir subayla birlikte Diyarbakır'da, Hakkâri'de, Van'da, Muş'ta, Bitlis'te, Bingöl'de, Mardin'de, Siirt'te vs. bulunan aşiretlerle görüşüyor. Bu bir dejenerasyona neden olur. Bu hatanın bedelini ağır öderiz. PKK'ye asker kazandırırız. Biz aşiret devleti değiliz. Buyurun yaptıkları hatalardan bir belge. Ben bu aşireti çok iyi tanırım. Eğer Hanefi Avcı benim kadar tanıyorsa ben her türlü cezaya razıyım, hodri meydan!" dedim. "Bilmeden bu aşireti örgüt yanlısı göstermişler. Ben gidip birlik beraberlik içerisinde PKK ile mücadele edemem." dedim. "Bu, Diyarbakır İstihbarat Şube Müdürü Hanefi Avcı'nın mahareti. Mardin'deki İstihbarat Şube Müdürü'ne güvenmiyor musunuz

sayın komutanım? Siirt'tekine güvenmiyor musunuz? Orada da istihbarat şube müdürleri var. Lütfen çeker misiniz?" dedim ve çekti.

Eğer çekmemiş olsaydı Hanefi Avcı'nın Doğu-Güneydoğu'da yaptığı yanlış çalışmaların mahsulünün bedelini daha çok öderdik. Halen de ödeniyor. "Feodal yapıyı yıkacağız diye Doğu-Güneydoğu'yu yıktık ve aşiretlerin elindeki gençleri de PKK'ye peşkeş çektik. Hanefi Avcı'nın sorumluluk alanı Diyarbakır, ne işi var Siirt'te? Sanki sıkıyönetim bölgesinin istihbarat şube müdürü gibi, jandarma bölgesine de polis bölgesine de müdahale ediyor. Jandarmanın hiç mi subayı kalmadı sayın komutanım" dedim. Hanefi Avcı'nın yaptığı hatalardan en büyüğü buydu. Bu oradaki emniyet güçlerine ve silahlı kuvvetlere en büyük ihanettir. Dejenerasyona uğrattı, yapıyı bozdu.

Hanefi Avcı'nın o bölgede görev yaptığı dönemde terörle mücadelede başka ne gibi hatalar oldu?

Doğu-Güneydoğu'daki terörle mücadele bir bütündür. Silahlı Kuvvetler de Emniyet güçleri de köy korucuları da istihbarat birimleri de orada cansiperane bir şekilde terörle mücadele ederler.

Hanefi Avcı bunları küstürdü. Daha kötüsü, itirafçıları Diyarbakır'dan alıp İstanbul'a getirerek, İstanbul'da asayişin bozulmasına sebep oldu. Bugün Ali Ozansoyları, Mete kod adlı İbrahim Babatları, Hüseyin Tilkileri İstanbul'a ben getirmedim, o getirdi. Getirdiği bu itirafçıları da aracı vasıtasıyla bir şahsa teslim ederdi. Bu şahıs da -bunu ilk kez bu kitapta açıklıyorum- Sedat Peker'dir. Hanefi Avcı, "Bu adamlara sahip çık" diyerek İstanbul'a gönderdi. Bunları marangoz yapmak için mi, kaldırım mühendisi yapmak için mi getirtti Hanefi Avcı?

Ben o zaman şöyle düşünürüm: Bunlar demek ki organize suç örgütü gibi geldiler, İstanbul'un da a.... b.... Açık söyleyeyim.

Peki, kasten yapılan bir operasyonun parçası olma ihtimali var mı? Yani daha önceden Hanefi Avcı'nın…

Hatalar kasıtları doğurabilir mi, doğuramaz mı, onu düşünmek lazım. Bence Doğu-

Güneydoğu için hata da ihanettir. Çünkü hatanın bedeli ağırdır. İhanettir.

Yanlış yönlendirme, yanlış değerlendirme tabii ki ihanettir. Ben Doğu-Güneydoğu ile ilgili herhangi bir şeyi söylerken o söyleyeceğim şeyi dudağıma kadar getirmişimdir, eğer dudağımı yakıyorsa, oradaki güçleri de yakar diye kendi karnımı yakmışımdır, o söyleyeceğimi yutmuşumdur. Ama böyle insanlar ilgili-ilgisiz konuşarak, kendilerini bir şey zannederek mahvetmişlerdir Doğu-Güneydoğu'yu.

Bir de İbrahim Babat'ın Susurluk Komisyonunu'na gönderdiği 11 sayfalık mektubu Hanefi Avcı'nın yazdırdığını iddia ediyorsunuz.

Evet.

Bunu neden yapmış olabilir? Sizinle alıp veremediği neydi? Aranızda eski bir hesaplaşma olabilir mi?

Hayır. Benim devlet görevinde hizmet eden hiç kimseyle bir hesaplaşmam yoktur ama devlet görevini yaparken yaptığı hatanın bedelini insanlar ödüyorsa, Silahlı Kuvvetler ödüyorsa, Emniyet Teşkilatı, Jandarma Teşkilatı ödüyorsa, oradaki vatandaşlar ödüyorsa onun karşısında dimdik durmuşumdur. İşte Hanefi'nin karşısında onun için dimdik durdum ve o, bu duruşumu hazmedemedi. Ben o tarihlerde Yalova'da alay komutanıydım. By pass olmuştum. Bu adam getirdiği itirafçıları kullanıyordu. Çoğuna da bir şey yaptıramamıştır çünkü itirafçıların içinde çok dürüstleri de vardır. Mesela Ali Ozansoy'a tetik bile çektiremez. O çok dürüst bir adamdı. Ama demek ki Mete kod adlı İbrahim Babat'a tetik çektiriyordu bu adam. Bunun başka izah tarzı yok. Bunu en iyi bilecek kimdir? Arif Doğan'dır. Çünkü Jandarma İstihbarat Biriminden ayrıldı gitti bu adam. Ayrılabilir. İtirafçı da ayrılabilir, itirafçı olmayan, hizmet edenlerden birisi de ayrılabilir hür iradesiyle. Buna kimse karşı çıkmaz.

10. BÖLÜM / JİTEM-MAFYA İLİŞKİSİ

Sedat Peker'le nasıl tanıştınız, ilişkiniz nasıldı, birbirinize ne gibi yardımlarınız dokundu? Mafya babası olarak bilinen bir isimle nasıl bir ilişkiniz vardı?

İnsanların kendilerine has birtakım değerlendirmeleri vardır. Siz bir şeyi görürsünüz ve ak dersiniz. Ben ak ama biraz gri veya aslında bembeyaz derim. Kimin mafya olduğuna oturup da insanlar karar veremez. O hak kimsede yoktur. Kişinin kendindedir. Ama çıkıp da Sedat Peker, ben mafyayım diyorsa, bunun önünde kimse durmaz. Devletin kanunları vardır, mafyacılık nedir, mafyacılığın suçu var mı? İşlediği suçlar neyse bazı kanunlar tadat etmiştir. Yakasına yapışır, "Sen mafyacılıkta bu suçu işlemişsin." der.

İnsanları bazı şeylere biz itiyoruz. Adam mafya değildir de ille de mafyasın deriz. Yapmayın. Biz insanları günahlarıyla tartıyoruz, sevaplarını hep bir tarafa atıyoruz.

Ben yılların istihbaratçısıyım. Benim sevap işleyenle işim yoktur. Asıl işim günah işleyenlerledir. Ve günah işleyenleri o günahtan kurtarabilirsem ne mutlu bana. Dünyanın isterse en büyük mafyası olsun, en büyük teröristi olsun. Önemli olan kötüyü iyi etmektir. İyi, zaten iyidir. Biz millet olarak kolayı seçiyoruz hep. Siz bana doğrudan Sedat Peker mafya diyerek soru sorarsanız benim söyleyecek bir şeyim yok. Mafyanın lügat anlamını bana tarif edin. Ben ona göre konuşayım o zaman. Arkadan da ne günahlar işlemiş, onu tartışalım. Çünkü ben şimdi size bu insanın sevabını anlatacağım.

Bir vakit İnterpol'ün de aradığı dünya çapında bir Türk uyuşturucu şebekesinin liderlerinden birinin Türkiye hudutlarının içerisine girdiğini duydum. Onunla bir hesaplaşmam vardı. Askere silah sıkmıştı. Askere birisi silah sıkmışsa babam da olsa affetmem. Elimden geldiği kadar devletin bütün imkânlarını iyi yönde kullanıp o mücadeleye girerim. O arada Sedat Peker'in uyuşturucuya karşı savaş açtığını, daha önceden uyuşturucu müptelası olduğunu fakat son yıllarda adını bile anmaktan nefret eden bir tip haline geldiğini duydum. Bu adamla ilgili bize belki tüyo verebilir, yardımcı olabilir diye düşündüm. Ben ispiyonculuk yapsın diye irtibata geçmedim. Sedat Peker'in kafasını kessen ispiyonculuk yapmaz. Ama devlete hizmet etmesi için, sıkıntılarımızın olduğunu söylemek için, bu sıkıntıları görüşmek için çocuklara emir verdim, görüşün dedim. Buluşalım dedim ve buluştuk.

Ben kendisine durumu anlattım. "Sedat, bu konuyla senin ilgilenmeni istiyorum.

23:30 35%

Yardım istemeyeceğim, aciz değilim. Ama vatanını, toprağını, bayrağını, ezan sesini seviyorsan sen de bir şeyler yapacaksın, kardeşim. Sen de benim gibi devletin ekmeğini yiyorsun. Şu fırındaki ekmek devletin ekmeğidir, senin benim değil." dedim. Bana cevap olarak "Arif Ağabey isteğin benim prensiplerimin dışındadır, ilgi alanıma girmiyor." dedi. Yemin etti. "O zaman çok teşekkür ederim, sana o kişiyle ilgili bir şey söylememiş olayım." dedim.

Siz o zaman Yalova'da mı görevliydiniz?

Vallahi yalan söylemeyeyim, nerede olduğumu bilmiyorum ama Sedat'la Ankara'da görüştüm. O dönemlerde Jandarma İstihbarat Grup Komutanı ve JİTEM Grup Komutanı da olabilirim. Emin değilim. Bunu ondan isteyebilmem için bir resmi gücümün de olması gerekir, zannedersem görevdeydim.

Sedat Peker'le ilişkiniz nasıldı? O görüşmeden sonra yeniden bir araya geldiniz mi?

Ne yalan söyleyeyim, arada bir görüşüyorduk. Sohbet ediyorduk. Dostları geliyordu, beni de görmek istiyorlardı. Gelenler de devlet ricalinden insanlardı. Sedat'ın devlete ihaneti yoktu. Öyle bir yakıştırma çok rezilce olur. Mafya değil, delikanlıdır. Dini imanı sağlamdır. Kafkas'tır kendisi. Hatta bazı konularda bana yardımcı olmak isterdi. Bir ağabey olarak görürdü beni. Bir kanunsuzluğu değil, kanuni işi olurdu. Mesela Çeçenistan'da mayın patlaması sonucu eli kolu kopan birileriyle ilgili bir heyet ona geldi. Çeçen oldukları için değil insan oldukları için yardım et demişler. Hatta bir ara sansasyonel bir olay da oldu. Rusya Devlet Başkanı, Türkiye'de bazı güçlerin Çeçenistan'ı desteklediğinden bahsetti. Öyle zannediyorum ki Sedat Peker'i kastediyordu. Ama Sedat Peker, Çeçen oldukları veya illegal bir mücadele içinde oldukları için değil, insan oldukları için yardım emişti. Çok insancıldır Sedat Peker.

Mehmet Ağar'ın inisiyatifiyle Sedat Peker Çeçenistan'a yardım etmiş. Hatta Mehmet Ağar bile para vermiş diye bir söylenti vardı.

Sedat Peker'in Çeçenistan'a gönderdiği bir şey yok. Ama deprem bölgesine tırlarla yardım gönderdi. Gölcük depreminde olsun Düzce depreminde olsun ilk yardım

malzemelerini o gönderdi. Kanun karşısında olumsuz faaliyetleri varsa hesabını verir zaten.

Sedat Peker'in etrafı yardım isteyen insanlarla doluydu."Topal, çolak, kör kim varsa geliyor. Şimdi de beni ortopedik hastane yaptırmam için zorluyorlar." dedi. "Gücün nasıl?" diye sordum. "Vallahi tükendim!" dedi. "Peki, yardımcı olayım ben." dedim. "Tamam, ben sana bırakıyorum." dedi. "Heyet geldiğinde Arif Doğan ne derse o olur diyeceğim." dedi. "Beni Çeçenlere hedef etme, manyaklık etme!" dedim. "Vallahi diyeceğim." dedi.

Geldiler. "Bugüne kadar, körünüze, topalınıza, çolağınıza TC vatandaşı olarak Sedat gibi insanlar yardımcı oldular. Bunlar sağlama çıkıp da gidip Rusya'yla savaşsınlar diye değil, insan oldukları için yardımcı olmuştu. Sizden nasıl bir insan ölüyorsa, karşı taraftan da insan ölüyor. Millet olarak biz hepsinin karşısındayız. Biz Müslüman bir ülke olarak böyle düşünürüz. Sedat size yeterince yardım etmiş." dedim. "Sedat sen Çeçen misin?" diye sordum. "Arif Ağabey ben Kafkasım" dedi. Yanlarında bir hanımefendi de vardı, hiç unutmam. "Hanım Ağa," dedim, "siz bir Çeçen bulun, biraz da o size yardımcı olsun çünkü Sedat Peker bitmek üzere, kusura bakmayın." dedim. "Benim bile altımda 15-20 yıllık bir arabam var. Ben ağabeyiyim. Ben bile arabamı yenilemiyorum." dedim. Sedat hemen atıldı, "Ağabey yeni araba alalım." dedi. "Yeni araba alacağına bu çocuklara kol bacak al daha iyi." dedim. Kısacası Sedat Peker'in insanların layık gördükleri şekilde mafyacılıkla bağlantısının olması mümkün değil.

Bir başka örnek daha vereyim. Şile'de bir jandarma astsubay öldürülüyor. Belindeki silah da alınıyor. Bu sırada emekliyim. İstihbaratta görevli binbaşı geldi. Tanıyordum kendisini. Komutanım "Sedat Peker sizi kırmaz. Adı çıkmış, biz muhatap olmayalım resmi elbiseyle." dedi. "Oğlum ne istiyorsun sen?" dedim. "Elbisen kirlenmez. Senin jandarman her gün orada zaten. Şile'deki malikânesinde. Ne kirlenecek. Mesele ne?" dedim. "Öldüren adam galiba Sedat'ın adamıymış" dedi. "Oğlum" dedim, "Sedat'ın adamları askere mermi atsa, kulağından tutar, gider jandarmaya kendi teslim eder. Hiç merak etme. Jandarmayı bulamazsa adalete de kendi teslim eder." dedim. Açtım telefonu. "Arif Ağabey ben akşamüzeri şurada olacağım. Sen neredeysen korumalarla aldırtayım seni" dedi. "Bulunduğum yeri onlar biliyorlar, telefonu dinliyorlar,

söyleme yerimi." dedim. Hatta Bostancı'da Günaydın Restoran'ın yanında bir yerdi. Gittim. "Sedat, böyle böyle bir olay varmış." dedim. "Ben olayı duydum Arif Ağabey." dedi. "Araştırayım, eğer benim adamalarımdan birisi ise ben jandarmaya teslim etmem. Alırım, götürürüm bizzat hâkim veya savcıya teslim ederim ve silahı da çıkarıp jandarmaya veririm. Eğer benim adamım değilse de iki kulağından tutup jandarmaya silahıyla teslim edeceğimi de bil." dedi. Bir hafta sonra beni aradı. "Arif Ağabey paketi jandarmaya teslim ettim, kız yüzünden birbirlerine girmişler, yazık olmuş." dedi. Böyle istişarelerimiz oluyordu birbirimizle. Ne ben Ergenekon'u biliyordum, ne de o bana anlatıyordu.

Sedat Peker'in Veli Küçük'le de bağlantısı var mı?

Var.

Görüşüyorlar değil mi?

Ne zaman, hangi şartlarda konuşuyor, görüşüyor bilmiyorum. Ama tanıdığını biliyorum. Biz Sedat Peker'le oturduğumuzda ikimizin dışında hiç kimseyi konuşmazdık. Zaten benim prensiplerime de aykırı. Ben birisiyle buluşuyorsam onunla ilgili konuşurum, o da benimle ilgili konuşur. Üçüncü şahısla ilgili olmaz. Yapacağı bir şey varsa üçüncü şahıs gündeme gelir. Mesela o uyuşturucu trafiğinin içinde Sedat'a gittim, "Bu benim ilgi alanımın dışında." dedi.

Mahmut Yıldırım'la Sedat Peker'in tanışıklıkları var mıydı?

Ben onu bilmiyorum ama İstanbul'a getirilen bazı itirafçıların Sedat Peker'in yanına verildiğini biliyorum.

Kimin tarafından getirtilen itirafçılar?

Hanefi Avcı'nın getirttiğini duydum. Ali Ozansoy, kardeşi Hüseyin Tilki, Mete kod adlı İbrahim Babat, Zinar kod adlı Alaattin Kanat ve o Abdülkadir Aygan denen adamın bu itirafçı grubunun içerisinde olduklarını duydum.

Onların burada bellibaşlı illegal faaliyetleri oldu mu?

Ben onları takip etme durumuna düşmedim. Çünkü o kadar yorgundum ki kendimi

23:30 35%

dinlemekten bile acz içine düşüyordum. Hiçbir şeyle ilgilenmek istemiyordum. Çok yorgundum ama herhalde İstanbul'a getirilen bu itirafçılar leblebi nohut toplamak için gelmemişlerdi. Alışmış kudurmuştan beterdir. Şayet Sedat Peker'in emrine verilmişse, onun güdümüne bırakılmışlarsa karıncayı bile incitemezler. Ama Sedat Peker yedireceğim, içireceğim, ben kullanacağım, maaşını vereceğim demişse, elli bin tane pisliğe bulaştırmışlardır ve öyle olayları da yaptığını duydum. Hiç ahkam kesmesin Hanefi Avcı. Sütten çıkmış ak kaşık değildir. Doğu-Güneydoğu'nun a.... nasıl b.... İstanbul'un da öyle b....r.

Mahmut Yıldırım, Hacı lakabını taşıyormuş Sedat Peker'le görüştükleri sırada. Bu tarz söylentiler var.

Bilmiyorum.

Sedat Peker'le Hacı ismiyle temastaymış. Sürekli görüşüyorlarmış. Hatta Veli Küçük'le de doğrudan görüşüyorlarmış diye iddialar var.

Bilmiyorum. Ben bildiklerimi saydım. Duymadım. Veli Küçük'le bile görüştüğünü duymadım ben. Pek ilgilenmedim de. Bilemiyorum ne diyeceğimi.

Askerle Sedat Peker arasında bir yardımlaşmanın olduğu açık.

Var. Sedat Peker askerleri çok sever. Hatta Sedat Peker'in bir internet sitesinin açılışı vardı İstanbul'da. Bir oteldeydi, ben de davet edildim. Sadece ben değil, Bülent Orakoğlu da vardı. Bir de ifadesinde tanımıyorum diyor, yalan söylüyor. Ön sırada Veli Paşa ile Hurşit Tolon Paşa da vardı o sitenin açılışında. O zamanlar popülerdi internet siteleri.

Kokteyl gibi bir şey miydi?

Tabii. Bülent Orakoğlu'nu da beni de çok yakın biri –ismini hatırlamıyorum- karşıladı kapıda. "Bizim görüntümüz alınmayacak." dedim. Bunun üzerine bizim resmimizi çekmediler. Birçok üst düzey yetkili ve popüler insan da vardı.

Sedat Peker'in arkasında ciddi bir askeri gücün, emniyet gücünün olduğu iddia ediliyor.

Bu alemde bu denli faaliyetlerde, hizmetlerde yanlış anlaşılma olmasın diye askerle, polisle beraber hareket edersin. Çünkü adın çıkmış mafyaya inmez temize. Bu adam bunların dışında hareket ederse yaptığı her şey illegal olarak adlandırılır.

Mesela tırla bir malzeme mi gönderiyor, aman uyuşturucu götürüyorlar, demesinler diye tırın başına bir askeri ve polisi de oturturdu.

Veli küçük konusuna biraz değinelim.

Ergenekonla mı ilgili?

Evet.

Bakın, Veli Küçük Paşa'ya ben JİTEM'i devretmedim. Veli Küçük, ben JİTEM'in başındaydım, diyorsa onun JİTEM'i benim bildiğim JİTEM değildir. Nasıl benim kurduğum JİTEM'i Veli Küçük Paşa bilemiyorsa, onunkini de ben bilemiyorum. Veli Küçük, Albayken, ben Yarbaydım. Benden iki devre öndedir. Ben Harp Okulu'ndan 67'de mezun oldum. O da 65 mezunudur. Albay olduğu dönemde Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nı ona devrettim. Yoksa "Gel, sen JİTEM'ci ol!" demedim. O, devraldığı istihbarat teşkilatını daha değişik bir hale getirip faaliyet yaptırmış olabilir, bilemiyorum.

Veli Küçük, Kocaeli Jandarma İl Komutanı olarak bölgeye geldiğinde, bu bölge Güneydoğu'yu aratmayan sorgu ve infazlar yüzünden Marmara ölüm üçgeni olarak adlandırıldı. Özellikle Bolu-Düzce-Sapanca hattında çok sayıda cinayet işlendi.

Doğrudur.

Tansu Çiller'in, Ataköy'deki Holiday Inn otelinde basın mensuplarını toplayarak yaptığı bir açıklama var. PKK'ya destek veren işadamlarıyla hesaplaşılacağı mealinde bir konuşma yapmıştı. Birçok Kürt işadamı fişlendi ve ardından birçok cinayete şahit olduk. Bunların en önemlilerinden biri Bağdat Caddesi'nde arabasından alınarak "ölüm üçgeni"nde sorgulandıktan sonra yaşamına son verilen Behçet Cantürk'tü. Behçet Cantürk'ü tanır mıydınız?

Kendisini Doğu-Güneydoğu bölgesinden biliyorum. Öncelikle şunu belirtmeliyim ki

23:30 35%

biz Doğu-Güneydoğu'da görev yaptığımız sırada uyuşturucunun peşinde değildik. JİTEM unsurları olarak PKK'nin peşindeydik. Sonradan uyuşturucuyla ilgili bir iki faaliyetimiz oldu. PKK'nin en önemli kaynaklarından birinin uyuşturucu olduğunu biliyorduk. Bunların başında eroin ve ersar geliyordu. Kokain ve diğer uyuşturucu maddeler bunların arasında yer almıyordu. Eroin, Lice kanalıyla, esrar da Sakık Ailesi'nin bulunduğu Muş-Zengo kanalıyla geliyordu. Bu bölge onların güdümünde ve kontrolünde olan bir yerdi. Birkaç kez Zengo ve Lice civarında uyuşturucu yakaladık.

Behçet Cantürk PKK'ya destek veriyor muydu?

Doğu-Güneydoğu'da rant sahibi olup da PKK'ye destek vermeyen yoktu. PKK'den itirafçı olarak gelenlerin ve çatışmalarda sağ olarak ele geçirilen PKK'lilerin verdiği ifadeleri duysanız aklınız hayaliniz durur. Kim nereden para alırdı, listesini görürdük. Hatta cepheleşme çalışmalarının makbuzları vardı. Adam parayı alıyor, makbuz da veriyor karşılığında. Behçet Cantürk'ün ölümüyle ilgi olarak tek bir cümle söyleyeceğim. Lütfen bu konuda başka soru sormayın. Behçek Cantürk JİTEM yöntemiyle infaz edilmiştir. Bu kadar.

Marmara tarafına tekrardan dönecek olursak, o sıralarda Veli Küçük Kocaeli'de görevliyken büyük desteğini gördüğü iki kişi vardı. Biri Jandarma Genel Komutanı, diğeri de Bursa'daki iş adamı Cavit Çağlar'dı. Zaten, İçişleri Bakanlığı yapan Meral Akşener, Cavit Çağlar kanalıyla Doğruyol'dan milletvekili ve bakan oldu. Bunda Veli Küçük'ün de parmağı vardı. Böyle duydum. Ne derece doğru, kendisine sorsunlar. Meral Akşener'e sorsunlar. Cavit Çağlar, Meral Akşener'i Doğruyol'a geçiren kişidir.

Meral Akşener esasında ülkücüdür. Şimdi de MHP'den milletvekilidir. Bu infazların çoğu da Meral Akşener döneminde gerçekleştirildi.

Veli Küçük'le de teması vardı diyorsunuz.

Çok iyi teması vardı. Hatta Milletvekili olamadığı zaman da onu Yeditepe Üniversitesi'ne öğretim üyeliğine Veli Küçük yerleştirmiştir.

Bedrettin Dalan ve Veli Küçük'le arası çok mu iyiydi?

Çok iyiydi. Askeri kanatla ve Bedrettin Dalan'la arası çok iyiydi. Hatta asker çocukları Yeditepe Üniversitesi'nde okuyorsa belli bir yüzde oranında indirim yapılırdı. Allah razı olsun ama ideolojik olarak yapıyorsa Allah belasını versin.

Danıştay'a saldırı düzenleyen Alparslan Arslan'ın Veli Küçük ile Azerbeycan'da çektirdiği fotoğraflar var. Bu ilişki ve Danıştay saldırısı ile ilgili görüşleriniz nelerdir?

Ben Danıştay olayıyla ilgili ilk defa, size bir şeyler anlatacağım. Hiç kimseye anlatmadım. Bu sadece bir değerlendirmedir. Başkalarını suçlamak ya da başkalarının görevine müdahale etmek için değildir. Şöyle bir dedikodu kulağıma geldi, olayı saptırmak için provokasyon da yapmış olabilirler. Bununla benim ilgilenmemin nedeni ise şudur; Danıştay davasıyla ilgili olarak bir dergide bir yazı yayınlandı. Yazıda güya benim görüşlerime yer verilmiş. JİTEM'in kurucusu olan Emekli Jandarma Albay Arif Doğan aşağıdaki açıklamaları yaptı deniyor.

Ben güya, Danıştay olayında kullanılmak üzere beş milyon dolar, Kuzey Irak'tan Veli Küçük Paşa tarafından getirildi ve bu olay için kullanıldı demişim. Haberi yapanın ismi yazının altında yoktu. Ben bunun üzerine hemen o derginin sorumlu müdürünü buldum. İncelik gösterdi. Kendisine durumu aynı incelikte izah ettim. "Benim böyle bir şeyden haberim yok. O zaman çok özür dilerim hemen tekzip edeceğiz." dedi. "Bir daha rezil etmeyin tekziple, zaten yazacağınızı yazmışsınız, okuyan okumuş. Bunu kim yazdı, merak ediyorum, ben bunu nerede söylemişim, kime anlatmışım?" dedim. "Benim böyle bir şeyden haberim olsa devletin hakimine, savcısına anlatırım. Aptal mıyım ben? Devletin hakimini, savcısını adam gidip takır takır vuruyor. Ben bunu da öğreniyorum. Babam olsa gider söylerim ben." dedim.

Bunun üzerine Veli Paşamı aradım. "Sayın komutanım dergide böyle bir olay var." demeye kalmadan bana, "Arif ben de zaten o gazetedeki olayda adı geçene maddi ve manevi tazminat davası açacağım." dedi. "Ağabey, orada bir tane isim geçiyor, o da benim ismim. Beni mi vereceksin mahkemeye? İstiyorsan ver, rahatla. Ama şunu bilmeni istiyorum: Ben böyle bir iddianın arkasında değilim, bunu da ben söylemedim, yazdırmadım." dedim. "Beni ilgilendirmez." dedi. "Bana böyle hakaret

edenlere hem maddi-manevi tazminat davası açarım hem de onları cezalandırırım." dedi.

Ben Arif Doğan'ım. Bu vatan ve toprak için, yıllarca dağlarda çatıştım. Başkaları gibi Doğu-Güneydoğu'yu keklik avlarında, tavşan avlarında tanımadım. O insana da "Sen Veli Küçük'sen ben de Arif Doğan'ım, hodri meydan! Ben bayrak için çarpışıyorum, sen ne için çarpışıyorsun bilmiyorum." dedim ve telefonu da suratına kapattım. "Veli Küçük" ismine, Allah'tan başka kimse bana saygı duydurtamaz ama "General Veli Küçük"e saygım sonsuzdur. Rütbesi için ölürüm. Ama "Veli Küçük"le s....a bile gitmem.

Bu olaylar yaşandıktan sonra oturup düşündüm. Bunlar böyle yazmışlar ama bu işte gerçek payı olabilir, dedim. Olayı irdelemeye ve incelemeye başladım. İşin içinde gerçekten de para olayı var. Danıştay olayında ölen yargıçların da hiç günahı yok. Olayın aslı şu; Danıştaya gelen bir dava var. Uyuşturucu trafiğiyle ilgili bir dava. Bana gelen kaynak beş milyon doların doğru olduğunu söyledi. Ama bunu Veli Küçük getirtmemiş. O kurşunları, mermileri döken avukat, beş milyon doları davayı halletmesi için hakim ve savcılara götürülmek üzere bir aracıya veriyor. Hakimlerin ve savcıların bu olaydan hiçbir şekilde haberleri yok. Bu tamamen aracı olan kansız, dinsiz, imansızın oyunudur. Alparslan Arslan'ın müvekkili beraat edeceğine ağırlaştırılmış müebbet yiyor. Haricen duyduğuma göre avukat çıldıracak gibi oluyor. Beş milyon dolar verildi ama adam da beraat etmedi diye panikliyor. İşte olaylar bunun üzerine gelişiyor. Para meselesini perdelemek için de olaya gerici eylem süsü veridi. Bir taşla iki kuş vurmak istediler. Olayın irticayla, tarikatla, dinle, hacıyla, hocayla hiçbir alakası yoktu. Bana da bu olay daha mantıklı geldi. Halbuki o duruşmada görevli hakim ve savcıların olaydan hiç haberi yok, aracı olan adam da parayı aldı gitti, kayıp. Avukatın da akli dengesinin bozulduğu söyleniyor. Siz olsanız sizin de bozulur. Beş milyon dolar az para değil. Bırakacığım diye para verenlerden hesap soruyor. Bu olayla ilgili benim değerlendirmem budur. Ancak yine de sanığın Veli Küçük'le olan dostluğu ve cinayetin siyasal bir içeriğe sokulması göz önünde bulundurulduğunda Veli Küçük'ün rolü incelenmelidir. Eğer Veli Paşamın bu işte bir parmağı yoksa zaten temize çıkmış olur. Ama o bahsettiğiniz fotoğraflar ve benim

duyumlarıma göre birtakım soru işaretlerinin temizlenmesi gerekir. Bu bir provokasyon da olabilir ama Alparslan Arslan'ı saldırı için doğrudan Veli Küçük'ün cesaretlendirdiği konuşuldu. Sonuçta bu dava da Ergenekon'la birleştirilmiş durumda. Değerli hakim ve savcılarımız meseleyi en ince ayrıntısına kadar inceliyorlar. Yakında her şey açıklığa kavuşur.

11. BÖLÜM / İTİRAFÇI İBRAHİM BABAT

İbrahim Babat'la ilgili olarak görüşleriniz nelerdir?

Mete kod adlı İbrahim Babat Suriye vatandaşıydı. Kamışlı nüfusuna kayıtlıydı. İsmi Hacı Hasan'dı. Etnik köken itibariyle Kürttü. Kendisi örgütten kaçarak çok kritik bir yerden geldi. O zaman onun geldiği birim PKK'nin Ana Hareket Birliği olarak adlandırılıyordu. Başında da Agit kod adlı Mahsun Korkmaz vardı. Kendisi PKK'nin kurucularındandır. DDKD'de yani Apocular diye anılan birimde de faaliyet yürüttü. Batman'ın Bağpınar köyündendir. Ben bir iki defa onunla da çatışmaya girdim. Eruh'u basan budur. O zaman yanında Mete kod adlı İbrahim Babat da vardı. O birimin sözde siyasi komiseriydi aynı zamanda.

Sonuç olarak İbrahim Babat örgütten anlaşmazlık nedeniyle kaçıyor. Bu, ailesine sık sık gidip gelebilmek için Suriye hududuna yakın bir yerde görev yapmak istiyor ama bu teklifi kabul etmiyorlar. Neden istiyor? Çünkü Eruh alanından çıkıp, Nusaybin'e gelip ondan sonra Kamışlı'ya illegal örgüt geçişiyle gitmesi çok uzun zaman alır. Tahmin ederim onun için kaçtı. Bana da söylediği buydu. Şırnak'ın güneyinde Kumçatı (Dergül) adlı yerleşim birimine geliyor. Batuhan Aşireti'nin hakim olduğu bu köyün muhtarı Osman Demir'le irtibata geçiyor. Muhtar da teslim almaları için bizim Silopi birimini arıyor.

Ondan sonra Silopi birimi bunu alıyor, götürüyor. Türkçeyi çok az biliyor ama alanı çok iyi tanıyor. Çocuklar "Biz bundan faydalanalım." diyor. Bunlar yaşanırken ben OHAL bölgesinin dışındayım. Türkiye'deyim ama OHAL bölgesinde değilim. Adana, Mersin, Konya, Kırklareli, Bursa, Ankara gibi yerlerde Jandarma İstihbarat Grubu'nun unsurlarını dolaşıyordum.

Bu olayların olduğunu sonradan öğrendim. Bu konularla ilgili tim komutanlığına inisiyatif vermiştim. Çünkü insiyatif vermezseniz bu iş çorbaya döner. Mete kod adlı İbrahim Babat'ı alıyorlar Türk vatandaşlığına geçiriyorlar. Orada İbrahim Babat diye birisi yeni ölmüş. Bunu Güyan Aşiretindenmiş gibi nüfusa geçiriyorlar. Resmi nüfus kağıdı var elinde. O zamanlar da itirafçılarda kimlik değişimi oluyordu. Kanunen bir suç değil bu. İstihbarat birimi teklif ediyordu, şartlar uygun görülürse de vatandaşlığa geçiriliyordu.

Yaklaşık bir hafta sonra ben bölgeye geldim. Diyarbakır'a helikopterlerle tim komutanları geliyordu. Bana, bölgeleriyle ilgili bilgi veriyorlardı. Silopi Timi bana detaylı bir şekilde meseleyi aktardı. Ben de en kısa zamanda görürüm dedim.

O zamanlar Silopi Tim Komutanı kimdi?

Cem Ersever'di. Yardımcısı Sinan Yaşar, bir de pusu görevinde öldürülen İsmail Öztopal vardı. Pusu görevinde bir er tarafından kaza kurşunuyla ölmüştü.

Ondan sonra İbrahim Babat'ı taburdaki odama çağırdım. Taburda kaldığım yerde bir oda, odada da bir dolabım vardı. Çünkü genelde ana merkez Diyarbakır'dı. Ama Silopi'de de Mardin'de de Kovancılar'da da kalıyordum. Olayları değerlendirip yönlendiriyordum.

Mete kod adlı İbrahim Babat geldi. "Burada yatacaksın!" dedim. "Ben sizinle kalmak istemiyorum." dedi. "Neden, korkuyor musun benden?" diye sordum. "Biz sizi bölgeden çok iyi tanıyoruz. Siz 'konturcubaşı' olarak çok gaddarmışsınız. Agit'in de en çok korktuğu ekip sizsiniz. Onun için sizin yanınızda kalmak istemiyorum." dedi. "Hayır, burada yatacaksın!" diye tekrarladım ve postayı çağırdım. "Benim dolaptan bir silah ve şarjör ver!" dedim. Bunları İbrahim Babat'a vermesini söyledim. "Ben burada uyurken sen de silahınla burada benim yanımda kalacaksın." dedim. "Ben bu silahı alırsam başınıza da bir şey gelirse benim öldürdüğümü sanırlar, ben almak istemiyorum." demesine rağmen, ben ısrarla silahı verip, ben uyurken de başımda beklemesini istediğimi söyledim.

Sabah bir uyandım, yatağında uzanmış çapraz tutuşla bekliyor. Çok korkmuştu ama

bir o kadar da vefakâr bir davranış içindeydi. (Ona verdiğim keleşin iğnesi yoktu. Ben her zaman dikkatli davranırım. Onu denemek için böyle bir gereksinim ve uygulama içinde bulundum.) "Mete kod adlı İbrahim Babat olarak burada kalsın, bölgeyi de gayet iyi biliyor, size yardımcı olsun ama yine de dikkatli olun!" dedim. Talimatlarım doğrultusunda Silopi'de Cem'in yanında kalmaya başladı.

Mete kod adlı İbrahim Babat bize böyle geldi. Kılavuz hizmetlerinde örgütün hangi yolları takip ettiğini, üst bölgelerini gayet iyi biliyordu ve oldukça faydalı çalışmaları oldu. Sonradan kendine gelmeye başladığında negatiflikler başladı. Jandarma istihbarat grup personeliyle anlaşamaz oldu. İkilem içine girdi. "Belki de çocuğu kendi düşüncelerine göre pisliğe bulaştırmak istediler. Çocuk da bunu kabul etmedi." diye düşündüm. Sonra Cem'i çağırarak kızdım. "Bizim yolumuz bu yol değildir!" dedim. "Sen bir şey söylemişsindir onun için çocuk seninle çalışmak istememiştir." dedim. Zaten bunun üzerine de çocuğu aldım Batman bölgesine, hiç bilmediği bir bölgede koruculuk yapmak üzere gönderdim. Orada da daha fazla kalmadı, büyük bir ihtimalle yine aklını çelmişlerdi. Batman'dan firar edip İstanbul'a geçmiş. Aklını kim çeldi bilemiyorum. Belki yine Hanefi Avcı çelmiştir diye de düşünmedim değil. Ali Ozansoy ve Hüseyin Tilki gibi itirafçıların da bir şekilde akıllarını çelip bir arkadaşı kanalıyla Sedat Peker'e göndermiş diye duyum aldım.

Mete kod adlı İbrahim Babat Yalova'dayken bana geldi, elimi öptü. "Komutanım ben buradayım." dedi. O zamanlar Bursa'da oturuyordu. "Böyle böyle durumum var, bana bir hizmet buyuracak mısın?" diye sordu. O arada da Yalova bölgesinde uyuşturucu kol geziyordu. Ben Yalova'ya istirahat etmeye gelmiştim ama her tarafı fuhuş, uyuşturucu sarmıştı. Bunun üzerine belli bir bölgede uyuşturucunun üzerine bu çocuğu taşıyıcı olarak gönderdim. Çünkü uyuşturucuyla mücadelede ya taşıyıcı ya içici ya satan ya üreten ya da satın alan olacak. Beşinden biri olmak mecburiyetinde. Bu çocuğu hulul ettirdim. Ben bu işi yürütürken Kadıköy Emniyeti'nden bir ekip geldi. Onları ben çağırmıştım. Önce Bursa'ya gelmişler. O sırada İbrahim Babat benim yanımdaydı. Hanımı aradı. "Baba, böyle böyle bir durum var, ben Mete'ye ulaşamıyorum. Evime hücre kurdular. Mete'yi almadan gitmiyorlar." dedi. "Ben kadın kısmıyım, içeride kız çocuğum var. Ben kimseye namussuz demiyorum ama

sivil bunlar. Biz polisiz diyorlar." dedi. "Ver telefonu!" dedim. "Kimsiniz?" diye sordum. "Ben Kadıköy Emniyeti'nden başkomiser yardımcısıyım." diye cevap verdi. "Orada ne geziyorsunuz?" dedim. "Biz Mete'yi almaya geldik." dediler. "Hayırdır, ne için?" diye sordum. "Bir olay var. O olayla ilgili." dediler. "Mete orada değil, burada. Yalova'da. Siz nasıl emniyetçisiniz?" dedim. "Mete kod adlı İbrahim Babat'ı herkes tanıyor. Gelin, ben vereyim. Siz kadından koca mı istiyorsunuz? Ne kadar ayıp! Gelin ben vereyim." dedim. Ardından geldiler. "İbrahim şu anda çok kritik görevde." dedim. Anlatmadım onlara. "Kritik görevde, şu saatten önce gelemez." dedim.

Neyse, söylediğim saatte geldi. "Bak" dedim, "İbrahim, seninle ilgili bir olay olmuş dediler, nedir olay?" diye sordum. "Komutanım ben söylemeyi unuttum. Bir büfe taranması olayı var, benim üzerime yıkıyorlar." dedi. "Yahu oğlum, tarama olayı olduğunu neden söylemedin bana? Ben olaya girer aydınlatırdım, yardımcı olurdum." dedim. Onun üzerine "Tamam" dedim memur beye. "Ben size İbrahim Babat'ı teslim ediyorum. Bakın, istihbaratçı rütbelimi de arabayla veriyorum size. O getirecek size, bir memur arkadaş da yanında bulunsun. Yalnız, müdür beye de benim selamımı söyle, çok kritik bir görevde." dedim. "Adam ölümü var mı?"diye sordum. "Hayır" dedi. "Ölüm yok, bu da ben taramadım diyor. Birkaç gün müsaade edin, öyle götürün. Ben de hâkimle, savcıyla görüşeyim. Suçluysa cezasını çeksin. Ama bunu bana geri verin." dedim.

O sırada Ankara'da Emniyet İstihbarat Dairesi'nin başında Bülent Orakoğlu vardı. Yardımcısı da Hanefi Avcı idi. "Bana Ankara emir verdi. İstihbarat Dairesi'nden Hanefi Komutanım emir verdi." diye de bir açıklama yaptılar. İbrahim Babat'ı alıp götürdüler. Ondan sonra, geri göndereceğiz diyen ekibin İbrahim Babat'ı nöbetçi mahkemeye çıkardığını ve İbrahim Babat'ın orada tutuklandığını, beraberinde gönderdiğim astsubay bana bildirdi. Ne yaptılar ne ettiler bilmiyorum ama astsubay bana "İbrahim Babat tutuklandı." dedi. "Yalnız yürüyecek hali yok, çok eza yaptılar ona." dedi.

Ben de bunun üzerine Kadıköy Emniyet Müdürlüğü'ne telefon açtım. "Senin memurlarına çok önemli bir görevdi dedim ama siz ne yaptınız? Benim size gönderdiğim adam yıllarca dağlarda devlete çalışmış, eskiden iyiydi de şimdi ne

oldu? Niye kötüyü iyi yapmaya çalışmıyorsunuz?" dedim. Bunun üzerine "Efendim, emir yukarıdan geldi, benim yapabileceğim bir şey de yoktu." dedi. Ben de sinirlenip telefonu kapattım ve akabinde Bülent'i (Orakoğlu) aradım. "Bülent, Mete kod adlı İbrahim Babat'ın sizin talimatınızla sorgulanıp ifadesinin alındığını ve mahkemede tutuklandığını öğrendim, bu olayın perde arkasında ne var?" diye sordum. O da "Komutanım, bu olayı Hanefi organize ediyor, o da yanımda. İsterseniz telefonu ona vereyim, görüşün." dedi. Ben de "Hanefi Avcı benim muhatabım olamaz, eğer o emir verdiyse, ekmek getirdiği adam da ona ihanet etmişse, ona hiçbir şey diyemem. Ama Hanefi Avcı o çocuğa ihanet etmişse sen Hanefi'nin arkasında mısın?" dedim. Çünkü Bülent'i tanıyordum. Çok iyi bir istihbaratçıydı. Suriye'den çok iyi bilgiler aldı. Niğde'de Emniyet Müdürlüğü yaptığı dönemde de çalıştığım bir insandı. Bana, "Ben Hanefi'nin yaptığı şeylere kefil de değilim, arkasında da değilim." demesi üzerine telefonu kapattım.

Bu olaydan birkaç hafta sonra Kadıköy Emniyet Müdürlüğü roketlenmiş. Cumhuriyet savcısı beni aradı. "Komutanım, Kadıköy Emniyet Müdürlüğü'ne karşı roket saldırısında bulunuldu, bu konuyla ilgili sizinle görüşmek istiyorum, bilgilerinizi almak istiyorum. Bir çayımızı içmeye gelir misiniz?" dedi. "Katip de odamda olacak, haberiniz olsun." diyerek bir çay içmeye davet etti. Bakanlıktan da izin alınmış. Savcı bana "Sizin adamınız alındıktan sonra Kadıköy'de bir roketleme olayı olmuş ve siz bunun üzerine Ankara'yı arayarak 'Hanefi Avcı'nın gözlerinden öpeceğim' demişsiniz." dedi.

Tabii böyle komik olaylar üzerine, bu çocuk bir adam yaralamadan on yedi yıl yedi. Artık neleri kattılar bilmiyorum. Bu çocuğun çok hizmeti oldu. Sadece Doğu-Güneydoğu'da değil, Yalova'da da bana çok yardımı oldu. Bu tür suçlamalara maruz kaldığım için çok da üzülüyorum. Sonrasında İbrahim Babat işlediği suçlardan dolayı büyük bir ceza alınca Hanefi Avcı bunu dolduruşa getirmiş: "Seni kurtaracağım diyen Albay Arif Doğan seni sattı." Sanki ben onun üzerine ifade vermişim gibi... Bu adam okuryazar değil. Bu adam Suriye uyruklu bir Kürt. Türk de değil. Kürt doğabilir ama okuryazar değil bu adam. Bu adam o kadar güzel ifade yazıp imzalamış ki, imza onun olabilir ama ifadeyi Hanefi Avcı ve onun adamlarının kaleme aldığı açıkça ortada. Bu

adam, Doğu-Güneydoğu'da yaptığı hataların ihanetinin bedelini bana ödetmek istedi. Bu dilekçeyi de Kutlu Savaş'a göndermişler. Kutlu Savaş'ın hazırladığı raporun da bir kısmını devlet sırrı diyerek Başbakan Mesut Yılmaz yayınlatmamış. Devlet sırrı daha sonra *Aktüel* veya *Tempo*'da destanlar gibi çıktı.

Bunun üzerine, Allah kimseyi bu şekilde bir suçlamaya maruz bırakmasın demekten başka bir şey diyemiyorum. "Mete hapisteyken böyle bir ifade vermiş, senin haberin var mı?" diye açtım telefonu, eşine sordum. "Komutanım, sonradan haberim oldu. Çok üzüldüm. Sen bize babalık yaptın. Tahminen Hanefi Avcı bu şekilde bir ifade alınmasını söylemiştir. İstediğiniz zaman Hanefi Avcı'yla ilgili bildiklerimi, duyduklarımı anlatmaya hazırım." dedi. Fakat inanın ona, "O da devlet memuru ben de devlet memuruyum. O da kendine göre görevini iyi yapmıştır." diyerek telefonu kapattım. Ancak hanımı gidip durumu Mete'ye anlatmış. Mete de bu konuda çok üzgün olduğunu söylemiş ve "Bir şekilde Türkiye'ye gelirsem babama uğrayıp onun ayağının altını öpeceğim, beni affetsin!" diye haber göndermiş. Çünkü o evrak yalanlarla dolu. İdil'deki patlama olayından dolayı Hasip Kaplan suç duyurusunda bulunuyor. Bunun üzerine İdil'deki ağır ceza mahkemesinde hakkımda dava açıyor. Oradan da DGM'ye dosya gönderiliyor, DGM lağvedilince tekrardan ağır cezaya gidiyor. Ve diğer dosyalarla birleştirilerek bu dava yürütülüyor. Hatta bu konuyla ilgili geçen günlerde ifadem de alındı. Sayın Mesut Yılmaz ve ben orada olan kayıtlardan dolayı yargılanıyoruz. Bölgede ne kadar faili meçhul olay varsa benim üzerimden geçiyor. Ben de, bu Arif Doğan kimdir diye merak ediyorum.

Mete kod adlı İbrahim Babat şu anda nerede?

Daha önce Diyarbakır'da yatıyordu, sonra kimliği açığa çıkarıldı. Suriyeli olduğu için, yine Ankara'dan Emniyet Genel Müdürlüğü'nün suç duyurusunda bulunmasıyla Mete kod adlı İbrahim Babat Suriye'ye iade edilmiştir. Türkiye'ye gelmeden önce orada altı yedi olaydan aranan bir suçlu olduğunu daha önceden biliyordum. Suriye'de şu anda hapiste yattığını çıkar çıkmaz da onu bekleyen, hizmetçilik yaparak geçimini sağlayan karısının ve iki çocuğunun yanına geleceğini, bundan yaklaşık bir sene önceki görüşmemde eşinden öğrendim. Ama eşi, "Artık Mete kod adlı İbrahim Babat'ı değil, Suriye kökenli Hacı Hasan'ı bekliyorum" dedi.

23:31 35%

Mete kod adlı İbrahim Babat, Kamışlı'da kısa bir süre sonra cezasını çekip, giriş serbestisi olduğu Türkiye'ye gelecektir. Karısı Zelal Babat halen Kırklareli'nde onu bekliyor. Geldiği zaman da İbrahim Babat'ı medyaya çıkaracağım ve gerçeği anlattıracağım.

12. BÖLÜM / VELİ KÜÇÜK

Veli Küçük'le olan ilişkinizi ilk tanıştığınız günden itibaren anlatabilir misiniz?

Veli Küçük, kendisiyle ilk tanıştığımız zamanlarda general değildi, rütbeli bir subaydı. Veli Paşam sınıftan general olmuş bir jandarma subayıdır. Çok badireli görev yerleri oldu. Çok da acılar çekti. Örneğin, seyyar jandarma görevinde kaçakçılığa karşı çok başarılı olduğu için kaçakçılar çocuğunun birini öldürdüler. O bakımdan içi hep yaralıdır. Bir kızı, bir oğlu vardı. Şimdi bir tek avukat olan kızı vardır. Biz Veli Paşamla fiilen görevdeyken bir defa halef selef olduk. Yani benim bulunduğum hizmet yerine, o atamalı olarak geldi ve ben görevimi ona teslim ettim. Veli Paşamın tayini çıktığı zaman o albaydı, ben yarbaydım. Benden iki sene öndeydi. Ben o zaman jandarma istihbarat grup komutanıydım. Kendisi ise bir yerde alay komutanıydı.

Van'daydı galiba değil mi?

Hayır, Edirne'de olabilir. Oradan Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'na tayin oldu. O zaman ben iki görevi uhdemde bulunduruyordum: JİTEM Grup Komutanlığı ve Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın merkezi Ankara, JİTEM grup komutanlığının merkezi Diyarbakır'dır. JİTEM'e bağlı bölge, OHAL bölgesinin sorumluluk alanıdır. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nın sorumluluk alanı ise Türkiye'nin genelidir. JİTEM denenmek üzere geçici bir süre için kurulmuştu. Jandarma İstihbarat Grubu da aksine, kadrolu olarak Genelkurmay tarafından onaylanarak kuruldu.

Jandarma İstihbarat Komutanlığı'nı kendisine devrettim. Tabii insanın içini okumak mümkün değildir. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı ve Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanlığı, çok tehlikeli ve çok meşakkatli görevlerdi.

23:31 35%

Siz, Veli Küçük'e ikisini de mi devrettiniz?

Hayır, Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nı devrettim. OHAL bölgesinde kalan JİTEM Grup Komutanlığı görevini OHAL Valiliği ve Jandarma Asayiş Komutanlığı'nın kimin uhdesine bıraktığını bilmiyorum. Ama sonradan anladığıma göre yeniden bir atama yapılmamış, yalnız Birinci İstihbarat Grup Komutanlığı, Ankara'da; İkinci Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı da Diyarbakır'da olmak üzere yeniden yapılandırılmış diye duydum. Bu demektir ki denenmek üzere kurulan JİTEM Grup Komutanlığı'nı kendilerince atıl duruma getirmiş oldular.

İkinci İstihbarat Grup Komutanlığını da Cem Ersever'e verdiler o zaman.

Tahmin ederim öyle oldu. Öyle duydum, yakinen izlemedim. Veli Paşam tahminime göre bu zor göreve uzun bir maraton olarak şunun için sahip çıktı. Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nı Türkiye genelinde yaparım, şark hizmetim de geç geleceğinden belki İstanbul İl Jandarma Alay Komutanlığı gelebilir diye düşünmüştür. Çünkü İstanbul İl Jandarma Alay Komutanlarının %50'ye yakını general olmuştur. Yani burada dürüst, namuslu, şerefli görev yapmak çok zordur. Bunu kabul etmek lazım. Her türlü olayla mücadele edeceksin. Bir de kendinle mücadele edeceksin. Namuslu olmak için mücadele edeceksin. Hırsızlık yapmamak için mücadele edeceksin. Kendini, içinde bulunduğun aile terbiyesinin dışına itmemek için mücadele edeceksin. O bakımdan zor. Ama tabii ki kolay kolay da general olunmadığı için, İstanbul'da çoğunlukla generaller komutanlık yapar. Tahminim böyle bir şey düşünmüş olabilir. Fakat İstihbarat Grup Komutanlığı'ndayken Eşref Paşa'yla ters düştüğünü burada unutmamamız gerek. Yani bu görevde çok kısa süreliğine bulundu. Daha sonra Ağrı'ya Alay Komutanı olarak tayini çıktı ve terörle mücadelede son derece başarılı oldu. Sonra Kocaeli'nde görev yaptı. Orada geniş bir çevresi vardı.

Kocaeli alay komutanı olarak mı?

Çok doğru. Sivil halkla da iktisaden çok sıkı ilişkileri vardı. Siyasi irade içerisindeki yerini bilmiyorum. Tekrar olacak ama Meral Akşener Hanım'la çok samimi olduğunu biliyorum. Veli Paşa zannedersem onun İçişleri Bakanlığı zamanında general oldu. Jandarma Genel Komutanı da galiba Teoman Koman Paşamdı. Cavit Çağlar'la çok

samimi ve dost olduğunu duydum. Ama ilişkileri hangi düzeydedir bilemiyorum. Hatta dolaylı olarak Teoman Koman Paşa'nın da Cavit Çağlar'la arasının iyi olduğunu duydum. Hatta onun holdinginde de çalıştı galiba.

Meral Akşener'in Doğru Yol Partisi'nden milletvekili adaylığında da Veli Küçük ile Cavit Çağlar'ın bir rolü var demiştiniz?

Tahmin ederim. Çünkü benim haricen bildiğime göre, Meral Akşener'in bulunduğu siyasi iradeden Doğru Yol'a yönelmesi zordu. Ben kendisini ülkücü olarak biliyorum.

Hatta ondan sonra MHP'den tekrar aday oldu.

Şu anda MHP'den milletvekili zaten. Aynı zamanda Meclis Başkan Yardımcısı. Hatta bir dönem milletvekilliği yapamadı. Milletvekili olamayınca akademisyenliğe geri döndü. Üniversite hocasıydı.

Veli Küçük'le ilişkileri nasıldı?

Çok yakındı. Kesinlikle bunu kadın-erkek ilişkisi olarak değerlendirmeyin. İlişkileri iki arkadaş diyaloğundan ibaretti. Sakın yanlış anlaşılmasın. Meral Akşener benim kardeşimdir, Veli Küçük de ağabeyimdir. Hatta Meral Hanım'ın Yeditepe Üniversitesi'nde Veli Küçük Paşamın tavassutuyla öğretim görevlisi olarak görev yaptığını size daha önceden söyledim. Veli Küçük'ün üniversitenin sahibi Bedrettin Dalan'a ricada bulunduğunu, onun da paşayı kırmayarak bu teklifi kabul ettiğini öğrendim. Bedrettin Dalan'ın askerlerle arası çok iyiydi. Olaylara çok daha fazla hulul etmek istemediğim için kesik kesik irtibatlaşmamız oluyordu.

Bir gün, bir olayla ilgili olarak bana bir arkadaş geldi. Olayın Veli Paşam'da çözüleceğini, mümkünse görüşmeyi rica etti. Ben de söz konusu kişiyle görüştükten sonra Veli Paşamı aradım. "Çok önemli bir konuyla ilgili olarak seninle görüşmem lazım." dedim. Bana randevu verdi. Gima'daydı, yönetim kurulunda çalışıyordu.

Sorun neydi biliyor musunuz? Bir milyar dolar... Alucralı Kemal diye bir kabadayı Silivri'de öldürülmüş. Adamın serveti bir milyar dolarmış. Bir kadın dostu vardı, hoca nikâhıyla evliydi. Ondan da kocaman bir çocuğu vardı. Bu kadın, benim devre arkadaşlarımdan birisinin –ismini söylemeyeyim- amcasının kızı. Onunla ben

Ümraniye'de, daha doğrusu Çamlıca'da görüştüm. Bana olayı anlattı. "Ben nikahlı karısıyım" dedi. Hoca nikahı var ya. "Veli Paşamın adamları üç yüz bin dolar aldı. Fakat bir iş yapmıyorlar." dedi. Bu olayın içinde Veli Paşam vardı. Ben de "Bir milyar doların beş yüz milyon doları sizindir." dedim.

Alacaklı mıymış?

Kasası o kadarmış adamın. Kadın hakkını istiyor. Resmi nikahı olmadığından parayı alamıyor.

Tefeci miymiş bu adam?

Kabadayı. Parayı bulmuş işte haraçtan. Adam öldürüldü. Hatta kadın bana öldürenin Şıhanlıoğullarından olduğunu söyledi. Viranşehirli. "Bak hanımefendi, bir şeyi söylerken çok dikkatli ol! Çok büyük dostlar da kazanırsın, çok büyük düşmanlar da..." dedim ve hemen açtım telefonu, diyafonu da açtım. "Yavrum sen misin?" dedim. "Benim" dedi. Kadın duysun diye "Sen Şıhanlıoğlu musun?" dedim. "Benim Arif amca, tanımadınız mı?" diye sordu. "Oğlum, adınıza artık Silivri'de adam götürüyorlarmış, Arif amcanızın niye haberi yok?" dedim. "Amca, biz o terbiyesizliği senin bulunduğun yerde yapmayız, sana söylemeden de zaten yapmayız" dedi. "Ama biz olayı biliyoruz, aynen cezasını verdik. Cezaevinde değil mezarlıkta cezasını çekiyor" dedi. "Oldu yeğenim, gözlerinden öperim" dedim ve telefonu kapattım. Telefonda konuştuğum kimdi biliyor musunuz? Mecliste kafasına vurularak öldürülen Fevzi Şıhanlıoğlu'nun oğlu.

DYP milletvekiliydi.

Çok doğru. Muharrem Şıhanlıoğlu da ağabeyiydi. O da belediye başkanıydı. Fevzi bu adamı kanser etti. Adam bunun yüzünden üç tane köyünün bir tanesini sattı. Ben Fevzi'yi sevmezdim, açık söyleyeyim. On gün geçmedi, o da rahmetli oldu. Ben Muharrem'le telefonla konuşuyordum. Fevzi'yle konuşmazdım. Hatta ben by pass oldum, ziyaretime geldiler. Muharrem geldi, elimi öptü. "Arif Ağabey, Fevzi yanımda, ne olur beni kırma. Üç dört tane de adamımız var, marabaların yanında mahcup etme bizi. Gelsin bir elini öpsün" dedi. Onlar benim anne tarafımdan akrabamdır. Annem

de Şıhanlıoğlu sülalesindendi. Şıh sülalesidir onlar. Haleplidirler, Suriye kökenliler.

Sonrasında kadın "Ben inanıyorum size" dedi. Ben de "Bazı meselelerde söylenenlere inanma. Ama dersen ki Arif Ağabey, benim kocamı kim öldürdü? 7 sene geçmiş. Üzerine su iç derim." dedim. Eğer ondan beş kuruş istediysem kefenime sığamayayım. Kısacası Veli Paşamla bu meseleyi konuşma niyetiyle görüşmek istedim.

Ardından Gima'ya gittim. Oturduk, konuşmaya başladık. Ben "Çok özel görüşeceğiz" dedim. "Komutanım lütfen içeriye kimseyi almayın." dedim. "Tamam Arif" dedi. Konuyu açtım ona. O arada Seda Sayan ve arkadaşı geldi. Erkek arkadaşıydı. Hakan Şükür'ün kardeşi Gökhan Şükür'le geldiler. Biz konuşmaya devam ederken bunlar damdan düşer gibi içeriye bırakılınca ben rahatsız oldum. İçeriye girdiler. Ön tarafta da Seda Hanım vardı. Veli Paşamla merhabalaştılar. Ben geride durdum. Veli Paşam, "Bizim Arif Albay'ı tanıyor musun?" diye sordu. "Tabii, tabii… Arif Bey'i tanıyorum" dedi. Veli Paşam, "Biz Arif'le JİTEM'de beraber çalıştık." dedi.

Ben ne yalan söyleyeyim orada alındım. Çünkü Veli Küçük Paşa general olarak görünüyor, ben albayım. Beraber çalışmanın anlamı ne olur? "Emrimde çalışmış" demek olur. Ben, "Hanımefendi, Veli Paşam kusura bakmasın, eksik cümle oldu, tamamlayayım" dedim. "Ben JİTEM Gruplar Komutanlığını kurdum ve çalıştım. Benim sorumluluk alanım Türkiye idi. Sonra OHAL'e düştü ama Jandarma İstihbarat Grup Komutanı olduğum için görev yerim Türkiye'nin geneliydi. Veli Ağabeye de JİTEM'i değil, Jandarma İstihbarat Grubunu ben teslim ettim. Ama yine de ağabeyim meraklıysa o Türkiye dışında, ben Türkiye içinde JİTEM gruplar komutanıyım" dedim. "Komutanım size de şunu söyleyeyim. Biraz önceki lafım yarıda kaldı. Ama ben bu olayın arkasındayım ve takipçisi olacağım, bilin diye söylüyorum." dedim. "Bir daha özel görüşmelerine kimseyi almazsan iyi olur, çünkü ayıp oluyor!" dedim. "Ya Arif niye alınıyorsun?" dedi. "Niye alınıyorsun demeyin bana, iyi günler." dedim. Seda Hanım, "Paşam, biz çıkabiliriz." dedi. "Hanımefendi lüzum yok, girebileceğiniz kadar girdiniz, burnunuzu soktunuz odaya." dedim ve çıktım gittim.

Ondan sonra kızar gibi oldum. Demek ki o beni Arif Doğan olarak kabul etmiyor. "K....ı kırık albaydır o, ben generalim" diye düşünüyor ki bana böyle basit bir muameleyi layık görüyor dedim kendi kendime.

O arada hep olaylar üst üste yaşanıyordu. Karşılaştığım bu tatsız durumun üzerine *Aktüel* dergisinde çıkan, daha önce söz ettiğim 5 milyon $ haberiyle aramız iyice bozuldu. Telefonda bana dava açacağını söyledi, ben de birkaç kötü söz söyledikten sonra telefonu yüzüne kapattım.

Ondan sonra bir defa daha konuştuk. En son görüşmemizin üzerinden epeyce bir vakit geçmişti. Kerkük'ten, Kerkük Türkmenleri cephesi yönetim kurulu başkanı ve aynı zamanda Kerküklü bir dostum vardı. Veli Paşa'nın yanına gelmişler, oradan beni aradılar. Ondan sonra da ben kızdım. "Beni arayacak kişiler telefonumu biliyor paşam. Senin araya girmene lüzum yok. Beni telefonla sana arattıranlar nerede olduğumu biliyor." dedim ve telefonu kapattım. O günden beri de hiç konuşmadık.

Hiç unutmadığım ilginç bir olay daha vardı. Eminönü'nde bir lokantaya gittim. Yanımda bir avukat arkadaşım vardı. Ayrıca Bulgaristan Başbakanının yeğeni de vardı. Biz asansörle çıktık, yürüyerek salona girerken lokantanın sahibi bizimle hiç ilgilenmedi. Altı kişiydik. Çok rahatsız oldum. 21 sene dağda çatışmış benim konumumdaki bir insanla, tanıdığı halde ilgilenmedi. Bu ilgisizliğe bir anlam veremedim. Beni çok iyi tanıyordu. Hatta yakasında da benim icat ettiğim Atatürk rozeti vardı. Atatürk'ün Kocatepe'deki heykelini altından rozet olarak yaptırmıştım. "Yakandaki bu rozete layık bir insan mısın?" diye sordum. "Bana bunu Veli Paşam hediye etti." dedi. "Çok güzel, o zaman ona layık ol!" dedim. Biz oradayken Veli Paşam geldi. Bizim oturduğumuz yer tam da kapının karşısıydı. Biz, askeri terbiye görmüş insanlarız. Ne olursa olsun, hiçbir zaman üstlerimize emirli de olsak kı....mızı dönmeyiz. Veli Paşamla göz göze gelince ayağa kalktım. Terbiyemiz onu icap ettirir. Veli Paşa da benim kalktığımı görünce, incelik gösterdi sağ olsun. Geldi. "Arif nasılsın?" dedi ve öpüştük. "Ağabey, isterseniz masayı birleştirelim." dedim. "Vallahi seninki dar yerde, gel istersen geniş yerde oturalım." dedi. "Biz darda oturmaya alıştık, burada oturalım." dedim. Onun üzerine lokanta sahibi geldi, "Hoş geldiniz" dedi. Elini uzattı. "Çek lan elini! Sen benim elimi sıkacak adam değilsin!" dedim. Bu

23:31 35%

olayı hiç unutmam.

Ondan sonra Veli Paşam Giresun'da bölge komutanlığı yaptı, oradan da emekli oldu. İstanbul'da sık sık aynı garnizon içerisindeki lojmanlarda, korumalılar lojmanında beraberdik. Balmumcu'da aynı apartmandaydık. Sonra ben oradan bazı nedenlerle ayrıldım, başka yere gittim. O da şu an Silivri'de cezaevinde sanırım. Senelerdir konuşmadık.

Bilhassa o beş milyon dolar davasıyla, kendisinden yardım istemek için geldiğim olaydan dolayı çok kırılmış ve çok üzülmüştüm. Halen kızgınım.

Veli Küçük'ün Kocaeli'nde bulunduğu dönemde bazı olaylar yaşandı.

Olumsuzluklar yaşandı, cinayetler oldu. Ben ne soracağınızı anladım. Bakın, Arif Doğan'la ilgili veya Veli Küçükle ilgili bir daire çizilir. O daire içerisinde olan olaylar, Arif Doğan veya Veli Küçük ister kabul etsin ister etmesin, onlara mal edilir. Ben şahsen Kocaeli alay komutanı olsaydım, böyle olaylar benim bölgemde zuhur etseydi, "avradın nikahı bende, avrat başkasında" durumu söz konusu olurdu. Veli Küçük'ün de, Veli Paşamın da, Veli Ağabeyimin de bu olaylardan habersiz olması bence mümkün değildir. İlgisi var demiyorum. Bu bir değerlendirmedir. Bir alay komutanının bölgesinde atılan her adımdan haberi olur. Çünkü Veli Küçük iyi bir istihbaratçıdır.

İşin ilginç tarafı Veli Ağabey, sanırım bundan iki sene önce, tutuklandığı zaman kahramanlık tasladı. "JİTEM'i ben kurdum, ben JİTEM'ciyim" dedi. Ondan sonra JİTEM'le ilgili suçlamalar başladı. İnkârcı bir tavra girdi. JİTEM ismini ağzına almaz oldu. Ardından da ben "JİTEM'i kurdum." dedim. Başkalarının çekilmesi beni ilgilendirmez. Ben çekilmiyorum. Çünkü ben JİTEM'ciydim. Bu konuyla ilgili olarak daha fazla konuşmak istemiyorum.

Ergenekon sanıklarından Sevgi Erenerol'un Veli Paşa'yla iyi ilişkileri olduğu biliniyor. Kendisi Türk Ortodoks Kilisesi'nin başındaydı. Veli Paşa'nın da yönetiminde bulunduğu Gima, Hüsnü Özyeğin'e aitti. Yine Hüsnü Özyeğin'e ait olan Finansbank Yunan Ortodoks Kilisesi'ne satıldı. Meselenin bir de Hristiyanlıkla

23:31 35%

alakalı boyutu var. Hatta Doğu Anadolu bölgesinde bulunan bir İncil'e Özel Harp Dairesi aracılığıyla Veli Paşa'nın el koyduğu, bunu Vatikan'a satmak için pazarlık içerisinde olduğu iddia edildi. Kıbrıs'taki Barnabas Kilisesi'ne Sivil Savunma ekiplerinin aracıyla gece yarısı bir operasyon yapıldığı ve bu operasyonu Yeşil'in yönettiği söylendi. Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

Benim bir duyumum daha vardı. İstanbul'da bir kilisenin veya Hristiyan okullarından bir tanesinin bahçesinde çok büyük bir park yeri vardı. İstanbul'un en büyük rantının döndüğü bir park yeriydi. Bu kadınla ilgisi var dediler bana. Otoparkı da Veli Küçük'ün bir adamı almış. Otoparkın yerinin Şişli'de olduğu söylendi. Ben görmedim. Şişli Adliyesi'nin karşısında dediler.

Bakın, sizin söyleyeceklerinizi teyit edecek bir şey söyleyeceğim. Veli Küçük'ün bir özelliği daha var. Mükemmel Ermenice konuşur. Bundan dolayı zamanında Eşref Bitlis'e bazı şikâyetler gitmiş. Eşref Bitlis'le arasının açılmasının nedeni budur.

Eski eser kaçakçılığıyla ilgilisi olduğunu ilk defa sizden duydum ama olmaz da demiyorum. Veli Küçük'le ilgili olarak daha fazla konuşmak istemiyorum. Daha önce de genişçe ele aldık.

13. BÖLÜM / HİZBULLAH

Hizbullah veya Hizbulkontr adı verilen örgüt, ilk başta nasıl kuruldu, faaliyetleri nelerdi? Daha sonra Hizbullah şekline dönüştüğü zaman başında kim vardı? Bu dönüşümden sonraki faaliyetler nasıl oldu ve bu örgüt nasıl son buldu? Kapatıldı mı, devam ediyor mu? Yani baştan sona kimler yönetti ve faaliyetleri nelerdir?

Doğu-Güneydoğu illerinde benim gibi, o bölgeyi ve bölge insanını seven kişiler halkın bilgilenmesine birtakım katkılarda bulundu. PKK'nin kendilerine ne büyük zararlar verdiğini, bununla mücadele etmek için nasıl bir harekât tarzı geliştirmek gerektiğini çalışmalarımızla halka anlatıyorduk. PKK de o sıralarda çalışma şeklini değiştirdi. Baktılar ki taban bizler gibi insanların çalışmasıyla elden gidiyor, halkla birlikte abdest alarak, namaz kılarak ve hocalara vaaz verdirerek dini alana girmeye başladılar.

23:31 35%

Bana ulaşan bantlar aracılığıyla bu faaliyetleri takip ediyordum. Bu vaazlar aracılığıyla, PKK'nin bu halkın evlatlarından müteşekkil olduğunu, bölgede bir devlet kurarak halkı rahatlatacağını, işsizlere iş vereceğini tebliğ ediyorlardı. Bunun üzerine ben de sorumluluk alanımız olan bu bölgede karşı bir tedbir aldım. Onlar halka mademki bu yönde bir yaklaşımda bulunuyorlardı bizim de buna alternatif bir yol izlememiz gerekiyordu çünkü Doğu-Güneydoğu halkı çok dindardır. Namazında, abdestinde, orucundadır. Ayriyeten sürekli yoksulluk altında kalmışlar. Bir de eğitim noksanlığı var. Onlara vatan, millet, bayrak derseniz yiyecek bir şey mi diye düşünürler. Bunları onları yermek için söylemiyorum. Eğitim noksanlığının altını çizmek istiyorum.

Biz de karşı propaganda faaliyetinde bulunmak amacıyla o sıralarda Batman bölgesinde ajan ve muhbir olarak kullandığımız Hüseyin Velioğlu adlı çok akıllı bir kişiyi görevlendirdik. Çok dindar ve donanımlı bir kişiydi. Daha doğrusu ülkücü bir çocuktu. Tandansı da belliydi. Sağ tandanslıydı. Milliyetçiydi. Ancak sosyal demokrat kesim içerisinde de milliyetçilik vardır. Bunu kabul etmek lazım. Ben kategorik bir düşünceyle söylemiyorum. Sağın da solun da fikrine saygı duyarım. Milliyetçilik kimsenin tasarrufunda değildir. Milletini seven milliyetçidir. Daha ötesi yok.

Bunun üzerine Velioğlu'nun kendi seçtiği adamlardan oluşan bir kadro ile faaliyetlerine başlamasına imkân verdik. Gercüş bölgesinde istihdam edilmeye başlandılar. Eğitimlerini de Hüseyin Velioğlu veriyordu. Bu eğitim, fiili değil nazariydi. Bir köye gidildiğinde halkla nasıl konuşulacağı ve bunun yanında halka görüntü verecek şekilde -Allah günah yazmasın- nasıl ibadet ifa edileceği öğretiliyordu. Lafla ibadet olmaz. İbadetin en büyük göstergesi namazdır. Namaza da gidecekler. İcabında vaiz de olacaklar, camilerde vaaz verecekler. Bu sırada örgüt de dini içerikli faaliyetlerine devam ediyordu. Biz hemen ekipleri (GKK) devreye soktuk. Yetiştiler, alana ekipler halinde dağıtıldılar.

PKK kırsalda, köylerde, mezralarda ve ilçe merkezlerinde, bir de illerin kendilerinin çok yoğun olduğu mahallelerinde propaganda yapıyordu. Onların propagandasının karşı propagandası olarak Hizbulkontrcular da aynı şeyi yaptılar ama vatanı, milleti,

devleti PKK gibi görmüyorlardı. Hatta PKK birkaç defa da vaaz verilen camileri basmaya çalıştı. Bu ekibin hepsini içeride kıstırıp öldürebileceklerini zannettiler. Hizbullah'ı koruyan, kendi içlerinde bulunan bir kuvvet de vardı. Legal bir kuvvetti bu. PKK onların tepkisiyle karşılaştı ve başarılı olamadı. Benim bu uzun süren çalışmamın ardından, Hizbulkontr, köylerden ve ilçelerden ziyade büyük metropollerde başarılı oldu. Biz de PKK'nin yaptığı dini propagandanın ne kadar yanlış olduğunun, bunların namaz bile kılmalarının mekruh olduğunun, abdest almadan namaz kıldıklarının, cenup olduklarının propagandasına başladık. "Bunlar dinsiz, nasıl dini eğitim yapabilirler" dedik. Bu dini eğitime gelenlerin çoğunun Müslüman olmadığını söyledik.

Bununla ilgili olarak yaşanmış ilginç bir hadiseyi aktarmak istiyorum. Bir köyde, PKK ile yapılan çatışma sonucunda birkaç terörist ex hale getirilmişti. O köyden bir GKK, ex hale getirenlerden birisini icra organına teslim ederken "Ben bunu tanıyorum" diyor. "Nereden tanıyorsun?" diye soruyorlar. "Bu bize geldi, vaaz verdi" diyor. Bir bakıyorlar ki adam sünnetsiz. Ondan sonra zabıta gidiyor, kadınlar hariç halkı topluyor. "Size vaaz veren adam bu muydu?" diye soruyor. "Evet, buydu" diyorlar. "Bakın da size verilen vaazların doğruluğunu görün." diyerek adamın sünnetsiz olduğunu gösteriyorlar. Müslüman sünnetsiz mi olur?

Bu olaydan sonra Hizbulkontr'un faaliyetleri daha yararlı olmaya başladı. Çünkü biz öncelikle Mehmetçik için, sonra halk için oradaydık. Hizbulkontr'un bölgede en yoğun faaliyet gösterdiği il Batman'dı. Ayrıca PKK'nin Batman halkıyla olan diyaloğu çok gelişmişti. PKK'nin Batman'da tabanı çok genişti. Bunda biraz da merkez komite üyesi olan Agit kod adlı Mahsun Korkmaz'ın ve Selim Hoca kod adlı Selahattin Çelik'in Batmanlı olmasının rolü vardı.

O zamanlarda daha sık rahatsızlıklar yaşanmaya başlandı. Yani metropol ve ilçe merkezleri Hizbulkontr'u daha çok rahatsız etti. Köylerde de rahatsızlıklar oluyordu ama bu kadar yoğun değildi. PKK de "kırsalda çok zarar gördük, metropolde aynısını görmeyelim" diye olayı sıkı tutmuş olabilir. Acizane değerlendirmemdir bunlar. Şunu açıkça söyleyeyim, Hizbulkontr'a silahlı güç olarak bir iğne dahil hiçbir şey verilmemiştir. Sonradan bunun mahsurlu olduğu görüldü. Birkaç tane fire verdik.

Çünkü kendini koruyacak silahı yoktu. Onun için Hüseyin Velioğlu'nu ikaz ettik. Onlar vaaz verirken veya gittikleri yerlerde çalışırken emniyetlerini GKK yürütüyordu. O zaman Hizbulkontr'un içinde GKK'nın da olması gerekiyordu. Çünkü biz onları oraya gönderip ayrıca koruyamazdık. Ama onların içinde silahlı unsur olursa, bir iki defasında da karşılık verilirse PKK daha çok zarar görürdü. Bunun üzerine GKK da Hizbulkontr'un içine katıldı. Bunu kimse bilmez.

Nasıl, her gün öğretmenlere eylem yapıp köyleri yakan PKK, köylerde öğretmenlerin mevcudu fazlalaşınca, orada silahlı insan bulununca ve öğretmenlere de silah dağıtılınca eskisi kadar öğretmen öldüremez olmuştur, aynı şekilde Hizbulkontr faaliyetlerinde silahla karşılık bulunca da eskisi kadar zararlı olamamıştır. O zamana kadar orada yedi sekiz kişi öldürülmüşse GKK içlerine sokulunca bu kayıplar üç dört kişiye düşmüştür.

Batman ilçeyken ve Hizbulkontr Batman'a çalışmaya geldiği zaman rahmetli Tuğgeneral Temel Cingöz o sırada Siirt İl Jandarma komutanıydı. Kendisini ağabeyim kadar severdim. Çok dürüst, namuslu, şerefli, kahraman bir subaydı Temel Cingöz. Bana geldi, "Arif, boynuz kulağı geçermiş, sıpa sen beni geçiyorsun herhalde" dedi. Benim istihbarat öğretmenimdi. Mükemmel bir istihbaratçıydı. "Ne yapıyorsun yine? Batman'da birtakım işler dönüyor, bana söylemeden gidiyorsun." dedi. "Komutanım, zaten size söylemek için geldim." dedim. "İki gündür oradaydın, neden gelmedin o zaman?" dedi. "Komutanım, keşif çalışması yapıyordum." dedim. Sonra çalışmalarımı Temel Cingöz'e anlattım. "Vallahi iyi etmişsin." dedi. "İnşallah meyvesini sen de biz de görürüz." dedi. "Getir şu adamı bir gece, öpeyim." dedi. İki rahmetliyi (Temel Cingöz ile Hüseyin Velioğlu) Siirt'in dışında bir yerde buluşturdum. Hüseyin Velioğlu korktu. Kendisini öldürecek diye düşündü.

Hatta bizim bu yakınlığımızı basın -haricen duyduğuma göre- montaj yapıp kullanmış. Hüseyin Velioğlu'nu Temel Cingöz'le benim arama koyup güya resim çektirmişiz. Onları buluşturduğum zaman geceydi zaten. Zifiri karanlıktı. Nasıl resim çekilir? Fotomontaj... Rahmetlinin Temel Cingöz'ü tanıması buradandır. Ama Temel Cingöz çok akıllı bir subaydı. Bana, "Bu kimdir, nerelidir, hangi tandanstandır vb?" hiçbir şey sormamıştır. Çünkü onun için sağ-sol yoktu. Devletin aleyhinde babası da

23:31 35%

olsa karşısındaydı. Böyle mükemmel bir insandı. Hatta bu inancından dolayı da laf dinlemedi, şehit oldu. Ben eylem konulmadan önce ikaz ettim kendisini. Çok üzülüyorum vazgeçiremedim diye. "Komutanım" dedim, "ölüm fermanın PKK tarafından verilmiş. Lütfen evinden resmi arabayla çıkma belli bir süre için. Uzun süredir seninle ilgili planlama yapmışlar. Planlarını değiştir." Çünkü suikast planlaması günlerce, haftalarca, aylarca sürer. "Ulan hıyar, sen beni öldürteceksen çok uzun sürmez" dedi. "Komutanım ver elini öpeyim" dedim, "Sen benim hocamsın, sen benim ağabeyimsin, senin yaptığını kimse bana yapmadı" dedim. Yine vazgeçiremedim.

Hüseyin Velioğlu'nun psikolojik yapısı nasıldı?

Gayet normal, aslan gibiydi. Kültürlüydü, tilaveti güzeldi, bunun doğulu olduğunu kimse bilmez. Bizim gibi beyaz tenli Doğulu-Güneydoğulu çok var Türkiye'de.

Hüseyin Velioğlu herhangi bir gerilla eğitimi gördü mü?

Hayır, hocaydı bu adam. Dindar olduğu için seçilmişti bu göreve.

Hiç PKK'ya karşı silah kullandı mı?

Hayır. Ben silah vermedim, silah da kullanmamıştır, zannetmiyorum. Ama sonradan değişip silahlanmış olabilir. Ben ayrıldıktan sonra herhalde güdemediler onu. Doğu-Güneydoğu'daki hizmet kişi merkezlidir. Hiç kimseyi normal görevinin dışında bazı şeylere zorlayamazsınız. Devlet kuruluşları emir vermiştir. "Doğu-Güneydoğu halkını sevin, onlara zarar gelmesine mani olun, kültür seviyesini yükseltici tedbirler alın." gibi emirler geliyordu. Ama kimseyi fazla sev diye zorlayamazsınız. Benim sevdiğim kadar kimse sevemez onları. Çünkü benim yarım Kürt'tür zaten. Ondan dolayı da benim onlara karşı bir yakınlığım vardı. Ama her şeyden önce askerdim. Askeri herkesten fazla seviyordum. Onlarca Mehmetçik benim kolumda can verdi çatışmalarda. Önüme geçip de vurulanlar oldu. Ben nasıl sevmem? Bakın, Abdullah Türetken diye bir erim vardı. Ben ayak izi kontrolü için mayın tarlasına girdim. Yasak olmasına rağmen girdim. Şerefime yediremedim, kaçıp da geçmiş dediler. Ayak izini kontrol için girdim. Ben giderken erim önüme geçti. "Komutanım, burası serpme

mayın tarlasıdır, her an patlayabilir." dedi. Tabancayı çektim, "Benim geldiğim yoldan, bastığım yerlere basarak beni takip edeceksin." dedim. Gözümdeki yaş sel olup akıyor, asker görmüyordu tabii. Elimi kaldırıp, "Allah'ım, istersen canımı al, askerim benim için ölüme gidebiliyor" diyordum. Çok nadir karşılaşılan şerefli bir şeydir. Ben Doğu-Güneydoğu'da biraz da ondan mücadele ettim bu şerefsizlerle.

Hizbulkontr dediğiniz örgüt birden bire PKK'nın güçlü olduğu birçok ilçede PKK'yı silme noktasına geldi. Nasıl oldu da böyle bir örgüt bir anda ortadan kalktı?

Antipatik duruma geçti. Yani vatana, millete, toprağa, ezan sesine hizmet eden bir birim ters döndü, vatandaşın da başına bela mı oldu diyorsunuz?

Bela oldu demiyorum. Bu kadar iyi işlediğini söylediğiniz bir kuruluş nasıl bir anda kayboldu?

Benim bulunduğum zamanda adamların yanında silah yoktu diyorum. İster bana inanırsınız ister yalan dolan yazanlara inanırsınız.

Hizbulkontr bu kadar başarılı bir örgütlenmeyse nasıl bir anda döndü?

Ben her zaman söylüyorum. Her insanın bir yolu var, o yolun da yolcusu vardır. Zamanında Hizbulkontr Arif Doğan'ın yolundaydı ve o yolun da Arif Doğan gibi yolcusuydu. Ne buldular bunlar ben gittikten sonra? Demek ki sevgisizlik buldular. Demek ki ilgisizlik buldular. Demek ki menfaat peşinde koştular. İdare edenler de hata yapınca onlar bayrak, toprak, vatan, millet karşılığında rantı tercih ettiler. Bütün bu örgütlerin ana hedefi ranttır. PKK'nin de öyle. Uyuşturucudan ve silah kaçakçılığından bu kadar kazanç olmasaydı ayakta durabilir miydi? Mümkün mü? Dış ülkelerin desteğiyle kör topal ayakta durabilirdi.

Hizbulkontr benimle beraber bitti. Çünkü ben gütmedim. Demek ki güdenler de tam güdemedi. Kontrolden çıktıktan sonra Hizbulkontr adını da değiştirmişler, sadece Hizbullah demeye başlamışlar. Eğer bizim kurduğumuz teşkilatsa, bunların olmaması lazımdı. Demek ki çok büyük hatalar yapıldı. Aynı teşkilatın olduğu zannediliyor. Demek ki idare edenler tam edemedi. Çünkü Hüseyin Velioğlu Hizbulkontr'un da başındaydı, Hizbullah'ın da başındaydı. Bu bir gerçek. Çünkü adam Kavacık'ta

23:31 35%

Hizbullah'ın lideri olarak öldürüldü ya da duyulana göre öldürülüp oraya atıldı ve halka bir çatışma süsü verildi.

O noktaya da geleceğiz. Ben burada şunu öğrenmek istiyorum: Hizbullah adını aldıktan sonra bu örgüt rant peşinde koşmaya başladı. Devletten beklediği desteği alamayınca mı ihtiyacını gayrimeşru yollarla karşıladı?

Kişilerden. Kişilerin hataları neticesinde bu hale geldi.

Örgütün kaynağı neydi?

Devlet. Doğu-Güneydoğu'da her şeye kaynak vermiştir devlet. Bunu kimse inkâr edemez.

Kaynağı kesilmiş olabilir mi? Artık size ödenek vermeyeceğiz denmiş olabilir mi?

Zannetmiyorum. Az gelmiş olabilir, fazla istemiş olabilirler ya da mevcudu azaltmışlardır. Artık nasıl olsa PKK'de büyük bir zayıflama oldu, bunların da bir halt edecekleri yok deyip lağvetmiş olabilirler. Benim gidip de Hüseyin Velioğlu'na neden sizi lağvettiler diye soracak halim yok.

Bu arada Hizbullah Batman'da da zamanla güç kaybına uğramaya başladı.

Batman'da da Diyarbakır'da da zayıfladı. Zaten oralardan ayrıldı Hizbullah. Büyük metropollere yayıldı.

Rahat edemediğinden mi?

Hayır, Hizbullah'ın kurulduğu zaman belli bir tarikat güdümü yoktu. Ama Hizbullah'a dönüştüğü andan itibaren Batman'ın, Diyarbakır'ın dışına çıkarak diğer tarikatlardan da kucaklamalar oldu.

Diyarbakır, Batman'da belli bir güç kaybı oldu.

Çıktı zaten. Tahmin ederim gerekli desteği göremedi veya verilen destek ihtiyacını görmemiş olabilir, benim âcizane değerlendirmem bu.

O dönemde Diyarbakır Emniyet Müdürü Gaffar Okkan'dı, değil mi?

23:31 35%

Hayır, Gaffar Okkan çok sonraydı.

Metropollere yerleştikleri zaman?

Metropollere yerleştikleri sırada Gaffar Okkan Diyarbakır'da değildi. Adamlar zaten yerleşikti de sonradan oraları terk edip daha büyük metropollere gittiler. Çünkü tarikat cuntası çok fazla değildir Diyarbakır'da. Belli şeyhler vardır, onların tarikatları yürür.

İstanbul, Ankara İzmir, Adana, Mersin'e yayıldılar. İlk mezar da biliyorsunuz Mersin'de bulundu. Camadan bağıyla bağlanmış, öldürülmüş. Hatta neydi o kadının ismi? Gonca Kuriş.

Orada Hizbullah'ın izlediği yol, yani camadan bağıyla bağlayıp adam öldürmelerinde amaç tamamen rant sağlamak mıydı yoksa korku salmak mıydı?

Onlar teamüllerine göre hareket ediyorlardı. Onların dini inancına göre kanı dökülen şehit olur. Cennetlik olur. Onun için kansız infaz yapıyorlardı. Diri diri gömdürüp havasız bırakıp öldürüyorlardı. Camadan bağı diyoruz biz. Genelde askerler bir şeyi bir yere raptettikleri vakit o sökülmesin diye camadan bağı ile bağlarlar. Onlar nereden öğrenmişlerse artık.

Polis, Hüseyin Velioğlu'nu yakalamak yerine çatışmada öldürmeyi tercih etti. Ciddi bilgilere sahip bir örgüt liderini neden yakalamaya çalışmadılar da öldürdüler. Bu konuda sizin kanaatiniz nedir?

Bu tarzda bir lider basitçe teslim olamaz. Ama çok basitçe de öldüremezsiniz. Ben tesadüfen izledim. Kavacık'ta bir binanın ikinci katında sıkıştırılmış da birtakım aparatlarla pencerenin hizasına gelmiş, elini kaldırmış, emniyetçi arkadaş içeriye sağdan da soldan da otomatik olarak ateş etmiş. Eğer içeride bir kişi varsa, eğer bu kadar rahat ateş ediliyorsa içerideki kişi kolunu kopartır ateşte. Bu kadar rahat kolunu kaldırabilir mi? Bant varsa izlesinler.

Peki sizce gerçekte ne olmuş olabilir?

Benim şahsi düşünceme göre önceden öldürülmüş olabilir. Atmışlardır provokasyon

için.

Polisler mi öldürmüştür?

Kendi içlerinde hesaplaşma olabilir. Sebebini bilemem. Ama ben içeride diri olmadığı kanaatindeyim. Kendi aralarındaki hizipleşmeden mi oldu, yoksa polis yakaladı da bunu başka bir şekilde mi değerlendirdiler emin değilim. Ancak Hüseyin Velioğlu'nun aynı zamanda Hizbullah'ın kasası olduğunun altını çizelim. Dolar bazında çok büyük miktarda bir meblağ olduğunu duydum.

Öldürüldüğü söylenilen evde kasa var mıydı?

Ben kasayı sormadım ama dikkatle izledim. Paradan hiç bahsedilmedi. Hatta Vali ile Emniyet Müdürü paylaşmışlar diye bir dedikodu da oldu. Günahları boyunlarına. Ben kimseyi suçlamak için söylemiyorum. Sadece vatandaşların dedikodusunu söylüyorum. Gerçek mi değil mi bilmiyorum.

14. BÖLÜM / SUSURLUK

Susurluk meselesini yakından takip eden bir isimsiniz. Kazada ölenleri de çok iyi tanıyorsunuz. Susurluk hakkındaki görüşlerinizi alabilir miyim?

Çok fazla geçmişe gitmeden sadece Susurluk olayına değineceğim. Susurluk kazası yaşanmadan çok önce ASALA terör örgütü elçiliklerimize ve buralarda görev yapan diplomatlarımıza ve onların korumalarına çok büyük zararlar vermişti. Bunun üzerine TC'nin bazı güçleri ASALA ile mücadeleye başladı. Bu mücadelenin içerisinde Emniyet Müdürü rahmetli Hüseyin Kocadağ ve yine rahmetli Abdullah Çatlı büyük hizmetler verdiler. Ben Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu sonradan öğrendim.

Siz önceden Mehmet Özbay olarak tanıyordunuz, kazadan sonra Çatlı olduğunu öğrendiniz, değil mi?

Çok doğru. Bunların İzmir'e gidiş nedenlerinin tek sebebi Mehmet Ağar'la görüşmekti. Mehmet Ağar o sıralar İçişleri Bakanıydı. Üç kişi Mehmet Ağar'la

23:31 35%

görüşmek üzere yola çıktılar. Rahmetli Mehmet Özbay, rahmetli Hüseyin Kocadağ ve Siverek'ten, Bucak aşiretinden milletvekili olan Sedat Bucak. Mehmet Ağar ile Sedat Bucak aynı partinin milletvekilleriydi. İzmir'e Mehmet Ağar'la görüşmeye yalnız gittiler. O arada Ağar'ın kızı çok ağırlaştı. Yanılmıyorsam Efes Oteli'nde kalıyordu.

Hüseyin Kocadağ beni aradı, "Ağabey, böyle böyle bir mesele var, ne yapalım?" dedi. "Ben sayın vekilime ne diyeyim? Ölüm döşeğinde kızı var adamın. O dediğiniz konuyu şimdilik açmasanız, sonra gündeme getirseniz iyi olur." dedim. Konu neydi biliyor musunuz?

ASALA'ya karşı verilen mücadelede Hüseyin Kocadağ'ın gerçekten çok büyük katkısı vardı. Mehmet Özbay'ın da katkısı büyüktü. Hüseyin Kocadağ o zamana kadar hiçbir ilde Emniyet Müdürlüğü yapmamıştı. Bir ilin emniyet müdürlüğüne verilsin diye tavassuta gidildi. Ankara, İstanbul veya İzmir olsun diye bir ısrarı yoktu. Aydın, Diyarbakır veya Mardin de olabilirdi. Amacı bir ile Emniyet Müdürü olmaktı. Mehmet Özbay da beraberinde bunun için gitti.

Sedat Bucak da?

Evet, Sedat Bucak da.

İkna etmek için gidiyorlar. Mesele bu. Başka mesele yok?

Başka bir mesela daha var. Ona sonradan kısaca değineceğim.

Siz Hüseyin Kocadağ'ı nereden tanıyordunuz?

Abdullah Çatlı'yı da Hüseyin Kocadağ'ı da ASALA operasyonlarından tanıyordum.

O zaman siz ASALA operasyonlarının içinde vardınız.

Direkt olarak yoktum.

Veli Küçük'ün ASALA ile mücadelede rol oynadığı söylenir.

Bilmiyorum. Böyle şeyler bilinmez. Sadece öğrenilir. Bana sormayın. Ben ASALA operasyonlarında ikinci plandaydım. Ama Veli Küçük'ün kaçıncı planda olduğunu bilmiyorum. Hiç de duymadım. İlk defa sizden duyuyorum. Bizim millet herkesi her

tarafa koyuyor. Ne diyeyim ben şimdi?

Ondan sonra İzmir'de birtakım emlak işleriyle de uğraştılar. Hatta "Devletin elinde bulunan arazileri üzerlerine geçirtmek için gittiler." diye basında konuşuldu. Ancak esas gidiş gayeleri Hüseyin Kocadağ'a emniyet müdürlüğü istemekti. Çünkü Mehmet Ağar, Mehmet Özbay'ı, yani Abdullah Çatlı'yı daha çok severdi. Siyasi irade içerisinde ikisinin yeri farklıdır. Çok ilginçtir. Bunların ikisi de huninin tepesindedir. İkisinin de gayesi devlete hizmet etmektir. Ama hangi devlete? Atatürk'ün kurduğu devlete hizmettir.

Şimdi insanlar bunu inceleyeceklerine, "Bu adamlar huninin tepesine nasıl çıktılar?" diye tartışıyorlar. Arabanın arkasında silah varmış, onu tartışıyorlar. Bu adamların bulunduğu arabada silah olmayacaktı da ne olacaktı? Benim depomda da iki tane keleş, iki tane tabanca bulmuşlar. İzah etmeye çalıştım. "Burası askeri birlik deposu gibidir. Benim bu depoma on bin tane keleş girdi çıktı, beş bin tane tabanca girdi çıktı. Unutulmuş da olabilir o tabancalar." dedim. Rahmetli Hulusi Paşa'nın bana hediye ettiği silahın hesabını sordular.

Basın mensuplarına "Adamlardan birisi Alevi, birisi Sünni; birisi sağ tandanslı, birisi sol tandanslı. Siz bunu işleyin. Oturmuşusunuz, bu paralar ne geziyor, bu silahlar ne geziyor diye konuşuyorsunuz. Ne elde ettiniz? Hiçbir şey." dedim. Ama niçin gittiklerini söylemedim, ilk defa size söylüyorum. Herkesin yanında konuşulacak bir mevzu değil. O kişi de ölmüş gitmiş. Allah gani gani rahmet eylesin. Hatta oradaki kadınla ilgili soru sordular. "Yazmaya cesaretiniz varsa söyleyeyim." dedim. Hatta aralarında Tuncay Özkan da vardı. "Siz önce bunu yazacaksınız, söz veriyor musunuz?" diye sordum. Söz verdiler. "Bakın, orada rahmetli bir bayan da var." dedim. "Hep Abdullah Çatlı'nın dostu olduğunu yazdınız, çizdiniz. Bu kızın (Gonca Us) babasının eskiden milletvekiliyken bakan olmuş bir insan olduğunu yazmadınız. Hadi yazın bakalım!" dedim. Ardından bana ne dediler biliyor musunuz? "Komutanım, kimdi bunun babası?" "Armut piş, ağzıma düş. Kusura bakmayın. Ben pişirdim armudu, siz de ağzınıza düşürmesini bilin. Gidin onu da siz öğrenin." dedim. Bir kelime yazamadılar. Bu mu basının cesareti? Ben bunlara güvenip de neyi söyleyeyim?

23:31 35%

Şimdi de açıklamayacak mısınız ismini?

Neyi?

Hangi bakanın kızı olduğunu söylemeyecek misiniz?

Yorum yok.

Yolculukları sırasında sizinle görüştükleri söyleniyor.

Ben o sırada Yalova'daydım. Yalova Alay Komutanıydım.

O zaman Yalova'ya mı geldiler?

Tabii, Termal'de kaldılar.

Sonra oradan İzmir'e mi geçtiler?

Bursa, Manisa üzerinden İzmir'e geçtiler.

Yalova'da ne konuştunuz?

Ben onları Yalova'da ağırladım. Bir gece Termal Otel'de kaldılar. İzmir'de kumarhane kurma niyetleri olduğundan bahsettiler. Bana da ortak olmam için teklifte bulundular. Mehmet Ağar da işin içindeymiş. Ben cevap olarak, "Kumarhane işine girmem, Mehmet Ağar'la hiç girmem!" dedim. "Ama size destek olurum." diyerek onları uğurladım. Beni de yanlarında götürmek istediler. Kabul etmedim.

Nasıl bir ortaklıkmış bu? İşin içerisinde kimler varmış?

Yorum yok.

Hepsini daha önceden tanıyordunuz değil mi?

Tabii ki tanıyordum.

Kızı da tanıyordunuz değil mi?

Evet, tanıyordum.

Peki kaza sizce nasıl gerçekleşti?

23:31 35%

Ben kesin kazadır ya da değildir diyemiyorum. Bu konuda çok spekülasyon yapıldı. Benim malumatım etrafımdan aldığım duyumlarla sınırlı. Bunlar mutlak doğrudur demiyorum. Zaten ortada kanıtlanmış bir şey yok. Herkes bu kazayla ilgili çeşitli yorumlarda bulundu. Yalnız kamuoyunda tartışılanların dışında şöyle bir duyum aldım. Park yerinde iki kamyon olduğunu söylediler. Bunlardan biri otokontrol amaçlı olarak orada bekliyormuş. Aynı zamanda hareket ettikleri söyleniyor. Ben böyle olmuştur demiyorum. Kendi duyumlarımı sizinle paylaşıyorum.

Bir duyumum daha oldu. Herkes arkada bir araba olduğunu söyledi. Bu arabada Haluk Kırcı'yla Sedat Bucak'ın korumasının bulunduğu dile getirildi. Evet, ikinci arabada korumayla Haluk Kırcı vardı ama kimse üçüncü arabadan bahsetmedi. Üçüncü bir araba olduğunu ve bu arabada İbrahim Şahin ile Korkut Ağabey'in (Eken) olduğunu duydum. Mehmet Ağar'ın kontrol amaçlı olarak diğerlerini takip ettirdiği iddia edildi. Korkut Ağabey çok şerefli ve cesur bir askerdir. Mehmet Ağar'ın bu kadar suyuna giderek kendine yazık etti. Kendi gitti, kaç sene içeride yattı, Mehmet Ağar'a kimse dokunamadı. Korkut Ağabey tanıdığım en dürüst, en namuslu askerlerden biridir.

Sonuç olarak arabanın içindekiler gerçekten çok önemli insanlardı. İnsanın kaza olduğuna inanası gelmiyor. Ama aksi henüz kanıtlanmadı. Bu konuyla ilgili olarak birçok senaryo yazıldı. Önde oturan Sedat Bucak'ın kurtulması, diğerlerinin ölmesi de ilginçtir. Sedat Bucak'ın diğerlerine göre daha ufak tefek olması onu kurtarmış olabilir. Bu tür kazalarla ilgili olarak çok fazla provokasyon da yapılmıştır. Prenses Diana'nın kazasıyla ilgili olarak bile kaç tane belgesel yapıldı. Hatta onun da kazadan sonra öldürüldüğü iddia edildi. Bence bu meselenin sorgulanması doğaldır. Gerekli incelemeler titizlikle yapılmalıdır.

Hatta Abdullah Çatlı kazada ölmemişti, bir JİTEM'ci astsubay odunla vurarak öldürdü bile dendi.

O tarihte Susurluk'ta JİTEM ne gezer? Bu uydurma bir senaryodur.

Kazadan sonra sizin orada olduğunuz söyleniyor.

Ben orada değildim ama Veli Küçük'ün telefon ettiğini duydum.

O orada mıydı?

Hayır yoktu, ikimiz de yoktuk.

Size haber mi verdi?

Bana o haber vermedi. Ben başka türlü duydum. Ondan sonra Veli Ağabey'in telefon ettiğini duydum. Kimlikleri ile ilgili olarak tereddüde düşülmüştü. Veli Ağabey arayıp, "Birisi Mehmet Özbay'dır, diğeri de Hüseyin Kocadağ'dır. Hatta Mehmet Özbay kod adıdır, asıl adı Abdullah Çatlı'dır." demiş.

Abdullah Çatlı olduğu bir saat içinde medyada söylenmişti.

Veli Ağabey söyledi. Bunda rahatsız olunacak bir şey yok. Adalete yardımcı olmak istemiş.

Mehmet Özbay'ı ilk söyleyen Veli Küçük müydü?

Evet, savcıya ilk o söylemiş.

Kazadan sonra neler yaşanmış?

Cesetler orada fazla kalınca ben sinirlendim. Jandarma komutanını aradım. "Kimlikler belirlendi." dedi. "Veli Paşam savcıyla görüştü, kimlikler belirlendi." dedi. Öyle deyince ben ne konuşayım? Benim Veli Paşa'yla konuşacak bir şeyim yok ki.

Peki, o kişilerin aynı arabada bulunması ilginç bir şey değil mi sizce? Normal bir şey mi?

Gayet normaldir. Hepsi devletine hizmet etmiş insanlar.

Sonuçta Abdullah Çatlı'yla ilgili iddialar malum.

Nerede?

Kamuoyunda çete lideri olarak biliniyor. Bahçelievler katliamı…

Onları bırakınız. Bahçelievler olayını Abdullah Çatlı yapmadı. O Haluk Kırcı'nın işi.

Ama Haluk Kırcı ile de araları oldukça iyiydi.

Aralarının iyi olması onun da o işe ortak olması anlamına mı geliyor? Türkiye'de suçlamalar nasıl da basit bir şekilde yapılıyor. Ayıp bir şey bu. Birinin birini tanıması suç mu? Veli Küçük Ergenekoncu. Benim Veli Küçük'ü tanımam günah mı? Bir de Cem Ersever, Nejat Söyler'le arkadaşmış diyorsunuz. O bir istihbaratçı. Hırsızla da, silah kaçakçısıyla da, uyuşturucu kaçakçısıyla da arkadaş olur... Başka ne yapacak? Her gün namaza gidip gelen adamla mı beraber olacaklar? Mesela geçmişte lojistikçi bir adamı, ilişkide olduğu bir kadın sayesinde yakaladım. Kadın geldi konuştu, "Omzunda bir yara var" dedi. O sayede bulup çıkardık o adamın olduğunu. Günah mı? Onun için istihbaratçılar hiç sevilmezler. Düzgün adamlardan haber alamazdık. Kimden haber alacaktık? Pisliğin içindeki adamdan alacaktık. Daha ilerisini söyleyeyim. Nejat Söyler'in oğlu da bizde erdi. Jandarma İstihbarat Grubu'nun içinde... Hiç bilmediğiniz bir şey daha öğrendiniz.

Siz o kişilerin aynı arabada olmasını normal karşılıyorsunuz ama Türkiye senelerce bunu konuştu. Meclis komisyon açtı.

Meclis'in açtığı komisyon benim başımı yedi, onlara hiçbir şey olmadı. Mete kod adlı İbrahim Babat'ın verdiği dilekçedeki ifadeden ben halen yargılanıyorum. Kim mahkemeye gitti o rapordan? Bir tek ben gittim.

Türkiye senelerce konuştu dediniz. Ördek basın üç beş kuruş daha kazanmak için kampanya başlattı. Işık açıp kapattırdılar, tencere-tava çaldırdılar. Dünyada böyle bir hürriyet yok. İzmir'e giden de İzmir'den dönen de aynı kişiler. Bir de basına bu kampanyayı kim yaptırdı, onu incelemek lazım.

Kazadan sonra kaybolan bir çanta var. 1 milyon dolar paranın ortadan kaybolduğu söylendi. Çok önemli belgeler olduğu iddia edildi. Çantanın içerisindekiler bir müddet sonra Sedat Bucak'tan çıktı. Daha sonra Sami Hoştan çantayı içi boş olarak mahkemeye getirdi. Hatta herkes bunu bir şantaj olarak algıladı.

Çanta hakkında bir bilgim yok.

Ama cephanelik gibi silahlar vardı.

23:31 35%

Bilmiyorum. Görmedim.

Peki, bu çantaya ne oldu?

Bilmiyorum.

Susurlukla ilgili söylemek istediğiniz başka bir şey var mı?

Hayır, yok. Söyledim zaten. Ben çanta koruması mıyım? Ben silahların sahibi miyim? Ben mi verdim onlara? Beni ilgilendirmez. İsterse bagajında kesik baş olsun. Bana ne? Çantaya ne olduğunu, silahlara ne olduğunu bulmak oradaki emniyetin ve jandarmanın görevidir. Benim görevim değil.

Zaten "Çatlı da devlet için çalışan biriydi. Devlet adına istihbaratçılık yapıyor" dediniz.

Uzun yıllar yaptı.

Çatlı'yı Hiram Abas'ın yetiştirdiği söylendi.

Bilmiyorum.

Ama yurt içinde, yurt dışında görevlerde bulundu herhalde.

Bulundu. ASALA'nın kısa sürede sona erdirilmesinin en büyük nedeni Abdullah Çatlı'nın uyuşturucu trafiğinin içerisinde olmasıdır. Uyuşturucuyla mücadelede uyuşturucu ekibine hulul ettireceğiniz insanın ya üretici ya taşıyıcı ya alıcı ya da satıcı olması lazım. Bunlardan biri olmazsa uyuşturucu trafiğinin içine kimse giremez. Rahmetli Abdullah Çatlı bunlardan birisiydi. Devlet uyuşturucuyla onun verdiği istihbarata binaen mücadele ediyordu. Zamanla bu mücadele dejenerasyona uğradı. Abdullah Çatlı'ya kazık atmaya çalıştılar.

Adamın uyuşturucu satın almak için veya kuryeleri halletmek için devletten 5 trilyon alması gerekiyor. Devlet görevlileri, Abdullah Çatlı'ya getiriyorlar, 3 trilyon veriyorlar. Abdullah Çatlı da "2 trilyon nerede?" diye soruyor. "Kardeşim, bu bizim istihkakımız." diyorlar. "Siz devletin adamısınız, ne istihkakı olacak?" diyor. Madem bunlar böyle yapıyor diyerek elindeki mal bir ton ise onu 600 kilo gösteriyor, 400

kilosunu kendi deposuna alıyor. Onu satarak alacağını devletten tahsil etmiş oluyor. Bunun kötülüğü nerede? Söyleyin bana?

Arkadan da Abdullah Çatlı'nın böyle yaptığını hazmedemeyenler hemen uyuşturucu kaçakçısıdır, haindir, diye suçlamaya başladılar. 5 trilyonun 2 trilyonunu neden yediniz diye soran yok.

Kumarhane işleri de vardı?

Kumarhane işi de olur, meyhane işi de... Bu, istihbaratçının kaderidir. Ne istiyor bu millet? Milletin bilmesi icap eden bilgiler değil bunlar.

Yeşil'le tanışıyorlar mıydı?

Hayır, Hüseyin Kocadağ da Çatlı da Yeşil'i bilmez. Onların kırsal alanda faaliyetleri yoktur. Metropol bağlantılıdırlar. Yeşil kırsal alan adamıdır. Şehirde bir şey yapamaz bu adam, dağların adamıdır.

Ama sizin hem kırsalla hem metropolle bağlantınız var.

Var tabii. Metropolle mücadele ediyorsan kırsaldan gelen tüneli kontrol altında tutman lazım. Eğer, kırsalda mücadele ediyorsan, o tüneli metropolle ihdas edeceksin. Eğer bilgin yoksa gittin. Çünkü kırsalın beslenme kaynağı metropoldür. Adam (PKK) zaten, Doğu-Güneydoğu'da alacağı askeri aldı. Ondan sonra metropoldekilere ulaşmaya çalışıyor. Rantı da metropollerden temin ediyor.

Başka ne gibi faaliyetleri olmuştur Abdullah Çatlı'nın?

Daha önce söylediğim gibi, adam uyuşturucunun Allah'ıydı, içindeydi.

Peki PKK ile mücadelede hiç rolü oldu mu?

Hayır.

Diğer kaçakçılık faaliyetleri?

Silah kaçakçılığıyla da ilgiliydi. Bununla ilgilenmesinin nedeni ASALA'ya hulul etmekti. Bunları bilmese ASALA'yı tanıyamazdı. Uyuşturucunun kuryeliğini de ASALA yapıyordu.

Cem Ersever'le de tanışıklıkları varmış. Muhsin Yazıcıoğlu'nun tanıştırdığı söyleniyor.

Bilmiyorum, herkes tanışabilir. Siz de tanışmış olabilirsiniz. Tanışmış olmak neyi değiştirir?

Belki birlikte operasyon yapıyorlardır.

Kim?

Cem Ersever ile Çatlı.

Bu dil yuvarlaktır, her şeyi konuşur. Susurluk meselesiyle ilgili olarak söyleyeceklerim bunlarla sınırlı.

Nesim Malki Bursa'da öldürüldüğünde siz Yalova'da görevliydiniz. Malki cinayetiyle ilgili değerlendirmeniz nedir?

Bu adam tefeciydi. Tefecinin başına bir şey gelmişse ya evraklarına ya da ilişkilerine bakacaksınız. İlişkilerini yukarıdan aşağıya incelemeye tabi tutacaksınız. Bu ilişkilerde en yukarıda olan kimdir? En fazla borçlu olandır. Sırf bu kanıtı yok etmek için kasayı alıp götürdüler. Benim bildiğim kadarıyla kasa çalındı. Kasanın içinde çok değerli evrak, çek, senet ve tapular vardır. Kimin adı fazlaysa ondan itibaren süzeceksiniz. Ama ortada kasa yok. Bana gelenler oldu. Aynı şeyi izah ettim. "Ağabey, biliyorsun kasa yok." dediler. "Oğlum, cansız kasa yok ama canlı kasalar var." dedim. "Ne gibi?" diye sordular. O adam dünya çapında tefeci. Öyle bir daire çizeceksiniz ki araştırmayı o daire içinde yapacaksınız. Bu daire içerisinde en az birkaç il ve ilçe olacak. Ama önce Bursa'dan başlayacaksınız. Bununla en fazla yüz yüze gelen kişiden şüphelenmeyeceksin. Çünkü en fazla ilişkide bulunan insan direkt kendisi temasa geçmez. Başkalarını araya sokar. Lafı fazla uzatmaya gerek yok. Malki'ye en fazla borcu olan kimse, onu o öldürtmüştür. Öyleyse karşımıza iki kişinin adı çıkıyor: Ya Yahya Demirel ya da Cavit Çağlar. Ben böyle duydum.

15. BÖLÜM / PKK'NIN KURULUŞU

23:32 35%

78 yılında başlayarak 80 darbesiyle son bulan sağ-sol çatışmasında Kürtçü oluşumların ortaya çıkma sürecinin arka planında iç ve dış güçlerin rolü nedir?

Bu olayların cereyan ettiği zamanlarda ben, Doğu-Güneydoğu illerinde görev yapıyordum. Bulunduğumuz coğrafyada genelde DDKO denilen, sonradan da Apocular diye adlandırılan bir örgüt ve KUK, Ala Rızgari gibi sağ ve sol fraksiyonların Kürtçü örgütleri vardı. Ama bunların sağ ve sol olarak destek aldıkları unsurlar TC'nin Doğu-Güneydoğu'sunun dışında yaşayan Kürtler ve Kuzey Irak'ta faaliyet gösteren Mesut Barzani ve Celal Talabani yanlılarıydı. Zira Mesut Barzani'nin Kuzey Irak'ta destekçisi ABD idi. Celal Talabani'nin destekçisi ise Sovyetler Birliği idi. İki büyük gücün temsilcileri Doğu-Güneydoğu'daki aşiretleri destekliyorlardı. Çünkü biri sağ, diğeri de sol tandanslıdır. Mesut Barzani sağ tandanslıdır, Celal Talabani de sol tandanslıdır.

Bu yönelimlerin destekçileri Doğu ve Güneydoğu'da belirgindi. Halkın bir kısmı Mesut Barzani'nin, diğer bir kısmı da Celal Talabani'nin destekçisiydi. O zamanki aşiret reislerinin evlerinin misafir odalarında çok ilginç bir biçimde yalnızca iki resim bulunurdu. Hangi Kürt lideri destekliyorlarsa onun resmi olurdu: Ya Celal Talabani'nin ya da Mesut Barzani'nin. Bunların fotoğraflarının yanında, TC içerisinde bulundukları için bir fotoğraf daha olurdu: Ya İnönü'nün ya da Menderes'in. Mesut Barzani'yi destekleyen halkın odasında rahmetli Menderes'in, Celal Talabani'yi destekleyenlerin de evinde rahmetli İnönü'nün resmi vardı.

KDP ve KYB'nin o dönemde de militan kadro peşmergeleri vardı. KDP (Kürdistan Demokrat Partisi) Mesut Barzani'nin, KYB (Kürdistan Yurtseverler Birliği) de Celal Talabani'nin partileridir. Hatta bunlar kendi aralarında da savaştılar. Bu savaş Türkiye topraklarında, bizim beş veya altı aşiretimizin bulunduğu bölgede de cereyan etti. Şemdinli üçgeninde, daha güneyde Mamkuran, Gerdan, Kaşuran aşiretlerinin bulunduğu yerde, biraz daha güneyde Jirkiyan aşiretinin bulunduğu bölgede ve Beytüşşebap tarafında Tuzlaca yaylasına yakın yerlerde. Ama ağırlı olarak Şemdinli, Rubarut tarafında şiddetli çatışmalar yaşanıyordu. Çok iyi hatırlıyorum, çünkü özel komando birliğiyle daha önce de belirttiğim gibi biz orada sadece ceset topluyorduk. Herhangi bir şekilde iki Kürt aşireti arasındaki çatışmaya girmiyorduk. İnsanlık görevi

icabı cesetleri topluyorduk. Cenazeleri uluorta koymuyorduk.

Peki, tekrardan Türkiye'deki Kürtçü oluşumlara dönersek, bunlara hangi iç ve dış güçler yardımcı oluyordu?

O tarihlerde TC'nin icra organlarına, yani asker veya polisine karşı ciddi bir hareket yoktu. Daha doğrusu, kendi içlerinde hesaplaşmaları oluyordu. Çünkü Apocularla KUK'çuların veya KAWA'cılarla Ala Rızgari'nin ideolojileri farklıydı. Örneğin Apocular sol tandanslıydı, KUK'çular da sol tandanslıydı ama Apocular eylemden yanaydı. KUK'çular ise siyasi iradeyi doğurmaktan yanaydı. Bu minvalde çarpışmalar oldu aralarında.

Bununla birlikte benim âcizane görüşüme göre hiçbir devlet komşusunun çok güçlü olmasını istemez. Hele Ortadoğu'da birtakım ekonomik kaynaklardan yararlanmak için hiç mi hiç istemez. Bu yüzden Türkiye'nin siyasi ve ekonomik yapısını bozma amacıyla bu ayrılıkçı oluşumlar dışarıdan desteklendi. Bunların başında Amerika ve Rusya geliyordu. Ortadoğu onların mücadelelerine daha önce de sahne olmuştu. Hal böyle olunca birtakım silahlar, lojistik destek malzemeleri, eğitmenler gönderilmeye başlandı. Kime? Doğu-Güneydoğu'da hangi ideolojik düşünce en güçlüyse ona. O zaman da Apocular maalesef çok güçlüydü.

Kuzey Irak'ın Rusya ve Amerika tarafından desteklendiğini az önce söyledim zaten. Bu destek; siyasi desteği, personel desteğini ve lojistik desteği içerir. Bu değişmez. Hatta ilginçtir -burada yeri gelmişken söyleyeyim- Şikeftun'da (Türkçesi Suçeken) terör örgütüyle çatışmaya girdim. Allah'a şükür, fire vermeden karşı taraftan 6-7 kişi ex olarak ele geçirildi.

İlk temaslar mıydı?

İlk zamanlardı. Yani PKK adını kullanıyorlardı artık.

79-80 yılları.

Evet. Ve ben orada çok miktarda silah, teçhizat ve lojistik malzemeyle birlikte bir silah yakaladım. Hayatımda ben bile ilk defa gördüm: M16.

23:32 35%

Daha o zaman?

Evet. Onun üzerine rapora özellikle bunu geçtim. Dedim ki: "Söz konusu silahın milliyeti, araştırmalarıma göre ABD'dir." Bu demektir ki, bir örgütün içerisinde bu silah kullanılıyorsa ya Amerikalının birinden Türkiye'de gasp edilmiştir veyahut da Amerika PKK'yi destekliyordur. Birkaç tane malzeme daha "USA" damgalıydı. Bana "Bu çok büyük bir iddia" dediler. "Ben bu millet için ölüme giderim" dedim. Raporu hazırladım. Bunun üzerine ABD'ye soruldu. Aylar sonra Dışişleri Bakanlığı kanalıyla çok ilginç bir cevap verildi. Ne dendi biliyor musunuz? Batman Suçeken'deki çatışmada PKK'den elde edilen silah, Vietnam'da yapılan mücadelelerde depo soygununda çalınan silahlardandır.

O zamanlar M16 mı kullanılıyordu Vietnam'da?

Doğru. Adam kendini temize çıkarmak için bunu söylüyordu.

TSK'ya ilk ne zaman geldi M16? 90'ların başı olabilir mi?

Olabilir. Adam on sene önce kullanmış. Amerika'dan bize gelenler on senelik, yirmi senelikti zaten. İlk çıkan silahını mı veriyor zannediyorsunuz siz? M16 su altında da ateş edebiliyor.

Evet. Rusya'nın kalaşnikoflarına karşı üretilen bir Amerikan silahı.

Zaten keleş vardı PKK'de o tarihlerde.

Başka ülkeler lojistik ya da eğitim desteği vermiş olabilirler mi?

Eğitimlerinde çeşitli ülkelerden insanların da var olduğunu duydum: Almanya, Ermenistan, İngiltere.

İsrail var mı?

Hayır, yok. Önceden yoktu, sonradan İsrail'in eğittiklerini duydum. Sadece İsrail'de değil, Kuzey Irak'ta da eğittiklerini duydum.

Kendi eğitmenlerini gönderdiler.

Tabii.

23:32 35%

Bunların istihbaratı yapılıyordu değil mi? Yani belli bazı kanıtlar yakalanıyordu.

Tabii ki yapılıyordu.

Bunun hesabı soruluyor muydu?

İlgili evrakların, ilgili kanallarla Dışişlerine gittiğini zannediyorum. Çünkü değerlendirmelerde elde edilen malzemelerden veyahut sağ olarak ele geçirilen teröristlerin ifadelerinden kanıt sunuluyordu. Bırakın teçhizatı, patlayıcı eğitimini, pusu eğitimini, çatışmaları, düzenekleri, dış ülkelerden geldiklerini de söylüyorlardı.

Tam bir gerilla eğitimi alıyorlardı.

Tabii alıyorlardı. Ve biz de oturup, üç beş tane çapulcu diyorduk o zamanlar. Çapulcular gittiler, Şemdinli ve Eruh'u bastılar.

Peki, o dönemde, bir iç destek de var mıydı? Yani böyle bir duyum alınıyor muydu Doğu-Güneydoğu'da?

Çeşitli düşüncede insanlar vardır Doğu-Güneydoğu'da. Haddi zatında kültür seviyesi çok düşük olduğu için Doğu-Güneydoğu halkına hulul edemezsen Doğu'da çok zararlı hale gelirsin. Doğu-Güneydoğu'da yaşayan Kürt halkı mükemmel dindardır ve kendi ırkına çok bağlıdır. Ben Kürt'üm der ama senin benim kadar da Türk bayrağını sever. Vatanını da sever.

Bürokraside bunlar zararsız, bunlar sadece sol tandanslı diye bir izlenim mi vardı?

Hayır, öyle bir düşünce yoktu. Yani sağ-sol diye düşünmüyorlardı. Doğu-Güneydoğu'daki halk sağa ve sola daha pragmatik açıdan yaklaşırdı. Hangilerinden kendilerine para geleceğine bakarlardı. Oyları çuvalla götürüp ya sağa ya da sola atarlardı. Şimdi maalesef çok azı sağa veya sola gidiyor. Genelde şu andaki sözde Kürtlerin kurduğu BDP'ye oy veriyorlar. Şimdi herkes sağı solu düşünmeden, BDP'ye oy veriyor. Onlara şöyle diyorlar: "Ben Türkiye'deki partiler için değil, kendim için oy veriyorum. Kürdistan devletinin kurulması için veriyorum." Böyle de kandırılıyorlar.

Bize diyorlar ki 1500-2000 tane PKK'li var. Yahu 4 milyon adam PKK'ye oy vermiş,

23:32 35%

bizimkiler halen beş bin kişi var deyip avunmaya çalışıyorlar. Türkiye'nin içerisinde 4 milyon PKK'li var. Bu hale getirdiler. O bayrağına, toprağına bağlı Kürt vatandaşımı da PKK'li yaptılar.

Diyarbakır cezaevinin terörün güçlenmesinde rolü neydi?

Her kurum, her teşkilat insanlar tarafından idare edilmektedir. İnsanlar da iyi insan, kötü insan, dürüst insan, namuslu insan, namussuz insan diye çeşitli kategorilerde incelenir. Hata kul için vardır. Her hatanın da bir bedeli var. İşte bizim TC olarak en büyük sıkıntımız, ülkenin neresinde olursa olsun devlet ricali olarak hizmet veren insanların yaptığı hataların bedelinin hep ağır olmasıdır. Bizde en akıllı insan kimdir biliyor musunuz? Makamı, rütbesi büyük olan, parası, gücü çok olan insandır. Bizler zamanında küçük rütbede de olsak büyük meselelerle ilgilendik. Ama TC'de ilgili-ilgisiz, yetkili-yetkisiz, görgülü-görgüsüz çok insan vardı. Ben her zaman tekrar ediyorum. En dürüst, en namuslu, en başarılı TC vatandaşı bazı konularda hiçbir şey bilmediğini bilendir. Biz bilmeden hapishanelerde PKK'ye asker eğitip, dağa gönderdik. Bunun en önemli örneğini ben söylüyorum, çok kişi bilmez. Eruh baskınını Agit kod adlı Mahsun Korkmaz yapmıştır. Bu şahıs Batmanlıdır.

Size enteresan bir anekdot anlatacağım. Bunu bana anlatan, olaylara bizzat şahit olmuş olan, Ana Hareketli Birlik'in (HRK), yani Hezeni Rizgari Kürdistani'nin siyasi komiseri, Mete kod adlı İbrahim Babat'tır. O teslim olduktan sonra bize bunları anlattı. Eruh baskınında olduğunu bildiğimiz için anlattı. O zamanlar, biraz önce dediğim gibi Eruh baskınını sözde PKK'nin ana hareketli birlik komutanı Mahsun Korkmaz yapmıştı. Sözde Merkez Komite üyesiydi. Eruh baskınını yapmış, bir tepeden -tepenin ismini unuttum şimdi- dürbünle izliyor. Agit şöyle bir bakıyor ve "Dostlar, bizim bu harekât yüzde yüz başarı elde etmiştir." diyor. "Agit neden böyle düşündün, ne kadar güzel hareket ettik, jandarmayı bile kımıldatmadık." diyorlar. "İşte şimdi başarımız gerçekleşti." diyor. "Görüyor musunuz cemseleri (GMC)?" Cemseler o sırada Eruh halkını doldurup doldurup Diyarbakır'a götürüyor.

Diyarbakır'da bunları hapishaneye sokacaklar. Diyarbakır Cezaevi'nde çeşitli eziyet çektirdikleri, sorgulama adı altında insanlara işkence edildiği biliniyordu. Agit

konuşmasına devam ediyor: "Bunlar şimdi sorguya gidecek, 'Dışarı çıktığımda bir daha Eruh'ta kalır mıyım? Bunlar yine beni buraya getirip döverler. En güzeli partiye katılmak' deyip dağa, bize asker olarak gelecekler." Adamlarına emir veriyor: "Sizin ilk eğiteceğiniz adamlar bu yakalanıp da geri gelenler olacak."

Adamların hesabına bakın! Gittiler, önce dayak yediler, sonra kendilerine geldiler. PKK koğuşuna girdiler. PKK'de teorik olarak yetiştirildiler. Pratik için de nereye gidecekler? Örgüte, dağa katılacaklar. İlk eylemde yeni gelenleri mutlaka pisliğe bulaştırırlar. Hiçbir şekilde PKK'nin içinde bulunmuş olup da eylem yapmamış adam yoktur. Biz de Kandil'den getirdik PKK'lileri, bizim adli teşkilatımızın sütten temiz olarak gösterdiği adamları tahliye ettik. Arif Doğan'ı da demir parmaklıklar arasında tuttular. Hiçbir şeyden çekinmiyorum. Yazık.

Biz devlet olarak böylesine büyük bir yanılgı içine düştük. "Bu tarz yöntemleri uygulamaktan kaçının. Bunların hiçbirini hapishaneye atmayın. Ayrı bir kampa alın. Güzelce sorgulansınlar, temiz iseler PKK'ye katılmamak şartıyla gönderilsinler." diye yetkili makamları defalarca uyardık. Sen bu adamı döver, söversen, PKK koğuşuna atarsan bu iş bitmiş demektir. Adamları yetiştirip bizimle çarpışsın diye dağa gönderdik. İşte Diyarbakır Cezaevi'nde yapılan yanlışların PKK'nin oluşumuna nasıl katkı sağladığının en basit örneğini paylaştım sizinle.

Abdullah Öcalan ile Doğu Perinçek'in 90'lı yıllardaki yakın ilişkisi biliniyor. Bu ilişki neye dayanıyor?

İlişkinin geçmişine baktığımız zaman Abdullah Öcalan ile Doğu Perinçek'in siyaseten aynı kulvar içerisinde yer aldıklarını rahatlıkla söyleyebiliriz. İkisi de aşırı sola mensuptur. Aşırı sola destek veren devlet Rusya'dır. Doğu Perinçek Rusya'dan destek aldığını zaten söylüyor. Doğu Perinçek ile Abdullah Öcalan sıra arkadaşıdır. Ankara'daki öğrenci olaylarında ikisi de aynı kulvarda koşmuşlardır. Gerçi Doğu Perinçek'in ayağının birisi biraz kısadır ama demek ki hızlı yürüyüp yetişiyordu. Nasıl yetişiyordu? Demek ki Abdullah Öcalan da kaplumbağa gibi yürüyen bir adamdı. O dönemde Milli İstihbarat Teşkilatı ile Doğu Perinçek arasında bir ilişkinin olduğu sıkça zikrediliyordu. Bunun yanında Kesire Öcalan'la evlendiği dönemde Öcalan'ın

Milli İstihbarat Teşkilatı'nda ajan veya muhbir olarak çalıştığına dair duyumlar vardı. Çünkü Kesire Öcalan'ın babası Milli İstihbarat Teşkilatı mensubuydu.

Bu ilişkiden dolayı çeşitli kurumlar istihbarat faaliyeti yürütmediler mi?

Perinçek, Öcalan'la görüşmeye gittiği sırada ben JİTEM'de değildim. Dediğiniz çok doğru. Doğu Perinçek gibi bir adam Abdullah Öcalan gibi bir hainle görüşmeye gidiyorsa bunu TC'nin bilmemesi mümkün değildir. Görüşen de görüşülen de vatan hainidir. Kim görüşmüşse vatan hainidir. Hangi yetkili olursa olsun vatan hainidir. Ben bunu bu kadar bilirim, bu kadar söylerim. İster Doğu Perinçek konuşsun, ister Ahmet Yıldırım konuşsun, ister Mehmet Deniz konuşsun. Fark etmez.

Doğu Perinçek şu anda Ergenekon'dan dolayı cezaevinde yatıyor.

Bilmiyorum ben. Beni ilgilendirmiyor. O Ergenekon davası da beni ilgilendirmiyor. Ben aynı kategorinin içinde adlandırılıyorum ama Ergenekoncu değilim. Ergenekoncular benim için nedir biliyor musunuz? Her tarladan bir tezek, her köyden bir p….k gelmiştir, olmuştur Ergenekon. Ben bunu basına da söyledim. Sanki ben içine girmişim de Ergenekon'u biliyormuşum gibi soruyorlar.

Beni Ergenekon'dan hapishaneye götürdükleri vakit –zaten bir gece kaldım- "Beni Doğu Perinçek'in yanına koyun" dedim. "Deli miyiz efendim, öldürürsünüz siz" dediler.

16. BÖLÜM / TERÖRLE MÜCADELEDE BAŞARISIZLIK

Doğu-Güneydoğu'da PKK'yla mücadelede arzu edilen seviyede bir başarının olmamasını siz nasıl değerlendirirsiniz? Askeri ve sivil nedenleri sizce nelerdir?

Doğu-Güneydoğu'ya ben ömrümü verdim. Benim değerlendirme yapacağım konular şahsi görüşümdür. O bölgede görev yapan silahlı kuvvetler mensupları ile sivil unsurları tenkit için veya onları mahcup duruma düşürmek için konuşmuyorum. Ben kendi acizane fikrimi söylüyorum.

İnsanoğlu ferdi olarak da kitlesel olarak da hata yapabilir. Her hatanın bir bedeli

vardır. Hatalar bazen az bedelle ödenir, bazen de bedeller ağır olur. Biz, Doğu-Güneydoğu'da hatalar yaptık. Ben de hata yaptım. En büyük hatam oyunu kuralına göre oynayamamaktır. Karşımızda üç beş çapulcu denilen ve kamuoyuna bu şekilde tanıtılmaya çalışılan bir PKK vardı. Sözde çapulcu deniyordu ama her türlü olayda bizler onlardan daha fazla zarar görüyorduk. Belki onlar da bizden fazla zarar görmüş olabilirler fakat öyle tedbirler alıyorlardı ki zararı göstermiyorlardı. Cenazelerini bile alıp götürüyorlardı. Biz de televizyonlarda ve gazetelerde utancımızın reklamını yapıyoruz. Ben buna karşıyım. Biz orada şehitlerimize duyduğumuz sevgiyi gösterirken farkında olmadan PKK'nin propagandasını yapıyoruz. Bazı siyasi partilerin, bunlardan yararlanmak istediğini, birtakım sloganlar ürettiklerini duydum. Bu uygulama bence çok yanlış. Doğu ve Güneydoğu'da yaptığımız hatalardan biri buydu.

Bir diğer hatamız ise o şehitleri vermemizdir. Oyunu kuralına göre oynamadığımız için bu şehitleri verdik. Doğu-Güneydoğu'daki mücadelelerde arzu edilen seviyede başarılı olunmamasının nedeni oyunu kuralına göre oynayamamamız. Nedir kural? Üç beş çapulcu da olsa, karşıda, gayri nizami harp uygulayan ve halk arasında da gerilla olarak tabir edilen silahlı bir güç vardı. Sadece üç beş çapulcu var deniyor ama adamlar takır takır benim Mehmetçiğimi şehit ediyor. Köyleri basıp Kürt çocuklarını, Kürt kızlarını, Kürt erkeklerini öldürüyorlar. Tabii ki burada oyunu kuralına göre oynayalım derken biz de bu uygulamaların aynısını yapalım demiyorum. Onların ailelerine biz de aynısını yapalım demiyoruz. Onlar bizim vatandaşımız. Bir erkek çekip de dağa çıkmışsa ananın, babanın, kardeşlerin ne günahı var?

Oyunu kuralına göre nasıl oynayacağız biliyor musunuz? O aileye öyle sahip çıkacağız ki o aile, bayrağımızı sevsin, toprağımızı sevsin ve dağdaki çocuğuna lanet okusun. Biz bunu yapmıyoruz. Dağda öldürülen insanların bir tanesi Türk bayrağıyla gönderilmedi ailelerine. Bence bunda hata yaptık. Halkı kazanamıyoruz, halkı gitgide kaybediyoruz. Bunlar Doğu-Güneydoğu'da başarısızlığın işaretleridir, simgeleridir. Bunları basit taktik hatalar olarak görmüyorum. Bu hatalar stratejiktir. Ortada arzu edilen seviyede bir başarı olmadığından bunları anlatıyorum, amacım terbiyesizlik yapmak değil. Bunları asla başkalarını müşkül duruma düşürmek için söylemiyorum.

23:32 35%

Bunun dışında Doğu-Güneydoğu'da yaptığımız hatalarla tabanın çoğunu kaybettik. Örneğin resmi kayıtlarda Kürtçü zihniyete sahip olanların sayısı 4-5 binlerle ifade ediliyor. Ancak bugün BDP'nin temsil ettiği, geçmişte de birçok siyasi partinin bünyesinde barındırılan siyaset PKK'nin temsilcisidir. Bunu herkes bilsin, bilmeyen de öğrensin. Bu adamlar PKK'nin siyasi iradesini kusuyorlar. Böyle demokrasi olmaz. Eğer sen hürriyetini kullanacaksan TC için kullanacaksın, PKK için değil. Günlerdir çatışmalar sürüyordu. Apo bulunduğu yerden bir emir verdi, çatışmalar birdenbire sona erdi. Bu kadar mı aciz TC?

Tabanı kaybetme konusunda ne tür yanlış politikalar izlendi?

Biz Kürt halkına sahip çıkmadık, sen PKK'lisin dedik. Bu halka eziyet ettik. Eziyet sadece dövmeyle olmaz, sözle de eziyet edilir. Yapılan birtakım hatalar yüzünden tüm Diyarbakır halkı suçlandı. Sadece asker veya sivilleri kastetmiyorum, bu hataları herkes yaptı. Devlet politikası yanlış yürütülüyor. Böyle devlet politikası da olmaz, böyle devlet de olmaz.

Ben Güneydoğu'da 21 sene kalmış bir insanım. Binlerce çatışmaya girdim, vuruldum. Mükafatım nedir biliyor musunuz? Beni kolumdan tutup, yatağımdan aldılar, bastonla götürdüler. Toplam üç senem hastanelerde, hapishanelerde geçti. Şimdi haftada bir veya on beş günde bir yine hastaneye gitmek zorundayım. Benim günahım neydi? Bana neden böyle bir bedel ödettiriyorlar? İşte bu da bir hata. Ben Habur'dan girişi demir parmaklıkların arkasında durarak seyrettim. Ben binlerce insanı vatan, millet, bayrak ve ezan sesi için çatışmaya soktum.

Şimdi insanlar, "Bu adam PKK ile ölürcesine savaştı, demek ki buna böyle haksızlık yapıyorlarsa bize daha kötüsünü yaparlar" diye düşünmez mi? Doğu-Güneydoğu'da bu tarz hatalar yüzünden çok büyük kayıplar oldu. Askeri ve sivil kuruluşlar kapılarını kapatıp, kulaklarını tıkayıp yeniden Doğu-Güneydoğu'ya bir baksınlar. Şapkalarını da önlerine koyup düşünsünler. Yazık bu millete. Doğu-Güneydoğulular da insan. Bir taraftan PKK, diğer taraftan askerler gelip eziyet ediyor. Belki asker görevini yapıyor ama bu, halka göre eziyet. Ama arzu edilen seviyede halka inemeyip hulul edemedikleri için halk yanlış düşünüyor. Kürt de bizim halkımız.

12 Eylül öncesinde de buna benzer bir ortam vardı. Çeşitli olaylar yaşanmıştı.

Maraş olayını da yaşadım, ondan önce Malatya olayını da yaşadım. Ondan sonra Çorum'da da olabilir dediler. Sonra Hatay'a da sıçradı. Alevi-Sünni çatışmasıyla ilgili olarak maalesef üç ay boyunca Hatay'da kaldım.

Alevi ve Sünniler yüzyıllarca beraber yaşamış insanlar. Bir anda çeşitli olaylar yaşanıyor ve "düşman" oluyorlar. Siz bu olayların fiilen de içinde bulundunuz. Bunun nedeni ne olabilir? Kürt sorununun bununla örtüşen yönleri var mıdır?

Önceden Alevi-Sünni çatışması olarak başlayıp ondan sonra Türk-Kürt sorununa nasıl dönüştüğünü mü soruyorsunuz?

Evet. Önce Alevi-Sünni çatışmasını inceleyelim.

Malatya olaylarında nasıl bir önlem aldığımı ve olayların büyümesini nasıl engellediğimi anlatmadan önce Türkiye'de Alevi-Sünni meselesi hakkında kısaca görüş belirtmek istiyorum. Ben Sünnileri de Alevileri de severim. Bir kişinin Alevi ya da Sünni, Kürt ya da Türk olmasından ziyade insan olması önemlidir. Benim felsefem budur. Ben, insanları sevmeye çalışıyorum. Siyasi iradenin ne düşündüğü veya ırkçı zihniyetler beni ilgilendirmiyor.

Adıyaman Gölbaşı'ndayken özel bir emirle Malatya'ya gittim. O zaman yüzbaşıydım. Malatya'ya özel emirle gitmemin nedeni çok ilginçtir. O zamanlar Malatya'da sağcı ve solcu eylemciler birbirleriyle çatışacakmış. Beni de bu sebepten dolayı tedbir amaçlı olarak Malatya'ya gönderdiler. İlginç olan ise Malatya Emniyet Müdürlüğü'nün içindeki POL-BİR ve POL-DER'ci polislerin siyasi görüşlerini birbirlerine kabul ettirebilmek için, tıpkı üniversite öğrencileri gibi Malatya'da yürüyüşe geçecek olmalarıydı. Çatışacaklarmış. Bu çatışmalar da Malatya'nın içinde yapılacakmış. Ben böyle bir olayın olmaması için tedbir almak amacıyla Malatya'ya gönderildim. Beraberimde gönderilen komando birliği özel bir birlikti. Çok güçlüydü.

Bir buçuk-iki ay Malatya'da kaldım. Komutanım olan bölge komutanı beni çağırarak, "Yavrum, seni divan-ı harbe veririm, sen kimden emir aldın da buraya 300 kişilik birliğinle geldin, emniyet müdürlüğünün, valiliğin etrafında ve şehir

23:32 35%

merkezinde devriyeler çıkarıyorsun. Bu gücü burada kullanıyorsun. Hiç kimseye de bilgi vermiyorsun. Sen bana bağlısın!" dedi. "Komutanım, özür dilerim, bana bilgi verilmesi gereken kişilerin listesini verdiler, listenin içinde siz yoksunuz. Daha doğrusu, Malatya ilinden hiç kimse yok listede. İsterseniz beni oradan ihraç edin, isterseniz divan-ı harbe verin." diyerek cevap verdim. Bölge komutanı bilgilendirilmiyordu ama bana emir hükümetten geliyordu. Başbakanlıkta konu görüşülmüş, orada alınan kararla emri bana bildiriyorlar, polisleri de küçük düşürmeden tedbirini al diyorlar. Ben de bedevi gibi oldum. Her yere ben gönderiliyordum. Bu süreç içinde üst kademe fikrimi sordu. "Nasıl bir tedbir alacaksın?" dediler. "Ben de özür dilerim efendim, bu görüşmeler telefonda olmaz" dedim. Sonra yanıma bir genel müdür gönderildi. Onunla görüşmelerimde ivedi çözüm ve tedbir olarak şu öneriyi getirdim: "Malatya sağ-sol ve Alevi-Sünni olaylarına gebe olan bir ilimiz. Her an olaylar patlak verebilir. Bu nedenle teşkilatlardaki sağcı ve solcu fraksiyonlarda olan kişilerin, bu konularda sıkıntılı olmayan illerimize dağıtılması kaydıyla bu olaylar çözülebilir." Sanki ben bunu dememişim gibi bu iki grubun insanlarını Malatya'dan alıp Maraş'a verdiler.

Tabii bu planların bir lideri vardı. Bu şekilde alınan bir istihbaratın bir mimarı mutlaka olmuştur. Çünkü Malatya halkı temiz insanlardan oluşuyordu. Dışarıda olan güçler planlama yapıp bu illerde uygulama yapacaklardı. O dönemde devletin basireti bağlanmıştı. Mücadele ediliyor ama bir sonuç alınamıyordu. Ben birliğimle beraber Malatya'da öğretmen okulunun bahçesine yerleştim. Oradan vilayete geçtim. Birliği de vilayet alanının karşısına getirdim. 300 askerim, 200 fişekli mühimmatım vardı. Bu arada İçişleri Bakanı, Jandarma Genel Komutanı ve Emniyet Genel Müdürü helikopterle vilayetin oraya indiler. Hemen vilayete geçtiler. Bu arada bizim görev almamızın en önemli sebeplerinden biri de Malatya Belediye Başkanı Hamit Fendoğlu'nun ailesinin de bulunduğu eve bir paket gönderiliyor. Bu paketin patlaması sonucu belediye başkanı ve aile fertlerinin çoğu ölüyor. O sırada Malatya'da cenaze töreni yapılacak. Valilikten biri bana gelip "Sayın bakanımız sizi çağırıyor." dedi. Hemen gittim. "Bakandan özür dileyerek müsaade ederseniz ben Genel Komutanımla görüşmeye geldim, özür dilerim" dedim. Aslında beni bakan çağırmıştı

23:32 35%

ama hiyerarşiye göre benim bir üst komutanım Genel Komutanımdı. "Bu şekilde davranarak bana emir verir, ben de uygularım." dedim ve Genel Komutanım "Arif Yüzbaşı, siz kırsal alanda çok başarılı oldunuz. Burada nasıl bir tedbir alacaksınız?" diyerek görüşümü sordu. Ben de "Efendim, özür dilerim. Eski istihbaratçıyım. Trabzon merkezde altı vilayete baktım, istihbarat konusunda da yeterince bilgili olduğumu düşünüyorum. Benim âcizane kanaatim Malatya'nın içerisinde bazı olaylar cereyan edebilir. Çünkü Malatya bu gibi olaylara gebe bir ilimiz. Ve maalesef Malatya'da arzu edilen seviyede bir çalışma yapılmadığını gözlemledim." dedim. Tabii bu arada Malatya Emniyet Müdürü de orada olduğu için kıpırdanmaya başladı. "Malatya'da şu anda nüfusunun hemen hemen iki katı bir artış var. Tüm oteller ve caddeler insan kalabalığıyla dolu. Malatya'ya dışarıdan gelenler var. Ama benim kanaatim burada bir olay cereyan edecekse, ilk hedef Emniyet Müdürlüğü personeli olabilir. Onun için polisler karakollarını terk etmesinler. Arabalarından inmesinler, çünkü sağ-sol çatışmasında polisi tahrik etmek isteyeceklerdir. Tabii eğer bu durumda başarılı bir pozisyon oluşur ise üst düzey insanlardan birisine bir darbe gelebilir." dedim. "Burada benim gibi bir yüzbaşıyı ne yapacaklar? Ya Emniyet Müdürü'ne, ya Jandarma Alay Komutanı'na ya da sizlere karşı bir saldırı düzenleyebilirler." dedim.

O dönemin İçişleri Bakanı İrfan Özaydın'dı, sosyal demokrat bir bakandı. Emniyet Genel Müdürü lafa girerek, "Sayın bakanım, burası emniyet bölgesi, ben olaylara polisimi indirmezsem nasıl mücadele edeceğim?" dedi. O noktada bakan konuşmaya başlamadan ben araya girerek "Sayın Genel Müdürüm, evet, burası sizin bölgeniz. Ama ben buraya armut toplamak için gönderilmedim." diyerek Genel Komutanıma döndüm ve "Benim arz edeceklerim bunlardır." diyerek sözümü noktaladım. Genel komutan da "Arif, senin dediğin gibi olacak, sen gereken tedbirleri al!" dedi.

Ben bu olayın üzerine kendi askerlerimden timler oluşturarak, hazır bir vaziyette beklerken bir haber geldi. Öğretmen okulunun arkasında, yani tren garı bölgesinde sağcı ve solcu gruplar arasında bir hareketlenme varmış. Bu haber üzerine hemen 50 kişilik bir grubu oraya yönlendirdim. "Olay büyürse sakın müdahale etmeyin!" dedim. Benim tahminimce bizi o bölgeye çekmeye çalışıyorlardı. Yani şehirdışını hedef gösterip şehir içinde bir planlama yapıyorlar düşüncesi içindeydim. Bu arada

şehir içinde de hareketlilikler başladı. Bankalar, kuyumcular yağmalanmaya, sloganlar atılmaya, camlar-çerçeveler inmeye başladı. Yüz kişilik bir ekibi de Cengiz Topel Mahallesi'ne ve bölgeye gönderdim. Çünkü ilk hareketliliğin toplanma bölgesinin Cengiz Topel olacağını tahmin ediyordum. İlk önce oraya saldıracaklardı. Mahalle arkalarında onar kişilik devriyeler çıkardım ve aynen tahmin ettiğim gibi oldu. İlk gönderdiğim ekip tren yolu üzerinde beş-altı kişinin öldürüldüğü ve olayın şehrin içine doğru kaydığı bilgisini verdi. Olaylar sağ-sol çatışması şeklinde başlamıştı ama Cengiz Topel Mahallesi'nde de Alevi halkın çoğunluğundan dolayı oradaki yoğunluğu onar kişilik devriyelerle bastırmaya çalışıyorduk.

Bu arada sanki biz dememişiz gibi Cezmi Karatay'ın girişindeki camiye, naaşın başına beş polis memuru göndermişler. Bu polisler savunmasız olarak naaşın başında beklerken kalabalık, polislere saldırıda bulunmuş. Bana gelen bilgiye göre beş polisin üçü öldürülmüştü. Diğer iki polis de sıkıntılı bir vaziyetteyken ben birliğimle bölgeyi miğferim altına aldım. Orada yaralı olan iki polisi aldığım sırada bölgeye tepelerden mermiler yağmaya başladı. Bu kargaşada farkına varamadım ama bacağımdan ve kasığımdan vurulmuşum. Üzerimdeki eğitim elbisesinin paçaları lastik olduğu için paçalar kanla dolmuştu. Daha fazla dayanamayıp yere düştüğümde paçalarımdan akan kanı gören birlikteki subaylar ve askerler "Arif Komutanımı vurdular!" diye bağırdılar ve bir kargaşa oluştu. Bu kargaşayla birlikte askerlerim doldur kapa yapmaya başladı. Yani bu demek oluyor ki askerler mermileri silahların ağzına verip bir şekilde karşı ateşe hazırlanıyordu. Ben yattığım yerden bağırarak "Kimse ateş etmeyecek, kesinlikle ateş etmeyin!" uyarısında ve emrinde bulundum ve askerlerim beni o bölgeden uzaklaştırdı.

Bayılmışım. Gözümü açtığımda hastanede olduğumu ve başımda iki tane askerin bulunduğunu fark ettim. Hemen yanımda da daha sonradan savcı olduğunu öğrendiğim bir şahsın yattığını ve ölmüş olduğunu gördüm. Hemen kendimi çimdiklemeye başladım. Ölüp ölmedim mi diye kendimi kontrol etme ihtiyacı duydum. Ardından bana yapılan ilk müdahale sonrasında hastaneden çıktım. Bölge komutanıma, "Beni misafirhanede yatırın, beni burada öldürürler, hastanede kalmak istemiyorum." dedim. Beni misafirhaneye yatırdılar. Bölge komutanlarının

misafirhanesinde yattım. "Yol boşalır boşalmaz da beni gönderin. Çünkü ailem beni aradı, vurulduğum haberini de aldıkları için yediden yetmişe hepsi buraya akın eder. Olayın gidişatı ve şekli kontrol edilemez duruma gelir." diyerek durumumu arz ettim. Aynen dediğim gibi ailem, Hatay plakalı yüz-yüz elli araçla Malatya'nın girişine Ulaştırma Okulu'nun bölgesine, Beylerderesi'nin olduğu bölgeye gelmiş. Bu arada aileme ve aile büyüklerime vurulma olayı hakkında da detaylı bilgi vermek zorunda kaldım. Bunun bir terör olayı olduğunu, şahsıma yönelik olmadığını, bunu şahsi bir mesele olarak düşünmemek gerektiğini onlara anlatmak zorunda kaldım. Ondan sonra yaralı olmama rağmen arabama bindim. Tekrar birliğimin başına, Malatya'ya geldim. Üç aylık hava değişimim olmasına rağmen görevime devam edecektim. Bölge Komutanı hemen müdahale etti. "Bu şekilde göreve başlayamazsın, bu bir suçtur, daha yürüyemiyorsun bile, topallıyorsun. Arif, daha sonradan bir sıkıntı olabilir." dedi. Ben de bölge komutanıma şu şekilde bir arzda bulundum: "Komutanım, eğer müsaade ederseniz ben vilayet meydanında bir konuşma yapmak istiyorum. Malatya halkının beni dinlemesinin kendi menfaatlerine olduğunu düşünüyorum."

Malatya halkına bir konuşma yapmak istiyordum. Çünkü ben vurulduktan sonra belli bir süre ciddi anlamda sıkıntılar devam etmiş. Bakan Bey ve Emniyet Genel Müdürü helikoptere binip Malatya'yı terk etmişler. Bölge komutanı böyle bir konuşmaya müsaade ettiği için vilayet önüne çıktım. Bu arada da siyasi parti liderleri Malatya'ya gelmeye başlamıştı.

"Sevgili hemşehrilerim, biz böyle bir olay yaşadık ve ben bu olayda vuruldum. Bu olayla hiçbir Malatyalı'nın alakası yoktur. Ben bu olaydan dolayı kesinlikle Malatya ve Malatya halkından şikâyetçi veya rahatsız değilim. Sizin de bu konularda duyarlı olacağınıza inanıyorum." şeklinde bir konuşma yaptım. Çok ciddi biçimde halkın bu konuşmamdan etkilendiğini düşünüyorum, çünkü konuşmamın ardından bir alkış tufanı koptu ve bu durum beni biraz olsun rahatlattı. Ben ayrıldıktan sonra da alanda siyasi parti liderleri konuşmalar yaptı. Ama bu kadar etkili olduğunu düşünmüyorum. Malatya'da yaşanan bu olaylardan sonra da Maraş olayları patlak verdi.

Orada bir önlem alınmamış mıydı? Bir önlem alınsaydı, Maraş halkı zarar

görmeden bu olaylar engellenebilir miydi?

Tabii ki engellenebilirdi diye düşünüyorum. Ama Malatya gibi Maraş da bu tür olaylara gebe bir ilimizdi. Oradaki Alevi ve Sünni vatandaşlardan faydalanılabileceğini zannettiler ve bu şekilde bir olay patlak verdi. Bu da benim kanatimce tamamen devlet politikasının yanlış yürütülmesinden kaynaklanıyordu. Oradaki olay daha ilginçti. Çünkü yaklaşık 1-2 ay önce Malatya'ya gittiğimde bu zafiyeti gördüğümüz olaydan dolayı yapılan atamalar bence Maraş'a yapılmamalıydı. Çünkü o tayinlerden çıkan olası bir kargaşa ve hareketlilik zaten daha ortaya çıkmadan kendini belli etmişti.

Bir emir geldi, bu emir üzerine alay komutanı beni çağırdı. "Sen buradan Hatay'a intikal edeceksin, Maraş olayları bitti ama bu olayların cereyan edebileceği iki-üç kritik ilimiz daha var. Bunların başında Hatay, Çorum ve Sivas geliyor." dedi. Alevi-Sünni çatışmasının olmaması için tedbir amaçlı olarak beni göndermek istedikleri yer Hatay'dı.

"Komutanım, beni Hatay'a göndermeyin. Ben Hatay, Kırıkhanlıyım. Aşiret çocuğuyum ve Sünniyim. Orada Alevi-Sünni olaylarını körüklemek isteyenlerin ilk yapacağı şey, beni hedef almaktır, çünkü beni ve benim sülalemi herkes orada tanır. Orada düzenlenecek herhangi bir olayın akabinde benim akrabalarım Hatay'ı birbirine katar. Bunun için beni göndermeyin. Bu söylediklerimi ayrımsal düşünceyle söylemiyorum." dedim. Aslında benim Hatay'da çekindiğim bir nokta yoktu. Ama bu endişelerimin ciddi anlamda göz önünde bulundurulması gerekiyordu. Daha üç gün öncesinde Şikeftın'da (Suçeken) yedi kelle almıştım teröristlerden.

Komutanım söylediklerimi kabul etmedi ve "Kesinlikle sen gideceksin." diye emrini tekrarladı. Biz kara harekâtı doğrultusunda yola çıktık. Antakya'ya geldim. Ailemi dahi geldiğimden haberdar etmedim. Alay komutanı ve valiyle görüştüm, ne tür tedbirler alma niyetiyle geldiğimi arz ettim. Alay komutanı ve vali, bölgede asker ve polisten oluşan yeterli gücün bulunmasına rağmen neden böyle bir gereksinim duyulduğu düşüncesine kapıldılar. "Peki, o zaman, Arif komutan, ne yapacaksan yap da görelim." ifadesi içerisinde tedbir görevime başladım. Gösterilen bu tavra karşı

iştiyaklı bir çalışma ile Hatay ve Antakya bölgesinden Altınözlü, Yayladağ, Samandağ gibi ilçelerden olmak şartıyla tanıdığım veya tanımadığım Alevi ve Sünni arkadaşlardan onar kişilik bir grubu Asi Nehri üzerindeki köprüde topladım. O grubun ortasına geçerek "Bana bakın, hepimiz birbirimizin ne b.k olduğunu biliyoruz. Ben Antakya'ya öyle bir yetkiyle geldim ki şu anda bile arkanızda gördüğünüz her iki taraftaki askerler benim burada yapacağım bir hareket ile ortalığı darma duman ederler." dedim. "Aklınızı başınıza devşirin. Alıp veremediğiniz ne? Sağcı da olabilirsiniz, solcu da... Ben buradayken en ufak bir olay neticesinde karşınızda beni bulacağınızı bilin!" dedim. Orada beni tanıyanlar "Arif vallahi bir şey olursa sen burada hepimizi asarsın!" dediler. Ben de ciddiyetimi göstermek ve hissettirmek için bir Sünniye bir şey olursa iki Alevi, iki Alevi'ye bir şey olursa dört Sünni'yi cezalandıracağımı açık bir şekilde ifade ettim. Bunun üzerinden yaklaşık yirmi gün geçti, şükür en ufak bir olay ya da tatsızlık gözlemlenmedi. Ama yine de vali de alay komutanı da pimpirikli ve temkinli bir şekilde sürekli durum analizi yapıp şikâyetlerini veya düşüncelerini dile getiriyorlardı. Allahıma bin şükür ben orada üç ay kaldım ama hiçbir şey olmadı.

Ancak sanki kurulmuş bir zemberek gibi okullarda ufak tefek sağ-sol çatışmaları, okulun içinde yetmiyormuş gibi okuldan toplu halde çıkıp göbekte buluşmalar başlıyor ve gruplar birbirlerine sloganlar atıp bağırıp çağırıyorlardı. Bunun üzerine, "Ben gider, salimen dağılmalarını sağlarım. Sakın polis molis gelmesin, ben bu işi hallederim." diyerek öğretmen okulunun oraya gittiğimde, bir sağcı grubu okuldan çıkarken gördüm. Bir de baktım ki en önde öz emmimin oğlu var. Tabii ben aileme nerede olduğuma dair bir haber vermedim. Arabadan indim ve seslendim. Beni görür görmez kendini toparladı. "Akşam şurada olacağım, hemen akşam oraya geliyorsun. Şu anda da hemen dağılıyorsunuz." gibilerinden sert sözlerle onlara bağırdım. Sonra endüstri meslek lisesinin bulunduğu bölgeye doğru gittim. Öbür grup da solcuydu. Başında da diğer emmimin oğlu vardı. Aslında bir bakıma mutlu olmuştum, ama diğer bakıma da durumun içler acısı görüntüsüne karşı söylenmeye başladım. Sağcı grubun başında kim var? Necati. Solcu grubun başında kim var? Ahmet. İkisi de emmimin oğlu. İkisine de aynı şekilde "Akşam sizinle görüşeceğim, şimdi dağılın."

23:32 35%

diyerek telkinde bulundum ve bu şekilde dağıldılar.

Ahmet ile Necati akşam bana gelmeden, alayda yüzbaşıya gidip, "Allahını seversen komutanım, Arif Komutan'la siz bir görüşseniz. Biz bir daha böyle bir şeye kesinlikle kalkışmayacağız. Biz gidersek kolumuzu ayağımızı kırar, bizi perişan eder. Siz söyleyin, yürüyüşmüş, gösteriymiş bir daha yapmayacağız." diyerek aracı kullanmak istemişler. Ben de buna istinaden bırakın böyle bir şeyi yapmayı, politikayla bile uğraşmayacağız diyecekler diyerek ikisini de yanıma çağırttım. Ondan sonra ikisi de yanıma geldi. İkisi de sülün gibi talebe, gencecik. "Geçin lan karşımda, tek ayaküstünde durma cezası verdim size!" dedim. Fakat gördüm ki ikisi de aynı ayaklarının üzerinde durmak istemiyorlar. Sağcı olan sağ ayağının üzerinde durmak istiyorsa solcu olan da sol ayağının üzerinde durmak istiyor. Türkiye bu hale getirilmiş. Anlamak mümkün değil.

Sonuç olarak Hatay'da üç ay kaldım. Göze çarpan bir olay olmadı. Tabii bu süreç içinde Hatay'da bu duruma uygun bir zemin bulamadılar. Zaten olaylar Çorum'da patlak verdi. Ama Maraş'ta da Çorum'da da daha önceden aldıklarımıza benzer önlemler alınabilirdi. Bunlarla konuşulabilir ve olaylar bu noktaya gelmeden önü kesilebilirdi. Oradaki zabıtanın, polisin ve jandarmanın duyarlılığı çok önemliydi. Ama maalesef benim aldığım gibi tedbirler olmadığı için bu tür olaylar oralarda patlak verdi. Sonuçta Alevi-Sünni olayı bir dönem oldu ve bitti. Şunu en başta kabul etmemiz gerekir ki Türkiye jeopolitik durumu nedeniyle böyle olaylara gebedir. Bizi, dış güçler ve onlarla ortak menfaatleri olan iç güçler hiçbir zaman rahat bırakmadılar. Onun için bu konuda halkımızın hassasiyeti ve duyarlılığı da çok önemliydi. Bu tür olaylara potansiyel olarak hazırız. Belki bu sefer de Türk-Kürt sorunu çözülecek ama başka sorunlar başlayacak. Türkiye'de bu tür olaylar yaşanacaktır. Bizim insanlarımız saf ve temiz. Komünisti de Faşisti de hepimiz kardeşiz. Dış güçler bu işin peşini bırakmaz. Benim bu konuda acizane görüşlerim bundan ibarettir.

23:32 35 %

FOTOĞRAFLAR

Arif Doğan gençlik yıllarında

№ 0428

SÜREKLİ GİRİŞ KARTI

Rütbesi : J.Yarbay

Adı Soyadı: Arif DOĞAN

Şahsın İmzası

Güvenlik Subayı

Girilebilecek Yerler

J.GN. K.K.K.

J.GN. K.H.I.M.

İDM

OBİM

MU.M.

2 nci Kapı

GİZLİLİK DERECESİ

ÇOK GİZLİ

Kitap-BASED No: 4-01-02024

T. C.
JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI
A N K A R A

19 AĞUSTOS 1988

Arif DOĞAN
J.Kd.Bnb. (1967-52)
İsth.Bşk.lığı İsth.Grup K.V.

1. Jandarma Genel Komutanı olarak göreve başladığım 15 AĞUSTOS 1986 tarihinden bugüne kadar;

a. Bir Karargâh subayı olarak bilinçli, plânlı ve programlı çalışmalarınızı,

b. Bilhassa GÜNEYDOĞU'daki bölücü örgütler hakkında haber toplamak ve istihbarat haline getirmek için geçici görevli olarak ikinci coğrafi bölgedeki hassas illerde görev aldığınız ve verilen görevleri en iyi şekilde ifa edebilmek için mesai mefhumuna bağlı kalmadan feragatla çalıştığınızı yakınen müşahade ettim.

2. Sizi bu niteliklerinizden ve çalışmalarınızdan dolayı tebrik ve takdir eder, başarılarınızın devamını dilerim.

Adnan DOĞU
Orgeneral
Jandarma Genel Komutanı

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Adnan Doğu'nun Jandarma İstihbarat Grup Komutanı Kıdemli Binbaşı Arif Doğan'a gönderdiği tebrik yazısı

T. C.
JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI
A N K A R A

Arif DOĞAN
J.Albay (1967-52)
İl Jandarma Komutanı
NİĞDE

Alınan bir ihbar üzerine,silah kaçakçılarının NİĞDE İli sınırları içerisinde vatandaşlarla temas kurarak silah pazarladıklarının öğrenilmesi üzerine,03-17 OCAK 1994 tarihleri arasında bölgede yapılan araştırma ve operasyonlar sonucunda; bu olayı yapan silah kaçakçılarının vatandaşlara sattıkları 127 adet tabanca ve 2030 adet fişeği ile birlikte ele geçirilmesinde gösterdiğiniz gayretli çalışmalarınızı ve üstün görev anlayışınızı memnuniyetle müşahade ettim.

Sizi; bu çalışmalarınızdan dolayı takdir ve tebrik eder, başarılarınızın devamını dilerim.

Aydın İLTER
Orgeneral
Jandarma Genel Komutanı

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Aydın İlter'in Niğde Jandarma İl Alay Komutanı Albay Arif Doğan'a silahlı mücadelede gösterdiği başarı üzerine gönderdiği tebrik

yazısı

T. C.
JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI
A N K A R A

Arif DOĞAN 08 NİSAN 1989
J.Kd.Bnb.
J.İsth ve Ter.Müc.Grup Komutanı
DİYARBAKIR

1. Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanı olarak, göreve başladığınız tarihten bugüne kadar geçen süre içerisinde;

a. Büyük bir vatan severlik, cesaret, feragat ve fedakârlıkla çalışarak size verilen istihbarat görev ve hizmetlerini en iyi şekilde yapmak için her türlü çabayı sarfettiğinizi,

b. Ahlâki, askeri ve mesleki niteliklerinizin çok mükemmel olduğunu,

c. Amir ve üstlerinizin sevgi ve güvenini kazandığınızı,

d. Çevrenizle bölgenin özellik ve şartlarına uygun sonderece iyi ve faydalı ilişkiler kurduğunuzu büyük bir memnuniyetle yakinen gördüm ve müşahade ettim.

2. Sizi; bu üstün nitelik, yetenek ve örnek çalışmalarınızdan dolayı tebrik ve takdir eder, başarılarınızın devamını dilerim.

Hulûsi SAYIN
Korgeneral
J.Asayiş Komutanı

Jandarma Asayiş Komutanı Korgeneral Hulusi Sayın'ın Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele (JİTEM) Grup Komutanı Kıdemli Binbaşı Arif Doğan'a gönderdiği tebrik yazısı. Bu yazıda Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele (JİTEM) Grup Komutanlığı biriminin Asayiş Komutanı tarafından resmen tanındığını ve yazışmalarda kullanıldığını görüyoruz.

T. C.
JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI
A N K A R A

2 AĞUSTOS 1988

Arif DOĞAN
J.Kd.Bnb.(1967-52)
İsth.Bşk.lığı İsth.Grup K.

1. İstihbarat Başkanlığı İstihbarat Grup Komutanı olarak görev yaptığınız süre içerisinde;

a. İç Güvenlik Harekâtının başarısında hayati önemi haiz İstihbarat faaliyetlerinin yürütülmesinde gösterdiğiniz plânlı, proğramlı, inançlı ve gayretli çalışmalarınızı,

b. Size verilen görev ve hizmetleri üstün bir görev ve sorumluluk anlayışı içinde yerine getirdiğinizi,

c. Ahlâki, Askeri, Mesleki niteliklerinizle emsallerinize örnek teşkil ettiğinizi yakınen müşahade ettim.

2. Sizi bu örnek tutum ve davranışlarınızdan dolayı tebrik ve takdir eder, başarılı çalışmalarınızın devamını dilerim.

İsmail SELEN
Tümgeneral
Kurmay Başkanı

Kurmay Başkanı Tümgeneral İsmail Selen'in Jandarma İstihbarat Grup Komutanı Kıdemli Albay Arif Doğan'a gönderdiği tebrik yazısı

T. C.
JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI
A N K A R A

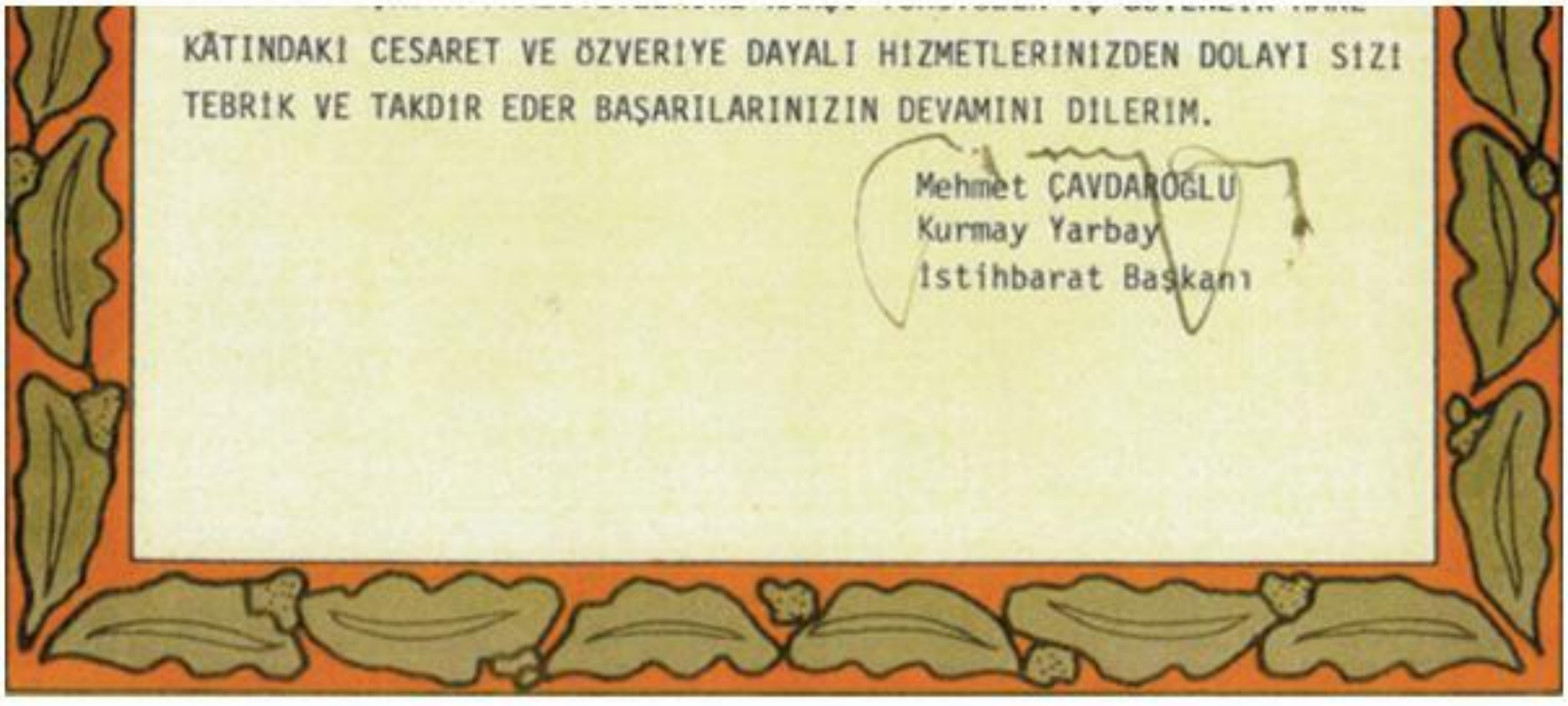
TAKDIRNAME

TAKDIR EDILENIN 21 NISAN 1988

KITʻASI : J.GN.K.LIĞI İSTH.BŞK.LIĞI
ADI VE SOYADI : Arif DOĞAN
SINIF VE RÜTBESI: J.KD.BNB,
GÖREVI : İSTIHBARAT GRUP KOMUTANI
SICIL NO : 1967-52

TAKDIR SEBEBI :

İSTIHBARAT GRUP KOMUTANLIĞININ TEŞKIL EDILMESINDEKI GAYRETLERINIZ İLE YURDUMUZUN DOĞU VE GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESINDE CEREYAN EDEN VE BÜYÜK TÜRK MILLETININ BAĞIMSIZLIĞINA VE BÜTÜNLÜĞÜNE YÖNELIK ÖRGÜTSEL ESKIYA FAALIYETLERINE KARSI YÜRÜTÜLEN IÇ GÜVENLIK HARE-

KÂTINDAKI CESARET VE ÖZVERİYE DAYALI HİZMETLERİNİZDEN DOLAYI SİZİ
TEBRİK VE TAKDİR EDER BAŞARILARINIZIN DEVAMINI DİLERİM.

Mehmet ÇAVDAROĞLU
Kurmay Yarbay
İstihbarat Başkanı

Jandarma İstihbarat Başkanı Kurmay Yarbay Mehmet Çavdaroğlu'nun Jandarma İstihbarat Grup Komutanı Kıdemli Binbaşı Arif Doğan'a birimin kurulmasında ve terörle mücadelede gösterdiği başarıdan ötürü gönderdiği tebrik yazısı

OLAY DEĞERLENDİRME RAPORU

14 NİSAN 1990 GÜNÜ SAAT 13.30 SIRALARINDA MİLLİ-BESTA ARASINDAKİ VADİDE PKK TERÖR ÖRGÜTÜNCE YOL KESİLEREK TEK'A AİT 4 ADET DODGE, 1 ADET VİNÇ KAMYON' UN YAKILMASI VE 5 ADET ARAÇ TELSİZİ, 2 ADET EL TELSİZİNİN GASP EDİLMESİ OLAYINDA ;

1. SADECE TEK'A AİT ARAÇLARIN YAKILMASI VE İÇİNDEKİ PERSONEL'E YÖNELİK HERHANGİ BİR EYLEMİN YAPILMAMASI.
2. SİVİL ARAÇLARDAN HERHANGİ BİRİNE ZARAR VERİLMEMESİ.
3. KİMLİK KONTROLÜ YAPILARAK BELLİ ŞAHISLARIN AYRILMAYA ÇALIŞILMASI ; OLAYDA HABERLİ BİR DURUMUN OLDUĞU DÜŞÜNCESİNİ ORTAYA ÇIKARMAKTADIR.

ARAÇLARIN BÖLGEYE GELMESİNDEN ÖNCE HAKİM ARAZİLERİ TUTAN PKK ÖRGÜT MENSUP-LARI 5 KİŞİYLE YOLA İNEREK ARAÇLARI DURDURMUŞ, SİVİL ARAÇLARDAKİ ŞAHISLARIN KİMLİKLERİNİ TOPLAMIŞLARDIR.

BU ARADA BİR RENAULT ARAÇLA OLAY BÖLGESİNE GELEN OSMAN OĞLU REŞİT DEMİR' LE AYNI ARAÇDA BULUNAN MEHMET OĞLU 1970 DOĞUMLU ŞIRNAK-MEŞEİÇİ KÖYÜNDEN CENGİZ SEVGİ ARAÇTAN İNEREK ÖRGÜT MENSUPLARIYLA KUÇUKLAŞMIŞ, ARAÇIN ŞÖFÖRÜNE ARACINI KENARA ÇEKMESİ SÖYLENDİĞİNDE HIZLA ARACINI SÜREREK OLAY YERİNDEN UZAKLAŞARAK BESTA'DAKİ PİYADE BİRLİĞİNE HABER VERMİŞLERDİR.

HABER ALINDIĞINDA ŞENOBA GKK.LARI ARAÇLARLA OLAY YERİNE İNTİKAL ETMİŞ VE AĞAÇLI TEPE CİVARINDA TERÖRİSTLERLE TEMASI SAĞLAMIŞLARDIR. BU ARADA BÖLGEYE BESTA-SİVEREK KOMD.TB-TUG.ASYŞ.BL.TİMLERİ ULAŞMIŞLARDIR.GKK.LARI BİR TERÖRİSTİ SİLAHIYLA BİRLİKTE ELE GEÇİRMİŞ, AYRICA BÖLGEDE 4 ADET ARKA ÇANTASI (BİRİ ÖLÜYE AİT), İÇİNDE YİYECEK, BİR ADET ARAÇ TELSİZİ, DEFTER, KİTAP, NAYLON ÇADIR BULUNMUŞTUR.

EYLEMİ GERÇEKLEŞTİREN GRUBUN CUDİ GRUBU OLDUĞU DEĞERLENDİRİLMEKTEDİR.

GRUP ÇATIŞMAYI MÜTEAKİP HAVANIN KARARMASIYLA CUDİ İSTİKAMETİNDE KAÇMIŞ VE BİRLİKLERCE ÇARYAN TEPE (88-42), BANEVYA TEPE (90-44), ÇİMENLİ TEPE (81-42)BÖLGESİNDE ARAMALARA DEVAM EDİLMİŞTİR.

ÇATIŞMADA ÖLÜ OLARAK ELE GEÇİRİLEN TERÖRİSTİN 15-16 YAŞLARINDA, 1.65 CM BOYUNDA, SİYAH KIVIRCIK SAÇLI, SÜNNETSİZ OLDUĞUNU, ELBİSESİNDE KIRMIZI YILDIZ İŞARETİ BULUNDUĞU TESBİT EDİLMİŞ VE CESETLE BİRLİKTE EN 2619 SERİ NO.LI KALEŞNİKOF, BU SİLAHA AİT 3 ADET ŞARJÖR 7 ADET MERMİSİ ELE GEÇİRİLMİŞTİR.

Sinan YAŞAR
J.Ütğm.
JİTEM-2 İsth.Sb.

İleride JİTEM içerisinde önemli bir subay olacak Jandarma Üsteğmen Sinan Yaşar'ın "JİTEM-2 İstihbarat Şube" imzalı olay değerlendirme raporu

T.C.
J.Gn.K.
1/123 NCÜ SEYYAR JANDARMA HUDUT TABUR KOMUTANLIĞI
V İ R A N Ş E H İ R

P E R :

KONU :J.Öyzb.Arif DOĞAN'ın istifa dilekçesinin sunulduğu.

Taburumuz Tabur Komutanı J.Öyzb. Arif DOĞAN'nın (1967-52) vermiş olduğu istifa dilekçesi ilişikte sunulmuştur.
Gereğini emirlerinize Arz ederim.

Arif DOĞAN
J.Öyzb.
1/123.Syy.J.Hd.Tb.K.

E K L E R :
E K-A(1) Adet Şahsi dilekçe.

Arif Doğan'ın istifa dilekçesi

KIT'ASI : 1/123 ncü Seyyar Jandarma Hudut Tabur Komutanlığı
SINIFI VE RÜTBESİ : J.Öyzb.
ADI VE SOYADI : Arif DOĞAN
BABA ADI : Mehmet
DOĞUM TARİHİ : 1945
MEMLEKETİ : KIRIKHAN
SİCİL NO : 1967-52
DUHULU : 1 EYLÜL 1965
NASBI : 30.8.1974

K O M U T A N L I K Ö N Ü N E

İstifamın kabulü ile emeklilik işlemlerinin yürütülmesini

Arz ederim. 10.2.1983

10. 2. 1983

İstifa dilekçesinin devamı

23:33 35 %

Albay Arif Doğan

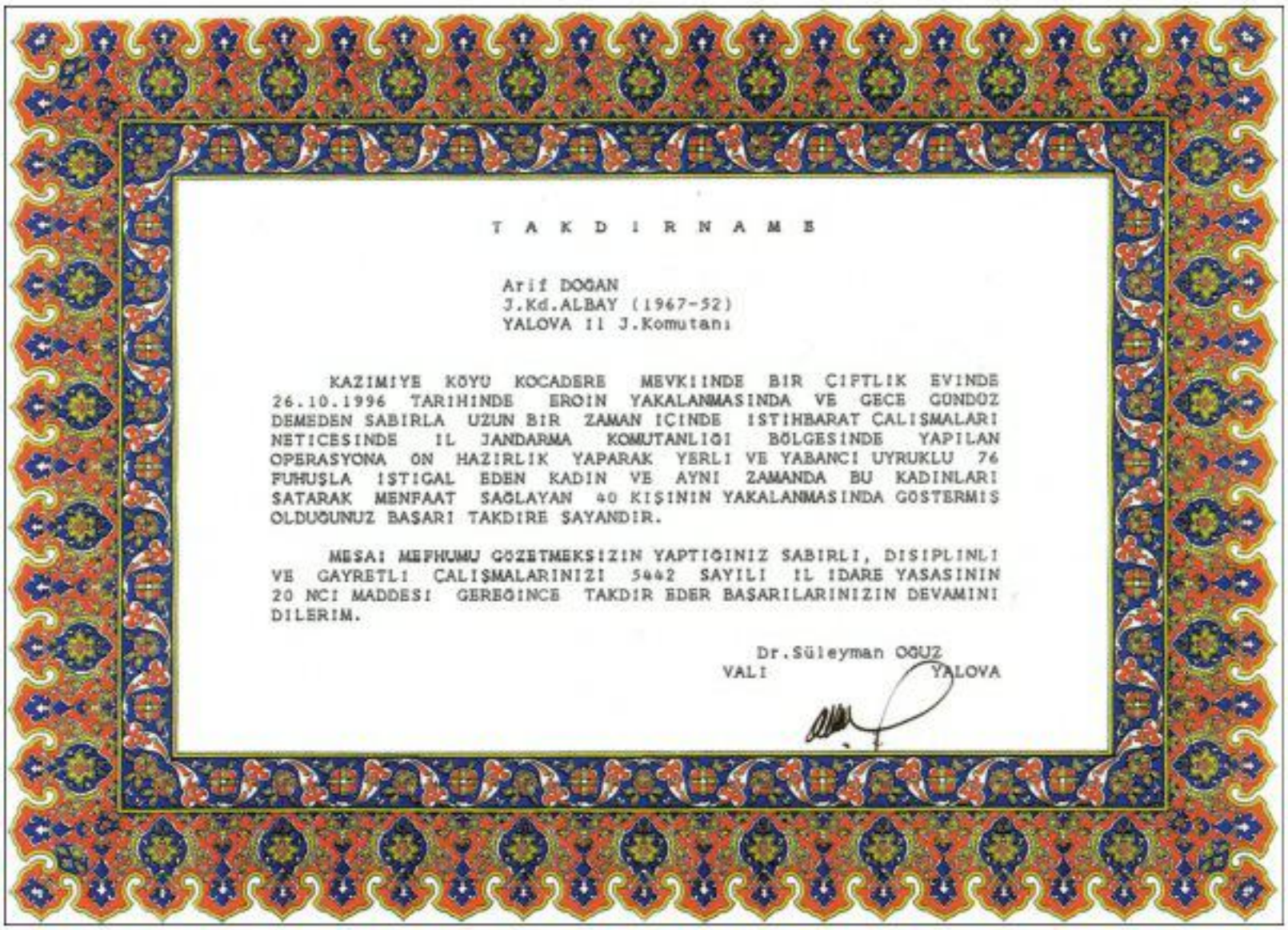
Niğde İl Alay Komutanı Arif Doğan ve İl Emniyet Müdürü Bülent Orakoğlu kenti ziyarete gelen Süleyman Demirel'i karşılıyor.

Eski Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu ve Eski JİTEM Gruplar Komutanı Arif Doğan bir yemekte.

Eski İstanbul Valisi Muammer Güler'in de yer aldığı bir yemek. (Niğde Alay Komutanı Arif Doğan masanın başında. Muammer Güler o sırada Niğde Valisi'ydi)

T A K D I R N A M E

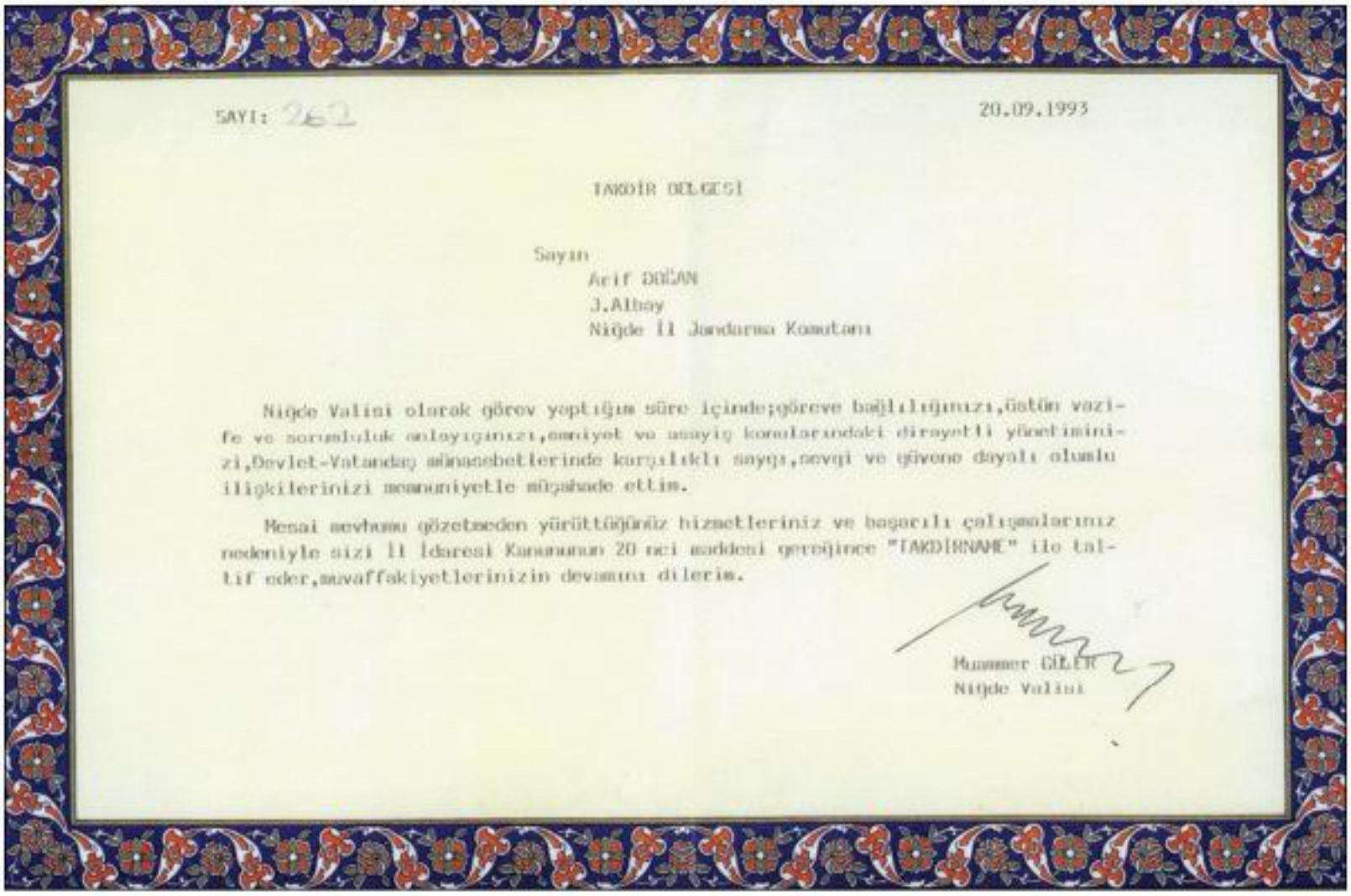
Arif DOĞAN
J.Kd.ALBAY (1967-52)
YALOVA İl J.Komutanı

KAZIMIYE KÖYÜ KOCADERE MEVKİİNDE BİR ÇİFTLİK EVİNDE 26.10.1996 TARİHİNDE EROİN YAKALANMASINDA VE GECE GÜNDÜZ DEMEDEN SABIRLA UZUN BİR ZAMAN İÇİNDE İSTİHBARAT ÇALIŞMALARI NETİCESİNDE İL JANDARMA KOMUTANLIĞI BÖLGESİNDE YAPILAN OPERASYONA ÖN HAZIRLIK YAPARAK YERLİ VE YABANCI UYRUKLU 76 FUHUŞLA İŞTİGAL EDEN KADIN VE AYNI ZAMANDA BU KADINLARI SATARAK MENFAAT SAĞLAYAN 40 KIŞININ YAKALANMASINDA GÖSTERMİŞ OLDUĞUNUZ BAŞARI TAKDİRE ŞAYANDIR.

MESAİ MEFHUMU GÖZETMEKSİZİN YAPTIĞINIZ SABIRLI, DİSİPLİNLİ VE GAYRETLİ ÇALIŞMALARINIZI 5442 SAYILI İL İDARE YASASININ 20 NCİ MADDESİ GEREĞİNCE TAKDİR EDER BAŞARILARINIZIN DEVAMINI DİLERİM.

Dr.Süleyman OĞUZ
VALİ
YALOVA

Yalova Valisi Süleyman Oğuz'un Yalova Jandarma İl Alay Komutanı Albay Arif Doğan'a fuhuşla mücadelede gösterdiği başarıdan ötürü takdim ettiği takdir belgesi

SAYI: 262

20.09.1993

TAKDİR BELGESİ

Sayın
Arif DOĞAN
J.Albay
Niğde İl Jandarma Komutanı

Niğde Valisi olarak görev yaptığım süre içinde;göreve bağlılığınızı,üstün vazife ve sorumluluk anlayışınızı,emniyet ve asayiş konularındaki dirayetli yönetiminizi,Devlet-Vatandaş münasebetlerinde karşılıklı saygı,sevgi ve güvene dayalı olumlu ilişkilerinizi memnuniyetle müşahade ettim.

Mesai saatlerini gözetmeden yürüttüğünüz hizmetleriniz ve başarılı çalışmalarınız nedeniyle sizi İl İdaresi Kanununun 20 nci maddesi gereğince "TAKDİRNAME" ile taltif eder,muvaffakiyetlerinizin devamını dilerim.

Muammer GÜLER
Niğde Valisi

Niğde Valisi Muammer Güler'in Niğde İl Alay Komutanı Albay Arif Doğan'a gönderdiği takdirname

23:33 35 %

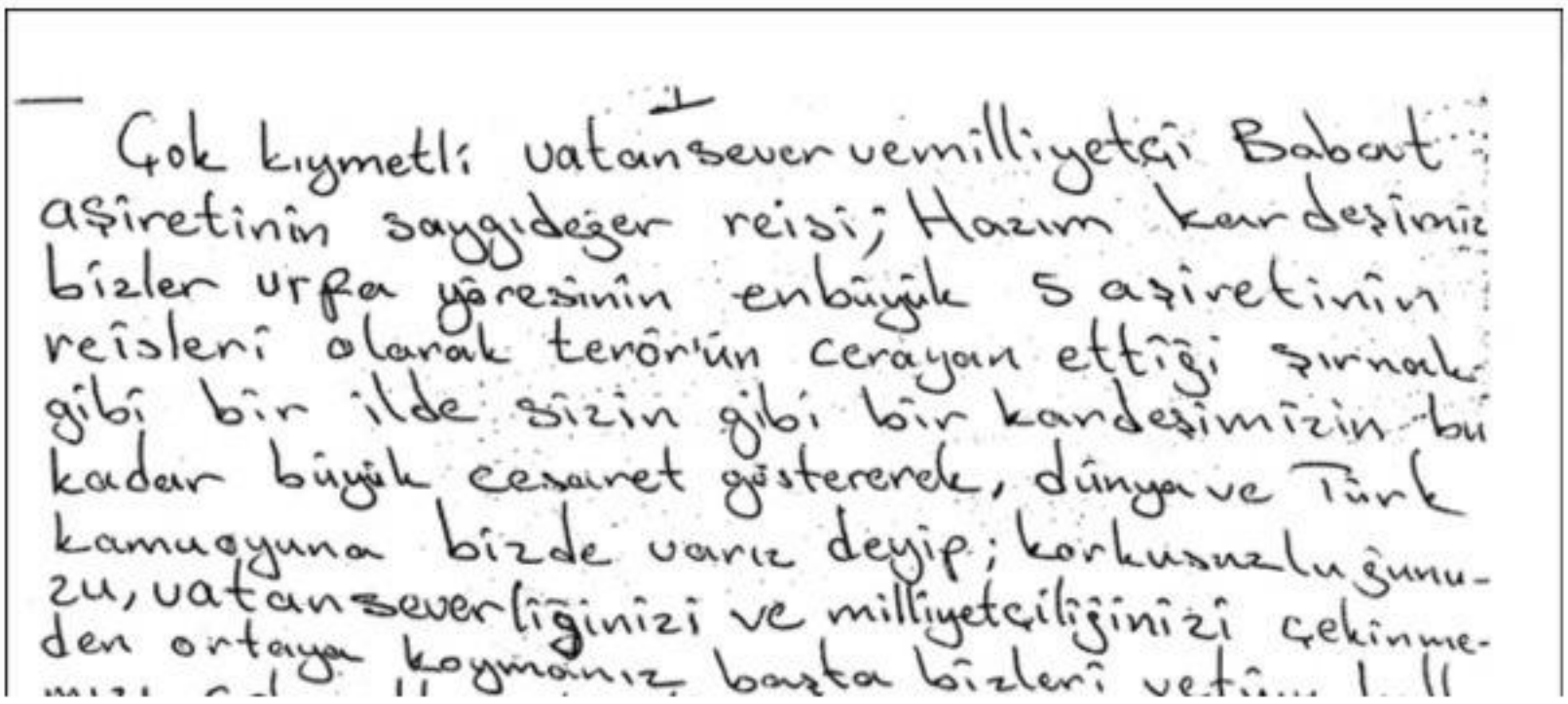

Arif Doğan'ın albümünden alınan bu fotoğraftaki Kürt çocukları Arif Doğan'ın iddiasına göre PKK tarından katledilmiş.

Arif Doğan'ın albümünden alınan bu fotoğraf ölü bir PKK'lının cebinde bulunmuş.

Çok kıymetli vatansever vemilliyetçi Babat aşiretinin saygıdeğer reisi; Hazım kardeşimiz bizler urfa yöresinin enbüyük 5 aşiretinin reisleri olarak terörün cerayan ettiği şırnak gibi bir ilde sizin gibi bir kardeşimizin bu kadar büyük cesaret göstererek, dünya ve Türk kamuoyuna bizde varız deyip; korkusuzluğunuzu, vatanseverliğinizi ve milliyetçiliğinizi çekinmeden ortaya koymanız başta bizleri ve

...mız çokmutlu etmiştir ve aynı şekilde sizinle
beraber olan Tatar, Tayan, Baturyan, Jiki ve diğer
aşiret reislerinide şahsınızın aracılığı ile tebrik
etmek isteriz. lütfen şükranlarımızı iletiniz.
ve biz urfa yöresindeki aşiretler gibi sizlerde
Ankaraya gelen aşiretlerle birlikte koordineli
olarak ve ittifak olarak terör karşı işbirliği yapınız. tıpkı biz urfa yöresindeki aşiretler gibi.
ayda bir aşiret reisinin mekanında toplanıp görüş alış verişinde bulunuruz. ve de aşiretlerinizin ve gençlerinize vatan, millet sevgisini aşılayınız. bakın ana dilimiz ne olursa olsun
biz buraları, bizanstan roman diojen'den alparslan önderliğinde kanımızla savaşarak 1000 yıldır
özvatanımız yapmışızdır. biz beş aşiretin ziyi kürçe, zisi zazaca ve biri'de arapça konuşuruz. ve
farklı ilçelerde yaşarız. ama birlik içinde Türk
olduğumuzu ve dil ne olursa olsun orta asyalı köken
li olduğumuzu biliriz. ve bu ülkede sizin gibi ve biz
ler gibi biz Türküz deyip bölücülük yapmayanlar
var oldukça kimse birşey yapamaz. biz öyle
bir milletin torunlarıyızki; Çinliler gibi bir mil-
lete sed çektirmiş ve 3 kıtalar at koşturmuşuz-
dur korkuları bizdendir.

Aşiret reislerinin toplu olarak kaleme aldıkları ve Arif Doğan'a gönderdikleri mektup

Sizin aracılığınızla Tayyan aşiretine ve Ilkehmet
ittakia yapılan hain saldırıdan dolayı baş sağlığı
diliyoruz ve şehitlerinede haktan rahmet dileriz.
onların kanı yerde ebediyen intikamları alınarak
kalmayacaktır. amaçladıkları gibi arabalarımızı
yakan, davarlarımızı gaspeden, şöförlerimizi öldüren

...Yezid ve hristiyan kuzey iraktaki ermeni pozuntusu peşmergelerle yaşamayacağız. onlar kendi ülkelerine hain, dış güçlerin kuklası bir beş para etmez dinsiz milletler. aynı şekilde onların bazı talabani ve Barzanide namussuz hainlerdir. bugün avrupa iraktaki peşmergeler kadar 3,5 milyon sunni müslüman Süleymaniye, kerkük ve Musuldaki Türkmenlere sahip çıkmıyorda; yezid ve hristiyan vahşi peşmergelere sahip çıkıyorlar. bu onların sinsi oyunlarının delilleridir. Son olarak tam destekle yanınızdayız. sizi destekleyeceğiz. Saygılar

Mahsun Bucak
Bucak Aşireti
(Siverek)

Davut Korkmaz
Gevgerli Aşireti
(Siverek)

Pijan Aşireti
Bahattin Yüksel
(Suruç)

(Ş.Urfa Merkez)
Mehmet Karahecili
(karaheciili Aşireti)

(Ş.Urfa)
Şükrü Karadaş
Mensewi Aşireti
Lideri

Mektubun devamı

23:33 35 %

Arif Doğan'ın albümünden Eşref Bitlis

Arif Doğan Güneydoğu'da bir operasyonda